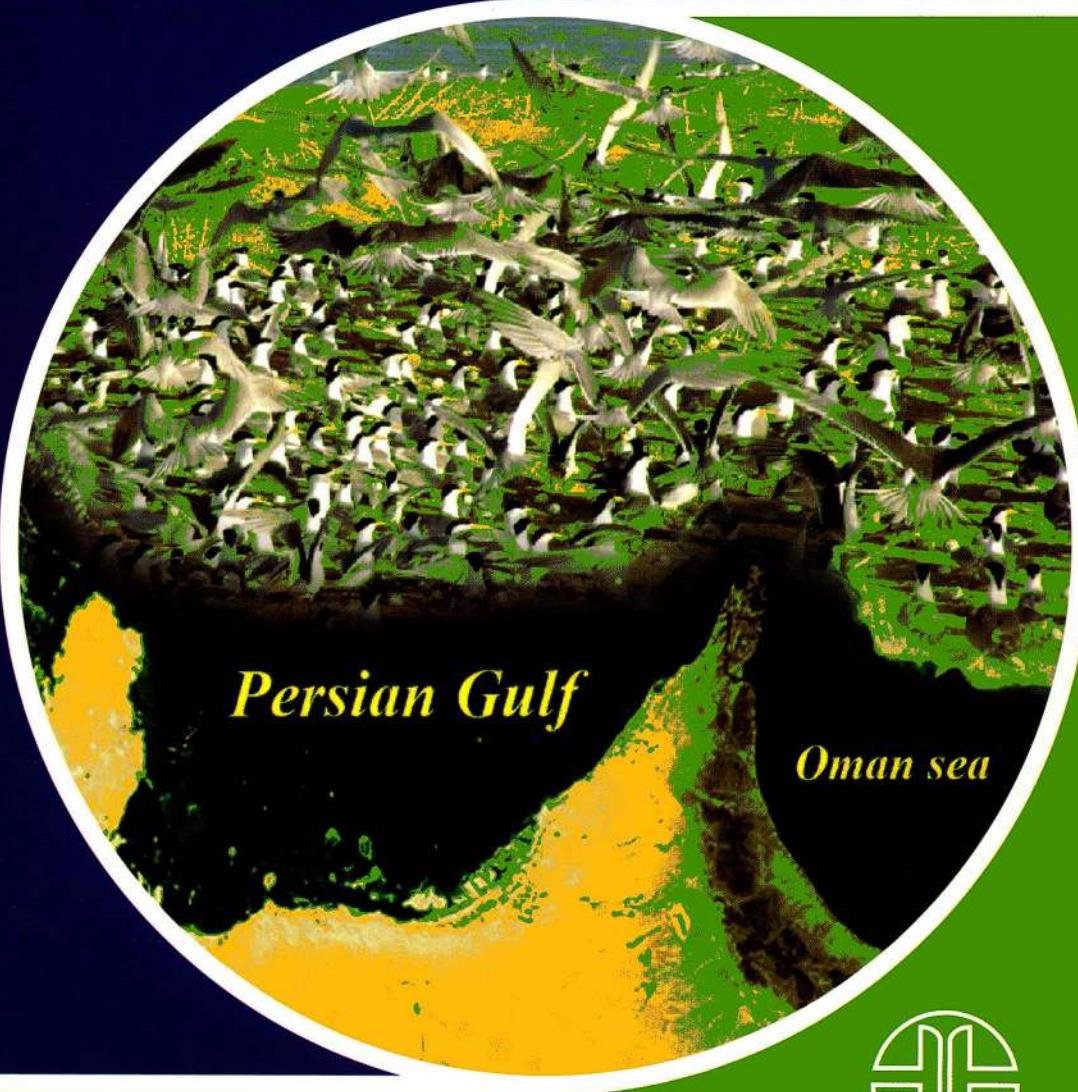

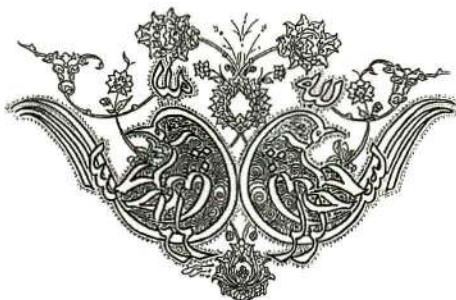
فرهنگ پرندگان آبزی خلیج فارس و دریای عمان

تألیف دکتر بهروز بهروزی راد
عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلام
 واحد علوم و تحقیقات اهواز

سازمان حفاظت محیط زیست
معاونت آموزش و پژوهش

تقدیم به

منجی عالم بشریت مهدی موعود (عی)

فرهنگ پرندگان آبزی خلیج فارس

تألیف

دکتر بهروز بهروزی راد
عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی
واحد علوم و تحقیقات اهواز

تابستان ۱۳۸۷

تقدیم به مردم خونگرم و ساحل نشینان
خليج هميشه فارس ايران

سروشتناسه: بهروز راد، بهروز، ۱۳۲۹
عنوان و نام پدیدآور: فرهنگ پرندگان آبزی خليج فارس «دریای عمان»، بهروز بهروز راد
مشخصات نشر: تهران، سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۸۷
مشخصات ظاهري: ۱۶۵ صفحه، تصویر
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۰۶۵-۹۵-۶
پاداًشت: فارسی - انگلیسي
بادداشت: ص.ع، به انگلیسي
موضوع: پرندگان آبزی - خليج فارس، منطقه
موضوع: پرندگان آبزی - دریای عمان
شناسه اقروهود: سازمان حفاظت محیط زیست
وهد بندی کنکره: ۹۳ / ۳۵ ب / QL۶۹۶
وهد بندی دیوبی: ۰۹۵۷۳۵ / ۰۹۹۸
شماره کتابشناسی ملی: ۱۱۳۶۶۵۰

انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست - معاونت آموزش و پژوهش

نام کتاب: فرهنگ پرندگان آبزی خليج فارس و دریای عمان

مؤلف: دکتر بهروز بهروز راد

ویراستار: اکرم کرمی

صفحه آرایی: غلامحسن بابایی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: راستین

كارشناسان چاپ و نشر: فرید علیایی، لیلا اسحاقی

چاپ اول: بهار ۱۳۸۷

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

قيمت: ۶۷۵۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۶۰۶۵-۹۵-۶

سایت سازمان حفاظت محیط زیست: www.environment.ir

كليه حقوق چاپ برای سازمان حفاظت محیط زیست محفوظ است.

پیشگفتار

ای نام توبهترین سرآغاز بی نام تو نامه کی کنم باز

انتشار کتاب فرهنگ پرنده‌گان خلیج فارس و دریای عمان در پی مسافرت‌های متعدد به سواحل و جزایر خلیج فارس و دریای عمان از دهه ۱۳۵۰ در فکرم تجلی پیدا کرد. در طول بیش از ۳۵ سال سفر به اقصی نقاط منطقه و مشاهده تنوع و تراکم پرنده‌گان این فکر بیشتر تقویت شد و بتدریج مطالب کتاب آماده و در اوایل سال ۱۳۸۷ آماده چاپ گردید. بهمین دلیل خداوند بزرگ را شاکرم که توفیق انتشار این کتاب را فراهم نمود.

اینک آنچه که بنام فرهنگ پرنده‌گان آبزی خلیج فارس و دریای عمان به هم می‌همنان، بخصوص مردم خونگرم سواحل خلیج فارس و دریای عمان از خوش‌شهر تا خلیج گواتر تقدیم می‌شود، بخشی از دانستنی های حیات وحش خلیج همیشه فارس است که توانسته ام تهیه و تدوین نمایم. انشاء... اگر خداوند متعال یاری نماید در آینده نزدیک کتاب پرنده‌گان خشک زی سواحل و جزایر خلیج فارس را تدوین و به چاپ خواهیم رساند.

آنچه باعث دلگرمی در انتشار این کتاب شد دو دلیل عمده داشت:

۱- انتشار مطالب علمی در ارتباط با پرنده‌گان خلیج فارس، چون مطالب کمی به زبان فارسی در این باره وجود دارد و یا اصلاً وجود ندارد.

۲- هرروز شاهدیم که در مجلات و کتب خارجی در ارتباط با محیط‌زیست خلیج فارس مطالبی منتشر می‌شود که گاه‌ها از نام‌های دیگری در آن‌ها استفاده می‌شود، این امر ضرورت انتشار مطالب علمی زیست محیطی را بنام خلیج فارس دو چندان می‌نماید، تا نسل های آینده اطلاعات علمی را از وضعیت کنونی خلیج فارس در کتب فارسی پیدا نمایند و از مراجعه به کتب بیگانه بی نیاز باشند. به همین دلیل سعی کردم کتاب را به دو زبان فارس و انگلیسی تدوین نمایم و نام پرنده‌گان را به ۹ زبان لاتین، انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، سویسی، اسپانیایی، عربی، هلندی و فارسی بنویسم و باعکس‌رنگی گونه‌های پرنده‌گان را نشان دهم تا هر کسی که به یکی از زبان‌های زنده دنیا آشنایی دارد، بتواند حداقل در زمان حضور در خلیج فارس و مشاهده پرنده‌ای در آن، نام را در کتاب فرهنگ پرنده‌گان آبزی خلیج فارس و دریای عمان پیدا نماید.

بهروز بهروزی راد

فهرست مطالب

۴۶	خانواده لک لک	محل زیست پرندگان در خلیج فارس
۴۷	لک لک سیاه	خانواده کشیم
۴۸	حاجی لک لک (لک لک سفید)	کشیم کوجک
۴۹	خانواده آق ناز (اکراس)	کشیم بزرگ
۵۰	قره ناز (اکراس سیاه)	کشیم گردن سیاه
۵۱	آق ناز (اکراس افریقایی)	خانواده نوک سرخ دریابی
۵۲	کفچه نوک	نوک سرخ دریابی
۵۳	خانواده مرغ حسینی (فلامینگو)	خانواده کبوتر دریابی
۵۴	مرغ حسینی بزرگ (فلامینگو بزرگ)	کبوتر دریابی
۵۵	مرغ حسینی کوجک (فلامینگو کوجک)	خانواده بوبی
۵۶	خانواده اردک	بوبی نقابدار
۵۷	غاز خاکستری	خانواده مرغ سقا (پلیکان)
۵۸	آقوت	مرغ سقا سفید(پلیکان سفید)
۵۹	تنجه	مرغ سقا پا خاکستری(پلیکان پا خاکستری)
۶۰	گیلار	خانواده دارقار (باکلان)
۶۱	اردک ارده‌ای	دارقار (باکلان)
۶۲	خوتکا	دارقار کوجک (باکلان کوجک)
۶۳	سرسز	دارقار صخره‌ای (باکلان گلو سیاه)
۶۴	فیلوش	خانواده مارگردن
۶۵	خوتکا ابرو سفید	مارگردن
۶۶	اردک نوک پهن	خانواده حواصیل
۶۷	اردک مرمری	حواصیل خاکستری
۶۸	اردک تاجدار	غول حواصیل(حواصیل بزرگ)
۶۹	اردک سرخنایی	حواصیل ارغوانی
۷۰	اردک بلوطی	قار سفید بزرگ (اگرت سفید بزرگ)
۷۱	اردک سیاه کاکل	قار کوجک (اگرت کوجک)
۷۲	مرگووس کاکلی	قار ساحلی (اگرت ساحلی)
۷۳	اردک سرسفید	گاوچرانک
۷۴	خانواده یلوه	حواصیل زرد
۷۵	یلوه آبی	حواصیل هندی
۷۶	یلوه نوک سبز	حواصیل سبز
۷۷	یلوه خالدار	حواصیل شب
۷۸	چنگر نوک سرخ	بوتیمار کوجک
۷۹	طاووسک	بوتیمار
۸۰	چنگر	بوتیمار کوجک
۸۱	خانواده سلیم خرچنگ خوار	
۸۲	سلیم خرچنگ خوار	

۱۲۰	تیله کوچک	۸۳	خانواده صدف خوار
۱۲۱	تیله دم سفید	۸۴	صدف خوار
۱۲۲	تیله شکم سیاه		
۱۲۳	آچلیک شکل	۸۵	خانواده اوست
۱۲۴	آچلیک خالدار	۸۶	چوب پا
۱۲۵	تیله بلوطی	۸۷	نوک خنجری
۱۲۶	تیله نوک پهن		
۱۲۷	فالاروب گردن سرخ	۸۸	خانواده گلاریول
۱۲۸	خانواده چاخ لق	۸۹	گلاریول
۱۲۹	چاخ لق هندی		
۱۳۰	خانواده کاکایی اقیانوسی (اسکوا)		خانواده سلیم
۱۳۱	کاکایی اقیانوسی دم پیچ (اسکوا دم پیچ)	۹۰	خرس کولی
۱۳۲	کاکایی اقیانوسی قطبی (اسکوا قطبی)	۹۱	خرس کولی دم سفید
۱۳۳	خانواده کاکایی	۹۲	دیدومک
۱۳۴	کاکایی ارمنستان (مرغ نوروزی)	۹۳	سلیم طالبی خاوری
۱۳۵	کاکایی دودی	۹۴	سلیم خاکستری
۱۳۶	کاکایی نوک سیز	۹۵	سلیو طوقی
۱۳۷	کاکایی پشت سیاه کوچک	۹۶	سلیم طوقی کوچک
۱۳۸	کاکایی سرسیاه بزرگ	۹۷	سلیم کوچک
۱۳۹	کاکایی سر سیاه	۹۸	سلیم شنی کوچک
۱۴۰	کاکایی صورتی	۹۹	سلیم شنی
۱۴۱	کاکایی کوچک	۱۰۰	سلیم کوهی
۱۴۲	خانواده پرستو دریایی	۱۰۱	خانواده آبچلیک
۱۴۳	پرستودریایی تیره	۱۰۲	گیلانشاه دم سیاه
۱۴۴	پرستودریایی بال سفید	۱۰۳	گیلانشاه خانی
۱۴۵	پرستودریایی نوک منقار زرد (بد صدا)	۱۰۴	گیلانشاه ابرو سفید
۱۴۶	پرستو دریایی نوک کلفت	۱۰۵	گیلانشاه خالدار
۱۴۷	پرستو دریایی خرز	۱۰۶	گیلانشاه بزرگ
۱۴۸	پرستو دریایی معمولی	۱۰۷	آبچلیک پا سرخ
۱۴۹	پرستودریایی گونه سفید	۱۰۸	آبچلیک دودی
۱۵۰	پرستودریایی پشت تیره	۱۰۹	آبچلیک تالابی
۱۵۱	پرستودریایی کوچک	۱۱۰	آبچلیک پا بیز
۱۵۲	پرستودریایی کاکلی بزرگ	۱۱۱	آبچلیک تک زی
۱۵۳	پرستودریایی کاکلی کوچک	۱۱۲	آبچلیک نوک سر بالا
۱۵۴	پرستو دریایی سیاه	۱۱۳	آبچلیک آوازخوان
۱۵۵	پرستودریایی ساندرز	۱۱۴	سنگ گردان
		۱۱۵	پاشلک بزرگ
		۱۱۶	پاشلک معمولی
		۱۱۷	پاشلک کوچک
		۱۱۸	تیله سفید
		۱۱۹	

محل زیست پرندگان در خلیج فارس و دریای عمان

کنار آبریزی و آبزی می‌شود. نوع و تراکم پرنده‌گان در نواحی جزو مدی بیشتر از سایر مناطق ساحلی است، زیرا پرنده‌گان در این ناحیه از امکانات زیستی دو زیستگاه آبی و خشکی بهره‌مند می‌شوند. در حقیقت از موجودات کفرزی در زمان جزر تعذیه می‌کنند که در حالت عادی امکان پذیر نمی‌باشد. علاوه بر فور مواد غذایی، وسعت مناطق عدم وجود عوامل توبوگرافی خاص سبب شده است که میدان دید پرنده‌گان بوجود آید. طبیعت گلی سترهای نواحی جزو مدی امکان تحرک را از شکارچان پرنده‌گان می‌گیرد و در حقیقت پرنده‌گان تنها جانوارانی هستند که در این مناطق برآختی تحرک دارند و غذا بدست می‌آورند یا استراحت می‌کنند. این نواحی مهم ترین زیستگاه سواحل خلیج فارس و دریای عمان می‌باشند.

*جنگل‌های حرا

جنگل‌های حرا بزرگ ترین جامعه رویشی سواحل آبی جنوب ایران را تشکیل می‌دهند. زیستگاه‌های مهمی برای انواع پرنده‌گان بومی و مهاجر بشمار می‌آیند. در جنگل‌های حرا، تاکنون، ۹ راسته، ۳۲ خانواده و ۱۱۰ گونه پرنده آبزی، خشکزی و کنار آبزی به صورت مهاجر و بومی شناسایی شده است. این تعداد گونه ۲۵ درصد گونه‌های پرنده‌گان ایران را تشکیل می‌دهد. (بهروزی راد ۱۳۸۴). جنگل‌های جرمال اشیانه سازی و تولید مثل بسیاری از پرنده‌گان درخت‌زی و کنار آبزی می‌باشند. خورهای پر پیچ و خم جنگل‌های حرا، انواع مواد غذایی و امیتی سبب شده است پرنده‌گان دانه خوار، گوشتش خوار، کفرزی خوار، خشره خوار، ماهی خوار و همه چیز خوار به آن جذب شوند. جنگل‌های حرا به عنوان گذرگاهی برای پرنده‌گان خشک زی مهاجر که قصد عبور از آب‌های خلیج فارس و دریای عمان را دارند، محسوب می‌شوند. جنگل‌های حرا ترکیبی از ۴ نوع زیستگاه را برای پرنده‌گان بوجود آورده اند که عبارتند از:

- زیستگاه‌های خشک ساحلی که در مجاورت جنگل‌های قرار دارند و خشکی از بوم سازگان‌های ساحلی مکران و خلیج فارس را تشکیل می‌دهند. این منطقه پوشیده از گیاهان ساحلی شورپرسند می‌باشند. باغات کشاورزی، مراع، نخلستان‌ها و مزارع بر غنای زیستگاهی افزوده و این امر بر تنو و غنای گونه‌ای پرنده‌گان منطقه افزوده است.

- جزایر بزرگ و کوچک، این تیپ زیستگاه‌ها با پوشش گیاهی و گاهی بدون پوشش گیاهی با درختان حراد اطراف آن‌ها و کناره‌های آبی، مکان‌های مناسبی را برای انواع پرنده‌گان آبزی و خشک زی بوجود آورده‌اند.

- تپه‌ها و سواحل شنی، این نوع زیستگاه‌ها در زمان جزر از آب بیرون می‌آینند و در داخل جنگل‌های حرا محصورند. وسعت بعضی از این جزایر شنی به چند صد هکتار می‌رسد و حاوی مواد غذایی غنی از کفرزیان می‌باشند. مکان مناسبی برای تعذیه پرنده‌گان

پرنده‌گان آبزی و کنار آبزی خلیج فارس و دریای عمان، اغلب از گونه‌های کنار آبزی Wading و کاکایی Laridae می‌باشند. در زیستگاه‌های خلیج فارس و دریای عمان، هر گونه پرنده در ارتباط با نیازهای زیستی خود از تیپ زیستگاهی متقاضی بهره می‌گیرد و بقاء نسل خوبی را تأمین می‌کند. نوع زیستگاهی سواحل و جزایر خلیج فارس و دریای عمان سبب شده است که ۱۲۰ گونه پرنده آبزی، کنار آبزی و با واسطه به محیط ای آبی در منطقه زندگی نمایند. زیستگاه‌های پرنده‌گان خلیج فارس و دریای عمان بصورت زیر طبقه می‌شوند:

*جزایر

جزایر خلیج فارس و دریای عمان بدليل امیت و موقعیت جغرافیایی، محل مناسبی برای زیست و جوهری تعداد زیادی از پرنده‌گان آبزی می‌باشند. مهم ترین جزایر زیستگاه پرنده‌گان عبارتند از: جزایر شیبدور، تیپ بزرگ و کوچک، بنی فارو، لوان، قشم، کیش، جزایر داخل جنگل‌های حرا، هرمز و ایموسی، خان، ام الگرم، نخلیلو، فارو، خارک و خارکو، تهمالون، قبرناخدا، دارابونه و جزیره شفت.

*خورها و مصب‌ها

خورها و مصب‌های مختلف رودخانه‌های منتهی به خلیج فارس و دریای عمان، به دلیل داشتن شرایط زیستی خاص و آب‌های شیرین، شور و لب شور، امیت، غذا و بناهگاه محل زیست مساعدی برای پرنده‌گان آبزی، خشک زی و کنار آبزی می‌باشند. مهم ترین خورهای منطقه عبارتند از:

خورهای العیمه، سلچ، کویرین، دورق، هندیجان، ماشهر در استان خوزستان، خورهای نخلیلو، کرگان، کرانه، چارک، در استان بوشهر، خورهای کلاهی، تیاب، کوکسر، سدیق، کرتان، سیریک، کوهستک، خوران، دهانه رودخانه شور، سورگل، هجدان، کرگوشک، گابریک، جاسک، مبارکه، بونجی، بربیک و شهرنو در استان هرمزگان، خورهای تنگ، گواتر، کنارک، پوزم تیاب در بلوجستان.

*نواحی کشنندی

مناطق تحت تأثیر کشنندگان در حقیقت نوار خارجی سواحل دریاها و اقیانوس‌ها است. این مناطق در هنگام جزر بصورت پنهانه های وسیع گلزارها از آب خارج می‌شوند و در زمان مدد جدا زیر آب می‌روند. این منطقه زیستگاه کفرزیان متعدد است که غذای بسیار مناسبی برای بسیاری از پرنده‌گان می‌باشند. تنوع و تراکم کفرزیان و سایر فاکتورهای زیستی در ناحیه کشنندی سبب جلب پرنده‌گان

پیشمار می‌روند.

- خلیج های بزرگ و کوچک، شامل خورهای پر پیچ و خم با آب عمیق و کم عمق با درختان کنار آن ها شرایط زیستی تالابی دارند و زیستگاه بسیاری از پرنده‌گان آبزی شناگر می‌باشد.

* طبقه بندی پرنده‌گان خلیج فارس و دریای عمان

برنده‌گان منطقه خلیج فارس و دریای عمان را نظر ارتقا طبیعه شناختی با زیستگاه‌های اطراف می‌توان به چند گروه تقسیم کرد که خلاصه آن در جدول شماره یک نشان داده شده است.

* طبقه بندی از نظر زیستگاه

- پرنده‌گان منطقه از نظر زیستگاه به سه گروه عمده تقسیم می‌شوند:

۱- پرنده‌گان خشک زی، آن دسته از پرنده‌گانی که بر روی جزایر، سواحل و درختان زندگی می‌کنند. مثل *Passeriformes* که در این

کتاب این گروه پرنده‌گان توضیح داده نشده است.

۲- پرنده‌گان آبزی، آن دسته از پرنده‌گانی که بر محیط‌های آبی منطقه وابسته هستند و به دو گروه تقسیم می‌شوند:

الف- پرنده‌گان کنار آبزی، آن دسته پرنده‌گانی هستند که در سواحل و جزایر، مصب‌ها و ناحیه جزر و مداری، تالاب‌های کم عمق ساحلی

دایمی و یا موقت بسر می‌برند، شناگر نیستند و اغلب از نظر مواد غذایی به بستر این زیستگاه‌ها متکی هستند، مثل *Scolopacidae*.

ب- پرنده‌گان آبزی، آن دسته از پرنده‌گانی هستند که در محیط‌های آبی خورها، خلیج‌ها و مصب‌های مهنتی به دریا، تالاب‌های ساحلی بسر می‌برند. شناگرند، مثل *Laridae*.

* طبقه بندی از نظر زمان حضور

پرنده‌گان منطقه خلیج فارس و دریای عمان از نظر زمان حضور در منطقه به ۵ گروه تقسیم می‌شوند:

۱- پرنده‌گان بومی، آن هایی هستند که در ۴ فصل در منطقه حضور دارند، در منطقه متولد می‌شوند، تولید مثل می‌نمایند، زندگی

می‌کنند، و می‌میرند، مثل حواصیل هندی.

۲- پرنده‌گان مهاجر، آن هایی هستند که در مدت زمان مشخصی از سال در منطقه حضور دارند و به سه گروه زیر تقسیم می‌شوند:

الف- مهاجران خوجه آور، در فصل بهار برای خوجه آوری به منطقه وارد می‌شوند و پس از زاد آوری منطقه را ترک می‌کنند.

مثل *Platalea leucorodia*

ب- مهاجران زمستان گذران، در فصل زمستان به منطقه وارد می‌شوند و پس از گذران فصل سرد منطقه را ترک می‌کنند. جمعیت این گروه بیش از بیشه گروه‌ها می‌باشد، مثل اغلب گونه‌های کنار آبچرها.

ج- مهاجران عبوری، پرنده‌گانی هستند که در فصل پائیز و بهار در

* طبقه بندی از نظر رژیم غذایی

۳- گروه پرنده از نظر رژیم غذایی در منطقه شناسایی شده اند:

۱- گوشت خواران، این گروه از مواد گوشتی تعذیب می‌کنند و به ۴ دسته تقسیم می‌شوند:

الف- ماهی گیران، از ماهی‌تعذیب می‌کنند، مثل *Phalacrocorax carbo*

ب- خشمه خواران، از خشتمات تعذیب می‌کنند، مثل *Merops apiaster*

ج- کفزی خواران، از موجودات کفزی تعذیب می‌کنند، مثل *Tringa totanus*

د- طعمه گیران، از گوشت و لاشه سایر موجودات تعذیب می‌کنند، مثل *Buteo buteo* این گروه خشک زی هستند.

۲- گیاه‌خواران، از مواد گیاهی تعذیب می‌کنند، مثل *Columba livia* که این گروه خشک زی هستند.

۳- همه چیز خواران، از هر آن چه که در دسترس شان قرار گیرد تعذیب می‌کنند، مثل *Larus argentatus*.

* طبقه بندی از نظر جمعیت

پرنده‌گان منطقه از نظر جمعیت به سه گروه تقسیم می‌شوند:

۱- پرنده‌گان وافر، آن هایی هستند که در ایران، جهان و منطقه جمعیت فراوان دارند و در فهرست سرخ گونه‌های در خطر تهدید به انقراض IUCN ثبت نشده اند. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد.

۲- پرنده‌گان کم جمعیت، آن هایی هستند که جمعیت آن ها در منطقه کم است و به دو گروه تقسیم می‌شوند:

گونه‌هایی که جمعیت آن ها در جهان و بالطبع در ایران کم می‌باشد و در فهرست سرخ گونه‌های در خطر انقراض جهانی IUCN ثبت شده اند.

گونه‌هایی که در جهان وافرند، ولی در ایران و منطقه کم جمعیت هستند و از نظر قوانین ملی حمایت شده می‌باشد.

۳- گونه‌هایی که جمعیت آن ها معلوم است، دلیل آن عدم امکان شمارش جمعیت آن ها در منطقه می‌باشد.

وضعیت هر یک از گروه‌ها در متن کتاب بیان شده است.

ردیف	نام فارسی	زمان حضور	جهیزت	IUCN	Cites	زاده‌ای در منطقه
	در چهار	در چهار	در محفظه	در ایران	در ایران	قلمروی دار
۱	کشیش کوچک	فرآون	قلمروی	فرآون	قلمروی	دارد
۲	کشیش بزرگ	فرآون	پالمرز-زمستان و بیمار	فرآون	قلمروی	احتمالاً شادکان
۳	کشیش گرد سیاه	فرآون	پالمرز-زمستان	فرآون	قلمروی	دارد
۴	نوک سرخ دریافت	کم	پالمرز-زمستان	کم	پیش‌بند	پیش‌بند
۵	کبوتر دریافت	فرآون	زمستان و عبوری	فرآون	پیش‌بند	پیش‌بند
۶	بویی نقابز	فرآون	زمستان و عبوری	فرآون	پیش‌بند	پیش‌بند
۷	مرغ سیاهی (بلیکن) سفید	فرآون	پالمرز-زمستان	فرآون	پیش‌بند	پیش‌بند
۸	مرغ سیاهی (بلیکن) با خاکستری	کم	پالمرز-زمستان و بیمار	کم	پیش‌بند	پیش‌بند
۹	در قار (باکان)	فرآون	پالمرز-زمستان و بیمار	فرآون	پیش‌بند	پیش‌بند
۱۰	در قار کوچک (باکان کوچک)	کم	پالمرز-زمستان و بیمار	کم	پیش‌بند	پیش‌بند
۱۱	دار قار سیاهی (باکان گلوسیده)	فرآون	زمستان و بیمار	فرآون	پیش‌بند	پیش‌بند
۱۲	مار گرد	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	در محلط
۱۳	حوالی خاکستری	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۴	غول حواسیل بزرگ (۱)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۵	حوالیل ارغوانی	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۶	قار سیاهید (اگرتو بزرگ)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۷	قار کوچک (اگرتو کوچک)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۸	قار ساطحی (اگرتو ساطحی)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۱۹	کاچوچک	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۰	حوالیل زرد	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۱	حوالیل هندی	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۲	حوالیل سبز	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۳	حوالیل قهوه	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۴	بوییار کوچک	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۵	بوییار	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۶	لک لک سیاهه	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۷	طاجیک لک لک (لک لک سفید)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۸	افق ناز (افق ارغوانی)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد
۲۹	قره ناز (اکراس)	کم	فرآون	فرآون	پیش‌بند	دارد

جدول ۱: افوهیست پرندگان آبروی و کنار آبروی خالیق فارس و دریایی عمان

جدول ۱: فهرست پژوهشگان آبرزی و کثار آبرزی خلیج فارس و دریای عمان

ردیف	نام فارسی	جهت	IUCN	Cites	زاید وریت در منطقه	در جهان	و خصیت	نام علمی	زمان محضور
۶۱	خرس کولی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Vanelius vanelius</i>	زمستان و بیکار
۶۲	خرس کولی دم سفید	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Holopoterus indicus</i>	بیکار
۶۳	دیدووسک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Pluvialis fulva</i>	زمستان و عوری
۶۴	سلیم طلاس خواری	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Pluvialis squatarola</i>	زمستان و عوری
۶۵	سلیم ناکستری	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius hiaticula</i>	زمستان و عوری
۶۶	سلیم طوقی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius dubius</i>	زمستان و عوری
۶۷	سلیم کوچک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius alexandrinus</i>	فسل
۶۸	سلیم کوچک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius mongolicus</i>	زمستان و عوری
۶۹	سلیم شنسی کوچک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius leschenaultia</i>	زمستان و عوری
۷۰	سلیم شنسی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Charadrius morinellus</i>	زمستان و عوری
۷۱	سلیم کوچی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Limosa limosa</i>	زمستان و عوری
۷۲	گیلانشاه دم سیاه	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Limosa lapponica</i>	زمستان و عوری
۷۳	گیلانشاه خانی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Numenius phaeopus</i>	زمستان و عوری
۷۴	گیلانشاه ابریوس	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Numenius tenuirostris</i>	زمستان و عوری
۷۵	گیلانشاه خاندار	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Numenius arquata</i>	فسل
۷۶	گیلانشاه بربری	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Tringa totanus</i>	فسل
۷۷	ابیچک پا سرخ	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Tringa glareola</i>	فسل
۷۸	ابیچک دووی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Tringa stagnatilis</i>	فسل
۷۹	ابیچک تالایت	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Tringa nebularia</i>	فسل
۸۰	ابیچک پا سبز	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Tringa ochropus</i>	زمستان و عوری
۸۱	ابیچک تک ری	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Xenus cinereus</i>	زمستان و عوری
۸۲	ابیچک تک سر بالا	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Actitis hypoleucos</i>	زمستان و عوری
۸۳	ابیچک اوخوان	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Arenaria interpres</i>	زمستان و عوری
۸۴	سیک گردان	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Gallinago media</i>	کم
۸۵	پاشلک بزرگ	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Gallinago gallinago</i>	زمستان و عوری
۸۶	پاشلک معمولی	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Lymnocryptes minimus</i>	زمستان و عوری
۸۷	پاشلک کوچک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Calidris alba</i>	زمستان و عوری
۸۸	تبلیغ سفید	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Calidris minuta</i>	زمستان و عوری
۸۹	تبلیغ کوچک	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Calidris temminckii</i>	زمستان و عوری
۹۰	تبلیغ دم سفید	فیلت نشده	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	قرولاں	<i>Calidris alpina</i>	زمستان و عوری

جدول : آفروست پرندگان آبریزی و کثیر آبریزی خلیج فارس و دریای عمان

جدول : فهرست پرندگان آبری و دریای عمان

<i>Philomachus pugnax</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	ابسطک شکل	۹۳	
<i>Tringa erythropus</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	اجنبیک خالدار	۹۴	
<i>Calidris ferruginea</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	تله بلوطی	۹۴	
<i>Limicola falcinellus</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	تله بوی چهل	۹۵	
<i>Phalaropus lobatus</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	فلاوب گردن سرخ	۹۶	
<i>Esacus recurvirostris</i>	یونانی	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز	جاخ لق هندی	۹۷	
<i>Stercorarius pomarinus</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کارکس الیوس ۲۰ ساله (الکواری دری)	۹۸	
<i>Stercorarius parasiticus</i>	زمستان و عربی	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کارکس افیموس (امکانی خطا)	۹۹	
<i>Larus hemprechii</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکس ارمنستان (کاکس غریه ای)	۱۰۰	
<i>Larus argentatus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی مودی	۱۰۱	
<i>Larus canus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی نوک سبز	۱۰۲	
<i>Larus fuscus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی پیشست سیاه	۱۰۳	
<i>Larus ichthyaetus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی بزرگ	۱۰۴	
<i>Larus ridibundus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی سرسیاه	۱۰۵	
<i>Larus genei</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی صورتی	۱۰۶	
<i>Larus minutus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	کاکی کوچک	۱۰۷	
<i>Chlidonias hybrida</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز	بیشتو دریانی تیره	۱۰۸	
<i>Chlidonias leucopterus</i>	پهار و زلستان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز	بیشتو دریانی بال مسید	۱۰۹	
<i>Sterna sandvicensis</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	بیشتو دریانی زرد مغار (دیده)	۱۱۰	
<i>Gelochelidon nilotica</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	ندر	بیشتو دریانی توک کفت	۱۱۱	
<i>Sterna caspia</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار نادا و خال	بیشتو دریانی خزر	۱۱۲	
<i>Sterna hirundo</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز	بیشتو دریانی معمولی	۱۱۳	
<i>Sterna anaethetus</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی پیشست تیره	۱۱۴	
<i>Sterna repressa</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی گونه سفید	۱۱۵	
<i>Sterna albifrons</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی کوچک	۱۱۶	
<i>Sterna bergii</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی کل بزرگ	۱۱۷	
<i>Sterna bengalensis</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی کاکی کوچک	۱۱۸	
<i>Chelidonia nigra</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	دراز-چهار	بیشتو دریانی سیاه	۱۱۹	
<i>Sterna saundersi</i>	فروان	فروان	فروان	فروان	فروان	-	بیشتو دریانی سیاه (سلدر)	۱۲۰	

Podicipedidae

خانواده کشیم

There are 20 species in 6 genera in the world. In Iran, 5 species in 2 genera and on Persian Gulf and Oman Sea coasts, three species in one genus. Small to medium size. Foot-propelled diving birds. Feet placed far back. Wings are small and narrow. 12 Primaries, P10 longest, P12 minute. 17-22 Secondaries. Tail-tuft short, downy, not composed of normal remiges. They live in depth or shallow waters, which covered by vegetation or without vegetation. They eat aquatic organisms mainly on fish, obtained primarily by under water pursuit with wings held close to body. They live in small group during winter, but not colonial in breeding season. They are monogamous. One brood, different display associated with platform behavior, copulation typically out of water on platform or nest. Nest on reed beds or floating vegetation. Eggs are white or cream. Clutch 2-7, incubation period, 20-28 day, by both sexes. Young hatch as synchronously. Cared and fed by both parents, riding on back while small. Young are precocial and semi-nidifugous.

در جهان ۲۰ گونه و ۶ جنس از این خانواده وجود دارد. در ایران ۵ گونه و ۲ جنس، و در سواحل خلیج فارس و دریای عمان یک جنس و ۳ گونه مشاهده می شود. اعضاء این خانواده پرندگانی کوچک تا متواترالجهه هستند. افغانستان پایرده دار و لبی شکل اند. باهادر قسمت عقب سطح شکمی قرار دارند. شناگران ماهری هستند. بالها کوتاه و گرد است. شاهیرهای اویله ۱۲ عدد است. شاهیر دهم بزرگ ترین، و دوازدهمی کوچک ترین است. شاهیرهای ثانویه ۲۲ عدد است. دم بسیار کوتاه و نامشخص است. در آب های عمیق تا کم عمق که ماهی داشته باشد، دیده می شوند. در تالاب های باپوشش گیاهی یا بدن پوشش گیاهی و در سواحل دریاهای زندگی می کنند. از ماهی و سایر موجودات آبزی تغذیه می کنند. صید طعمه در زیر آب انجام می گیرد. در فصل زمستان در گروه های کوچک زندگی می کنند، ولی در فصل تولید مثل جفت جفت دیده می شوند. جوجه اوری به صورت کلنی تی را شند. تک همسر هستند. سالی یکبار جوجه اوری می کنند. در زمان جفت گیری نمایشات جنسی جالبی نشان می دهند. آشیانه بر روی پوشش گیاهی شناور یا در درون یک زارهای ساخته می شود. رنگ تخم ها سفید مایل به کرم است. معمولاً ۷ تا ۲۸ تخم می گذارند. دوران تفریح ۲۰ روز است و هر دو پرنده نر و ماده روی تخم های خوابند. جوجه ها خودکفا هستند.

Tachybaptus ruficollis (Colmbus ruficollis) pallas 1764

Eng: Little Grebe
 Fr: Grebe castaneux
 Ger: Zwergtaucher
 Du: Dodaars
 Sp: Zampullin chico
 Sw: Smadopping:
 Arabic: Ghatas Ahmar al Reghbah
 Persian: Keshime Kochek (غطاس احمر الرقبة) (کشیم کوچک)

کشیم کوچک

مشخصات

طول بدن تا ۲۹ سانتی متر، کوچک ترین کشیم منطقه خلیج فارس است. مقار کوچک، سیام، چشم های قرمز، گردن کوتاه و سطح پشتی قهوه ای تیره، سطح شکمی، قهوه ای کمر نگ، گلو و چانه بلوطی، پوش پرهای زیر دم خاکستری کمر نگ است. نر و ماده شبیه بهم می باشند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در تالاب های ساحلی دریای عمان و خلیج فارس مشاهده می شود. در زمستان جمیعت آن بیشتر از سایر قصوب است. تعداد کمی در تالاب هایی که دارای پوشش گیاهی هستند، جوچ آوری می کند.

نمایش

عدم تأثیرات آبزی و لارو آن ها، نرم تان، سخت پوستان، دوز سیستان و ماهان کوچک تغذیه می کند. تغذیه اغلب با استیرجه و صید در زیر آب انجام می گیرد. گاهی طعمه را از سطح آب صید می کند. از مواد گیاهی نیز استفاده می کند.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب هایی که کم تر از ۵ متر عمق دارند، بیشتر دیده می شود. تالاب های موند، حله، نای بند، شادگان، هور العظیم، بامدز، برگه های اطراف رو دخانه های دز و کرخه (شیلان ها)، خورها و دهانه رودخانه های منطقه زیستگاه های اصلی آن است.

جمعیت

در زمستان جمیعت آن بیشتر از سایر قصوب است. در شماری های نیمه زمستانی در سواحل دریای عمان و خلیج فارس حدود ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است. جمیعت جوجه اور آن کم، ولی تن مشخص است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفاایت می کند. در ایران حمایت شده نمی باشد.

تولید مثل

اشیانه در داخل آب بر روی گیاهان شناور یا در پایه گیاهان بن در آب از مواد گیاهی ساخته می شود. اشیانه فنجانی شکل می باشد. تخم می گذارد. در تالاب های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، سالی یکبار جوجه اوری می کند. هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم های خوابند. دوران تفریح ۲۱ تا ۲۰ روز است. جوجه ها خود کفایه هستند و توسط والدین حفاظت می شوند. جوجه ها گاهی در پشت والدین حمل می شوند. پس از ۴۸ تا ۴۴ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در سراسر تالاب های ساحلی و داخلی حاشیه خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Characteristic

It is smallest grebe in the region, with short bill and black, short neck and dumpy, eyes red-brown. Upperparts, crown, hind neck and upper breast brown, lore's, chin and upper throat are brown-black. In winter, whole plumage is much paler. Sexes are alike. L: 25 -29 cm.

Status

Partial migrant, observe at Persian Gulf and Oman sea coastal and inland wetlands. Breed on wetlands which covered by vegetation.

Food

Chiefly insects and larvae, molluscs, crustaceans, amphibian's larvae and small fish. Obtained chiefly by diving, rather less by swimming with head and neck immersed.

Habitat.

They live on water, often less than one meter depth. Mound, Heleh, Nayband, Shadegan, Howr-Al-Azim, estuaries and mouth of rivers are main habitat of the species.

Population

They are plenty in number, on Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands.

There is no threat of their extinction. It is not listed in the Red Data Book of IUCN, and it is non-protected species in Iran. Wintering population reported 1000 individuals. Breeding population is low, but not clear.

Protection

Species dose not need any specially conservation.

Breeding

Nest on water, among emergent vegetation or beneath overhanging branches. Floating platform of water weed anchored to submerged vegetation. Cup formed with bill, feet and belly. Clutch 4-6 on Persian Gulf and Oman Sea. One brood. Incubation period, 20-21 days, by both sexes. Young are precocial and semi-nidifugous. Cared for and fed by both parents. Young carried on parents back. Young fed by parents, bill to bill. Fledging period, 44-48 days.

Distribution

They are common on Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands.

Podiceps cristatus (Colomus cristatus) Linnaeus 1758
Eng: Great Crested Grebe.
Fr: Grebe huppe
Ger: Havben taucher
Du: Fuut
Sp: Somormujo lavanco
Sw: Skagdopping:
Arabic: Ghatas Matoj (غطاس متوج)
Persian: Keshimeh Bozorg (کشیم بزرگ)

کشیم بزرگ

Characteristic

Largest grebe of the region, with long neck and dagger-like bill. Seasonal differences: breeding season, long bill carmine with brown ridge and pale tip, eyes red, crown and crest black, back of neck, throat, black grey. Upper parts brown-black. Black line from base of bill to eye. In winter, tippets lost and crest reduced. Crown browner black, upper parts brown-black, under parts white. Sexes alike. L: 46-51 cm.

Status

Winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands. During other seasons, on some of wetlands, rarely observe.

Some years breeds in Shadegan marsh.

Food

Eat chiefly fish, also to lesser intent aquatic invertebrates. Fish, especially large specimens obtained mainly by diving in water clean of dense vegetation, sometimes, obtain from surface.

Habitat

They live on water in coastal, inland natural or artificial wetlands, throughout Persian Gulf and Oman Sea.

Population

They are plenty in number in the world, but are low at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Wintering population reported 200 individuals. There is no threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran.

Protection

Species does not need any specially conservation.

Breeding

There is no information about breeding status of species at Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands. Few pairs breed in Shadegan marsh.

Distribution

Common at Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands, from Khuzestan to Baluchestan.

مشخصات

طول بدن ۴۶ تا ۵۱ سانتی متر، بزرگ ترین کشیم منطقه است. رنگ پر و بال در فصول تولید مثل و زمستان کمی مقاومت است. منقار بلند و صورتی و بالهای قهوه‌ای، چشم قرمز، کاکل سیاه، گونه‌ها سفید، پس گردن و گلو قهوه‌ای یا یک خط سیاه از چشم‌ها تا منقار وجود دارد. در زمستان بدون کاکل و تارک سیاه، سطح شکمی، چلو گردن، گونه‌ها سفید، سطح پشتی قهوه‌ای است. نر و ماده همشکل‌اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد. ممکن است به تعداد کم در بعضی از تالاب‌های منطقه در سایر فصول نیز دیده شود. در شرایط مناسب و تر سالی هابه تعداد کم در تالاب شادگان زاد آوری می‌کند.

غذا

عدم تأثیر از ماهی تندیسه می‌کند، از سایر موجودات آبزی نیز استفاده می‌کند. صید طعمه در زیر آب انجام می‌گیرد. گاهی از سطح آب نیز طعمه می‌گیرد.

زیستگاه

آبری است در تالاب‌های ساحلی طبیعی یا مصنوعی سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان زندگی می‌کند.

جمعیت

در جنوب ایران و سواحل خلیج فارس و دریای عمان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده و غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه ۲۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

گونه به حفاظت خاصی نیاز ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کافیت می‌کند.

تولید مثل

گاهی چند جفتی در تالاب شادگان تولید مثل می‌کند. ولی از جوجه‌آوری آن در تالاب‌های دیگر اطراف خلیج فارس و دریای عمان اطلاعی در دست نیست.

پراکندگی

در سراسر تالاب‌های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Podiceps nigricollis C. L. Brehm 1831

Eng: Black-necked Grebe

Fr: Grebe jougris

Ger: Schwarzhalsstaucher

Du: Geoorde Fuut

Sp: Zampullin cuellinegro

Sw: Svarthalsad dopping

Arabic: Ghatas Asvad al Raghabah (غطاس اسود الرقبة)

Persian: Keshimeh Gardan Siah (کشیم گردن سیاه)

کشیم گردن سیاه

مشخصات

طول بدن ۲۸ تا ۳۴ سانتی متر، رنگ پر و بال در فصل تولید مثل، با سایر فرسول کمی متفاوت است. در فصل زادآوری، سطح پشتی و گردان، سیاه که به طرف دم به قهوه‌ای می‌گراید. سطح شکمی سفید، گوش پرها، طالبی رنگ، مقار سیاه و پاها خاکستری است. در فصل زمستان رنگ جلا دار، و در فصل تولید مثل به کدری می‌گراید.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان است. از جوجه‌آوری آن در تالاب‌های جنوبی ایران اطلاعی در دست نیست.

غاذا

عدم‌آغاز حشرات و لارو آن ها تغذیه می‌کند و در ارتباط با زمان و مکان متغیر است. از سخت پوستان، نرم‌تان و ماهیان کوچک نیز استفاده می‌کند. صید طعمه هم از سطح آب هم در زیر آب صورت می‌گیرد. شیرجه را تا عمق ۵ متر برای صید انجام می‌دهد.

زیستگاه

آبری است و سراسر تالاب‌های ساحلی و داخلی خلیج فارس و دریای عمان زیستگاه آن می‌باشد.

جمعیت

جمعیت آن در ایران و افراست، ولی در تالاب‌های جنوب ایران کم است. جمیت زمستان گذران آن ۲۰ عدد شمارش شده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است و در ایران غیر حمایت شده می‌باشد.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کافی است.

تولید مثل

جوچه‌آوری آن در تالاب‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان محزز نیست. در دریاچه پریشان جوچه‌آوری دارد.

پراکندگی

در سراسر تالاب‌های جنوبی ایران در فصل زمستان به تعداد کم پراکنش دارد.

Characteristic

Breeding plumage are differences with other seasons. In breeding season, upper parts, neck, black, becoming brown on rump, golden feathers springing from behind eyes of and coming downwards over near ear coverts. Bill black, legs and feet grey, lore's dark foreparts of breeding dress, becoming duskier. L: 28-34 cm.

Status

They are winter migratory on Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands. There is no information about breeding status of it on south wetlands of Iran.

Food

Chiefly insects and larvae and depending on locality and time of year. Molluscs, crustaceans, and amphibians and small fish. Taken in shallow water or on surface. Food often collected from surface by skimming. Dives in depth up to 5 m.

Habitat

They live on water. Lives on coastal and inland wetlands of the region.

Population

They are plenty in number in Iran, but low in south of Iran. Wintering population reported about 20 individuals. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran.

Protection

The species does not need any specially conservation.

Breeding

There is no information about breeding on Persian Gulf and Oman Sea coasts. They breed in Lake Parishan. In shallow water usually in cover of reed and sedge Carex beds.

Distribution

At wetlands of southern part of Iran, during winter few of them observed from Khozestan to Gouvater Bay.

Phaethontidae

خانواده نوک سرخ دریایی

Medium-sized, highly aerial seabirds. 3 closely related species in single genus. One species exists in Persian Gulf and Oman Sea. Neck short, wings long and narrow. 11 primaries; P 10 longest, P 11 minute. Bill powerful, decurved, tip not hooked. Nostrils well-developed slit. Tarsus extremely short, totipalmate. Oil gland feathered. Sexes similar. Plumage white with black markings on head and upperparts. Young semi-altricial and ridiculous.

Cared for and fed by both parents. Principal foods fish and other aquatic animals (especially cephalopods), caught during day mainly by plunge-diving from good height but often with lit the deep penetration under water.

Feed mostly solitary but also regularly in tows, will join feeding congregation of other seabirds.

پرنده‌گان دریازی و متوسط‌الجثه هستند. در جهان ۳ گونه در یک جنس وجود دارد. در آب‌های خلیج فارس و دریای عمان یک گونه مشاهده می‌شود. گردن کوتاه، بال‌ها بلند و باریک با ۱۱ شاهیر اویله که دهین شاهیر بلندترین و بیازدهمین شاهیر کوتاه‌ترین است. دم بلند و دارای ۱۲ تا ۱۴ پر است. مقار قوی و به سمت پایین خمیدگی دارد، ولی قلاپ ندارد. غدد بینی توسعه یافته است. پاهای کوتاه و پرده تمام انجشتان را دربر می‌گیرد. غده چربی دارند. نر و ماده هم شکل‌اند. رنگ پر و بال سفید با رگه‌های سیاه در سر دارند. جوجه‌های در زمان تولد عریان و توسط والدین نگاهداری و حفاظت می‌شوند. ماهی خوارند و از سایر موجودات دریایی نیز تغذیه می‌کنند. تغذیه در طول روز انجام می‌گیرد.

صید طعمه با شیرجه در زیر آب صورت می‌گیرد. صید طعمه و تغذیه انفرادی است، ولی گاهی جفت جفت و همراه با سایر گونه‌های دریازی صورت می‌گیرد.

Paethon aethereus Linnaeus 1758

Eng: Red – billed Tropicbird

Fr: paille en qxae etheree

Ger: Rot Schnabel tropikvögel

Du: Roodsnavelkeerkringvogel

Sp: Rabijunocomum

Sw: Rodnabbad tropikfagel

Arabic: Rais al Bahr (رئیس البحار)

Persian: Nok-sorkhe Daryaie (نوك سرخ دریایی)

نوک سرخ

Characteristic

Medium-sized, plump, predominately white, with black eye stripe. Tern-like bird with narrow, pointed wings. Red bill and greatly elongated tail-streamers in adult. Legs grey, feet black, sexes similar. L: 50-108 cm.

Status

Status uncertain, but mainly summer visitor Oman Sea and probably on Persian Gulf. It is seabird and breed on rocky islands. It is not observed recent years. During 1970s has been reported from the region.

Food

Feeds on fish, caught mainly by plunge-diving vertically into water. Prey never spread or stabbed, caught and held crossways in beak, and swallowed under Water.

Habitat

Lives on water, Lives on Oman Sea, a few on Persian Gulf in summer. Breed on rocky island.

Population

They are plenty in number in the world. A few has been seen in the Oman Sea and rarely in Persian Gulf. The population of the species unknown, because, it is not possible to count all habitats and there is not summer count program in Iran.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding at northern part of Persian Gulf and Oman Sea.

Distribution

A few found from Tangeh Hormoz to Chahbahar on Oman Sea.

مشخصات

طول بدن ۱۰۸-۱۱۵ سانتی متر، بیشتر آن مربوط به پرهای بلند است. رنگ پروبالش به طور کلی سفید است، بالهای سیاه، شیشه پرسو های دریایی است، بالهای باریک و بلند دارد. منقار قرمز، پرهای دم بلند، پاهای خاکستری و پنجه سیاه است.

وضعیت

وضعیت آن چنان معلوم نیست، ولی از مهاجران تابستانه دریای عمان و احتمالاً خلیج فارس است، دریازی است و فقط در هنگام تولید مثلث خشکی می‌آید. در سال‌های اخیر گزارش از حضور آن در منطقه در دست نیست. در سال‌های دهه ۱۹۷۰ از منطقه گزارش شده است.

غذا

ماهی خوار است. صید ماهی با شیرجه به درون آب انجام می‌گیرد. طعمه در زیر آب صید و بعیده می‌شود.

زیستگاه

آبری است. در آب‌های دریای عمان و به تعداد کم در آب‌های خلیج فارس در تابستانها مشاهده شده است. فقط در زمان تولید مثلث خشکی می‌آید. بر روی صخره‌ها در جزایر جوجه‌آوری می‌کند.

جمعیت

در جهان فراوان است. در منطقه به تعداد کم دیده می‌شود. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر محیط شده است. جمعیت تابستانه و زمستانه آن نامشخص است. دلیل آن عدم دسترسی به زیستگاه‌های آن و عدم وجود برنامه سرشماری در تابستان می‌باشد.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفایت می‌کند.

تولید مثلث

در بخش شمالی خلیج فارس و دریای عمان در سواحل و جزایر ایرانی جوجه‌آوری ندارد.

پراکنش

از تنگه هرمز تا خلیج گوادر در آب‌های دریای عمان به تعداد کم مشاهده شده است.

زنگنه
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان
لرستان

خانواده کبوتر دریایی

Procellariidae

There are 60 species in the world, 16 in Asia and one species in Iran and Oman sea region. Mostly migratory, oceanic birds which come ashore only for breeding, usually in the southern Hemisphere. From spring through fall they make long migration into the Northern Hemisphere. Usually all-dark or with white underparts. They have long narrow wings, short tails, webbed feet, and bill which are always hooked at the tip with two unusual tubular nostrils along the culmen. Nest in colonial sometimes on open ground or ledges but most often in burrows or crevices in rocks.

در جهان ۶۰ گونه، در آسیا ۱۶ گونه، و در ایران و منطقه خلیج فارس یک گونه وجود دارد. پرندگان دریازی هستند، و تنها برای زاد آوری به خشکی می آیند. مهاجرند و در فصل بهار و پائیز از نیمکره جنوبی به نیمکره شمالی مهاجرت می کنند. بال ها باریک، دم کوتاه، منقار ضخیم، در انتهای خمیده و در انتهای دوسو راخ بینی مشخص است. جوجه آوری بصورت کلنی بر روی جزایر و یا صخره ها نجات می گیرد. نر و ماده شبیه بهم هستند.

Puffinus persicus (Puffinus iherminieri) Gould 1838
 Eng: Persian Shearwater
 Fr: petit puffin
 Ger: kleiner Sturm Taucher
 Du: Kleine pijlstormvogel
 SP: Pardela chica
 Sw: Dvarglira
 Arabic: Galam al ma (جلم الماء)
 Persian: Kabotare Daryae (کبوتر دریایی)

کبوتر دریایی

Characteristic

Small-sized, as small-billed with hooked tip and rather compact Shearwater. Black upper parts and white under parts. Legs and feet chalk-blue. Tail short and black, feathers black. Sexes similar. L: 25 – 30 cm.

Status

Status unknown in northern part of Persian Gulf and Oman Sea. Before recorded from Oman Sea. Now recording from southern part of Persian Gulf from kwait's shores. 120 individual observed around Faro island in winter 2008 (Behrouzirad, 2008).

Food

Feeds on fish, caught by surface-seizing also by pursuit-plunging and pursuit-diving just below surface.

Habitat:

Lives on water. It is seabird. Breeds on land on island.

Population

They are plenty in number in the world. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There are not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Status of population unknown, in northern part of Persian Gulf and Oman Sea.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding on northern part of Persian Gulf and Oman Sea.

Distribution

Found on central parts of Persian Gulf to Oman Sea. Existence of species, confirming on south parts of Persian Gulf and Oman Sea.

مشخصات

طول بدن ۲۵ تا ۳۰ سانتی متر، کوچک جثه، منقار کوتاه و در انها قلابدار، سطح شکمی سفید و سطح پشتی سیاه است. پاهامتمایل به آبی، دم کوتاه، پرهای پرواز سیاه و نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

در سال های اخیر اطلاعی از وضعیت آن در شمال خلیج فارس در دست نیست، قیاً از دریای عمان به تعداد کم گزارش شده است. در حال حاضر حضور آن در بخش جنوبی خلیج فارس و سواحل کوتاه تایید می شود. در زمستان ۱۳۸۶، ۱۲۰ عدد در اطراف جزیره فارو مشاهده شد (پهلوی راد، ۱۳۶۸).

غاذا

از ماهی تقدیه می کند. صید ماهی از سطح آب و یا با کمی شیرجه در زیر آب صورت می بیند.

زیستگاه

آنژی است و در دریا بسر می برد. برای تولید مثل به خشکی و به جزایر می آید.

جمعيت

در جهان واقر است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. از وضعیت جمعیت آن در سواحل خلیج فارس و دریای عمان اطلاعی در دست نیست.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

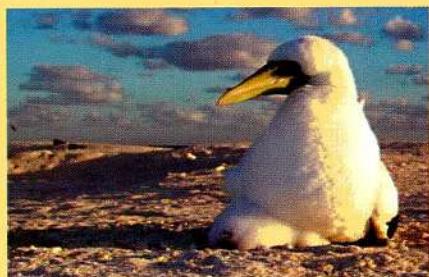
تولید مثل

در بخش شمالی خلیج فارس و دریای عمان در سواحل ایران جووجه اوری ندارد.

پراکنش

در بخش های میانی خلیج فارس و دریای عمان مشاهده شده است. حضور آن بیشتر در طرف جنوبی خلیج فارس تایید می شود.

خانواده بوبی

Sulidae

There are 9 species in the world, 3 species in Asia and one species at Oman Sea. Large seabirds with cigar-shaped bodies, conical bills, long pointed wings, and wedge-shaped tails. They dive for fish from great heights. Breed colonially usually on remote islands. Sexes similar.

در دنیا ۹ گونه، در آسیا سه گونه و در دریای عمان یک گونه وجود دارد. پرنده‌گان دریازی بزرگ جنگه هستند. بدنه دو کی شکل و کشیده، منقار ضخیم و مخروطی، بال‌ها باریک و بلند و دم لوزی شکل دیده می‌شود. بر روی جزایر بصورت کلانی جوجه‌آوری می‌کنند. نرم‌ماده شبیه به هم هستند.

Sula dactylatra Lesson1831

Eng: Masked Booby

Fr: Fou masqué

Ger: maskentöpel

SW: Masksula

Arabic: Otaish (اطيشه)

Persian: Bobieh Negab-dar (بوبی نقاددار)

Characteristic

Plumage white, primaries and secondaries brown-black. Black tail, grey-blue face mask and throat. White under parts and white under wing-coverts with black line through center and black flight -feathers. Sexes similar. L: 85 cm.

Status

Status unknown in northern parts of Persian Gulf and Oman Sea. Before reported from central parts of Persian Gulf and Oman Sea. Mainly resident if occurs in the region.

Food

Feed on Fish. Caught by surface-seizing, also by pursuit-plunging and pursuit- diving.

Habitat

Lives on water, it is seabird. Lives on central parts of Persian Gulf and Oman Sea. Breeds on islands.

Population

They are plenty in number in the world, but low in the region. There is no threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Population unknown on northern parts of Persian Gulf and Oman Sea.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding on northern part of Persian Gulf and Oman Sea.

Distribution

Found on central parts of Persian Gulf and Oman Sea. Existence of the species confirming on southern parts of Persian Gulf.

مشخصات

طول بدن ۸۵ سانتی متر، رنگ پر و بال سفید است، به جز شاهپر های اولیه و نانویه بال که قهوه ای مایل به سیاه است. دم سیاه، پوست بدون پرسورت و گلوش خاکستری مایل به آبی می باشد. نر و ماده هم شکل اند. سطح شکمی سفید، پوشش پره ای زیر بال سفید، با خطوط سیاه در بخش میانی و پره ای پرواز سیاه است.

وضعیت

وضعیت آن در بخش های شمالی خلیج فارس نامشخص است. قبل از بخش های میانی خلیج فارس و دریای عمان گزارش شده است.

غذا

ماهی خوار است. صید طعمه با شیرجه از سطح آب صورت می گیرد.

زیستگاه

دریازی است. در بخش های میانی خلیج فارس و دریای عمان بسر می برد. کمتر به خشکی می آید. در جزایر تولید مثل می کند.

جمعیت

جمعیت آن در جهان فراوان است، ولی در منطقه کم است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. جمعیت آن در بخش های شمالی خلیج فارس و دریای عمان نامعلوم است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفايت می کند.

تولید مثل

در بخش های شمالی خلیج فارس و دریای عمان جوجه آوری ندارد.

پراکنش

به تعداد کم در بخش های میانی خلیج فارس و دریای عمان مشاهده شده است. حضور آن بیشتر در ناحیه جنوبی خلیج فارس و دریای عمان تایید می شود.

Pelecanidae

خانواده مرغ سقا (پلیکان)

There are 8 species in the world, 4 in Asia and tow species at Persian Gulf and Oman Sea, coastal and inland wetlands. Leg short and sturdy, lower part of tibia bare, totipalmate. Float high on surface when swimming. Plumage white, flight-feather dark. Sexes similar.

از این خانواده در جهان ۸ گونه، در آسیا ۴ گونه و در آب های خلیج فارس و دریای عمان و تالاب های حاشیه ای ۲ گونه دیده می شود. هر ۲ گونه ماهی خوار هستند. صید ماهی با فرو بردن سر و گردن در داخل آب انجام می گیرد. شناگر ماهی هستند. پرده بین افغانستان کامل و انگشت عقبی را دربر می گیرد. زنگ بدنش سفید، کيسه بزرگ در زیر گلو، نر و ماده شبیه به هم می باشند.

Pelecanus onocrotalus Linnaeus 1758.

Eng: White Pelican (Rosy Pelican)

Fr: Pelican blanc

Ger: Rosa pelican

Du: Rose Pelikaan

Sp: Pelicano vulgar

Sw: Pelikan

Arabic: Bejeh Abizi (رُجُح أبيض)

Persian: Morghe Saghaye Sefid (مرغ سقای سفید)

مرغ سقای سفید (پلیکان سفید)

Characteristic

Whole body, tail and all wing-coverts white. Upper surface of secondaries and inner primaries whitish darkening towards wholly black outer primaries and primary coverts. Under surface of secondaries and primaries black. During breeding season, plumage rosy tinting elongated wing-coverts. Both sexes grow short crest on hind crown, gular sac, reddish and eyes red. Sexes similar. L: 140 – 175 cm.

Status

Winter migratory to coastal and inland wetlands of Persian Gulf and Oman Sea. Stay across Persian Gulf and Oman Sea coasts in autumn and spring, but not numerous.

Food

Fish caught in bill with gular sac held open in front of scoop. Often by co-operative fishing in group forming semi-circle with open side forward, fish scooped up with rapid dip of bill into water.

Habitat

Lives on water. Lives on creeks, coastal wetlands, islands and shallow water of beaches.

Population

They are a lot in number in the world, common in Iran, but low in Persian Gulf and Oman Sea coasts. Wintering population is more than the autumn and spring. It is counted 500 individuals.

Protection

It is protected species in Iran.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coasts. They breed in Lake Uromia national park, Parishan marsh and Bakhtagan Lake.

Distribution

Throughout Persian Gulf coast, creeks, islands, mainly Gouvater Bay, Qeshm Island, Sirik, and Shahreno, Nay band and Khore Mosa.

مشخصات

طول بدن ۱۴۰ تا ۱۷۵ سانتی متر، پر و بال سفید، شاهپرهای اولیه و ثانویه سیاه، در فصل جوجه‌آوری بوشش پرهای بال ها کمی صورتی، کاکل کوتاه، منقار زرد متمایل به حاکستری، کیسه زبرگلو صورتی و چشم‌ها قرمز، نر و ماده شبیه به هم هستند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران خلیج فارس و دریای عمان و تالاب های حاشیه ای می‌باشد. در فصول پائیز و بهار نیز به تعداد کم در منطقه دیده می شود.

غاذا

ماهی خوار است. صید با منقار و کیسه گلویی از سطح آب انجام می‌گیرد. گروهی و به کمک هم ماهی گروهها نیم‌دایره تشکیل داده و ماهیان را با فرو بردن منقار در داخل آب صید می‌کنند.

زیستگاه

آبزی است. در خورها و تالاب های ساحلی و داخلی، سواحل و جزایر زندگی می‌کند.

جمعیت

جمعیت آن در جهان وافر است. در ایران معمولی است. در خلیج فارس و دریای عمان کم است. جمعیت آن در فصل زمستان بیشتر از فصول پائیز و بهار است. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۵۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

در ایران حمایت شده است و کاملاً حفاظت می‌شود.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه‌آوری ندارد. در ریاچه ارومیه، تالاب پریشان و بختگان جوجه‌آوری دارد.

پراکنش

در منطقه خلیج فارس و دریای عمان، از استان خوزستان تا خلیج گواتر، در سواحل، جزایر و خورهای مخصوص خلیج گواتر، خورهای جزیره قشم، سیریک، کلاهی، تیاب و شهرنو، تالاب های نای بند، شادگان و خور موسی پراکنش دارد.

پژوهشگاه
بی‌بی‌سی
ایران
و زمینه
زیستی

Pelecanus crispus Bruch 1832

Eng: Dalmatian Pelican

Fr: Pelican frise

Ger : Krauskopf pelikan

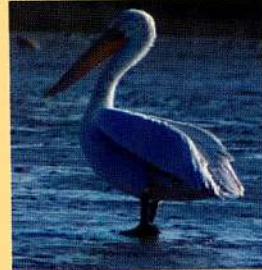
Du: Kroeskoppelkaan

Sp: Pelicano frise

Sw: Krushuvad Pelikan

Arabic: Bejeh Datishia (بح داطيشيا)

Persian: Morghe Saghaye Pa-Khakestary (مرغ سقای پا خاکستری)

مرغ سقای پا خاکستری (پلیکان پا خاکستری)

Characteristic

The largest of all Pelicans, whole head, neck, and body and folded wings greenish-white. Breeding plumage is brighter. Upper surfaces of Secondaries ash-grey with whitish edges, of primaries and primary coverts black. Orbital skin yellow, purple during breeding. Sexes a like. L: 160-180 cm.

Status

Winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Fish caught in bill with gular sac held open in front of scoop. Often by co-operative fishing in group forming semi-circle with open side forward, fish scooped up with rapid dip of bill into water.

Habitat

They live on water and live on creeks, coastal wetlands, island and shallow water of beaches.

Population (Vu)

They are not a lot in number in the world, Iran and south of Iran. Wintering population is about 500 individuals. It is listed on Red Data Book IUCN of as Varunlable. It is protected species in Iran. Breeding population is 5-20 pairs in Parishan and Bakhtagan marshes.

Protection

The species and wintering and breeding habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coasts. They bred in Lake Parishan.

Distribution

They exist throughout Persian Gulf and Oman Seacoasts, from Khuzestan to Chah Bahar, creeks, islands, estuaries, mainly Gouvatere Bay, mangrove wetlands, Sirik, Khore Mosa, Tiab, Kholahy and mouth of rivers.

مشخصات

طول بدن ۱۶۰ تا ۱۸۰ سانتی متر، طول منقار ۳۷ تا ۴۵ سانتی متر، بزرگ تراز همه پلیکان هاست. بدن، سر، گردن و بال هاسفید خاکستری که در فصل جوجه آوری رنگ پر و بال روشن تر می شود. کيسه زیر گلو صورتی و اطراف چشم هازرد است. شاهیرهای اولیه سیاه و شاهیرهای ثانیه خاکستری است. نر و ماده شبیه بهم هستند.

وضعيت

از مهاجران زمستان گذران منطقه خلیج فارس و دریای عمان است.

غذا

ماهی خوار است. صید با منقار و کيسه گلویی از سطح آب انجام می گیرد. گروهی به کمک هم و به صورت نیم دایره با فرو بردن منقار در داخل آب صید می کنند.

زیستگاه

آبری است. در خورها، تالاب های ساحلی و سواحل جزایر زندگی می کنند.

جمعیت(Vu) آسیب پذیر

جمعیت آن در جهان کم است. در ایران و جنوب ایران نیز کم است. حدود ۵۰-۵۵ عدد در منطقه زمستان گذرانی می کند. جمعیت جوجه آور آن در تالاب پریشان بین ۵ تا ۲۰ جفت متغیر است. در فهرست سرخ IUCN ثبت شده و آسیب پذیر است و در ایران حمایت شده می باشد.

حفظات

گونه و زیستگاه های آن باید حفاظت شوند.

تولید مثل

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس جوجه آوری ندارد. در تالاب های پریشان و بختگان جوجه آوری دارد.

پراکنش

در سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان، از استان خوزستان تا خلیج گواتر، در خورها، ناجیه جزر و مدن، خور موسی، سیریک، کلاهی، تیاب، نای بند، موند، تالاب های حردادار و سواحل جزایر پراکنش دارد.

Phalacrocoracidae

خانواده دارقاراز (باکلان)

There are 30 species in the world, 9 species in Asia and three species of phalacrocoracidae exist in Persian Gulf, Oman Sea and coastal wetlands in south of Iran. Medium-sized. Aquatic birds. Bill strong hooked at tip. Nostrils closed. Gular Skin bare, toes long. Outer longest, totipalmate. Leg set far black, stance upright, gait wadding able to perch in trees. Feet used for under water propulsion. Plumage black, often with metallic. Sexes similar.

از این خانواده ۳۰ گونه در جهان، ۹ گونه در آسیا و ۳ گونه در آب‌های خلیج فارس، دریای عمان و تالاب‌های ساحلی جنوب دیده می‌شود. هر سه گونه ماهی خوار هستند. صید ماهی با شیرجه و تعقیب ماهی در زیر آب انجام می‌گیرد. پس از صید ماهی به سطح آب آمده، ماهی را می‌بلعده. گروهی زندگی می‌کنند. شناگران ماهری هستند. برده بین انگلستان پا کامل و انگشت عقبی رانیز دربرمی‌گیرد. رنگ بدن سیاه، پاهای کوتاه، کلفت و در پخش عقبی سطح شکمی قرار داردند. نر و ماده شبیه به هم می‌باشند.

Phalacrocorax carbo Linnaeus 1758.

Eng: Cormorant

Fr: Grand cormoran

Ger : kormoran

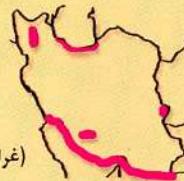
Du: Alascholver

Sp: Cormoran grande

Sw: Storskary

Arabic: Ghorab al Bahr (غرا بحر)

Persian: Darghaz (دارقاز)

دارقاز (باکلان)

Characteristic

Black body, white patch on Leg. Underparts of immature is whitefish. Bill sick and hoop on tip, small gular sac. Sexes similar. L: 90 cm.

Status

Winter migratory to coastal and inland wetlands of Persian Gulf and Oman Sea. Found few in the region in spring and autumn.

Food

Eat chiefly fish, also to lesser intent aquatic invertebrates. Fish, especially large specimens obtained mainly by diving in water clean of dense vegetation, sometimes, obtain from surface.

Habitat

They live on water. Live throughout Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland wetlands which have fish.

Population

They are a lot in number in the region. Wintering population reported about 5000 individuals. There are no threats of extinction. It has not listed in the Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands. They breed in coastal wood wetlands of Caspian Sea (wetlands of Abbas Abad, Khotbeh Sara, and Alalan and near Ramsar airport).

Distribution

Common throughout Persian Gulf, Oman Sea, island, inland and coastal wetlands.

مشخصات

طول بدن ۹۰ سانتی متر، رنگ بدن یک دست سیاه، لکه سفید بر روی ران، در نایاب ها سطح شکمی سفید چرکی و در بالغ ها سیاه است. منقار کلفت، در انتهای خمیده و قلابی شکل، کيسه گلویی کوچک، نر و ماده شبیه به هم.

وضعیت

ازمه‌اجران زمستانی آب های خلیج فارس، دریای عمان و تالاب های حاشیه‌ای است. در فصل بهار و پاییز نیز به تعداد کم در سراسر منطقه مشاهده می شود. در منطقه خلیج فارس جوجه اوری ندارد.

غذا

ماهی خوار است. باشیرجه و تعقیب ماهی در زیر آب آن را صید می کند. گروهی به صیادی می پردازند.

زیستگاه

آبزی است. در خورها، خلیج ها، آب های آزاد، تالاب های ساحلی و داخلی، اطراف جزایر و مصب رودخانه ها بسر می برد.

جمعیت

فروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه حدود ۵۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. از مناطق زادآوری آن در شمال ایران حفاظت شوند.

تولید مثل

در خلیج فارس و دریای عمان و تالاب های حاشیه‌ای آن جوجه اوری ندارد. در تالاب های ساحلی دریایی خزر (تالاب های عباس آباد، خطیه سرا، آلالان، فرودگاه امام رضا و خشکه داران) جوجه اوری می کند.

پراکندگی

در آب های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه، آب های باز و حاشیه جزایر منطقه از خوزستان تا خلیج گواتر پراکش دارد.

Phalacrocorax pygmaeus Pallas 1773

Eng: Pygmy Cormorant

Fr: Cormoran pygmee

Gar: zwerg Scharbe

Du: Dwerraalscholver

Sp: Cormoran pigmeo

Sw: Avargskarv

Arabic:

Persian: Dargaz Kochek (باکلان کوچک)

Characteristic

Plumage black-greenish, small, short-necked, round-headed, fairly long-tailed. In autumn and winter, head, neck and breast dark brown, looking black, variable white on throat and around eyes. In summer, head and neck strongly tinged red-brown, looking black, white short crest. Sexes similar. L: 45-55 cm.

Status

It is one of the winter migratory birds of fresh waters of Khuzestan province, especially Shadegan and Hawr-Al-Azim wetlands. In autumn, winter and spring found few in the Hawr-al-Azim and fresh water part of Shadegan marsh. Wintering population 500 individual and breeding population 250 pairs has been counted in Hawr-Al-Azim in 2003. (Behrouzi Rad 2003).

Habitat

They live on fresh water wetlands in khuzestan.

Food

Primarily fish, mainly by diving. Normally daytime feed, singly, in Pairs less of ten in group.

Population (LR)

The population of Pygmy Cormorant is low. It has been listed in the Red Data Book of IUCN as a Lower Risk. In winter 2003, 500 individuals counted in Hawr-al-Azim and Shadegan wetlands. Breeding population is about 250 pairs in Hawr-al-Azim marsh (Behrouzi Rad 2003).

Protection

They need special conservation. The species and all habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf, but, they breed in Hawr- al- Azim. In spring 2003, 250 pairs have been bred and 500 immature individuals counted.

Distribution

In south of Iran, distributed mainly in fresh water Parts of Shadegan and Hawr -al-Azim wetland in Khozestan.

دارقاز کوچک (باکلان کوچک)

مشخصات

طول بدن ۴۵ تا ۵۵ سانتی متر، پر و بال سیاه مایل به سبز برآق، در فصل پاییز و زمستان، سر، گردن و سینه قهوه‌ای تیره، ولی سیاه به نظر می‌رسد. در تابستان سر به رنگ قهوه‌ای مایل به قرمز پررنگ که از دور سیاه به نظر می‌رسد. در فصل جوچه‌آوری، کاکل کوتاه دارد. دم نسبتاً بلند، گردن نسبتاً کوتاه است. خارج از فصل زاده‌وله، گلوش سفید و سینه‌اش به رنگ قهوه‌ای مایل به قرمز است و خال‌های سفید پر و بال راندارد. نر و ماده شبیه به هم هستند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه آب‌های شیرین استان خوزستان بخصوص شادگان و هورالعظیم است. در فصل پاییز، زمستان و بهار به تعداد اندازد ردیخش‌های شیرین تالاب شادگان و هورالعظیم دیده می‌شود. در تالاب هورالعظیم حدود ۲۵۰ جفت جوچه‌آوری دارد.

زیستگاه

ابوری است. در آب‌های شیرین زندگی می‌کند. تالاب‌های شادگان و هورالعظیم زیستگاه اصلی زمستان گذرانی آن است. حدود ۲۵۰ جفت در تالاب هورالعظیم جوچه‌آوری دارد. (پهروزی راد ۱۳۸۲).

غذا

عده‌تاً ماهی خوار است. صید ماهی با شیرجه و تعییف در زیر آب در روز صورت می‌گیرد. جفت جفت و یا در گروه‌های کوچک تعذیب می‌کنند.

جمعیت (LR)

جمعیت باکلان کوچک کم است. در فهرست سرخ IUCN در معرض خطر انقراف با معیار در خطر رسک کم ثبت شده است. در سال ۱۳۸۲ حدود ۵۰۰ عدد از آن در تالاب هورالعظیم و ۲۵۰ عدد هم در تالاب شادگان در فصول زمستان و بهار شمارش شده است. جمعیت جوچه‌آوری آن در تالاب هورالعظیم ۲۵۰ جفت برآورد شده است (پهروزی راد، ۱۳۸۲).

حفاظت

نیاز به قوانین خاص حفاظتی دارد. باید گونه حمایت شده اعلام شود. کلیه زیستگاه‌های آن تحت حفاظت کامل قرار بگیرند.

تولید مثل

در آب‌های خلیج فارس جوچه‌آوری ندارد. ولی در هورالعظیم جوچه‌آوری می‌کند. اطلاعی از فعالیت‌های زیست شناسی گونه در زمان جوچه‌آوری در منطقه در دست نیست.

پراکندگی

در جنوب ایران عمدتاً در آب‌های تالاب شادگان و هورالعظیم پراکنش دارد.

**Phalacrocorax nigrogularis Oglvie-Grant and Forbes
1899**

Eng: Socotra Cormorant
Fr: Cormoran de socotra
Ger: Sokotra Kormoran
Du: Arabische Alascholver
Sp: Cormoran de Socotra
Sw: Sokotraskrav
Arabic:
Persian: Dargaz Sakhrei (دارقاز صخره‌ای)

دارقاز صخره‌ای (باکلان گلو سیاه)

Characteristics

Medium-sized, rather long-billed, marine cormorant with largely dark plumage and only minor white feathering in breeding season. Legs black, bill grey-black with paler tip and green tinge at base of lower mandible. Immature, pale brown. Sexes similar. L: 77–84 cm.

Status

Summer and spring visitor to Persian Gulf. Existence of this species confirmed in late spring and summer, but it is not confirmed in winter at Shidvar island. It has reported only from Shidvar Island in summer and from Hengham island in winter.

Habitat

They live on marine, (marine Cormorant). It has not observed inland waters in south of Iran. Shidvar Island, in Persian Gulf, is the main habitat of the species.

Food

Fish-eating birds, mainly by diving, but no specific information. Highly gregarious at all times.

Population

They are a lot in number in the world. It has not listed in Red Data Book of IUCN. Population of the species is low at Persian Gulf. 100 individuals have been counted on Shidvar Island in summer 1977(Behrouzi Rad 1977). 18 individuals have been counted around Hengham islands in 2007(Behrouzi Rad 2007). It is non-protected species in Iran.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

Breeding of the species is not confirmed in Persian Gulf, probably, breed on Shidvar Island in 1970s. (Behrouzi Rad 1977).

Distribution

Distributed on Persian Gulf specially Shidvar and Hengam Islands.

مشخصات

طول بدن ۷۷ تا ۸۴ سانتی متر، پر و بال سیاه، جثه نسبتاً بزرگ، مقار بلند در انتهای قلاط دار، در فصل زاداوری لکه سفیدی در پشت چشم ها و خال های سفید برگردان دارد. مقار خاکستری تیره، ساق پا سیاه است. نایالخ ها قهوه‌ای کمرنگ هستند. نرو ماده شیشه‌به مده درباری است.

وضیعت

از همچراجن تاپستانه و بهاره خلیج فارس است. گزارشات موجود، حضور آن را در جزیره شیدور در بهار و تابستان تایید می‌کند، ولی در زمستان مشکوک است. در زمستان سال ۱۳۸۶ در اطراف جزیره هنگام ۱۸ عدد مشاهده شده است (بهروزی راد ۱۳۸۶). در آب های داخلی ایران مشاهده نشده است.

زیستگاه

دریازی است. در آب های داخلی مشاهده شده است. در فصل بهار جزیره شیدور در فصل زمستان جزیره هنگام زیستگاه اصلی آن است.

غذا

ماهی خوار است. ولی اطلاعات دقیقی از رژیم غذایی آن در سواحل جنوب ایران در دست نیست. گروهی تغذیه می‌کنند.

جمعیت

در جهان وافر است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران جمعیت آن در خلیج فارس انداز است و کم تر از ۱۰۰ عدد در بهار و تابستان در جزیره شیدور و ۱۸ عدد در اطراف جزیره هنگام شمارش شده است (بهروزی راد ۱۳۸۶). در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است.

حفظات

نیاز به قوانین خاص حفاظتی ندارد. چون عاملی بقاء آن را تهدید نمی‌کند.

تولید مثل

تولید مثل آن در سواحل شمالی خلیج فارس تایید شده است. ممکن است در جزیره شیدور تولید مثل نماید (بهروزی راد ۱۳۶۳).

پراکنش

در آب های خلیج فارس بخصوص در فصل بهار و تابستان در جزیره شیدور و در فصل زمستان اطراف جزیره هنگام مشاهده شده است. از دریای عمان گزارش نشده است.

Anhingidae

There are 4 species in the world, 3 species in Asia and only one species at north parts of Persian Gulf coasts at Howr-Al-Azim marsh. Body, bill and neck long, longer fan-shaped tail, long wings and short legs. Totipalmate, typically swim with body low in water or even partly submerged with only head and neck visible. Often seen sitting with wings outstretched to dry. Sexes similar, but males are duller than females.

خانواده مارگردن

در جهان ۴ گونه، در آسیا سه گونه و در شمال خلیج فارس (در هور العظیم) یک گونه وجود دارد. آبری هستند و در آب های شور و شیرین زندگی می کنند. پرده پا چهار انگشتان پا را در بر گرفته است. شناگران ماهری هستند و در آب غوطه می خورند و در زمان شنا تنها سر و گردن از آب بیرون می مانند. اغلب بال باز بر روی نشیمنگاه می نشینند و بال ها را خشک می کنند. گردن و بدنه باریک و دراز، منقار و دم بلند می باشد. نر و ماده شبیه بهم هستند، ولی رنگ پر و بال پرنده نر تیره تر از ماده می باشد.

Anhiga rufa Pannat 1769

Eng: African Darter

Fr: Anhinga

Ger: Schlangenhalsvogel

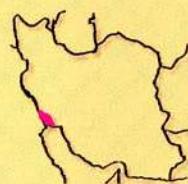
Du: Slangehalsvogel

Sp: Marbella

Sw: Ormahalsfagel

Arabic:

Persian: Margardan (مار گردن)

مار گردن

Characteristic

Black cormorant-like, water bird with silvery grey streaks on the back and velvety brown head and neck. Chin and throat, narrow head and pointed dagger bill are diagnostic feathers. Sexes alike. L: 90 cm.

Status

One pair has been observed on Howr al-Azim marsh, in winter and spring in 2003 (Behrouzi Rad, 2003).

Food

They eat fish, mainly by diving, but no specific information.

Habitat

They live on water, in south of Iran, reported only from Howr al-Azim marsh.

Population

Population is very low, only one pair have been reported from Howr al-Azim marsh.

Protection

The species should be protected and the habitats need to special conservation.

Breeding

There is no information about breeding status of the species in south of Iran, probably, they breed on Howr al-Azim marshes.

Distribution

Howr al-Azim is the only habitat of the species, in south of Iran.

مشخصات

طول بدن ۹۰ سانتی متر، گردن بلند و باریک، سطح پشتی سیاه با خال های سفید فراوان، مقنار بلند، باریک و سیاه، نر و ماده شبیه به هم، در زمان شنا فقط سر و گردن از آب بیرون می ماند.

وضعیت

سال های زیادی از وجود آن در منطقه خلیج فارس اطلاعی در دست نبود. در زمستان و بهار سال های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ یک چفت از آن در تالاب هور العظیم مشاهده شد (بهروزی راد، ۱۳۸۲).
غذا

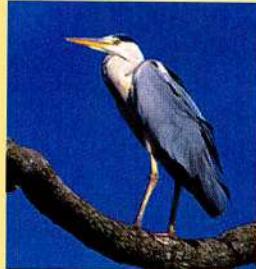
ماهی خوار است، ولی از رژیم غذایی آن اطلاع چندانی در تالاب هور العظیم در دست نیست.
زیستگاه

آبری ایست، در تالاب های عمیق هور العظیم زندگی می کند. در جنوب ایران فقط در بخش های عمیق هور العظیم زندگی می کند.
جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد، ولی جمعیت آن در ایران بسیار اندک است و یک چفت از تالاب هور العظیم گزارش شده است (بهروزی راد، ۱۳۸۲).
حافظت

گونه باید کاملاً حفاظت شود. زیستگاه های آن نیز نیاز به حفاظت خاصی دارند.
تولید مثل

احتمالاً در تالاب هور العظیم جوجه اوری دارد.
پراکندگی
 فقط در تالاب هور العظیم دیده شده است.

Ardeidae

خانواده حواصیل

There are 52 species in the world, and 12 species of Ardeidae exist in Islands, shallow coastal and inland wetlands of Persian Gulf and Oman seashores. Legs, neck bill and fingers are long. Between fingers small web, that adaptation for walking on mudflats, shores and shallow waters. Feeding still, by standing waiting near water, when prey closed, hunt with rapid moving of neck. Some time fishing carried out by walking and searching, fishes and other aquatic small animals. Young are altricial and nidicolous. Cared for and fed by both parents.

در جهان ۵۲ گونه و ۷ جنس وجود دارد. در ایران، دوازده گونه از حواصیل شکلان در سواحل، جزایر، کناره های خلیج فارس، دریای عمان و تالاب های کم عمق ساحلی و داخلی منطقه دیده می شود. پاها، گردن، مقار و انگشتان بلند و در پنجه نیم پرده دارند که برای راه رفتن بر روی لجن زارها، زمین های گلی و سواحل شنی نرم سازش یافته است. برای تغذیه، اغلب ایستاده و منتظر طعمه می مانند، به محض نزدیک شدن طعمه، با حرکت سریع سر و گردن، طعمه را صید و می بلغند. گاهی در سواحل و کناره های آب با داخل تالاب های کم عمق راه می روند و طعمه را صید می کنند. علاوه بر ماهی از سایر موجودات آبری بخصوص دوزیستان و حشرات آبری نیز تغذیه می کنند.

Ardea cinerea Linnaeus 1758

Eng: Grey Heron

Fr: Heron cengre

Ger: Fischreiher

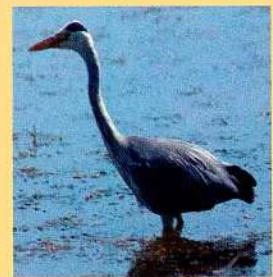
Du: Blauwe Rieger

Sp: Garza real

Sw: Grahager

Arabic: Bashon Romadi (باشون رومادي)

Persian: Havasile Khakestary (حواصيل خاکستری)

حواصيل خاکستری

مشخصات

طول بدن ۹۴-۹۰ سانتی متر، سر و گردن سفید با نوار تیره مخلط در طرفین گردن و دو پرسیاه و بلند در پس سر، در فصل جوجه‌آوری چشم، منقار و یاها تاریخی می‌شود. نر و ماده به هم شبیه هستند.

وضعیت

نیمه صهاری است. در ۴ فصل سال در منطقه دیده می‌شود. به تعداد کم در منطقه در جنگل‌های مانگرو، تالاب شادگان و هور العظیم جوجه‌آوری دارد.

غذا

آبزی خور است. از ماهی، دوزیستان و سایر موجودات آبزی تغذیه می‌کند. صید ایستاده و گاهی در حال حرکت انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کنار آبزی است. در سواحل شنی و گلی، مناطق جزر و مدی، خورها و تالاب‌های کم عمق ساحلی و داخلی در منطقه زندگی می‌کند. بر روی درختان و بیزارها جوجه‌آوری می‌کند.

جمعیت

IUCN ایوان است و مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ ثبت نشده است. در سرشماری های نیمه زمستانی ۱۲۵۰ عدد در منطقه شمارش شده است. جمعیت جوجه‌آور آن کم و حدود ۵۰ چفت می‌باشد.

حافظت

نیاز به حفاظت خاص ندارد. زیستگاه‌های جوجه‌آوری حفاظت شوند، کفایت می‌کنند.

تولید مثل

در خلیج فارس و دریای عمان به تعداد کم بر روی درختان حرا، خلیج گواتر، و بر روی نی زارهای در تالاب‌های هور العظیم و شادگان همراه با سایر حواصیل‌ها جوجه‌آوری می‌کند. ۳ تا ۵ تخم می‌گذارد. دوران غربخ ۲۸ تا ۳۳ روز است. سالی یکبار جوجه‌آوری دارد. تک همسر است. هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم‌ها می‌خوابند. جوجه‌های نیازمند به والدین هستند و به مدت ۳۰ روز توسط والدین نگاهداری و تغذیه می‌شوند، تا قادر به پرواز بپندند.

پراکندگی

در سراسر سواحل خلیج فارس، دریای عمان و تالاب‌های حاشیه‌ای، خورها، جزایر قشم، کیش، شیدور، لاوان، تنپ بزرگ و کوچک، ایموسی، هرمز، جنگل‌های حرا، تالاب‌های شادگان، هور العظیم پراکنش دارد. زیستگاه عمده جوجه‌آوری جزیره قشم، خلیج گواتر، نی زارهای شادگان و هور العظیم می‌باشد.

Ardea goliath Cretzschmar 1826

Eng: Goliath Heron

Fr: Heron goliath

Ger: Goliathheider

Du: Goliathreiger

Sp: Garza goliat

Sw: Goliathager

Arabic: Bashon Jabbar (باشون جبار)

Persian: Ghol Havasil (غول حواصیل)

غول حواصیل (حواصیل بزرگ)

Characteristics

Head and sides of neck reddish-chestnut, chin, throat, fore neck and upper breast white streaked with black. Upperparts, wings, and tail dark grey with scapulars elongated. Bill black, eyes tallow, legs and feet black. Sexes similar. L: 135-150 cm.

Status

Rarely observed on Persian Gulf and Mangrove wetlands. On 1356, 2 pairs have been bred on mangrove wetlands of Qeshm.

Food

They eat aquatic animals, chiefly fish and probably to lesser extent, frogs and other aquatic animals. Usually feeds alone or rarely in Pairs.

Habitat

They live beside water, on tropical and subtropical margins of both coastal and inland wetlands, also coastal sandbanks, mudflats, estuaries and mangrove wetlands. Persian Gulf coasts and Oman sea estuaries are the suitable habitats for this species.

Population

They are plenty in number in the world and there is no threat of their extinction, but in Iran, the population is very low and during winter a few of the species observed at Persian Gulf coasts. Breeding population has been reported 2 pair (Behrouzi Rad 1976).

Protection

The species need specially conservation in Iran and breeding and wintering habitats should be protected.

Breeding

In summer 1976 two pairs have been bred on Mangrove tree at Qeshm Island. After that, there is no information about breeding of the species on Persian Gulf coasts.

Distribution

Distributed mainly in estuaries and mangrove wetlands of Persian Gulf.

مشخصات

طول بدن ۱۳۵ تا ۱۵۰ سانتی متر، بزرگ ترین حواصیل ایران است. سر و طرفین گردن خرمائی، چانه و گلو در بخش جلویی گردن و سینه سفید با خطوط سیاه، سطح پشتی خاکستری مایل به آبی کم رنگ، منقار خیلی بزرگ و متمایل به سبز، ساق و پاهای تیره و چشمها زرد است. نر و ماده به هم شبیه است.

وضعیت

به تعداد کم در فصل بهار و زمستان در سواحل خلیج فارس و جنگل های مانگرو مشاهده می شود. در ۱۳۵۶ در جنگل های مانگرو در جزیره قشم ۲ جفت جوجه اوری کرده بود.

غاذا

آبزی خور است. عمدتاً از ماهی تغذیه می کند. تغذیه به تنها بیان انجام می گیرد و گاهی یک جفت در یک منطقه در حالی تغذیه دیده می شوند.

زیستگاه

کار آبزی است. در تالاب های وسیع، خورها، سواحل جنگل های حرا در ناحیه توپیکال زندگی می کند. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان تالاب های ساحلی و ناحیه جزر و مدی زیستگاه آن است.

جمعیت

جمعیت آن در جهان وافر است. مشکلی از نظر بقاء ندارد، ولی در ایران سیار انداز است. در زستانهایه تعداد کم در سواحل خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود. جمعیت جوجه اوری آن در جنگل های حرا در جزیره قشم ۲ جفت در سال ۱۳۵۶ گزارش شده است (بهروزی راد ۱۳۵۶).

در سال های اخیر اطلاعی از جوجه اوری آن در منطقه وجود ندارد.

حافظت

گونه نیاز به حفاظت خاص ندارد، ولی زیستگاه های زستان گذران و جوجه اوری آن باستی حفاظت شوند.

تولید مثل

در تاستان ۱۳۵۶ دو جفت از آن بر روی درختان حرا در جزیره قشم جوجه اوری کرده بود، و سه جوجه آن حلقه گناری شده است، از آن پس اطلاعی از جوجه اوری آن در دست نیست.

پراکندگی

در جنوب ایران، در سواحل خلیج فارس و دریای عمان در ناحیه جزر و مدی و تالاب های ساحلی پراکنش دارد.

Ardea purpurea Linnaeus 1766

Eng: Purple Heron

Fr: Heron pourpre

Ger: Pupureiher

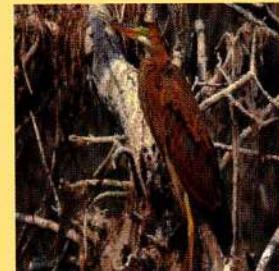
Du: Purperreoger

Sp: Garza imperial

Sw: Purphager

Arabic: Bashon Arjvani (باشون ارجوانی)

Persian: Havasileh Arghavany (حاواصیل ارغوانی)

حاواصیل ارغوانی

مشخصات

Characteristics

Under parts and wing dark grey, bares lore yellow-green. Head and neck bright reddish-buff, strongly patterned by black crown, plumes and stripes from blow eye to nape and from upper throat along side of neck. Chin and Cheek white, shoulder area, breast and belly vivacious-chestnut, under tail coverts black, bill bright buff-yellow in breeding season, duller at other times. Eyes are yellow, legs and feet dark brown. Immature, most of black on crown and stripes on neck. Sexes similar. L: 78-90 cm.

Status

Mainly summer visitor, some winters at Persian Gulf in Khozestan, (Shadegan and Howr-al-Azim marshes).

Breed on reeds at Hawr-al- Azim and Shadeghan marshes.

Food

They eat aquatic organisms, chiefly fish and insects (larvae and adults), taken generally early morning and evening, mainly from stationary position. Feed singly, though often several in small area.

Habitat

They live beside water, on marshes, mangrove, swamps, reed - beds. Wetlands with reeds in Khuzestan (reed-beds of Shadegan marsh and Howl-al-Azim) are main habitat.

Population

They are plenty in number and there is no threat of their extinction. It is not listed on the Red Date Book of IUCN. It is non-protected in Iran. During mid-winter waterfowl count has been counted 50 individuals in the region. Breeding population is about 20 pairs.

Protection

They don't need any specially conservation, but, breeding habitats should be protected.

Breeding

On clumps of dead reeds in dense reed beds, 1 meter above water level. They have breeding on reed-beds of Shadegan and Howl-al-Azim marshes. There is no information about breeding biology.

Distribution

Common throughout the Shadegan, Howl-al-Azim and other reed - beds of Persian Gulf. Not reported from

طول بدن ۷۸ تا ۹۰ سانتی متر، (طول بدن بدون احتساب پاهای ۳۸ تا ۴۵ سانتی متر) سطح پشتی و بال هایش خاکستری پررنگ، تارک و کاکله سیاه، خطوط مشکی از گلو تا سینه ادامه دارد. چانه سفید، شانه ها، سینه و شکم بلوطی کم رنگ، پوش پرهای زیردم سیاه، مغار نخودی متمایل به زرد با آمیخته ای از خاکستری، در قصول غیر از جوجه اوری، رنگ پر و بال کمی تیره تر، چشم ها زرد، ساق و پaha سبز متمایل به زرد. تابان علاوه بر خاکی رنگ، پشت با لوطی و سطح شکمی نخودی رنگ و پشت با لوطی با خال های تیره باز است. نر و ماده به هم شبیه است.

وضعیت

در ۴ فصل سال در تالاب های استان خوزستان (نیزارهای شادگان و هور العظیم) بدیده شود. در تابستان در سایر تالاب های منطقه خلیج فارس به تعداد کم مشاهده می شود. به تعداد کم در تالاب های شادگان و هور العظیم تولید مثل می کند.

غذا

آبری خور است. از ماهی و لازو حشرات آبری تغذیه می کند. تغذیه صیح زد و عصر انجام می گیرد. در یک جا ساکن ایستاده و منتظر تزدیک شدن طعمه می ماند. به تنهایی تغذیه می کند. گاهی در یک محدوده کوچک چندتایی با هم تغذیه می کنند.

زیستگاه

کنار آبری است. در باتلاق ها، آیگر های برگیاه، تالاب های پوشیده از نی، نیزارهای اینوچه زندگی می کند. نیزارهای هور العظیم، تالاب شادگان، هور پامدز و حله زیستگاه اصلی آن است.

جمعیت

فراوان است، مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. در سرشماری های نیمه زمستانی کم تر از ۵۰ عدد در منطقه شمده شده است. جمیعت جوجه آور آن کم تر از ۲۰ چفت در هور العظیم می باشد.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. ولی اگر مناطق جوجه آوری آن حفاظت شوند، بهتر است.

تولید مثل

در نیزارهای تالاب شادگان و هور العظیم به تعداد کم جوجه آوری می کند. اطلاعی از فعالیت های زیست شناسی جوجه آوری آن در منطقه در دست نیست.

پراکندگی

در تالاب های پوشیده از گیاه سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Casmerodus albus (*Egretta alba*, *Ardea alba*) Linnaeus
1758.

Eng: Great White Egret (Heron).

Fr: Grande Aigrette

Ger: Silberreicher

Du: Grote Zilverreiger

Sp: Garceta grandel

Sw: Agretthager

Arabic: Bashon Abizi Kabir (باشون ایپسی کبیر)

Persian: Ghare Sefideh Bozorg (قار سفید بزرگ)

قار سفید بزرگ (گرت سفید بزرگ)

Characteristics

It is large white heron with long, thin neck, long fairly deep bill and long legs. Bill black with yellow, legs blackish with green tinge and sometimes yellowish at side, but underside of high becomes yellow in breeding season and rarely red for short time. Bare loral area and orbital ring are green and eyes yellow. Sexes similar. L: 85-102 cm (body 40-45 cm).

Status

Partial migrant to Persian Gulf and Oman sea coasts. Observe during all seasons. Breed on mangrove tree at Qeshm and Gouvater Bay.

Food

They feed on aquatic animals, chiefly fish, and amphibian. Usually feeds alone.

Habitat

They live beside water on estuaries, tidal zone, Mouth of rivers, coastal and inland wetlands.

Population

They are plenty in number and there is not threat of their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN. It is non protected species in Iran. During mid-winter waterfowl counts, has been counted 150 individuals in the region. Breeding population is not clear in the whole region. 25 pairs have been bred on mangrove trees in 1991 at Qeshm Island (Behrouzi Rad 1991).

Protection

They do not need any special conservation. However, protection of their breeding habitat in mangrove wetlands is necessary.

Breeding

They breed on Mangrove forest in Qeshm and Goveter Bay, laid 3-5 eggs. Incubation period, 21 days. They are monogamous. Young's are altiracial and nidicolous. Cared for and feed by both parents.

Distribution

Common on the shores of Persian Gulf and Oman Sea on estuaries, bays, tidal zone, mangrove, islands and inland wetlands.

مشخصات

طول بدن ۱۰۲ تا ۱۰۵ سانتی متر (بدون احتساب پاهای ۴۰-۴۵ سانتی متر). بروبال سفید یک دست، پاهای سیاه، در فصل زادو ولد، بالای زانو زرد است. گردن بلند، منقار بزرگ و سیاه یا کمی زرد، دور چشم سبز، داخل چشم ها زرد، در فصل جوجه آوری پرهای زینتی بلند بر پشت دارد. نر و ماده شبیه به هم است.

وضعیت

نیمه مهاجر است. در چهار فصل سال در خورها، سواحل گلی، جنگل های حرا، سواحل شنی و تالاب های داخلی دیده می شود. بر روی درختان حرا در جزیره قشم و خلیج گواتر جوجه آوری دارد.
گذا
آبری خور است. از ماهیان، دوزیستان و حشرات آبری تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است و در خورها، خلیج ها، تاحیه جزو و مدی خصوصاً دهانه رودخانه ها زندگی می کند.

جمعیت

فراروان است، مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. در سرشماری های نیمه زمستانی، ۱۵۰ عدد در منطقه شمارش شده است. جمعیت جوجه آوری آن در جنگل های قشم ۲۵ گفت شمارش شده است (پهلوی راد ۱۳۷۰).

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. حفاظت مناطق جوجه آوری آن در جنگل های حرا ضروری است.

تولید مثل

بر روی درختان حرا در جزیره قشم و خلیج گواتر جوجه آوری می کند. ۳ تا ۵ تخم می گذارد. تک همسر است. دوران تغذیه ۲۱ روز است. جوجه ها از نوع نیازمند می باشند. توسط والدین حفاظت و تغذیه می شوند. جوجه ها پس از ۳۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکندگی

در سواحل خلیج فارس، دریای عمان، خورها، خلیج ها، ناحیه جزو و مدی، تالاب های حرا و تالاب های داخلی از خوزستان تا خلیج گواتر پراکندگی دارد.

دانشنامه
زیست‌شناسی
پرندگان
و پریز

Egretta garzetta (Ardea garzetta) Linnaeus 1766

Eng: Little Egret

Fr: Aigrette garzette

Ger: Seidenreiher

Du: Kleine Zilverreiger

Sp: Garceta comun

Sv: Silkehager

Arabic: Bashon Abizi Saghir (باشون أبيضي صغير)

Persian: Ghare Sefide Kochek (قار سفید کوچک)

قار سفید کوچک (اگرت کوچک)

Characteristics

It is a small pure white heron, with black bill and legs, best told by its yellow feet. Bare loral area and orbital ring change frame green-grey in most of year to orange in breeding season. In breeding season has long drooping crest and long fuzzy wing plumes. Sexes similar. L: 55-65 cm.

Status

Resident at Persian Gulf, Oman Sea coasts and inland wetlands. Breed on trees and reeds of wetlands.

Food

feeds on small aquatic animals, mainly small fish, small amphibians, terrestrial and aquatic adult and larvae insects, chiefly in shallow waters.

Habitat

Lives beside water on estuaries, tidal zone, and rivers mouth, coastal and inland wetland.

Population

They are plenty in number and there is no threat of their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. During mid-winter waterfowl counts, 1500 individuals have been counted. Breeding population in 2004 were 450 pairs at Ali Siah Island in Karoon River in Khuzestan province. (Behrouzi Rad 2004).

Protection

They do not need any specially conservation. However, protection of their breeding habitats is necessary.

Breeding

They breed on Mangrove forest and reed-beds. Breeding of this species has been confirmed on reeds of Shadegan marsh, Howl-al-Azim, also mangrove wetlands in Qeshm and Gouvater Bay. They are monogamous. Clutch, 3-5, incubation period, 21 days, by both sexes. Young altricial, cared for and feed by parents.

Distribution

Common on tidal zone, coastal and inland wetlands, estuaries, islands and creeks at Persian Gulf and Oman sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۵۵-۶۵ سانتی متر، رنگ پر و بال سفید، منقار سیاه، ساق با سیاه و پنجه ها و چشم ها زرد، حلقه دور چشم از سبز تا نارنجی متغیر است. در فصل تولید مثل پرهای بلند زینتی بر پشت دارد. نر و ماده شبیه به هم است.

وضعیت

از گونه های بومی تالاب های ساحلی و داخلی جنوب ایران است. بر روی درختان حرا و نیزارهای تالاب های منطقه جوجه آوری دارد.

غذا

آبی خور است. از ماهی، دوزیستان و حشرات آبزی و خشکزی تغذیه می کند. تغذیه در آب های کم عمق انجام می گیرد.

زیستگاه

کنار آبزی است و در خورها، خلیج ها، تاجیه جزر و مداری، دهانه رودخانه ها، تالاب های ساحلی و داخلی زندگی می کند.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. در سر شماری های نیمه زمستانی ۱۵۰۰ عدد در تالاب های منطقه شمارش شده است. جمعیت جوجه آور آن در جزیره علی سیاه در داخل رودخانه کارون در شهر اهواز در سال ۱۳۸۳ ۴۵۰ جفت شمارش شد (بهروزی راد ۱۳۸۳).

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اما حفاظت زیستگاه های جوجه آوری آن ضروری است.

تولید مثل

بر روی درختان و نیزارهای تالاب شادگان، هور العظیم، درختان حرا در جزیره قشم و خلیج گوآم، بر روی درختان بدده در جزیره علی سیاه در رودخانه کارون در شهر اهواز و نیزارهای دریاچه پریشان جوجه آوری دارد. تک همسر است. تعداد تخم ها ۳ تا ۵ عدد، دوران تغذیه ۲۱ روز است. نر و ماده مشترکاً بر روی تخم ها می خوابند. جوجه های نیازمند هستند. پس از ۳۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکندگی

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در تالاب های ساحلی و داخلی، جزایر و در خورهای کم عمق و ناحیه جزر و مداری دیده می شود.

Egretta gularis (*Ardea gularis*) Bosc 1792

Eng: Western Reef Heron

Fr: Aigrette des recifs

Ger: Riffreiher

Du: Westelijke Rifreiger

Sp: Garceta

Arabic: Bashon al Sakhr (باشون الصخر)

Persian: Ghare Sahely (قار ساحلی)

Characteristic

Occur in 2 color morph with many intermediates. No obvious seasonal variation. Dark morph: Wholly dark slate-grey, with white chin and throat, legs black, fingers and eyes yellow, elongated feathers in adult. White morph, Wholly white, legs olive-green, feet respectively sulphur-yellow and dark yellow-horn with lemon soles. Both races have crest. Sexes alike. L: 55-65 cm.

Status

They are resident at Persian Gulf and Oman sea coasts. It is common in Khuzestan, Boshehr, Hormozgan and Baluchestan coasts. They have breeding in Shidvar, Nakhilo, Hormoz, Om-al-Gorm, khan, and Khore Mosa Islands in Persian Gulf.

Food

They feed on small aquatic animals, mainly small fish, crustaceans and molluscs. Feed mainly in shallow water.

Habitat

They live beside water at Persian Gulf and Oman sea coasts, estuaries, islands and tidal zone.

Population

They are plenty in number at Persian Gulf and Oman sea coasts. There is no threat of their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population has been counted about 500 individuals. Breeding population are about 20 pairs in each islands of Shidvar and Gabre-Nakhoda, 18 pairs in Om-Al-Gorm, 10 pairs in Hormoz and 43 pairs in Nakhilo and 70 pairs in khan island.

Protection

Species does not need any specially conservation.

Breeding

Breed on low shrubs and trees, usually colonial, sometimes with other herons. Nest building, by both sexes, but mainly female with male collecting materials. Breed on Shidvar, Gabre Nakhoda, Hormoz, Nakhilo and Om-al-Gorm islands. Cultch, 2-3, incubation period, 23-26 days, by both sexes. Normally one brood.

They are monogamous. Young altricial and nidicolous. Cared for and fed by both sexes.

Distribution

Distributed only at Persian Gulf and Oman sea coasts on estuaries, islands and tidal zone.

قار ساحلی (اگرت ساحلی)

مشخصات

طول بدن ۵۵-۶۵ سانتی متر، دورنگ سفید و خاکستری تیره دارد. در نژاد خاکستری تیره، چانه و گلو سفید، پاهای سیاه و انگشتان و چشم ها زرد است. در نژاد سفید، پاهای زردی سبز تالیمودی و چشم ها زرد است. نر و ماده همشکل اند. در فصول مختلف سال رنگ پر و بال تغییر ندارد. هر دو نژاد، دو پر بلند بر روی سر (کاکل) دارند.

وضعیت

بومی سواحل دریای عمان و خلیج فارس است. در جزایر شیدور، قبرناخدا، نخلیلو، هرمز، تهمادون، ام الگرم، خورموز و جنگل های جرا جوجه‌آوری دارد.

غذا

آبری خور است. از ماهیان، سختبوستان و نرمستان در آب های کم عمق تغذیه می‌کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در سواحل دریای عمان و خلیج فارس، در خورها، جزایر خلیج فارس، ناحیه جزر و مدی زندگی می‌کند.

جمعیت

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان فراوان است. مشکلی از نظر بقای ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حایات شده است. جمعیت زمستان گذران آن کم و ۵۰۰ عدد شمارش شده است. جمعیت جوچه‌آور آن ۲۰ جفت در جزیره شیدور و ۲۰ جفت در جزیره قبرناخدا، ۱۸، ۱۶ جفت در جزیره الگرم، ۱۰، ۱۰ جفت در جزیره هرمز و ۶۰ جفت در جزیره نخلیلو و ۷۰ جفت در جزیره خان شمارش شده است (بهروزی راد ۱۳۸۷).

حافظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اما حفاظت مناطق جوچه‌آوری آن در جزایر خلیج فارس ضروری است.

تولید مثل

بر روی بوته‌های کوتاه آشیانه می‌سازد. آشیانه بوسیله هر دو جنس نر و ماده ساخته می‌شود. ۳-۴ تخم می‌گذارد. دوران تغیرخ ۲۳ تا ۲۶ روز است. هر دو جنس نر و ماده بر روی تخم‌ها می‌خوابند. تک همسر است و جوچه‌ها نیازمند به والدین می‌باشند. بمدت ۳۰ روز توسط والدین نگاهداری و تغذیه می‌شوند تا قادرت پرواز پیدا کنند.

پراکندگی

در ایران فقط در سواحل خلیج فارس، دریای عمان، خورها، جزایر و نواحی جزر و مدی پراکنش دارد.

Bubulcus ibis (Ardea ibis) Linnaeus 1758

Eng: Cattle Egret (Buff- backed Heron)

Fr: Heron garde-boeufs

Ger: Kuhreiher

Du: Koereiger

Sp: Garcilla bueyera

Sw: Kohager

Arabic: Aboo Gordan (ابو قردان)

Persian: Gavcherank (گاوچرانک)

Characteristics

They are small, mainly white heron with distinctive heavy jowl, short neck, relatively short, pale legs and pale stouneish bill. Eyes red, crown paler, bare loral area similarly changes from yellow to purple-pink. Sexes similar. L: 48-53 cm.

Status

Partial migrant to south west of Iran. It is common in Kozestan wetlands. They have breeding on Ali Siah Island in Karon River in Ahvaz, Howar-al-Azim and Shadegan marshes.

Food

Chiefly insects, feeds in loosely associated groups or singly, on wet and dry land, in shallow water and on or with cattle and other large mammals. In Parishan Lake, in 1999, 10 stomachs collected, in one of the stomachs 450 fly counted. Also other insect specially Orthoptera with Coleoptera, Lepidoptera, Diptera, Hemiptera and Odonta (Behrouzi Rad 1998).

Habitat

They live beside water on rice field, wetlands, Lakes, rivers, streams, ponds, lagoons and grass lands. Commonly close and continuous associate of cattle.

Population

They are plenty in number and there is no threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. It is not listed on the Red Data Book of IUCN During mid-winter waterfowl count, 250 individuals have been counted in the region. 50 pairs have been bred in Khozestan in 2004 (Behrouzi Rad 2004).

Protection

Species do not need any specially conservation, however, protection of their breeding habitat in Fars, Khuzestan, Gilan and Mazandaran is necessary.

Breeding

They breed on populous tree in Ali Siah Island in Karon River and reed beds of Hawr-al-Azim and Shadegan marshes in Khouzestan provinces. In Ali Siah Island, 50 pairs have been bred in 2004 on populous trees. Clutch, 4-5. Eggs lay at 1-day intervals, sometimes 2. They are monogamous. Incubation period, 22-26 days. Normally one brood. Young, altricial and nidicolous. Cared for and fed by both parents.

Distribution

Common throughout the region. (From Khozestan to Gouwate Bay).

گاوچرانک

مشخصات

طول بدن ۵۳-۴۸ سانتی متر، گردن کوتاه، پاها کوتاه و نارنجی، منقار زرد، چشمها قرمز، در فصول غیر تولید مثلثی برو بال سفید، نر و ماده همشکل‌اند.

وضعیت

نیمه مهاجر است. در استان خوزستان فراوان دیده می‌شود. در جزیره علی سیاه در داخل روختان کارون در شهر اهواز و تالاب‌های شادگان و هور العظیم جوجه‌آوری می‌کند.

غذا

عمدتاً از حشرات تغذیه می‌کند. در دستجات کوچک به همراه گلهای گاو و اسب در زمین‌های مروط و خشک از حشرات تغذیه می‌کند. در سال ۱۳۷۷ در محنتیات معده یکی از گاوچرانک‌های دریاچه پریشان، ۴۵ مگس شمارش شد (بهروزی راد ۱۳۷۷).

زیستگاه

کنار آبی است، در حاشی تالاب‌ها، برجهزارها، سواحل دریاچه‌ها، روختان‌ها، کانال‌ها و همراه گلهای گاو و اسب در زمین‌های مروط زندگی می‌کند.

جمعیت

در ایران فراوان است. در جنوب غربی ایران در استان خوزستان و سواحل خلیج فارس فراوان است. جمعیت زمستان گذران آن ۲۵۰ عدد شمارش شده است. در سال ۱۳۸۳ بیش از ۵۰ جفت در استان خوزستان در جزیره علی سیاه جوجه‌آوری داشت (بهروزی راد، ۱۳۸۳). مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است.

حفاظت

گوهه‌نیازه حفاظت خاصی ندارد. حفاظت مناطق جوجه‌آوری آن در استان‌های فارس، خوزستان، گیلان و مازندران ضروری است.

تولید مثلث

در تالاب شادگان و هور العظیم بر روی نیزارها، و در جزیره علی سیاه بر روی درختان پدیده، جوجه‌آوری می‌کند. ۴-۵ تخم می‌گذارد. تک همسر است. دوران تغذیه ۲۶ روز است. جوجه‌ها نیازمند به والدین می‌باشند. توسط والدین مراقبت و تغذیه می‌شوند.

پراکندگی

از استان خوزستان (هور العظیم، شادگان و روختان کارون) و در تالاب‌های ساحلی منطقه تا خلیج گواتر پراکندگی دارد.

Ardeola ralloides Scopoli 1769

Eng: Squacco Heron

Fr: Heron crabier

Ger: Rollenreiher

Du: Ralreiger

Sp: Gracilla cangrejera

Sw: Rallhager

Arabic: Vagh Abizi Saghir (واق ابیضی صغیر)

Persian: Havasileh Zard (حوالصل زرد)

Characteristic

They are the smallest white heron of the region. In breeding season have crown and long crest, bare lore's yellow-green, bill bluish and legs, pinkish. Chain white, fore neck and chest golden buff, rump, tail, and rest of under parts white. Non breeding season, mane shorter and plumage duller, even brown above and dirtier and streaked bellow. Bill, duller, legs and feet yellow-green. Sexes alike. L: 44-47 cm.

Status

Resident to south west of Iran, breeds in Shadegan, Howr-al-Azim and Ali Siah Island in Karoon River.

Food

Relatively small and mostly insects and their larvae, amphibians, and fish. Feeds singly or in small, spaced groups; mainly crepuscular, occasionally in daytime.

Habitat

They live beside water on shallow wetlands of Khuzestan and Fars. Prefers still fresh waters especially small pools or ponds, canals and ditches flanked by dense aquatic vegetation.

Population

They are plenty in number in Iran and south west wetlands of Iran (wetlands of Fars and Khuzestan). There is no threat to their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN and it is non-protected species in Iran.

Protection

Species does not need any specially conservation, however, protection of their breeding habitat in Fars and Khuzestan is necessary. Wintering population has been counted 150 individuals. Breeding population is not clear. 3 pairs have been bred in Ali Siah Island in 2004.

Breeding

In low shrubs and trees, usually colonial, but more often in scattered pairs or small group in large mixed colonies of other Herons. They have breeding on Shadegan and Howr-al-Azim marshes. Nest building, by both sexes, but mainly female using material brought by male from surrounding area. They are monogamous, one brood. Clutch, 4-6, incubation, 22-24 days, by both sexes. Young altricial and nidicolous. Cared for and feed by both sexes.

Distribution

Common on, south west of Iran. Prefers waters in canals and small pools.

حوالصل زرد

مشخصات

طول بدن ۴۷-۴۹ سانتی متر، بدن نخودی کم رنگ، بال ها سفید، در حال پرواز دم و دماغه نیز سفید است. در فصل زاد و ولد کاکل آوخته و دراز، منقار سیاه و آبی باهصاروتی، در فصل زمستان، کاکل نامشخص، بدن قهوه ای مایل به زرد چرک، پاها سبز متمایل به زرد است، نو و ماده شبیه به هم می باشد. کوچک ترین حواصیل منطقه خلیج فارس، و يومی تالاب های استان خوزستان است. در شادگان، هور العظیم و جزیره علی سیاه جوچه اوری دارد.

وضعیت

در ۴ فصل سال در منطقه مشاهده می شود. به تعداد کم در تالاب شادگان، جزیره علی سیاه و تالاب هور العظیم تأثید مثل می کند.

غذا

عدم آثار حشرات تغذیه می کند. از دوزستان و ماهی نیز استفاده می کند. انفرادی تغذیه می کند. گاهی در دستجات کوچک، ولی با فاصله از یکدیگر نیز تغذیه می کند. اغلب در طول روز تغذیه می کند.

زیستگاه

کار آبزی است. تالاب های کم عمق استان خوزستان زیستگاه اصلی آن است. در زمین های مروط به همراه سایر حواصیل های نیز دیده می شود. آب های شیرین، حاشیه کالان ها، جوپیره های با پوشش گیاهی را ترجیح می دهد.

جمیعت

در جنوب غربی ایران در تالاب های استان خوزستان فراوان است. مشکل از نظر بقاء ندارد. در فهرست IUCN ثبت نشده و در ایران خرج حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن ۱۵۰ عدد در منطقه شمارش شده است. جمعیت جوجه اوران نامشخص است. در سال ۱۳۸۳ در جزیره علی سیاه ۳ چفت جوجه اوری کرده بود.

حافظت

گونه نیازی به حفاظت خاصی ندارد. حفاظت زیستگاه های جوجه اوری آن در استان های فارس و خوزستان ضروری است.

تولید مثل

بر روی درختان، نی زارها، بوته های همراه سایر حواصیل ها در دستجات کوچک آشیانه می سازد. در تالاب های شادگان و هور العظیم و جزایر رودخانه کارون، هور یامدز بر روی نی زارها آشیانه می سازد. آشیانه توسط مرد و جنس ساخته می شود. ۴ تا ۶ تا ۷ تا ۸ تا ۹ تا ۱۰ تا ۱۱ تا ۱۲ روز است. جوجه های نیازمند به والدین هستند. توسط والدین تغذیه و حمایت می شوند.

پرآنکندگی

در جنوب غربی ایران در تالاب های آب شیرین دیده می شود. در تالاب های شادگان، بامدز، هور العظیم، حوالی کالان ها، جوپیره های کم عمق و کم وسعت استان خوزستان پرآنکندگی دارد.

Ardeola grayii Sykes 1832

Eng: Paddy bird (Indian Pond Heron)
 Fr: Heron crabeir de Gray
 Ger: Paddyreiher
 Du: Indische Ralreiger
 Sp: Garza cangerejera persa
 Sw: Grays railhager
 Arabic: Bashon (باشون)
 Persian: Havasile Hundy (حوالی هندی)

حوالی هندی

Characteristic

In breeding season under parts white tinged buff, tie and wings pure white. Bill basal two- thirds pale blue yellow or orange and tip horn- black. Orbital skin, legs and feet green, eyes, yellow. In non breeding, head and neck dark brown, wings and tail pure white. Sexes alike. L: 42-46 cm.

Status

They are resident of Persian Gulf and Oman Sea coasts, especially in mangrove wetlands, estuaries and tidal zone. The species has not reported from inland wetlands. Breeds on Qeshm and Gouvater Bay.

Food

They eat marine creatures, mainly mudskipper and fish, rarely other aquatic animals.

Habitat

They live beside water on Persian Gulf and Oman Sea coasts, on mangrove, coastal wetlands, and tidal zone.

Population

They are common in Persian Gulf and Oman sea coasts, especially in Gouvater Bay, Geshm Island, Sirik and Nayband. Wintering population reported 50 individuals. Breeding population is not clear. There is no threat of their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN, it is non-protected species in Iran.

Protection

Species does not need any specially conservation. However, protection of their breeding habitat in mangrove wetlands is necessary.

Breeding

There is no enough information about breeding of this species in south of Iran. They breed on mangrove wetlands.

Distribution

Southern end of Persian Gulf, eastwards to southern Baluchistan, especially mangrove wetland from Baluchistan to Khozestan.

مشخصات

طول بدن ۴۲-۴۶ سانتی متر، نر و ماده همسایک اند. قهوه‌ای پرنگ است. بخش‌های زیرین بدن سفید چرکی، دم و بال‌ها سفید. در فصل تولید مثل، سر و گردن خرمایی بدون خطوط، و در فصل زمستان قهوه‌ای خطدار است. پاهای سبز و چشم‌ها زرد است.

وضعیت

بومی سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. بخصوص در جنگل‌های حرا فراوان است. در تالاب‌های داخلی مشاهده نمی‌شود. در جنگل‌های حرا در خلیج گواتر و جزیره قشم تولید مثل می‌کند.

غذا

آبزی خوار است و اغلب از گل خورک و کمی نیز از سایر آبزیان تغذیه می‌کند. تقدیم در خورهای نواحی جذرو و مدی بطور انفرادی انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کنار آبزی است در تالاب‌های ساحلی، ناحیه جزر و مدی و جنگل‌های حرا در سواحل خلیج فارس و دریای عمان زندگی می‌کند.

جمعیت

در جنوب ایران در سواحل خلیج فارس و دریای عمان نسبتاً فراوان است. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۵۰۰۰ عدد شمارش شده است. جمعیت جوجه آور آن نا مشخص است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت جوجه آور آن نا معلوم است.

حافظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد، اما حفاظت زیستگاه‌های جوجه آوری آن ضروری است.

تولید مثل

هیچ گونه اطلاعی از وضعیت تولید مثل آن در جنوب ایران در دست نیست. فقط جوجه آوری آن در جنگل‌های حرا در خلیج گواتر تأثیرگذارد.

پر اکنده

در ایران، در سواحل خلیج فارس و دریای عمان بخصوص در جنگل‌های مانگرو پراکنش دارد. پراکنش آن از چاههار تا استان خوزستان را شامل می‌شود.

Butorides striatus (Ardea striatus) Linneus 1758
Eng: Green-backed Heron (Little Green Heron)

Fr: Heron veit
Ger: Streifenreiher
Du: Mangroveveiger
Sp: Garzita azulada
Sw: Gronhager
Arabic: Vag Akhzar (وَاق أَخْزَر)
Persian: Havasile Sabz (حوالیل سبز)

Characteristic

They are small dark Heron, with paler under parts, rather short and heavy-looking neck. Bill large and blackish, crown black, eyes yellow, lore's, legs and feet yellow, upper parts, dark glossy green. Appears blackish or green at distance. Sexes alike and no seasonal differences. L: 40-52 cm.

Status

The species is breeding migratory of Persian Gulf islands. It is very rare on north coasts of Persian Gulf. Most reports were from Shidvar Island. The chicks of the species have been ringed on Shidvar Island in 29th June 1976.

Food

Chiefly fish and other aquatic small animals, taken while stalking along water sedge. Crabs, mudskippers, crustaceans that eaten by this heron.

Habitat

They live on shallow fresh and marine waters, including, rivers wetlands and tidal zone on Persian Gulf, it has been observed on Shidvar Island.

Population

They are plenty in number in the world. In Iran, few on Shidvar Island and breeding population 2-5 pairs confirmed. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is no threat of their extinction. It is non-protected in Iran.

Protection

Breeding population and habitats should be protected.

Breeding

Breed on Shidvar Island. Nest on low bushes, building by both sexes, mostly single, sometimes small colonies with reef Heron or other species. Nest shallow cup, eggs visible from beneath. Clutch 2-4, incubation period, 21-25 days, by both sexes. Young are altricial and nidicolous. Cared for and fed by both parents. Fledging period, unknown.

Distribution

It has been reported from Shidvar Island. There is no report from Oman Sea coasts.

حوالیل سبز

مشخصات

طول بدن ۴۰-۵۲ سانتی متر، رنگ پرهای بدن تیره، سطح پشتی سبز، شاهپرها اولیه و ناتیجه تیره، لکه سفیدی در پشت چشمها زرد، ناحیه اطراف پشمها متامیل به زرد، پاهای زرد متامیل به خاکستری است، نر و ماده هم مشکلند.

وضعیت

از مهاجران جوچه آور جزایر خلیج فارس است. بیشترین گزارشات از جزیره شیدور بوده است. جوچه‌های آن در جزیره شیدور در سال ۱۳۵۶ حلقه گذاری شده است.

غذا

عدم تأثر آزماهی تعذیب می‌کند، ولی از سایر موجودات آبزی نیز استفاده می‌کند. خرچنگ، گل خورک، سخت پستان، دوزستان، نرم‌تان و حشرات از جانورانی هستند که مورد تعذیب قرار می‌گیرند.

زیستگاه

آبهای شیرین و شور کم عمق، حوالی رودخانه‌ها، تالاب‌ها و ناحیه جزرومدی زیستگاه آن است. در خلیج فارس از جزایر بخصوص جزیره شیدور مشاهده می‌شود.

جمعیت

در دنیا واپر است. در ایران در جزیره شیدور در خلیج فارس به تعداد انگشت مشاهده شده است. جمعیت جوچه‌اوری آن ۲۵۰ جفت گزارش شده است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است، مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده است.

حفظاً

گونه در ایران بایستی حفاظت شود و زیستگاه‌های جوچه‌اوری آن شناسایی و حفاظت شوند.

تولید مثل

در جزیره شیدور زادآوری می‌کند. آشیانه بر روی بوته‌های کوتاه در جوار آشیانه‌های اگرتو ساحل ساخته می‌شود. آشیانه فنجانی شکل و بسیار کم عمق است و تخم‌های بیرون قابل مشاهده است. آشیانه توسط مرد پرنده نر و ماده ساخته می‌شود. تعداد تخم‌ها ۲-۴ عدد به رنگ سبز-آبی، دوران تفریج ۲۱ تا ۲۵ روز، هر دو پرنده روی تخم‌ها می‌خوابند. بدن جوچه‌ها در میان تولد عربان است و در آشیانه می‌مانند و توسط والدین حفاظت و تعذیب می‌شوند. زمان برواز جوچه‌ها نامشخص است و احتمالاً روز ۳۰ طول می‌کشد تا قادر برواز بپدا کنند.

پراکندگی

در خلیج فارس اغلب از جزیره شیدور گزارش شده است. از سواحل دریای عمان گزارشی در دست نیست.

Nycticorax nycticorax Linnaeus 1758

Eng: Black crownd Night Heron

Fr: Heron bihoreau

Ger: Nachreither

Du: Kawak

Sp: Martinete

Sw: Natthager

Arabic: Ghorab al lail (غرا ب الليل)

Persian: Havasile Shab (حاواصيل شب)

Characteristic

A small black-grey and white heron. Legs are shorter than the other herons. Distinctive black back and crown with green gloss which becomes stronger blue-green in breeding plumage. Bluish-grey, wings, rump and tail, and white forehead, cheeks and under parts. 3 long white plumes extend from nape right down back. Bill black, bare lores green-blue. Sexes alike. L: 58-65 cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman sea coasts. They have breeding in Shadegan, Howl-al-Azim marshes and Ali Siah Island in Khozestan and mangrove wetlands at Persian Gulf and Oman sea coasts.

Habitat

They live on water side, throughout Persian Gulf, Oman sea coast, tidal zone, mangrove and inland wetlands. Forages commonly on margins of shallow fresh standing or gently flowing water, especially lakes, pools, ponds, lagoons, rivers, streams, swamps, man made and other temporary wetlands.

Food

They eat aquatic organisms.

Population

They are plenty in number at Persian Gulf and Oman sea coasts. There is no threat of their extinction. It is not listed on the Red Data Book of IUCN, and it is non-protected species in Iran. Number of breeding population on Persian Gulf and Oman sea coasts are unknown, but in spring 2003, 311 individuals have been counted on Ali Siah Island in Karon River. 20 pairs have been bred in Ali Siah Island in 2004.

Protection

Species does not need any specially conservation. Protection of breeding habitat is necessary.

Breeding

In tree or shrubs, less often in reed beds, colonial, often density with 10-20 nest in one tree, frequently with other Ardeidae. Building of nest by both sexes, completed in 2-5 days. Clutch: 3-5, normally one brood. Incubation period is 21-23 days, by both sexes. Young, altricial and nidicolous. Fledging period 40-50 days.

Distribution

Common on the shores of Persian Gulf, Oman Sea, estuaries, tidal zone, mangrove and coastal wetlands, from Khuzestan to Gouvat Bay.

حاواصيل شب

مشخصات

طول بدن ۵۸-۶۵ سانتی متر، باهانسبت به بقیه حاواصیل ها کوتاه تر، سینمای کلی پرنده سیاه و سفید است. تارک، پس سر و پشت سیاه سطح شکمی سفید، پس گرد، بالها و دم خاکستری، سر پر سفید دراز از کاکل آویزان است. چشم ها قرمز و ممتاز زرد است. نابالغ ها قهوه ای رنگ با خال های فراوان نخودی رنگ و بدون کاکل هستند.

وضعیت

در چهار ضلع در سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. در تالاب های استان خوزستان (تالاب شادگان، هور العظیم و جزیره علی سیاه، تالاب بامدز) و تالاب های ساحلی مانگرو در خلیج فارس و دریای عمان جوجه آوری دارد.

غذا

آبری خور است. از انواع موجودات آبری تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در تالاب های ساحلی، تالاب های داخلی خواشی و دلتای رودخانه ها، زمین های مرطوب، برنج زارها، سواحل آب های جاری و ساکن و تالاب های موقت زندگی می کند.

جمعیت

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت جوجه آوری آن در ایران و سواحل خلیج فارس نامعلوم است. در سال ۱۳۸۲ در جزیره علی سیاه در رودخانه کارون در فصل بهار ۳۱۱ عدد شمارش شده است. که ۲۰ چفت جوجه آوری کرده بود.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. حفاظت از زیستگاه های جوجه آوری آن کفایت می کند.

تولید مثل

بر روی درختان کوتاه و نیز از های به همراه سایر حاواصیل ها، آشیانه می سازد. آشیانه توسط هر دو جنس ساخته می شود. ۳-۵ تخم می گذارد. در سالی یکار تولید مثل می کند. دوران تفریخ ۲۱-۲۲ روز است. هر دو جنس نر و ماده روی تخم می خوابند. جوجه ها نیازمند هستند. بوسیله والدین مراقبت و تغذیه می شوند. ۴۰ روز طول می کشد تا جوجه ها قادرت پرواز پیدا کنند.

پر اکنده گی

در سواحل خلیج فارس، دریای عمان، خورهای ساحلی جزرومدی، جنگل های مانگرو، تالاب های ساحلی از خوزستان تا خلیج گوادر پر اکنده دارد.

Ixobrychus minutus (Ardea minuta) Linnaeus 1766

Eng: Little Bittern

Fr: Blongios nain

Ger: zwergdommel

Du: Woudaapje

Sp: Avertorillo comun

Sv: Dvagrordrom

(واق طانر، زیت الملح) (Vag Taer, Zit-al-melh)

(بوتیمار کوچک) (Bootimar Kochek)

Characteristic

Much smaller than any other Persian Gulf and Oman sea herons. Sexes differ, adult male, crown, beck, scapular and tail black. Under parts and breast pale buff. Bill green-yellow, bare lores, yellow to dull red, eyes yellow, legs and feet green. Female brown. With black crown and nape. Under parts dirtier and lined with streaks of dark buff and brown. L. 33-38 cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman Sea wetlands which covered by mangrove, Reeds or other vegetations. In spring and summer the population is more than the other seasons. It is breeding migratory to the region. Breeds at Howr-al Azim, Shadegan and other vegetated wetlands.

Food

They eat aquatic organisms, mainly fish, amphibians and insects. Diet varies considerably with locally, availability and time of year.

Habitat

They live beside water on marshes and wetlands of Persian Gulf and Oman Sea shores which covered by reeds, mangrove and other emergent plants.

Population

They are plenty in number and there is no threat of their extinction. It is not listed in the Red Data Book of IUCN and it is non-protected in Iran. Wintering and breeding population are not clear. Breeding population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Nest on dense reed beds, bushes, small trees. Not colonial, but 2-3 pairs may breed on same place. There is not information about breeding biology in the region.

Distribution

Distributed throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts, wetlands, which covered by vegetation.

بوتیمار کوچک

مشخصات

طول بدن ۳۸ تا ۳۳ سانتی متر، از سایر حواصیل ها بسیار کوچک تر است. نر و ماده با هم کمی تفاوت رنگ دارند. در نر سطح پشتی، تارک، پشت گردن و دم سیاه است. سطح شکمی و سینه نخودی کمرنگ، مقار سبز متمایل به زرد، اطراف چشم زرد متمایل به قرمز، چشم ها زرد، پاهای سبز است. در ماده سطح پشتی قهوه ای تیره، تارک متمایل به سیاه، سطح شکمی نخودی با خطوط سیاه است.

وضعيت

در چهار فصل سال در تالاب های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان که با پوشش گیاهی آنبوه دیده می شود، ولی جمعیت آن در فضول بیهار و تابستان بیشتر است. از مهاجران جوچه اور منطقه است. در تالاب هایی که دارای پوشش گیاهی است (نظیر شادگان و هور العظیم) تولید مثل می کند.

غذا

آبزی خور است. از ماهی، دوزستان و حشرات تغذیه می کند. رژیم غذایی بر حسب زمان و مکان و امکان دسترسی به غذا تغییر می کند.

زیستگاه

کنار آبزی است. در تالاب های با پوشش گیاهی سواحل خلیج فارس و دریای عمان زندگی می کند.

جمعیت

در ایران و سواحل خلیج فارس فراوان است. مشکلی از نظر مقاومت ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران جوچه اور آن ناشخص است.

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاص ندارد.

تولید مثل

بر روی نیزارهای آنبوه، درختان کوتاه و بوته ها آشیانه می سازد. جوچه اوری به صورت کلی نیست، ولی ممکن است ۳ تا ۲ جفت در یک تالاب جوچه اوری نماید. اطلاعی از فعالیت های جوچه اوری آن در منطقه در دست نیست.

پراکندگی

در سراسر تالاب های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان که دارای پوشش گیاهی هستند، پراکنش دارد.

Botaurus stellaris (Ardea Stellaris) Linnaeus 1758.

Eng: Bittern

Fr: Butor étoile

Ger: Rohr dommer

Du: Roerdomp

Sp: Avetoro comun

Sw: Roedrom

Arabic: Vagh (واق)

Persian: Bootimar (بوتيمار)

بوتيمار

مشخصات

Characteristic

Golden-brown above, mottled and bared with black. Brown on sides of head and neck, crown black. Pale yellow-buff below striped with blackish. Bill green-yellow, bare lore area green to pale blue, eyes yellow, feet Pale green. Very skulking and so more often heard than seen. L: 70-80 cm.

Status

The species exist throughout year in Khouzestan wetlands. Probably, exist other reed beds of Persian Gulf.

Food

They eat aquatic organisms, mainly fish, amphibians, insects, molluscs and Crustacean.

Habitat

They live in reed beds and density vegetated wetlands. Exist in Howr-al-Azim and Shadegan throughout year.

Population

The number unknown, because it is difficult to see or count it. It seems, because of destruction of habitats the number of the species decreased. It is not listed on Red Data Book of IUCN and it is non-protected species in Iran.

Protection

The species and habitats (wintering and breeding) should be protected.

Breeding

Nest in dense reed beds, building by female, Clutch, 5-6, one brood. Incubation Period, 25-26 days. Young are altricial and nidicolous. Cared for and fed by female. Fledging period 50-55 days.

Distribution

Found in south west of Iran at wetlands which covered by reeds or vegetation. It is not confirmed in other wetlands of Persian Gulf and Oman Sea shore.

طول بدن ۷۰-۸۰ سانتی متر، رنگ بدن قهوه‌ای طلایی با لکه‌ها و خال‌های سیاه، طرفین گردن و سر قهوه‌ای، تارک سیاه، سطح شکمی زرد-خودی کمرنگ به همراه خطوط سیاه، منقار سبز-متقابل به سبز، اطراف چشم‌ها سبز-متقابل به آبی کمرنگ، چشم‌ها زرد، باهای سبز. نر و ماده شبیه بهم هستند. پیشتر صدایش شنیده می‌شود و کمتر دیده می‌شود. در موقع احساس خطر به سرعت مخفی می‌شود. بی‌ حرکت می‌ایستد و سر و گردن خود را به طرز خاصی عمود نگاه می‌دارد.

وضعیت

در ۴۰۰ سال در تالاب‌های استان خوزستان مشاهده می‌شود. احتمالاً در هور العظیم جوجه آوری دارد. از سایر مناطق منطقه گزارش نشده است.

غذا

آبری خور است. بیشتر از ماهی، دوزیستان و حشرات آبری و نرم‌ستان تغذیه می‌کند.

زیستگاه

در تالاب‌های باپوشش گیاهی آنبوه و نیزارهای انبوی زندگی می‌کند. در نیزارهای هور العظیم و تالاب شادگان حضور دائمی دارد.

جمعیت

تعداد آن نامشخص است. چون مشاهده و شمارش آن مشکل است، ولی به نظر می‌رسد در اثر تخریب نیزارها، تعداد آن کمتر شده باشد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده و غیر حمایت شده می‌باشد.

حفظ

گونه و زیستگاه‌های جوجه آوری آن حفاظت شوند.

تولید مثل

بر روی نیزارهای آشیانه می‌سازد. آشیانه توسط ماده ساخته می‌شود. ۵ تا عتخم می‌گذارد. سالی یکبار تولید مثل می‌کند. تنها ماده به مدت ۲۵ روز روی تخمه‌ها می‌خوابد. جوجه‌ها نیازمند هستند و توسط ماده نگهداری و تقدیه می‌شوند. جوجه‌ها پس از ۵۰-۵۵ روز برواز می‌کنند.

پراکندگی

در جنوب غربی ایران در تالاب‌های پوشیده از گیاهان و نیزارهای آنبوه استان خوزستان پراکنش دارد. حضور آن در سایر تالاب‌های ساحلی دریای عمان و خلیج فارس تایید نشده است.

Ciconiidae

There are 17 species in the world, 11 species in Asia and 2 species in one genus in Iran and also at Persian Gulf and Oman sea coasts. Very large Long-legged. Long-necked birds. Large to huge wading and terrestrial birds. Flight flapping with neck and legs outstretched, also engage in dynamic soaring. 12 primaries, and about 22 secondaries. Tail short with 12 feathers. Sexes similar, bill long, red and hoary. Toes relatively short with small web at base, hind toe elevated, while superficially similar to Ardeidae in frequent in wetland habitats and water margins, move typically hunters and scavengers, and less purely fishers, often feed on dry land at time far from water. They are monogamous. Nest in trees and on buildings and other man-made structures. Nest re-used, built by both sexes. Clutch usually 3-5. On Persian Gulf and Oman sea coast, they do not have breeding. They are winter migratory species.

خانواده لکلک

از این خانواده، در جهان ۱۹ گونه، در آسیا ۱۱ گونه، در ایران ۲ گونه و در سواحل خلیج فارس و دریای عمان نیز ۲ گونه متعلق به یک جنس وجود دارد. پرنده‌گان بزرگ جنه، کنار ابزی هستند. باها بلند و قرمز، منقار کلفت، بلند و قرمز می‌باشد. گروهی زندگی می‌کنند. در پررواز پاهای و گردان در امتداد بدن قرار می‌گیرد شاهیر اویله و ۲۲ شاهیر ثانویه دارند. دم کوتاه و ۱۲ پر دارد. نر و ماده هشت‌کل‌اند. در زمین‌های مروط‌وب مزارع، کنار رودخانه‌ها، تالاب‌های کم عمق و حوالی محیط‌های آبی دیده می‌شوند. رژیم غذایی گوشتخواری دارند. ولی کم تراز ماهی استفاده می‌کنند. اغلب روی زمین‌های مروط‌وب دور از محیط‌های آبی تغذیه می‌کند. تک همسر هستند. چندین سال از یک آشیانه برای جوچه‌آوری استفاده می‌کنند. هر ساله آشیانه بازسازی می‌شود. آشیانه بزرگ و تودهای از چوب و سایر مواد ساخته می‌شود. بر روی درخت، پشت‌بام خانه‌ها، تیرهای برق آشیانه می‌سازند. معمولاً ۳ تا ۵ تخم می‌گذارند. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان لکلک سیاه، در استان خوزستان لکلک سفید بصورت مهاجر زمستانه دیده می‌شوند.

Ciconia nigra (Ardea nigra) Linnaeus 1758

Eng: Black Stork

Fr: Cigogne noire

Ger: Schwarz starch

Du: Zwarte Ooievaar

Sp: Ciguena negra

Sw: Svart stork

Arabic: Laglag Asvad (لقلق اسود)

Persian: Lak Lak siah

لک لک سیاه

Characteristic

Large, long-necked, long-legged black water bird. Flying with neck outstretched. Underparts white and bill, Legs red. Sexes alike. L: 95-100 cm.

Status

Winter visitor to Oman Sea coasts. 2 individual has been seen on Pozm Tiab near Chahbahar in winter in 1984 (Behrouzi Rad 1984).

Food

Feeds on aquatic small animals, fish from shallow water, also insects, amphibians and crustaceans. Feeds singly, pairs or small groups, normally daytime prey swallowed whole.

Habitat

Estuaries of Oman Sea are main habitat during winter. It has not seen on Persian Gulf coasts.

Population

They are plenty in number in the world. They are not a lot in Iran and a few on Oman Sea. Wintering population is low. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. There is not threat of their extinction.

Protection

The species does not need special conservation.

Breeding

They do not have breeding on Oman sea coasts.

Distribution

It has been reported only at Oman Sea from Chahbahar to Jask.

مشخصات

طول بدن ۹۶-۱۰۰ سانتی متر، برندۀ ای سیاه، بزرگ و کنار آبزی است. رنگ قسمت‌های زیرین سفید است. منقار و پاهای قرمز می‌باشد. نر و ماده هم‌شکل‌اند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه سواحل دریای عمان است. در پوزم تیاب عدد مشاهده شده است (بهروزی راد ۱۳۶۳).

غذا

آبزی خور است، عمدتاً از ماهی تغذیه می‌کند، ولی در رژیم غذایی آن حشرات، دوزستان، سخت پوستان نیز قرار دارد. به تهابی یا در دستجات کوچک در طول روز تغذیه می‌کند.

زیستگاه

خورها در سواحل دریای عمان زیستگاه اصلی آن است. در سواحل خلیج فارس دیده نشده است.

جمعیت

در جهان وافر است. در ایران اندک و در سواحل دریای عمان به تعداد کم دیده می‌شود. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. مشکلی برای بقاء ندارد. گونه غیر حمایت شده است.

حفظاً

گونه نیاز، حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در سواحل دریای عمان زادآوری ندارد.

پراکنده‌گی

فقط در سواحل دریای عمان، تا جاسک دیده شده است.

Ciconia ciconia (Ardea ciconia) Linnaeus 1758

Eng: White Stork

Fr: Cigogne blanche

Ger: Wes torch

Du: Ooievuur

Sp: Ciguena comun

Sw: Vit stork

Arabic: Laglag Abizi (لقلق أبيض)

Persian: Haji Lak Lak (حاجی لک لک)

حاجی لک لک (لک لک سفید)

Characteristic

Entirely white, except for black primaries and secondaries. Long red, heavy bill and legs, long neck and short tail, eyes grey with red ring. Sexes similar.

L: 100-115 cm.

Status

They are winter migratory in Khuzestan, probably seen to Boushehr. Breeding and wintering in Fars wetlands. It is not reported from Oman Sea coasts.

Food

Exclusively small animals, taken mainly whilst walking, prey swallowed whole. Normally daytime feeder, singly, or in small groups, especially where prey concentrated. In breeding areas, usually feeds near nesting site.

Habitat

They live beside water and flood lands, cultivated, moist meadows, and pasture or arable fields. Prefers shallow standing waters. In Khuzestan, Shadegan, Bamdej, Izeh marshes, Karon, Karkheh and Dez rivers sides are wintering habitats.

Population

They are plenty in the world and Iran. It is not listed on Red Data Book of IUCN and it is non-protected species in Iran, but there is not threat of their extinction.

Protection

The species does not need specially conservation.

Breeding

They have not breeding on Persian Gulf and Oman sea coasts.

Distribution

It has not distributed on Oman Sea coasts. They winter mainly on Khuzestan wetlands.

مشخصات

طول بدن ۱۰۰ تا ۱۱۵ سانتی متر، پر و بال سفید و سیاه دارد. منقار بلند، کلفت و قرمز، گردن درازدم کوتاه باهار قرمز، شاهپرهای اولیه و ثانویه سیاه، چشم‌ها خاکستری با حلقه قرمز نو و ماده همسکل‌اند.

وضعیت

از گونه‌های مهاجر زمستانه سواحل استان خوزستان می‌باشد. در تالاب‌های داخلی تاوش شهر نیز ممکن است دیده شود. در سواحل دریای عمان دیده نشده است.

غذا

در تالاب‌های کم عمق از جانوران کوچک آبی تقدیه می‌کند. تقدیه در طول روز، به تنهایی یا جفت جفت و یا گروهی صورت می‌گیرد. در زمان تولید مثل تقدیه در حوالی آشیانه انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کارآبری است. در زمین‌های مربوط، مزارع، حواشی تالاب‌های کم عمق زندگی می‌کند. در خوزستان در دشت‌های مربوط، اطراف شادگان، حاشیه رودخانه‌های کارون، دز و کرخه زمستان گذرانی می‌کند.

جمعیت

در جهان و ایران جمعیت واپری دارد. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۵۰۰ عدد در استان خوزستان شمارش شده است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده است.

حفظ

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. زیرا در بین مردم مقدس است. مردم آشیانه آنرا خراب نمی‌کنند و برندۀ راشکار نمی‌کنند.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه‌آوری ندارد. در مناطق غربی ایران زاد آوری دارد.

پراکندگی

در سواحل دریای عمان وجود ندارد. در سواحل خلیج فارس تاوش شهر پراکنش دارد.

Threskiornithidae

خانواده آق ناز (اکراس)

There are 31 species in world, 9 in Asia, 3 species in Iran and Persian Gulf and Oman Sea coasts. Medium sized and wading birds. Sexes Similar. Divided in 2 groups (Ibises and Spoon bills). Ibises have long bills curved downwards; Spoon bills have long bills speculate at the tip. Legs long, toes of medium length with small webs basally. Tail is short. They live in shallow waters. Flight direct with necks and legs extended. Breed in colonies in wood or reed beds, sometimes mixed with other species. Eat wide variety of invertebrates and small vertebrates (Particularly fish and amphibians). They are monogamous. They are wintering migratory of Mangrove wetlands, reed-bed, shallow wet area and coastal wetlands. Spoon bill breeds on Mangrove wetland at Qeshm and Gouvater Bay, Glossy Ibis breed on Parsishan Lake and Sacred Ibis breed at Howr-al -Azim probably.

در جهان ۳۱ گونه، در آسیا ۹ گونه، در ایران و سواحل خلیج فارس و دریای عمان ۳ گونه وجود دارد. متوسطالجثه و خشکری هستند. نرو ماده همشکل اند. شامل کفچه نوکها و اکراسها می باشد. اکراسها دارای منقار بلند و خمیده و کفچه نوکها دارای منقار بلند و در انتها پهن شده، دارند. ساق پا، انگشتان بلند و کمی پرده در پنجه دارند و دم کوتاه است. در آب های کم عمق بسر می بردند. گروهی پرواز می کنند. در پرواز سر و گردن و یا ها در امتداد بدن قرار می گیرد. هر یک از گونه ها به طور گروهی جوچه اوری می کنند. گاهی همراه با دیگر گونه ها جوچه اوری دارند. از بی مهرگان تقدیمه می کنند. از مهره داران کوچک نیز استفاده می کنند. تک هستند. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان در تالاب های ساحلی، جنگل های مانگرو، نیزارها و زمین های مربوط در زمستان دیده می شوند. کفچه نوک در جنگل های حر، قشم و گواتر جوچه اوری دارد. اکراس افریقایی در تالاب هور العظیم و اکراس سیاه در دریاچه پریشان زاده اوری دارد.

Plegadis falcinellus (Lantalus falcinellus) Linnaeus
1766.

Eng: Glossy Ibis

Fr: Ibis falinelle.

Ger: Sichler

Du: Zwarte Ibis

Sp: Morito

Sw: Svart ibis

Arabic: Aboo Senjel al Asvad (ابو سنجل الاسود)

Persian: Gareh Naz (قره ناز)

قره ناز (اکراس سیاه)

Characteristic

Look black at distance, but under parts rich chestnut, upperparts, wings and tail blackish glossed with purple and green. Bill down curved and dark olive-brown, bare loral area purplish-black, legs variable from green-brown to dark brown. Sexes Similar. L: 55-65 cm.

Status

Winter visitor to coastal wetlands at Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Chiefly insects, molluscs, crustaceans, small fish, warms and amphibians. Feeds in small flocks in or near wetlands.

Habitat

Preferring shallow water, flood lands, deltas, rivers, estuaries and sometimes shallow beaches, from land and rice fields. Howr-al-Azim, Shadegan, Mangrove wetlands of Persian Gulf and Oman Sea are the main habitat of the species.

Population

They are plenty in number in the world and Iran, but there is not a lot of Glossy Ibis on south coat of Iran, there is no threat of their extinction. It is not listed on I. U. C. N. Red Data Book, and it is non-protected species in Iran. Wintering population reported 100 Individuals at Persian Gulf coasts. The main population winters on Persian Gulf and a few on Oman Sea coasts.

Protection

The species dose not needs any special conservation, but breeding habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding on Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands.

Distribution

Found From Khuzestan to Gouwater Bay, especially on Shadegan, Howr-al-Azim, Bamdej and other wet grounds of Khuzestan and Mangrove wetlands.

مشخصات

طول بدن ۵۵ تا ۶۵ سانتی متر، رنگ برو بال سیاه به نظر می‌رسد، اما بخش‌های زیرین بدن بلوطی تیره، سطح پشت سیاه آمیخته با لاغوانی و سبز است. مقارن بلنده و خمیده و زیتونی سبز، پاهای سبز قهوه‌ای و اطراف چشم ارغوانی سیاه است. نر و ماده همشکل‌اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان است. در ریاچه پریشان جوجه‌آوری می‌کند.
غذا
عمدتاً از حشرات نرم‌تنان، کرم‌ها، سخت‌بوستان، لاروماهی و دوزستان، در دستگاه کوچک در تالاب‌های کم عمق تغذیه می‌کند.

زیستگاه

برنجزارها و زمین‌های خیس کشاورزی زندگی می‌کنند. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، تالاب‌های هورالظیم، شادگان، جنگل‌های قشم و گواتر، از زیستگاه‌های اصلی آن است.

جمعیت

جمعیت اکراس سیاه در جهان و در ایران واپس است، در جنوب ایران چندان زیاد نیست، ولی مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن در تالاب‌های حاشیه خلیج فارس حدود ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. باید زیستگاه‌های جوجه‌آوری آن حفاظت شوند.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه‌آوری ندارد.
پراکنش
در سواحل خلیج فارس و دریای عمان بخصوص در تالاب‌های شادگان، هورالظیم، بامدژ و زمین‌های مرطوب خوزستان جنگل‌های حر، قشم، تیاب، گواتر و حله پراکنش دارد.

Therskiornis aethiopicus (*tantalus aethiopicus*) Lathann

1790

Eng: Sacred Ibis

Fr: Ibis Sacre

Ger: Heiliger Ibis

Du: Heilige Ibis

Sp: Ibis sagrado

Sw: Helig ibis

Arabic: Aboo Senjel al Moghadas (ابو سنجل المقدس)

Persian: Agh Naz (اق ناز)

آق ناز (اکراس آفریقایی)

Characteristic

Mainly white, with dark long, heavy, decurved bill, dark wholly bare head and neck, black scapula, plumes and black tip to primaries and secondaries. Eyes brown with dark red orbital ring, legs black, tinged red. Sexes alike. L: 65-75 cm.

Status

Winter visitor to south west of Iran (Khuzestan marshes) but a few of them observe during spring. Probably, breed on Howr-al -Azim and other Mesopotamian marshes. Nesting or breeding of the species has been not observed in the Khouzestan.

Food

Mainly invertebrates, including insects, crustaceans, molluscs, amphibians and small fish.

Habitat

They live beside water, mainly marshes, river sides and in cultivated area. Breeding site, high tree to reed beds. Their wintering habitats are Howr-Al-Azim and Shadegan marshes, side of Dez River and wet grounds in Khuzestan.

Population

They are plenty in the world, but, wintering population of the species is low in Khuzestan. It is less than 50 individual. In 2004, 17 individual counted on Hofel marsh (north of Howr-Al-Azim). Breeding population is not clear. It is not listed on Red Data Book of I. U. C. N. It is non-protected in Iran.

Protection

The species does not need any specially conservation, but the breeding and wintering habitats in Khuzestan should be protected.

Breeding

They do not have breeding on Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands. Probably they breed on Howr-al -Azim and Mesopotamian marshes.

Distribution

Seen throughout, wetlands and rivers sides of Khuzestan.

مشخصات

طول بدن ۷۵ تا ۶۵ سانتی متر رنگ پر و بال سفید، منقار کلفت، بلند و خمیده به رنگ سیاه، سر بیرون پر و سیاه، گرد و انتهای شاپرها اولیه و ثانویه سیاه، پشمها قهوه‌ای با حلقه قرمز و پاهای سیاه است. نر و ماده همسنگ و در فصول مختلف پر و بال یکسان دارند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه جنوب غربی ایران (استان خوزستان) است، ولی در بهار در تالاب هور العظیم به تعداد اندک مشاهده می‌شود. احتمالاً در هور العظیم و یا سایر تالاب‌های بین النهرین جوجه‌آوری دارد. تاکنون آشیانه‌سازی و جوجه‌آوری آن در خوزستان مشاهده نشده است.

غذا

از بی مهرگان، سخت پوستان، نرم تنان، حشرات و دوزیستان و ماهیان کوچک تغذیه می‌کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب‌های داخلی، کنار رودخانه‌ها و مزارع مرطوب زندگی می‌کنند. در خوزستان در تالاب هور العظیم، هوقل، شادگان، اطراف رودخانه دز و زمین‌های مرطوب زندگی می‌کند.

جمعیت

جمعیت آن در جهان واپر است. در ایران فقط در خوزستان وجود دارد. جمعیت رومان گزدان آن کم تر از ۵۰ عدد است. در سال ۱۳۸۳ ۱۷ عدد از آن در تالاب هوقل در نزدیکی شهر بستان شمارش شد. جمعیت فصل بهاره آن چند جفت بیشتر نیست و تعداد جوجه‌آوران مشخص نمی‌باشد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد، ولی زیستگاه‌های زمستانه و جوجه‌آوری آن باید حفاظت شود.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه‌آوری ندارد. احتمالاً در هور العظیم و تالاب‌های بین النهرین جوجه‌آوری دارد.

پراکندگی

فقط در تالاب‌ها و حواشی رودخانه‌های استان خوزستان پراکنش دارد.

Platalea leucorodia Lennaeus 1758

Eng: Spoonbill

Fr: Spatule blanche

Ger: Iffler

Du: Lepelaar

Sp: Espatula

Sv: Skedstork

Arabic: Aboo Malagheh (أبو ملقة)

Persian: Kafche Nook (کفچه نوک)

کفچه نوک

مشخصات

طول بدن ۹۰-۹۵ سانتی متر، رنگ پر و بال سفید، منقار بلند و در انتهای آن کوتاه، پاهای بلند و سیاه، خط سیاهی از چشم ها تا منقار، در قصل تولید مثل کاکل مشخص و نوار نارنجی زرد روی سینه و لکه نارنجی - قرمز در گلو دارد. چشم ها قرمز و نواحی اطراف آن زرد است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب های ساحلی، خورها، تاجیه جزر و مدی خلیج فارس و دریای عمان است. جوجه اوری آن در جنگلهای حرا در قشم و گواتر به تعداد کم گزارش شده است (بهروزی راد ۱۳۸۰).

دزا

در دستگاه کوجک در تالاب های کم عمق، خورها، تاجیه جزر و مدی با گرداندن سر و منقار به طرفین در یک خط مستقیم حرکت کرده آب را لک، واژلانکتون های تغذیه می کند. موجودات ریز ابری بخصوص حشرات لارو آن ها و نرم تنان را می خورد.

زیستگاه

زیستگاه هش آب های سور، شیرین و لباشور با پوشش گیاهی و یا بدون پوشش گیاهی می باشد. سواحل خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های هور العظیم، شادگان، جنگل های حرا، قشم، گواتر، خورهای سیریک، تیپ، تالاب های خلیه، نای بند، موند، دهانه رودخانه های متنه بی خلیج فارس، زیستگاه آن است.

جمعیت

جمعیت آن در جهان و ایران فراوان است. در منطقه در زمستان بوفور دیده می شود. در قصل تولید مثل کم تر است. جمعیت جوجه اوری آن در کلیه های کوجک ۱۰ هفته در جزیره قشم و گواتر گزارش شده است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده، و در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۵۲ عدد در منطقه شمارش شده است.

حفظات

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. ولی زیستگاه های جوجه اوری آن باید حفاظت شوند.

تولید مثل

بر روی درختان حرا در جزیره قشم و خلیج گواتر جوجه اوری می کند. جوجه اوری بصورت کلی است و هرساله از یک مکان استفاده می کند. بعضی مواقع با سایر گونه ها بخصوص با اکراس سیاه (دریاچه پریشان) جوجه اوری می کند. آشیانه توسط هر دو جنس ساخته می شود. ۳ تا ۴ تا ۵ روز می گذارد. دوران تفريح ۲۵ تا ۳۴ روز است. و هر دو بینندگو و مادره روی نختم های خوایند تک همسر است. جوجه های از ۴۵ تا ۵۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند. آشیانه نشین هستند. توسعه والدین تغذیه می شوند.

پراکندگی

از خوزستان تا چابهار در سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Characteristic

White body, bill long and black with orange-yellow tip, eyes red, lores and round eyes mainly yellow. Legs black on breeding season, long, orange-yellow crest, orange-yellow band on lower neck-upper breast, orange-red patch on throat. Sexes Similar. L: 80-90 cm.

Status

Winter visitor to coastal wetlands, estuaries and tidal zone. Few pair breed on Mangrove wetlands of Qeshm and Gouvatay bay.

Food

Feeds in small flocks, usually in shallow water and marshes, estuaries, tidal zone, by wading, often in oblique line, sweep bill from side to side in water. Feeds insects and their larvae, small fish, molluscs, crustaceans, tadpoles, worms, leeches and some plant material.

Habitat

Preferably with gentle tidal changes or slow currents or newly flooded water fresh, or brackish with vegetation or without plants. The mangrove wetlands of Qeshm and Gouvatay, Sirik and Tiab estuaries, Helel and Nay-Band marshes and mouth of rivers are main habitat of species.

Population

They are plenty in number in the world, Iran and region. In winter, it is common on Persian Gulf and Oman Sea coasts. Breeding of the species is about 10 Pairs in each of Qeshm Island and Gouvatay Bay.

Protection

They do not need any special conservation, but the breeding habitats should be protected.

Breeding

Breed on Mangrove trees at Qeshm and Gouvatay Bay. Colony site used in successive years. Sometimes with other species, particularly, Glossy Ibis (Parishan Lake). Building by both sexes, Clutch 3-4; Incubation period, 24-25 days, by both sexes. Young altricial cared for and fed by both parents. Fledging Period, 45-50 days. They are monogamous.

Distribution

From Khuzestan to Gouvatay Bay, on Persian Gulf and Oman Sea coast distributed. Breeding distribution always scattered.

Phoenicopteridae

خانواده مرغ حسینی (فلامینگو)

There are 5 species in the world, 2 species in Asia and 2 species at Persian Gulf and Oman sea coasts. Large birds with extremely long, slender white neck and red legs. Large lamellate sharply down curved bill. Sexes similar, but females somewhat smaller and paler. In flight extended neck and legs distinctive. Feeds actively in shallow water with bill immersed and pumps water through lamellae in bill to filter out algae and small crustaceans. Gregarious. Immature are brown.

در جهان ۵ گونه، در آسیا ۲ گونه و در منطقه خلیج فارس و دریای عمان بیز ۲ گونه وجود دارد. پرنده‌گان بزرگ جثه‌اند. گردن بازیک و بلند، پاهای سرخ و بلند، متنقار ضخیم خمیده و به رنگ سرخ و سیاه است. ترو ماده شبیه بهم هستند، ولی ماده‌ها کمی کوچک‌ترند. در پرواز گردن و پاهارا در امتداد بدن قرار می‌دهند. در آب های کم عمق شور و شیرین دیده می‌شوند. از زنوب‌لانکتون‌ها و الگ‌ها گروهی تغذیه می‌کنند. الک کنده هستند. تابالین به رنگ قهوه‌ای تیره می‌باشند. در سه سالگی رنگ بدن نابالغین سفید می‌شود.

Phoenicopterus ruber Linnaeus 1758.

Egn: Flamingo

Fr: Flamant rose

Ger: Flamingo

Du: Flamingo

Sp: Flamenco

Sw: Flamingo

Arabic: Beshroosh (بشاروش)

Persian: Morghe Hoseini (مرغ حسینی)

مرغ حسینی (فلامینگو)

Characteristic

Large grotesques, yet graceful water bird with very long neck and legs. Pinkish-white plumage crimson and black wings markedly bent bill. Sexes alike. L: 125-145 cm.

Status

It is wintering migratory, throughout Persian Gulf and Oman sea coastal wetlands.

Food

They are filter feeder and feed on small aquatic organisms, chiefly crustaceans.

Habitat

They live on water, on coastal wetlands, estuaries, tidal zone of Persian Gulf and Oman Sea.

Population

They are plenty in number in the world and Iran. Wintering population is about 200000-300000 individuals at Persian Gulf and Oman Sea. There is no threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN; it is protected species in Iran.

Protection

Conservation of species and breeding habitat should be continued.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands. They breed on Islands of lake Uromieh. Breeding population were about 20000-50000 pairs. In recent years, breeding population decreased.

Distribution

It is common on estuaries, creeks, muddy and coastal wetland of Persian Gulf and Oman Sea, from Khuzestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۱۲۵ تا ۱۴۵ سانتی متر، گردن و یاها خیلی بلند است. رنگ پر و بال و بدن سفید، شاهیرهای اولیه و ثانویه سیاه، پوش پرهای بال قرمز، منقار خدیده در قاعده قرمز و انتهای آن سیاه است. نیم نوک بالای کوچک تراز نیم نوک پائینی است. نر و ماده شبیه بهم است.

وضعیت

از مهاجران رومستانه سراسر تالاب های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان است.

غذا

از موجودات ریز آبزی تغذیه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های ساحلی، خورها، منطقه جزر و مدي سواحل خلیج فارس و دریای عمان زندگی می کند.

جمعیت

در ایران و جهان واپر است. جمعیت زستان گذران آن در ایران بین ۵۰ تا ۱۰۰ هزار و در سواحل خلیج فارس و دریای عمان بین ۳۰ تا ۳۰ هزار عدد شمارش شده است. پیشترین جمعیت زستان گذران آن در دریاچه بختگان می باشد که حدود ۵ هزار شمارش شده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است، ولی در ایران حمایت شده می باشد.

حفاظت

حافظت گونه و زیستگاه های جو جه آوری آن ادامه باید.

تولید مثل

در تالاب های ساحلی خلیج فارس و دریای عمان جوجه آوری ندارد. در دریاچه ارومیه حدود ۲۰ تا ۵۰ هزار جفت جوجه آوری می کرد. از سال ۲۰۰۰ جمعیت جوجه آوری آن کاهش یافته و تزدیک به صفر رسیده است. در حال حاضر جوجه آوری آن در دریاچه ارومیه بسیار اندک و حدود ۱۰۰ جفت می باشد.

پراکندگی

در سراسر تالاب های ساحلی، خورها، زمین های گلی، از خوزستان تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Poenicopterus minor Geoffrey 1798

Eng: Lesser Flamingo

Fr: Petit Flament

Ger: Africa Flamingo

Sp: Flamenco enano

Sw: Minder Flamingo

Arabic:

Persian: Morghe Hoseini Kochek (مرغ حسینی کوچک)

فلامینگوی کوچک

Characteristic

Small, often rose-pink Flamingo, short-based, and sharply down-turned, red bill. Eyes red to yellow-red, legs grayish-pink. Sexes alike and no rigid seasonal differences. L: 80-90 cm.

Status

It is irregular winter migratory species, and it has been rarely only on Oman sea coasts especially on Gouvater Bay.

Food

It is filter feeder, feeds on small aquatic organism, chiefly crustaceans, normally daytime.

Habitat

Often shared with Greater flamingo on estuaries, muddy and especially on high-lying inland lakes of strongly alkaline character productive of mass of diatoms and blue-green algae. It has been observed only on Gouvater Bay.

Population

They are plenty in number in the world, but wintering population is low at Oman Sea coasts. In 1997, in winter 33 individuals have been counted. It is not listed on Red data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran.

Protection

The species and wintering habitats should be protected.

Breeding

They have not breeding on Persian Gulf and Oman sea coasts.

Distribution

It has been observed only on Gouvater Bay in Iran.

مشخصات

طول بدن ۸۰-۹۰ سانتی متر، رنگ پر و بال سفید آمیخته به صورتی، منقار قرمز در انتهای سیاه و خمیده، چشم و اطراف آن و پاها صورتی پررنگ است. نر و ماده همشکل‌اند.

وضعیت

به تعداد کم در سواحل دریای عمان در فصل زمستان دیده می‌شود. غذا

فیلتر کننده است. از موجودات ریز آبزی در طول روز تغذیه می‌کند.

زیستگاه

در خورها، سواحل گلی همراه با فلامینگو، دریاچه‌های داخلی الکالینی که حاوی دیاتومه و جلبک‌های سبز آبی فراوان می‌باشند. زندگی می‌کند. در ایران در سال‌های اخیر تنهای در سواحل دریای عمان در خلیج گواتر مشاهده است.

جمعیت

در دنیا و افر است. ولی در ایران بسیار کم است. در دنیا مشکلی برای بقاء ندارد. جمعیت زستان گران آن در ایران بسیار کم است. در سال ۱۳۷۶ در خور گواتر، ۳۳ عدد از آن شمارش شده است.

حفظاً

در ایران بایستی حمایت شده اعلام شود. تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوهری ندارد.

پراکندگی

تنها در ساحل دریای عمان (خلیج گواتر) در زستان به تعداد کم دیده شده است.

Anatidae

There are 140 species in the world, 32 species in Iran, and 17 species at Persian Gulf and Oman Sea coasts. The Shelducks prefer salt marshes. Three species of Anatidae that listed on Red Data Book of IUCN are winter migratory on inland wetlands of south of Iran. These are Marbled Duck (*Marmaronetta angostirostris*), Ferruginous Duck (*Aythya nyroca*) and White-headed Duck (*Oxyura leucocephala*). The members of the family are small to large body size (small, Teal, medium, Mallard and large, Swans). The members of the family are distinguished by their webbed feet, rather short legs and very characteristic, short, flat bill with rows of small filtering plates along the edges. A thick lyre of down covers the body, protected by the regular feathers which from a completely waterproof shell. Waterproofing is effected by the structure of the feathers while the Oil-glands are important in helping the birds to arrange their feathers the downy young have function oil glands, enabling them to swim a few after hatching. Most waterfowl are good fliers, but their wings are small compared with their weight. They fly, with fast wing-beats. They are all excellent swimmers, and most are able to dive, on land they walk with a waddling movement, the legs are placed rather far to the rear and wildly apart, especially in the diving species. They live on fresh, brackish and salt waters, at Persian Gulf and Oman sea coasts. They eat aquatic small animals, they are filter feeders, and often sexes are not similar.

خانواده اردک

۱۴۰ گونه در جهان، ۳۲ گونه در ایران وجود دارد. در تالاب‌های جنوب ایران اکثر گونه‌های مرغاییان دیده می‌شوند، ولی در تالاب‌های ساحلی، خورها و ناحیه جزر و مدنی کم عمق تنها دو گونه تنجه و انقوت مشاهده می‌شوند. این دو گونه آب‌های شسوار را ترجیح می‌دهند. از گونه‌های ثبت شده در فهرست سرخ IUCN که در تالاب‌های جنوب و متنه به خلیج فارس دیده می‌شوند، می‌توان به اردک مرمری، اردک سرسفید و اردک بلوطی اشاره کرد. از مرغاییان متوسط‌الجثه، می‌توان به سرسبز، از بزرگ جثه‌ها به قوها، واژکچ جثه‌ها به خوتکادر منطقه اشاره کرد. اردک‌های اهلی و غازها، اعضاء بسیار آشنای این گروه هستند. اضطراب‌گو دارای پاهای کوتاه و بین انکشتان پاپرده‌دار، منقاری بین و مضرس برای الک کردن غذا دارند. پوش برها، حجمیم، ضد آب و حافظ خوبی برای بدن می‌باشند. غده چربی در این عمل نقش مؤثری دارد. جوجه‌ها پس از تولد این غده چربی را دارند، که به ضرائب بسوند پر و بال جوجه کمک می‌کنند. به همین دلیل جوجه‌ها پس از تولد قدرت شنا دارند، پر و بال آن‌ها خیس نمی‌شود. دور پرواز هستند. بال زدن‌های تند دارند. شناگران ماهری هستند. در خشکی به آرامی قدم می‌زنند. گروهی زندگی می‌کنند. در آب‌های شیرین و لب شسوار بیشتر دیده می‌شوند. اردک‌های غاز‌نمای تنجه و انقوت که در سواحل خلیج فارس و دریای عمان نیز پسند دارند، در آب‌های شور نیز دیده می‌شوند. موجودات ریز آبزی را بال کردن از آب جدا و تغذیه می‌کنند. در اغلب گونه‌ها، نر و ماده همشکل نیستند.

Anser anser Linnaeus 1758

Eng: Greylag Goose

Fr: Oie Cendree

Ger: Graugans

Du: Grauwe Gans

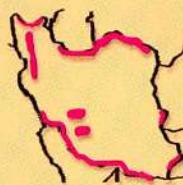
Sp: Ansar comun

Sw: Gragas

Fr: Oie Cendree

Arabic: Ouz Romadi Bari (اوز رومادی برا) (أوز رومادي بري)

Persian: Ghaz Khakestary (غاز خاکستری)

غاز خاکستری

Characteristic

Whole body is uniform grayish-brown, bill bright-pink with white nail, legs pink, upper wing-coverts pale, leading edge whitish, underwing-coverts pale grey, under parts whitish, upper tail-coverts white contrasting with grey center to back and grey, white-rimmed tail. L: 75-90 cm.

Status

Winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Feeds on plant materials. Feeds mainly by grazing on land, but also while floating on water occasionally up-ending to pull up submerged material. Feeds in large flocks.

Habitat

Lives on water, grasslands, arable field near coasts, marshes, estuaries and vegetated wetlands of Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Mid-winter water birds count shows the number of Grey lag Goose is about 2000-5000 individuals at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan, Howr-al-Azim, Izeh, Grasslands and arable fields near Persian Gulf coast in Khuzestan to Gouvater Bay wetlands.

مشخصات

طول بدن ۷۵-۹۰ سانتی متر، رنگ سطح پشتی بدن، خاکستری متمایل به قهوه‌ای، منقار صورتی روشن، پاهای صورتی، پوش پرهای روی دم سفید، سطح شکمی سفید چرکی، حلقة سیاه روی دم و دم خاکستری است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران گزاران سواحل خلیج فارس است. در تالابهای شادگان، هور العظیم، اینده در استان خوزستان و حله در استان بوشهر زمستان گذرانی می‌کند. از سواحل دریای عمان کمتر گزارش شده است.

غاذا

از مواد گیاهی تغذیه می‌کند. در علف زارهای جرد و از سطح آب، از مواد گیاهی آبزی نیز استفاده می‌کند. گاهی از ستر با الاس زدن تغذیه می‌کند. تغذیه گروهی و در دستجات بزرگ انجام می‌گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالابهای پوشیده از گیاه و چمن زارهای مزروع مرطوب اطراف خلیج فارس و دریای عمان زمستان گذرانی می‌کند. در سواحل دریای عمان مشاهده نشده است. در خورها و آب‌های باز دریایی مشاهده نمی‌شود.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. در سرشماری‌های نیمه زمستانه، تعداد آن بین ۲ تا ۵ هزار عدد در منطقه شمارش شده است. جمعیت عمده آن از تالاب‌های استان خوزستان گزارش شده است.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

پراکنش

از تالابهای شادگان، هور العظیم، اینده، مزارع و چمن زارهای استان خوزستان تا تالاب‌های اطراف رودخانه سرباز پراکنش دارد.

Tadorna ferruginea (Anas ferruginea) pallas 1746

Eng: Ruddy Shelduck

Fr: Tadorne casarca

Ger: Rostgans

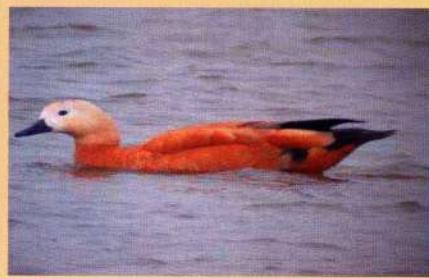
Du: Casarca

Sp: Tarro canelo

Sw: Rostand

Arabic: Aboo Forout (ابو فروت)

Persian: Angoot (انقوت)

آنقوت

Characteristic

Body, orange- chestnut, head paler, whitish around face, black premieres White wing coverts conspicuous, in flight, bill and legs black, Sexes similar (male has a black ring on neck), L: 61-67 cm.

Status

Winter visitor to salt and brackish coastal wetlands, estuaries, and coasts of Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Omnivorous, plant material probably predominance, but proportion varies with locality and season. They are filter feeders. Feeds on shallow waters from small aquatic organisms and grazer on lands.

Habitats

Lives on water, inland and coastal wetlands, rivers, salt lagoons, marshes, estuaries, tidal zone, wet ground and coastal wetlands at Persian Gulf and Oman sea coasts. Main habitats are around of Shadegan, Nyband, Keretan, Gouvater Bey and Heleh.

Population

They are plenty in number in the world, Iran and Persian Gulf and Oman sea coast. Wintering population counted 1000 individual at Persian Gulf and Oman sea coasts. There is no breeding population in the region. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non- protected species in Iran and there is no threat of their extinction.

Protection

The species does not need special conservation.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman sea coasts.

Distribution

Distributed from Khuzestan to Gouvater Bay, at Persian Gulf and Oman sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۶۱-۷۶ سانتی متر، رنگ برو بال نارنجی - بلوطی، سر کمرنگ تر و صورت سفیدتر، دم و شاهیرهای اولیه سیاه، پوش پرهای بال ها سفید، آینه بال سبز، منقار و یاها سیاه است. نر و ماده همشکل‌اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های ساحلی، خورها و سواحل دریای عمان و خلیج فارس می‌باشد.

عذرا

همه چیز خوار است. مواد گیاهی در رژیم غذایی اش غالب است. در آب‌های کم عمق با روش فیلتر کردن از موجودات ریز تغذیه می‌کند و در مراتع مرطوب می‌چرد.

زیستگاه

آبری است. در تالاب‌های داخلی و ساحلی، حواشی رودخانه‌ها و مراتع و زمین‌های مرطوب زندگی می‌کند.

جمعیت

در جهان و ایران واپر است. در سواحل دریای عمان و خلیج فارس فراوان است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان حدود ۱۰۰۰ عدد زمستان گذرانی می‌کنند. در منطقه جمعیت جوچ آور ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است و مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران گونه غیر حمایت شده است.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه‌آوری ندارد. از خوزستان تا خلیج گواتر در سواحل خلیج فارس و دریای عمان در زمستان پراکنش دارد.

پراکندگی

Tadorna tadorna (Anas tadorna) Linnaeus 1758

Eng: Common Shelduck

Fr: Tadorne du Belon

Ger: Brandgans

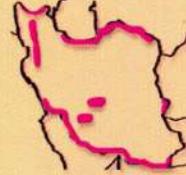
Du: Bergeend

Sp: Tarro blanco

Sw: Gravand

Arabic: Shahzman (شهرمان)

Persian: Tengeh (تنجه)

تنجه

Characteristic

It seems black and white at distance, but, white body, greenish, black head and neck, black scapulars. Chestnut band round breast and back. Black strip down center of belly. White tail with black tip. Bill red with welt on base. Sexes alike, but the female has not red welt on base of bill.

Status

They are winter migratory on the Persian Gulf and Oman sea coasts.

Food

Feeds mainly aquatic invertebrates, especially molluscs, insects and crustaceans. They are filter feeders. Feeds on shallow water or wet mud in groups by wading from surface digging in exposed mud.

Habitat

Mudflats, saline, brackish inland lakes and shores of salt waters are main habitat. Estuaries of Persian Gulf and Oman Sea such as Keretan, Jask, Sirik, Gouvat Bay, Kohstak, Sorgalam and coastal wetlands such as Shadegan, Mond, Heleh, and Nayband are wintering habitats. Breed on islands of Lake Uromieh around of Parishan and Bakhtagan mountains in Iran.

Population

They are plenty in number. Wintering population counted 1500 individual at Persian Gulf and Oman Sea coast. There is no breeding population at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Breeding population on island of Lake Uromieh are about 500 pairs. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN, it is non-protected species in Iran.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding on Oman Sea and Persian Gulf coasts.

Distribution

In winter, they are common from Khuzestan to Gouvat Bay at Persian Gulf and Oman sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۵۸ تا ۶۷ سانتی متر، از دور سیاه و سفید بمنظار می‌رسد، ولی رنگ پر و بال و بدن سفید، سرو گرد سبز تیره، شاهپرهای اولیه و ثانویه سیاه، نوار بلوطی بزرگی سینه و پشت دارد. خاک پهن سیاه در زیر شکم از نوار بلوطی تا زیر دم ادامه دارد. دم سفید در انتهای نوار سیاه دارد. منقار قرمز و پاهای نارنجی است. نو و ماده همسکل‌اند، فقط انتبهای متفاوت ماده بدون غده قرمز است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران خورهای ساحلی، خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد.

غاذا

از موجودات بی‌مهره‌ای بزرگی تقدیم می‌کند. الک کننده است و از حشرات، نرم‌تنان و سخت پوستان استفاده می‌کند. در آب‌های کم عمق در حالت راه رفتن و بصورت گروهی تقدیم می‌کند. از سطح آب تقدیم می‌کند و شیرجه نمی‌زنند.

زیستگاه

زیستگاه اصلی آن زمین‌های گلی، دریاچه‌های شور، لب شور و شیرین و سواحل آب‌های شور می‌باشد. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان زیستگاه‌های زمستان گذرانی آن، خورهای کرکان، کوشکتک سیریک، خلیج گواتر، نای‌بند و سایر خورهای تالاب‌های موند، حله، نای‌بند، شاداگان و تالاب‌های ساحلی می‌باشد. زیستگاه‌های جوجه‌آوری آن کوه‌های اطراف تالاب‌های کوه‌هستانی و یا جزایر کوه‌هستانی داخل دریاچه‌های می‌باشد. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان زیستگاه جوجه‌آوری ندارد.

جمعیت

جمعیت آن وافر است. در سرشماری نیمه زمستانی بیش از ۵۰۰ عدد را در ایران، و حدود ۱۵۰۰ عدد در سواحل خلیج فارس و دریای عمان شمارش شده است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جمعیت جوجه‌آور ندارد. مشکلی از نظر یقای ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غریحایت شده می‌باشد.

حافظت

گونه بیان به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفایت می‌کند.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان زادآوری ندارد.

پراکندگی

از خوزستان تا خلیج گواتر در سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Anas penelope Linnaeus 1758
Eng: Wigeon (Eurasian Wigeon)
Fr: Canard siffleur
Ger: Pfeifente
Du: Smeint
Sp: Anade silbon
Sw: Blasand
Arabic: Savay (سوای)
Persian: Gilar (گیلار)

گیلار

Characteristic

Medium-sized with short neck and Small bill. Sexes dissimilar, male, head and neck chestnut, crown and for head cream-yellow. Body grey, breast tinged light-brown. Under tail-coverts black, speculum green. Wing-coverts conspicuous white. Female, deeper brown than male, head pinkish-brown with black spots. Wing-coverts grey-brown, white bar in front of green speculum. L: 45-51 cm.

Status

Winter visitor to Persian Gulf wetlands, not reported from Oman sea coasts.

Food

Almost entirely vegetarian, mainly leaves stems, stolen, bulbils and rhizomes, also seeds and occasionally small animals materials. Obtained on land, by grazing while walking on water, from surface, less often under water by immersing head and neck. Gregarious, night and daytime feeder, with other Anatidae species.

Habitat

Lives on water on coastal and inland wetlands of Persian Gulf. Not reported from Oman Sea coasts.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted 2000 individuals at Persian Gulf region.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread on coastal and inland wetlands of Khuzestan (Howr-al-Azim, Shadegan, Izeh and seasonal wetlands) and Boushehr (Heleh and estuaries). Not observed at Oman sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۱۵ تا ۴۵ سانتی متر، جثه متوسط، نر و ماده متفاوت. در پرنده نر سر و گردن بلوطی، تارک و پیشانی زرد کرم، بدن خاکستری، سینه قهوه‌ای روشن، بوش پرهای زیر دم سیاه، آینه بالی سبز است. در پرنده ماده، بدن قهوه‌ای، سر قهوه‌ای متداول به صورتی با خال‌های ریز سیاه، پوش پرهای بال قهوه‌ای متمایل به خاکستری، نوار سفید در جلو آینه بالی سبز دارد.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تلالاب‌های اطراف خلیج فارس است. از حواشی دریای عمان گزارش نشده است.

غذا

عدم‌آزار مواد گیاهی نظیر بذر، برگ و ریشه و ریز مغذی می‌کند. به مقدار کم از موجودات ریز آبزی نیز استفاده می‌کند. مواد غذایی را در خشکی از طریق چریدن، در آب از سطح آب و کف بستر به دست می‌آورد. تغذیه گروهی و به همراه سایر اردک‌ها در طول روز و یا شب انجام می‌گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در زمستان در تلالاب‌های داخلی اطراف خلیج فارس، به سر برداز. از سواحل دریای عمان گزارش نشده است.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سواحل خلیج فارس کم تر از ۲۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در تلالاب‌های داخلی استان خوزستان (شادگان، هور العظیم، ایذه و تالاب‌های فصلی) و تلالاب‌های استان بوشهر، مصب‌های رودخانه‌ها پراکنش دارد. در سواحل دریای عمان مشاهده نشده است.

۱۳
۱۲
۱۱
۱۰
۹
۸
۷
۶
۵
۴
۳
۲
۱

Anas strepera Linnaeus 1758

Eng: Gadwall

Fr: Canard Chipeau

Ger: Schnatterente

Du: Krakeend

Sp: Anade friso

Sw: Snatternad

Arabic: Samari (سماري)

Persian: Ordake Ardei (اردک اردک‌ای)

اردک اردک‌ای

Characteristic

Medium-sized dabbling duck, sex's dissimilar, male, head and neck grey-brown darker at rear, body dark-grey, small black crescents on breast, rump, and upper tail-and under tail-coverts reddish-brown, greater coverts black, and speculum white. Female, brown with dark brown marking, bill black with well-defined orange sides, legs reddish. L: 46-56 cm.

Status

Passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea coasts. Mainly Persian Gulf coasts and scarce Oman sea coasts, but seldom occurs on sea coasts.

Food

Chiefly, repetitive part of plants, obtained mainly while swimming with head underwater, less often by up-ending. Feeds in large flocks with other Anatidae species.

Habitat

Lives on water, fresh, brackish and salt marshes, seasonal or permanent vegetated wetlands, but seldom occurs on sea coasts.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted 1000-2000 individuals in the region.

Protection

They do not have any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout inland wetlands of Persian Gulf and Oman Sea coasts (Howr-al-Azim, Shadegan, Bamdej, Izeh and Helleh).

مشخصات

طول بدن ۴۶-۵۶ سانتی متر؛ جنه متوسط، نر و ماده متغیر الشکل، در پرنده نر سروگردن قهوه‌ای مایل به خاکستری، رنگ بدن خاکستری تیره، پوشش پرهای زیر دم و لای آن سیاه، شکم سفید، منقار سیاه، پوشش پرهای بلند پیش قهوه‌ای متمایل به سرخ و آینه بالی سفید دارد. رنگ پرنده ماده، قهوه‌ای، منقار سیاه با طرفین نارنجی، آینه بالی سفید و یا ها سرخ است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران و عبوری تالاب‌های اطراف خلیج فارس است. اغلب در تالاب‌های داخلی و به ندرت در تالاب‌های ساحلی دیده می‌شود. بیشتر در سواحل خلیج فارس مشاهده می‌شود.

غذا

از مواد گیاهی تغذیه می‌کند. غذا را از سبزه و گیاهان شناور بدست می‌آورد. تغذیه گروهی و همراه با سایر اردک‌ها صورت می‌گیرد.

زیستگاه

آبری است. در تالاب‌های داخلی، شور و شیرین، فصلی و دایمی و با پوشش گیاهی به سر می‌پردازد. به ندرت در تالاب‌های ساحلی دریا مشاهده می‌شود.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران آن بین ۱۵۰۰ هزار عدد در سواحل خلیج فارس و دریای عمان شمارش شده است.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

حفظات

پیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء ان کافی است.

پراکنش

در تالاب‌های داخلی سواحل خلیج فارس (در خوزستان در تالاب‌های شادگان، هور العظيم، بامدژ و اينده) و بوشهر (در تالاب حله) مشاهده شده است.

Anas crecca Linnaeus 1758

Eng: Eurasian Teal

Fr: Sarcelle d'hiver

Ger: krickente

Du: Wintertaling

Sp: Cerceta comun

Sv: Kricka

Arabic: Shar Eir shtavi (شَرْعِيرُ شَتَّاَيٍ)

Persian: Khotka (خوتكا)

خوتكا

مشخصات

طول بدن ۳۸ تا ۳۴ سانتی متر، کوچک جته، رنگ نر و

ماده متفاوت است. در پرنده نر، سر بلوطی روشن با نوار بین سبز بر گونه که از جلو چشمها شروع و تا پایین گردن آدامه دارد، و با خط سفید مایل به خودی احاطه شده است. رنگ بدن خاکستری، با نوار سفید در شانه، پوشش پرهای سیاه زبرد، با دو لکه زرد متمایل به کرم در طرفین احاطه شده است. آینه بال سبز، با نوار سفید، سینه کرم رنگ با خال های سیاه؛ پاهای و مقنار سیاه است. در پرنده ماده رنگ بدن قهوه ای، تارک تیره تر، خط چشمی مشخص، گردن کرم رنگ تر از بدن، آینه بالی سبز، خال های فراوان در سراسر بدن، سطح شکمی سفید است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذارند و عبوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. در تالاب های داخلی، مصب ها و تالاب های فصلی و دائمی دیده می شود.

غاذا

از مواد گیاهی و جانوران ریز آبزی تغذیه می کنند. مواد غذایی را بالک کردن آب و بالاتن زدن از بسترو یا سطح گیاهان آبزی بدست می آورد. تغذیه گروهی و همراه با سایر اردک ها انجام می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. زمستان را اغلب در تالاب های داخلی و گاهی در تالاب های ساحلی، مصب ها، تالاب های فصلی و دائمی با آب شور و شیرین می گذراند.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت آن در زمستان در سواحل خلیج فارس و دریای عمان بین ۱۵ تا ۲۰ هزار عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای حفظ نسل آن کافیست می کند.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در سراسر تالاب های ساحلی و داخلی منطقه خلیج فارس و دریای عمان، از تالاب های هور العظیم در استان خوزستان تا خلیج گواتر در جنوب شرقی ایران پراکنش دارد.

Characteristic

Small dabbling duck, Sexes dissimilar, Male, head bright chestnut, with broad green patch, curving back from eye to nape and surrounded by narrow line of buff-white. Body grey, with prominent horizontal white stripe along scapulars and black-bordered yellow-buff patch on either side of black spots , legs and bill black, speculum green. Female, head and body with dark crown and stripe throughout eye, streaked cheeks, and neck paler than dark brown upperparts with lighter feather edges. Speculum green, under parts whitish. L: 34-38 cm.

Status

Almost entirely a winter or passage visitor to coasts and inland waters. Widely at Persian Gulf coasts. Common on estuaries, coastal seasonal or permanent inland wetlands.

Food

Feeds on small aquatic animals and plant materials (omnivorous). Food obtained from water by filtering with bill Submerging head and neck, and upending. Feeds on large flocks with other Anatidae species.

Habitat

Lives on water, wide range of wetlands from salt marsh to fresh, brackish, seasonal or permanent, estuaries, inland and coastal wetlands of Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Date Book of ICUN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted between 15000-20000 individuals at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout inland and coastal wetlands of Persian Gulf and Oman Sea, from Howr-al-Azim to Gouvatere Bay in southeast part of Iran at Oman Sea coasts.

Anas platyrhynchos Linnaeus 1758

Eng: Mallard

Fr: Canard Calvert

Ger: Stockente

Du: Wilde Eend

Sp: Anade real

Sw: Grasand

Arabic: Khazari (خضاري)

Persian: Ordak Sar Sabz (سرسبز)

Characteristic

Large bulky duck, sex's dissimilar, male, head bottle-green, separated from purple-brown breast by narrow, white color. Upper parts grey, upper and under tail coverts black, tail grey and white with 2 black central feathers curling up. Speculum blue or purple according to light, edged with black and more broadly with white at both front and red. Bill is usually greenish-yellow, eyes brown, feet orange. Female, mainly mottled, spotted and streaked with blackish. Tail is whitish, black bill with orange patches on side. L: 50 – 65 cm.

Status

Almost entirely winter visitor and passage migrant to Persian Gulf and Oman Sea coasts. Number of the Mallard at Persian Gulf wetlands is more than Oman Sea coasts.

Food

Feeds on small aquatic animals and plant materials (Omnivorous), with wide range of food and feeding methods. Food obtained from water with floating or swimming by pumping in and expelling water at surface with bill, submerging head and neck, and up-ending.

Habitat

Lives on water, winters on inland and coastal wetlands of Persian Gulf and Oman Sea coasts. Common on Shadegan, Howr -al -Azim, Heleh Bamdej, Izeh and Mond marshes, and mouth of rivers, Seasonal wetlands and estuaries throughout region.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted between 15000-20000 individuals throughout region.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Protection

They do not need any specially conservation.

Distribution

Spread throughout inland and coastal wetlands of Persian Gulf and Oman Sea from Shadegan and Howr-al-Azim, in Khuzestan to wetlands of around Sarbaz River in southeast part of Iran at Oman Sea coasts.

سرسبز

مشخصات

طول بدن ۵۰ تا ۶۵ سانتی متر، درشت جثه، رنگ بدن نر و ماده متفاوت است. رنگ سر پرنده نر، سبز متالیک است که با نوار سفیدی از سینه بلوطی اش جدا می شود. سطح پشتی خاکستری، پوشش پرهای روی دم و زیر دم سیاه، دم خاکستری، و در وسط ۲ پرسیاه برگشته به طرف بالا دارد. آینه بالی بنفش با دو خط سفید در جلو و عقب آن، چشمها قهوه‌ای، منقار سبز متمایل به زرد و پاهانارنجی است. رنگ بدن پرنده ماده قهوه‌ای خالدار و منقار آن سیاه است.

وضعیت

از مهاجران گذران تالاب‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. تعداد آن در تالاب‌های سواحل خلیج فارس بیشتر از تالاب‌های اطراف دریای عمان است.

غذا

از مواد گیاهی و جانوران ریز آبزی تغذیه می کند. گستره غذایی وسیع دارد. غذا را با روش‌های مختلف، بالا سر زدن و تغذیه از ستر، بالا کردن آب از سطح بدست می آورد.

زیستگاه

آبریز است. زمستان را در تالاب‌های داخلی و ساحلی خلیج فارس و دریای عمان سپری می کند. در تالاب‌های شادگان، هور العظیم، حله، مند، یامدرا، ایذه، دهانه‌های رودخانه‌ها، بر که ها و بندرت در خورها دیده می شود.

جمعیت

در ایران و منطقه فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن ۱۵ هزار عدد در سواحل خلیج فارس و دریای عمان شمارش شده است.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای حفظ نسل آن کفايت می کند.

تولید مثل

در منطقه جوجه‌آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر تالاب‌های داخلی اطراف خلیج فارس و دریای عمان، از تالاب‌های شادگان و هور العظیم در استان خوزستان تا تالاب‌های بر که های اطراف رودخانه سریان در جنوب شرقی منطقه پراکش دارد.

Anas acuta Linneaus 1758

Eng: Northern pintail

Fr: Canard pilet

Ger: Spiessente

Du: Pijlstaart

Sp: Anade rabudo

Sw: Stjartand

Arabic: بليبول (Bulbul)

Persian: Filvash (فليوش)

فليوش

مشخصات

طول بدن ۶۵ تا ۷۵ سانتی متر، اردکی با جنه درشت، باریک، گردن و دم بلند دارد. رنگ بدن نر و ماده متفاوت است. در پرنده نر رنگ سروپس سر شکلاتی، پشت و پهلوها خاکستری، سرشارنه ها سیاه، جلوگردن، سینه و سطح شکمی سفید، خط سفید باریکی از سینه به سوی طرفین سر دارد. پوش پرهای روی دم و زیر دم سیاه است. رنگ پرنده ماده قهوه ای خالدار، منقار سیاه با طرفین خاکستری و یا ها سبز تتمایل به خاکستری است. در پرواز، آینه بالی قهوه ای با خط سفید در پشت آن مشخص می شود.

وضعیت

ازمهارون زمستان گذران و عبوری تالاب های سواحل خلیج فارس است. در تالاب های سواحل دریای عمان مشاهده نشده است. **غذا**

از مواد گیاهی و جانوری ریز آبزی تغذیه می کند. عموماً لجفت جفت و یار دستجات کوچک تا مرگ روهای بزرگ به همراه سایر اردکها تغذیه می کنند. تغذیه هم در روز و هم در شب صورت می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های کم عمق داخلی و ساحلی خلیج فارس بسر برده. در سواحل دریای عمان مشاهده نشده است. تالاب های شادگان و حله زیستگاه مهم آن است.

جمعیت

در جهان و ایران فراوان است. در منطقه جمعیت زیادی ندارد. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سخ IUCN ثبت نشده و در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمیت زمستان گذران آن کمتر از ۲۰۰ عدد در منطقه شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در زمستان در تالاب های کم عمق داخلی و ساحلی خلیج فارس، در شادگان و در سایر تالاب های فصلی و دائمی تا بوشهر، دیده می شود.

Characteristic

Large, slender, thin-necked dabbling duck with long bill and pointed tail. Male; head and hind neck chocolate-brown, back and flanks grey, scapulars black, fore neck, breast and under parts white, narrow white stripe from breast up side of head. Upper tail and under tail-coverts black. Female, brown with dark brown markings, bill black with grey sides. In flight, brown speculum with white bar behind, legs green-grey. L: 56-75 cm.

Status

Mainly winter visitor and passage migrant to wetlands Persian Gulf coasts. It has not observed at Oman sea coasts.

Food

Wide variety of aquatic plant and small animal materials. Usually feeds on Parus and small parties to large flocks, associating freely with other Anatidae species feeds by day and night.

Habitat

Lives on water, chiefly sheltered, shallow coasts in winter. It has not observed at Oman Sea coasts. Shadegan marsh is important habitat for it.

Population

They are plenty in the word and Iran. There is not threat of their extinction. It is not listed on red data, Book of IUCN it is non-protected species in Iran. Wintering population reported 2000 individuals from the region.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They have not breeding in the region.

Distribution

Spread at Persian Gulf shallow coasts, inland in and other seasonal or permanent wetlands in Khuzestan in winter.

Anas querquedula Linnaeus 1758

Eng: Garganey

Fr: Sarcelle d'ete

Ger: Knakente

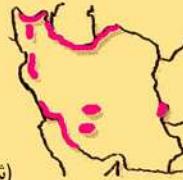
Du: Zomertaling

Sp: Cerceta carretona

Sw: Arta

Arabic: Sher Shir Saifi (شر شیر صیبی)

Persian: Khotka Abro Sefid (خوتكا ابرو سفید)

خوتكا ابرو سفید

Characteristic

Small-sized, Sexes dissimilar, male, black crown. Broad white stripe, curving from just in front of and above eye to well down nape, head purple-brown wing-coverts blue-grey, bill dark grey, white belly and speculum dull green edged in front and behind with white. Female, distinct black eye tripe. Small pale oval patch at base of bill, wing-coverts grey brown. L: 34-41 cm.

Status

Mainly passage and some winter visitor to Persian Gulf wetlands. It has been not observed at Oman sea coastal wetlands.

Food

Animal and plant materials collected mainly while swimming with head under water, some what less after upending briefly, and from surface.

Habitat

Lives on water, wide range of wetlands, but seldom on salt water. Shadegan and Hawr- al- Azim. Marshes are main habitat for Gargany in Khuzestan.

Population

They are plenty in number in the world, and Iran, but it is not a lot in the region. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Passage population is not clear, because the passage population has been not counted. Wintering population reported 500 individuals from Persian Gulf coasts wetlands.

Protection

They do not need specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found at Persian Gulf wetlands in winter and a few in spring and autumn. Did not found at Oman sea wetlands.

مشخصات

طول بدن ۴۱ تا ۴۳ سانتی متر، کوچک جبهه، رنگ نر و ماده با هم کمی متفاوت است. پرنده نر دارای کاکل تیره، خط سفید مشخص بر روی چشم‌ها، که از جلو و بالای چشم‌ها شروع شده، تا پس سر ادامه دارد. سر قهوه‌ای متمایل به ارغوانی، پوش پرها، آبی مایل به خاکستری، مقنار خاکستری تیره و شکم سفید است. آینه بالی سبز دارد. در پرندۀ ماده خط چشمی سیاه و خال سفید کوچک، در قاعده مقنار دارد. پوش پرها پر قهوه‌ای مایل به خاکستری و آینه بالی سبز است.

وضعیت

از مهاجران عبوری منطقه است و در زمستان به تعداد کم در تالاب‌های استان خوزستان مشاهده می‌شود. از تالاب‌های ساحلی دریای عمان گزارش نشده است.

غذا

از مواد گیاهی و جانوران کوچک تغذیه می‌کند. روآب چراست و مواد غذایی را از روی آب و با بالانس زدن و در حال شنا از زیر آب بدست می‌آورد. تغذیه در گروه‌های کوچک صورت می‌گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب‌های متنوعی بسر می‌پردازد، ولی به ندرت در آب‌های شور دیده می‌شود. تالاب شادگان زیستگاه اصلی آن می‌باشد. در سایر تالاب‌ها بندرت دیده می‌شود.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران فراوان است، ولی در منطقه جمعیت آن زیاد نیست، ولی مشکلی برای بقاء ندارد. جمعیت مهاجر عبوری آن نامشخص است، چون سرشماری نشده است. جمعیت زمستان گذران آن کم و حدود ۵۰۰ عدد شمارش است.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه‌آوری ندارد.

پراکنش

به تعداد کم در تالاب‌های ساحلی خلیج فارس در زمستان و به تعداد اندک در بهار و پائیز مشاهده می‌شود. در سواحل دریای عمان پراکنش ندارد.

Anas clypeata Linnaeus 1758

Eng: Northern Shoveler

Fr: Canard souchet

Ger: Löffelente

Du: Slobeend

Sp: Pato cuchara

Sw: Skedand

Arabic: Kish (كيش)

Persian: Ordak Nook Pahn (اردک نوک پهن)

اردک نوک پهن

مشخصات

طول بدن ۴۴ تا ۵۲ سانتی متر، جثه متوسط، زنگ بدن نر و ماده متفاوت است. سر پرنده نر، سبز تیره که از دور سیاه بنظر می‌رسد. گردن، سینه و شانه‌ها سفید، شکم و پهلوها بلوطی، آینه بالی آبی، خط پهن سفیدی بین شکم بلوطی و پوش‌های سیاه زیر دم دارد. سر شانه آبی کم رنگ، آینه بالی سبز با خط سفید در جلو، منقار پهن و خاکستری مایل به سیاه، چشم‌ها زرد متمایل به نارنجی، بالهای نارنجی کم رنگ، سطح شکمی از سر به طرف دم سبز، سفید، بلوطی، سفید و سیاه است. سطح پشتی تا دمگاه سیاه می‌باشد. پرنده ماده قهوه‌ای خال خال، حلقه چشمی سیاه، سرو گردن خاکستری، دم متمایل به سفید است. آینه بالی سبز و شانه آبی است.

وضعیت

از همچراز زمستان گذران و عبوری تالاب‌های نزدیک سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. در تالاب‌های شادگان، هور العظیم، آینه، حله و تالاب‌های فصلی در زمستان فراوان دیده می‌شود. در تالاب‌های ساحلی مشاهده نمی‌شود.

غذا

همه‌جیز خوار است. از پلانکتون‌های جانوری و گیاهی، سخت یوسستان و نرم‌ستان کوچک، حشرات و لارو، مواد گیاهی و دانه، تنفسی می‌کنند. نزدیه جفتی و یا در گروه‌های کوچک و همراه با سایر اردک‌ها از سطح آب انجام می‌گیرند.

زیستگاه

آبرزی است. در تالاب‌های کم عمق تالاب‌های فصلی و دانی بسر می‌برد. در سواحل خلیج فارس در تالاب‌های تالاب‌های فصلی و دائمی استان خوزستان زمستان گذرانی می‌کند. کمتر در آب‌های ساحلی بسر می‌برد. در تالاب‌های نزدیک دریای عمان کمتر از تالاب‌های اطراف خلیج قارس دیده می‌شود.

جمعیت

IUCN فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ ثبت نشده است. در منطقه جمیت واقعی دارد. جمعیت زمستان گذران آن در تالاب‌های خلیج فارس و دریای عمان حدود ۲۵۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در سراسر تالاب‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

پر اکشن
پر اکشن

Characteristic

Medium-sized, heavy-bodied. Sexes dissimilar. Male has dark green head, appearing black and rump, and chestnut belly and black under tail contrast markedly with white of neck and breast, scapular, axillaries, and under wing, and white stripe between belly and under tail coverts. Elongated scapular is pale blue, dull green, black and white. Speculum is green with eyes yellow to orange. Legs orange. Female in non-breeding plumage, brown with paler feather edges. Greyer head and neck, tail whitish, speculum green, forewing bluish. L: 44-52 cm.

Status

Almost entirely winter visitor and passage migrant to Persian Gulf and Oman sea coasts. Winters in Shadegan, Howr-Al-Azim, and Izeh and Heleh wetlands. Seldom on salt water or never seen on coastal wetlands.

Food

Omnivorous, but particularly plankton crustaceans, small molluscs, insects and larvae, seed and plant materials. Feeds pairs or in small flocks with other species of Anatidae. It is surface-feeding species.

Habitat

Lives on water. Lives usually in marshes, flood lands and overgrown ponds. Less maritime than other surface-feeders. At Persian Gulf coast. Winterson Shadegan, Howr-Al-Azim, Heleh and seasonal wetlands of Khuzestan. At Oman sea coasts, seen less than Persian Gulf coasts.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN there are not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population on Persian Gulf and Oman sea region wetlands reported 2500 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread on Persian Gulf and Oman Sea wetlands.

Marmaronetta angustirostris (*Anas angustirostris*)

Eng: Marbled Teal (Marbled Duck)

Fr: Sarcelle marbre.

Ger: Carmelite

Arabic: Sher Shir Mokhattat

(شر شیر مخطط)

Persian: Ordak Marmary

(اردک مرمری)

اردک مرمری (خوتكام مرمری)

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۹ سانتی متر، تنها اردک منطقه است که نر و ماده آن همشکل است. آینه بالی ندارد. لکه تیره بالای چشم‌ها، و زیر چشم‌ها سفید است. بدن خاکستری-قهوه‌ای با خال‌های فراوان، سطح پشتی پررنگ‌تر از سطح شکمی است.

وضعیت

از گونه‌های مهاجر زمستان گذران تالاب‌های مرتبط با خلیج فارس است. در سواحل دریای عمان دیده نشده است.

غذا

در آب‌های کم عمق، بیشتر از مواد گیاهی سطحی تغذیه می‌کند. از موجودات ریز آبزی نیز استفاده می‌کند.

زیستگاه

تالاب‌های کم عمق با آب شیرین را ترجیح می‌دهد. در جهان آرام و دریاچه‌های کوچک پشت سدهای نیز دیده شود. در سواحل خلیج فارس، هور العظیم، تالاب‌های شادگان، استخرهای پروش ماهی کشت و صنعت کارون، حله، رودخانه‌زد زیستگاه اصلی گونه است.

جمعیت (VU)

در دنیا جمعیت کمی دارد. تخمین زده می‌شود که در جهان ۳۵۰۰۰ عدد جمعیت داشته باشد. در سال ۱۳۶۹ عدد در تالاب شادگان شمارش شده است. در فهرست سرخ IUCN به عنوان گونه آسیب‌پذیر ثبت شده است. جمعیت جوجه آور آن در تالاب هور العظیم کم تر از ۱۰۰ جفت و در تالاب شادگان ۲ جفت می‌باشد (Behrouzi Rad, ۲۰۰۲).

حفاظت

گونه و زیستگاه‌های زمستان گذران و جوجه‌آوری آن بایستی حفاظت شوند.

جوچه آوری

در تالاب‌های شادگان و هور العظیم جوجه آوری دارد، ولی از چگونگی فعالیت‌های زادآوری آن اطلاعی در دست نیست. آمار دقیقی از تعداد جوجه آوران آن در سایر تالاب‌های ایران وجود ندارد.

پراکندگی

در سواحل خلیج فارس، از خوزستان تا بوشهر در تالاب‌های آب شیرین یا لب‌شور پراکنش دارد.

Characteristic

Generally, grey-brown, noticeably spotted with pale cream feather centers. Slightly darker above than below, with broad dark stripe from eyes to nape. Small crest, long, narrow bill, relatively long neck. Sexes alike, L: 39-42 cm.

Status

Winter and breeding visitor to Persian Gulf related fresh or brackish wetlands. It has not been seen on open water of Persian Gulf and Oman Sea. Not reported from Oman Sea coasts.

Food

Feeds mainly in shallow water, dabbling at surface and amongst vegetation, also aquatic small organisms such as molluscs, aquatic insects taken.

Habitat

Prefers small or medium-sized fairly shallow fresh water marshes, ponds slow flowing rivers or their oxbows, fish ponds. The main habitats of species at Persian Gulf region are Shadegan, Howar-al-Azim, Karoon fish ponds, Helch and oxbows of Des River.

Population (Vulnerable)

It is rare specie in the world and its population is low. In 1992, estimated about 35000 individuals in the world, and 22000 of them have been counted on Shadegan marsh. It is listed on Red Data Book of IUCN as vulnerable species and it is protected in Iran. Breeding population estimated less than one hundred pairs in 2003 on Shadegan and Hower-al-Azim wetlands (Behrouzi Rad, 2003).

Protection

Protection of species, breeding and wintering habitats, should be continued.

Breeding

Breed at Shadegan and Howr-al-Azim marshes, but there is not information about breeding biology in the region.

Distribution

Distributed from Khuzestan to Boushehr on fresh water or brackish wetlands in winter.

Netta rufina (Anas rufina) Pallas 1773

Eng: Red-crested Pochard

Fr: Nette rousse

Ger: Kolbenente

Du: Krooneed

Sp: pato colorado

Sw: Rodhuvad dykand

Arabic: Vence (ونس)

Persian: Ordake Taj Dar (اردک تاجدار)

اردک تاجدار

Characteristic

Large, plump-bodied, and rather long-necked diving duck. Sexes dissimilar. Male, has red bill, rich golden chestnut head, mainly brown upperparts, and black neck and except for white side-patches. Female, cheek and throat pale, under parts grey-brown with some barring. Bill dark with pink edges and band near tip. L: 53-57 cm.

Status

Winter visitor in small numbers to wetlands of Persian Gulf coasts. It has been not observed at Oman sea coasts.

Food

Mainly vegetation, obtained by diving. Feeds in small flocks with other Anatidae species during day.

Habitat

Lives on water, lives on fresh and brackish seasonal or permanent wetlands from Khuzestan to Hormozgan.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population reported less than 200 individuals in the region.

Protection

The species does not need any special conservation.

Breeding

The species have not breeding in the region.

Distribution

Spread on Persian Gulf (Kuozestan to Hormozgan) wetlands.

مشخصات

طول بدن ۵۳ تا ۵۷ سانتی‌متر، نر و ماده کمی تفاوت رنگ دارند. نسبتاً بزرگ چنه‌اند پرینده ندارای منقار سرخ، سرطلاوی متمایل به بلوطی، سطح پشتی قهوه‌ای، گردن سیاه و شکم سفید است. در پرینده ماده، تارک قهوه‌ای، رنگ بر و بال قهوه‌ای، گلو و چانه سفید کم رنگ، سطح شکمی خاکستری متمایل به قهوه‌ای یا زردکی خلط، حلقه دور چشمی قهوه‌ای، منقار تیره با انتهای لبه‌های صورتی.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های اطراف خلیج فارس است. در سواحل دریای عمان مشاهده شده است.

گذا

از مواد گیاهی تغذیه می‌کند. مواد غذایی را با شیرجه از بستر بدست می‌آورد. در دستگات کوچک و در طول روز به همراه سایر اردک‌ها تغذیه می‌کند.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب‌های شیرین و لب شور دائمی و موقت در استان خوزستان تا هرمزگان در فصل زمستان بسیار بود.

جمعیت

فرمولان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سخ IUCN ثبت نشده است. از پرینده‌گان غیرحمایت شده ایران است. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه کم تراو ۲۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در تالاب‌های ساحلی استان خوزستان تا هرمزگان به تعداد کم پراکنش دارد.

Aythya ferina (Anas ferina) Linnaeus 1758

Eng: Common Pochard

Fr: Fuligule milouin

Ger: Tafelente

Du: Tafeleend

Sp: Porron comun

Sw: Brunand

Arabic: Hamray (حمراء)

Persian: Ordak Sar Hanai (اردک سر خنابی)

اردک سرخنایی

Characteristic

Medium-sized, short-necked, stocky diving duck. Sexes dissimilar. Male, head and neck reddish-brown, breast, upper tail and under tail-coverts black, body grey, iris red, bill black with pale grey band near tip. Female, head and neck brown, pale yellowish-brown lines round and behind eyes, iris brown, body grey, rump, upper tail- and under tail-coverts and tail dark grey-brown. L: 42-49 cm.

Status

Winter visitor in layer flocks and Persian Gulf and Oman Sea coasts ecosystems.

Food

Plant and animal materials, proportions vary with season and locality, through in many areas primarily seeds and aquatic vegetative parts. Obtained chiefly by diving diurnal and nocturnal feeder. Feeds in large flocks with other Anatidae species.

Habitat

Lives on water. Lives in deeper parts of large and small vegetated wetlands and other enclosed waters seldom at sea coasts.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population reported less than 5000 individuals from region.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf coasts from Khuzestan to Gouvater Bay at southeast part of Iran. Common on Howr-al-Azim, Shadegan and Heleh in winter.

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۹ سانتی متر، متوسط الجثة، گدن کوتاه و شیرجه زن، نر و ماده کمی با هم تفاوت رنگ دارند. در پرنده نر، سر و گردن قهوه‌ای متمایل به سرخ، سینه، پوش پرهای روی دم و زیر دم سیاه، گدن خاکستری، حلقه دور چشم سرخ، منقار سیاه، با نوار کم رنگ در انتهای در پرنده ماده، سر و گردن قهوه‌ای، حلقه دور چشم زرد و متمایل به قهوه‌ای در اطراف و بیشتر چشم‌ها، حلقه دور چشم قهوه‌ای، گدن خاکستری، (دمگاه) پوش پرهای روی دم و زیر دم و دم خاکستری قهوه‌ای است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است.

غاذا

از مواد گیاهی و میکروارگانیسم‌های تغذیه می‌کنند. در اکثر مناطق از بنزو-ساپریبخش‌های گیاهان آبزی استفاده می‌کند. تغذیه با شیرجه و از بستر محیط‌های آبی در طول شب و روز، در دستجات بزرگ همراه با سایر اردک‌ها انجام می‌گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در بخش‌های عمیق تالاب‌ها، مصب‌هایه دارای پوشش گیاهی هستند، سر می‌برد. (بندرت در سواحل دریا دیده می‌شود).

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذرانی آن در سواحل خلیج فارس کمتر از ۵۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

بیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

از تالاب‌های استان خوزستان تالاب‌های اطراف رودخانه سریاز پراکنش دارد. در هور العظیم، شادگان، حله در زمستان فراوان است.

Aythya nyroca (Anas nyroca) Guldenstadt 1770

Eng: Ferruginous Duck (White- eyed Pochard)

Fr: Fuligule nyroca

Ger: Moorente

Du: Witoogende

Sp: porron pardo

Sv: Vitoggd dykand

Arabic: Zarghay Ahmar (زرقای احمر)

Persian: Ordak Balooty (اردک بلوطی)

اردک بلوطی

Catachrestic

Small-sized duck, plumage mainly reddish-chestnut, with white eyes, greenish-black back, and conspicuous white under tail. In flight both sexes show distinct white wing-bar. Sexes dissimilar. Male: dark-chestnut from head & breast, small white spot on chin, back, upper tail-coverts, tail dark brown, flanks reddish-brown, belly white, sides of ventral region blackish contrasting with white under tail-coverts, iris white. Female, like male, but, duller, brown all over, iris brown. L: 38-42 cm.

Status

Migrant and winter visitor in small number to Persian Gulf coasts inland wetlands. Winters in Khuzestan at Shadegan and Howr-al-Azim marshes. It has been not observed at Oman sea coasts ecosystem.

Food

Varied, plant materials predominating. Taken from surface, or when swimming with head submerged or upending. Plant materials; include seeds and other of aquatic plants. Feeds in small group (2-5 individuals) with other Antedate species.

Habitat

They live on shallow, well vegetated freshwater, seasonal or permanent wetlands at Persian Gulf coasts especially on Shadegan and Howr-al-Azim marshes.

Population (VU)

Population is low in the world. It is threatened species as vulnerable on Red Data Book of IUCN. It is protected species in Iran. Wintering population reported less than 20 at Persian Gulf coasts.

Protection

Wintering habitats should be protected and protection of species should be continued.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found few shallow freshwater and vegetated wetlands of Khuzestan and Boushehr.

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۸ سانتی متر، جثه کوچک، رنگ پروبال بلوطی، چشم هاسفید پشت سبز متمایل به سیاه، پوشش های زیر دم سفید در پرواز، آینه بالی سفید اش دیده می شود. نر و ماده کمی با هم تفاوت رنگ دارند. پرنده نر از سرتاسینه بلوطی تیره، خال سفید کوچک روی چانه، سطح پشتی، پوش بر پرهای روی دم و دم قوهای، پهلوها قوهای متمایل به سرخ، شکم سفید، حواشی آن متمایل به سیاه که با سفیدی پوش بر پرهای سرخ، شکم سفید، حواشی آن متمایل به سیاه که با سفیدی پوش بر پرهای زیر دم نصادر خاصی را نشان می دهد. پرنده ماده همانند پرنده نر بوده، ولی رنگ آن کمی تیره تر است و حلقه دور چشم ها قهوه ای است.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران بوم سازگان های تالابی سواحل خلیج فارس است. در خوزستان در تالاب شادگان و هور العظیم زمستان گذرانی می کند. در تالاب های ساحلی دریای عمان مشاهده نشده است.

غذا

از مواد گیاهی تغذیه می کند. تغذیه از سطح آب و یا به حالت بالانس انجام می گیرد. مواد گیاهی شامل بذر و سایر بخش های گیاهان آبریزی می باشد. در دستجات کوچک (۷ تا ۱۵ پرنده) همراه با سایر اردک ها در تالاب های کم عمق تغذیه می کند.

زیستگاه

آبریزی است. در تالاب های کم عمق شیرین فصلی و یا دائمی در سواحل خلیج فارس بخصوص شادگان و هور العظیم سرمه برد.

جمعیت (VU)

جمعیت آن کم است. در فهرست سرخ IUCN به عنوان گونه آسیب بذیر ثبت شده است. در ایران حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه کم تر از ۲۰ عدد شمارش شده است.

حفاظت

سراسر زیستگاه های زمستان گذرانی حفاظت شوند و حمایت از گونه ادامه باید.

جوچه اوری

در منطقه جوچه اوری ندارد.

پراکنش

در زمستان در تالاب های استان خوزستان تا بوشهر پراکنش دارد. در تالاب های حواشی دریای عمان مشاهده نشده است.

Aythya fuligula (*Anas fuligula*) Linnaeus 1758.

Eng: Tufted Duck

Fr: Fuligule morillon

Ger: Reherenten

Du: Kuifeend

Sp: Porron monudo

Sw: Vigg

Arabic: Zarghay (زرقای)

Persian: Ordake Siah Kakol (اردک سیاه کاکل)

اردک سیاه کاکل

Characteristic

Small-sized diving duck with drooping crest. Sexes dissimilar. Male, head black with purple gloss, belly, flanks white, otherwise black, bill blue-grey with black tip, speculum whiter, iris yellow. Female, dark-brown overall, mixed with cinnamon on mantle and breast, belly whitish, some have white under tail-coverts, bill blue-grey with black tip and often pale at base. L: 40-47 cm.

Status

Migrant and winter visitor to Persian Gulf coasts and around the Gouvater Bay. Not reported from central parts of Persian Gulf and Oman Sea (Boushehr to Jask) coasts.

Food

Feeds on small aquatic animals and plant materials (Omnivorous). Generally stationary or slow-moving items collected mainly from bottom and chiefly by diving, less often from emergent plants and from on and over water surface. Gregarious and diurnal feeder.

Habitat

Lives on water, in coastal, inland wetlands and sea coasts.

Population

They are plenty in number in the world, but it is not a lot in Iran and region. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted 50 individuals in the region.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Distribution

Found at Howr-al-Azim, Shadegan, Izeh and seasonal wetlands of Khozestan and in southeast parts of Iran, from Gouvater Bay to Jask. Not observed in central parts of Persian Gulf and Oman Sea coasts (from Bousher to Jask).

مشخصات

طول بدن ۴۷-۴۸ سانتی متر، کوچک جنگه با کاکل مشخص، ونزواده مقاوم است. در پرندگان، سر سیاه، بسیار از غوغایی، شکم و پهلو سفید، بقیه قسمت های بدن سیاه، منقار آبی متمایل به خاکستری با نتهای سیاه، حلقه چشم ها زرد، آینه بالی سفید می باشد. در پرنده داده، رنگ بدن قهوه ای تیره، سینه و پهلوها آمیخته با دارچینی، شکم سفید چرکی، منقار آبی متمایل به خاکستری با حلقة سیاه در انتهای و لکه سفید در قاعده دارد. پوش پرهای زیر دم کمی سفید است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران تالاب های استان خوزستان و اطراف خلیج گواتر است. از بخش میانی (از بوشهر تا جاسک) گزارش نشده است.

غذا

از مواد گیاهی و جانوری تغذیه می کند. غذای از سر باشندگان شیرجه زدن و یا از گیاهان غوطه ور و گاهی از روی آب بدست می آورد. تغذیه گروهی و در طول روز همراه با سایر گونه های اردک ها انجام می گیرد.

فرستگاه

آبزی است. در تالاب های ساحلی و داخلی و سواحل دریای عمان و خلیج فارس به سر می برد.

جمعیت

در جهان فراوان است. در ایران کم و در منطقه نیز کم است. ولی مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن ۵ عدد در منطقه خلیج فارس شمارش شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفایت کی کند.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد. پراکنش در تالاب های استان خوزستان، هور العظيم، شادگان، ابده و تالاب های فصلی و در جنوب شرقی سواحل دریای عمان از خلیج گواتر تا جاسک پراکنش دارد. در بخش های میانی منطقه مشاهده نشده است.

Mergus serrator Linnaeus 1758

Eng: Red-breasted Merganser

Fr: Harle huppe

Ger: Mittelsager

Du: Middelste Zaagbek

Sp: Serreta mediana

Sw: Smaskrake

Arabic: Belgeshah Ahmar al Sadr (بلقشه احمر الصدر)

Persian: *Mergus Kakoly* (مرگوس کاکلی)

مرگوس کاکلی

Characteristic

Medium to large saw bill. Sexes dissimilar, male, head greenish-black, breast chestnut with black spots. In flight, black primaries, two black bars on upper wing. Scapulars black, rump and tail-coverts grey. Under parts white, legs and bill red, thin neck and divided shaggy green crest. Female, pale chestnut from head to neck, throat white, primaries black, secondaries white with two black bars. Lesser coverts grey, under parts white. L: 52–58 cm.

Status

Winter visitor in small numbers to coastal wetlands of Oman Sea. Not observed on wetlands of Persian Gulf coasts.

Food

Primarily fish obtained mainly by surface-diving, using legs only for propulsion. Feeds in small numbers at Oman Sea coasts.

Habitat

Lives on water, chiefly maritime seldom on vegetated wetlands.

Population

They are plenty in number in the world. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is not protected species in Iran. Wintering population is very low at Oman Sea coasts. Wintering population reported less than 10 individuals from Oman Sea coasts.

Protection

The species should be protected and hunting of the species should be forbidden.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Scarce on passage and as a winter visitor to Oman Sea coasts from Hormozgan to Guovater Bay.

مشخصات

طول بدن ۵۲ تا ۵۸ سانتی متر؛ جثه متوسط، نرم و ماده مقاومت هستند. در پرنده نر سر سبز تیره، سینه بلوطی با خال های سیاه، طوق سفید بر گردن، دو خط سیاه بروی شاهیرهای تانویه سفید، شاهیرهای اولیه سیاه، شانه ها سیاه، دم خاکستری، سطح شکمی سفید و پاهای منقار سرخ است. کاکل سیز، دوشاخه و گردن بلندی دارد. در پرنده ماده، سر و گردن بلوطی کم رنگ، گلو سفید، شاهیرهای اولیه سیاه با شاهیرهای تانویه سفید، دارای دو خط سیاه، پوش برهای بدن خاکستری، و سطح شکمی سفید است.

وضعیت

از مهاجران زمستانه سواحل دریای عمان است. به تعداد کم در تالاب های ساحلی دریای عمان مشاهده می شود. از سواحل خلیج فارس گزارش نشده است.

گذا

ماهی خوار است و صید طعمه در زیر آب انجام می گیرد. تنذیه در سواحل دریای عمان در دست劫ات بسیار کوچک صورت می گیرد.

زیستگاه

آبری است. اغلب در سواحل دریاده می شود. بندرت در تالاب های پوشیده از گیاه مشاهده می شود.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکل از نظر بقاء ندارد. در فهرست سخا IUCN ثبت نشده است. در ایران و سواحل دریای عمان بسیار کم جمعیت است. در زمستان در منطقه کم تر از ۱۰ عدد شمارش شده است.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

حفظا

بايد گونه حمایت شده اعلام شود و از شکار آن جلوگیری به عمل آيد.

پراکنش

در زمستان در سواحل دریای عمان از بتر عباس تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Oxyura leucocephala (*Anas leucocephala*) Scopoli 1769.

Eng: White-headed Duck.

Fr: Erismature a tête blanche

Ger: Ruderente

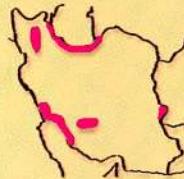
Du: Witkopeend

Sp: Malvasia

Sv: Kopparand

Arabic: Abosaroh (ابوسروحه)

Persian: Ordak Sar Sefied (اردک سر سفید)

اردک سر سفید

مشخصات

طول بدن ۴۳-۴۸ سانتی متر، رنگ سیمای بدن بلوطی است. رنگ بدن نر و ماده کمی با هم تفاوت دارد. پرنده نر دارای منقار آبی با کمی برآمدگی در قاعده، تارک، سیاه کم رنگ، طرفین سر و صورت سفید. دم تیره و در حالت استراحت با سطح آب زاویه ۴۵ درجه می‌سازد. پاهای آبی - خاکستری است. در پرنده ماده، سفیدی صورت را خط تیره قهوه‌ای به دو بخش تقسیم می‌کند.

وضعیت

از پرندگان نادر و کم جمعیت زمستان گذران و جوجه‌آور ایران است. در آبهای آزاد خلیج فارس و دریای عمان دیده نمی‌شود. از تالاب حله ۵۸۰۰ در عدد سال ۱۳۶۸ گزارش شده است. در استان خوزستان در تالاب آب‌آش زمستان گذرانی می‌کند، در تالاب هور گرگر و منصوره جوجه‌آوری آن تایید شده است (بهروزی راد ۱۳۷۸).

غذا

همه چیز خوار است. از مواد گیاهی و جانوران ریز آبزی تغذیه می‌کند. از دانه، جوانه و برگ گیاهان آبزی و از شیره نومیده، نرمان، سخت پوستان و ماهیان کوچک استفاده می‌کند.

زیستگاه

تالاب‌های شیرین و لب‌شور با پوشش گیاهی و ماهی دار را ترجیح می‌دهد. در جنوب ایران، تالاب‌های حلوه‌ای‌له، هور گرگرو منصوری (بخشی از شادگان) زیستگاه اصلی آن است. زیستگاه‌های جوجه‌آوری آن پوشش گیاهی بیشتری نسبت به زیستگاه‌های زمستان گذرانی دارد.

جمعیت (VU)

جمعیت آن در جهان کم است. در ایران و منطقه نیز بسیار اندک است. در جهان ۱۲۰۰۰ عدد تخمین زده شده است. در ایران حداقل ۱۴۵۰ عدد از تالاب‌الاگل در استان گلستان گزارش شده و ۵۸۰۰ عدد از تالاب حله، جمعیت جوجه‌آور آن ۴ تا ۳ جفت در هر گرگر و منصوره در سال ۱۳۷۸ تایید شده است.

حافظت

حفاظت گونه و زیستگاه‌های آن بایستی ادامه یابد.

تولید مثل

در هور منصوره و گرگزاده‌وردي داشته است، ولی اطلاعات زیادی از زیست شناسی جوجه‌آوری آن در دست نیست.

پراکنش

در جنوب غربی ایران در استان خوزستان و بوشهر در تالاب‌های شیرین و لب‌شور پراکنش دارد.

Characteristic

Appears chestnut, sex's dissimilar, male, bright blue bill, conspicuously swollen at base. Black crown patch and other wise all-white head and face. Short-necked and dumpy stiff-tailed duck. Female, like male, but Crown buff, bill bluish-gray, legs black.

Status

It is rare wintering and breeding species in Iran. It is not observed on open water of Persian Gulf and Oman Sea coasts. 580 individuals counted on Heleh marsh. In khuzestan, winters in Izeh and Howreh Mansooreh. Breed and winter in the Howr-Gor Gor (Behrouzi Rad 1999).

Food

Omnivorous, feeds on plant material and small aquatic animals. Plant material includes leaves and seeds of aquatic plants, animal matter include chironomidae, molluscs, crustaceans and small fish.

Habitat

Preferring shallow fresh or brackish wetlands with vegetation and fish. Heleh and Izeh marshes, Howr-Gor Gor and Mansooreh (North part of Shadegan) are their habitats. Breeding habitats covered by more vegetation than wintering habitats.

Population (VU)

Population is low in the world, estimated about 12000 individuals in the world, maximum 1450 in Iran (Ala Gol north of Iran) and 580 on Heleh near Bushehr. Breeding population in Howr-Gor Gor and Mansooreh was a 3-4 pairs in 1999.

Protection

Conservation of species and habitats (Breeding and wintering) should be continued.

Breeding

Bred on Howr-Gor Gor and Mansooreh, but there is no information about breeding biology and ecology.

Distribution

Found in south west of Iran, in Khozestan and Boushehr, on fresh and brackish wetlands with vegetation and fish. It is not observed at Oman Sea coasts.

Rallidae

خانواده یلوه

There are 124 species in the world, 34 species in Asia, 8 species in Iran, and 6 species in the Persian Gulf region. They are small to large-sized crepuscule or diurnal marsh birds. Walk, run and swim well but fly very poorly with legs dangling. Long legs with very strong toes, and webbed. Wings short and rounded they have to patter along the surface for a long lime before they become airborne. Sexes are similar and divided into three groups, Rails, Gallinules and Coots. All species live on shallow well vegetated wetlands. The nest is always placed in dense vegetation. They are profile birds, lying from four to twelve eggs, which are incubated for about twenty days. The young have pitch-black down while the coloration of their bills and heads varies from species to species. Lives often on fresh water.

در دنیا ۱۲۴ گونه، در آسیا ۳۴ گونه، در ایران ۸ گونه و در منطقه خلیج فارس ع گونه وجود دارد. پرندگان تالابزی و روز فعال هستند. متوسط الجثه می باشند. در داخل تالاب ها بر روی گیاهان آبزی به راحتی راه می روند. بیشتر در آب های شیرین یافت می شوند. در آب شنا می کنند و دور از گشتان بلند پره دار است. برای پرواز و بلند شدن از سطح آب، مسافتی را می دوند و کم اوج می گیرند. بال ها کوتاه و گرد است. نر و ماده همشکل اند. به سه گروه تقسیم می شوند. یلوه ها، طاووسک ها و چنگرها. در تالاب های پر گیاه و کم عمق زندگی می کنند. در داخل پوشش گیاهی انبوه آشیانه می سازند. تعداد تخم ها در گونه های مختلف متفاوت است، و از ۴ تا ۱۲ تخم متغیر است. جوجه ها رنگ تیره دارند. رنگ متفاوت در جوجه های گونه های مختلف متفاوت است.

Rallus aquaticus Lennaeus 1758

Eng: Water Rail

Fr: Rale deau

DU: Waterral

SP: Rascon Europea

SW: Vattenrall

Arabic: Marat al Maa (ماء)

Persian: Yelveh Aby (بلوه آبي)

بلوه آبي

Characteristic

Small Rail with a long red bill, back with bold black streaking, grayish face and breast, and black-and-white banded lower under parts diagnostic. Under tail-coverts white, boldly barred black, legs yellowish pink, iris dark-red, sexes similar, L: 27-29 cm.

Status

Winter visitor to shallow vegetated wetlands of Persian Gulf coasts from Khozestan to Boushehr. Not reported from Oman Sea coasts.

Food

Feeds a plant material.

Habitat

Lives on dense aquatic vegetation and reed beds and Shallow waters.

Population

They are plenty in number in the world. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is no problem regarding to extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is unknown, a few reported in winter in the region.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Scarcely on reed bed and vegetated shallow wetlands from Khozestan to Boushehr.

مشخصات

طول بدن ۲۷-۲۹ سانتی متر، نر و ماده همسشكلي اند. جنه کوچك با مقاير بلند و قرمز، سطح پشتی سبز مایل به قهوه‌اي، صورت و سينه خاکستری، سطح شکمی دارای خطوط سیاه و سفید فراوان، پوشش پرهای زیر دم سفید با خطوط سیاه، پاهای زرد و حلقة دور چشمی قرمز می‌باشد.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی زياد سواحل خلیج فارس از خوزستان تا بوشهر است. از سواحل دریای عمان گزارش نشده است.

غذا

از مواد گیاهی تغذيه می‌کند.

زیستگاه

در تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی زياد و نیز زارهای به سر می‌برد.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غير حمایت شده است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. جمعیت زمستان گذران آن نامشخص و تعداد کمی از منطقه گزارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

در نیزه زارهای و تالاب‌های با پوشش گیاهی انبوه استان خوزستان تا بوشهر پراکنش دارد.

Porzana pusilla lennaeus 1758

Eng : Baillon's Crake

Fr: Rale de Baillon

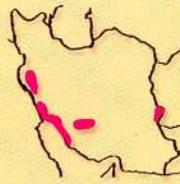
DU: Kleinst waterhoen

SP: Polluela

SW: Dvargsumphona

Arabic: Marat bailon al Sharghia (مرعه بابلون الشرقيه)

Persian: Yelveh Nook Sabz (بلوه نوك سبز)

Characteristic

Small Crake with chestnut-brown upperparts blue-grey under parts. Broad chestnut- brown eye-stripe. Mantle boldly streaked with black and white. Flanks and belly to under tail-coverts, barred black and white. Bill short and greenish-yellow, iris red, legs green to pinkish. Sexes similar, L: 18–20 cm.

Status

Passage on Persian Gulf specially Khuzestan wetlands. Not reported from Oman Sea coasts.

Food

Feeds on plant material.

Habitat

Lives on shallow fresh vegetated wetlands and reed beds.

Population

They are plenty in number in the world. There is no problem regarding to extinction. It is not listed on Red Date Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. The passage population is not clear. Rarely reported during mid-winter count of waterfowl in the region.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Scarce on vegetated shallow wetlands and reed beds of Khuzestan.

مشخصات

طول بدن ۱۸ تا ۲۰ سانتی متر، نر و ماده هم‌شكل اند. جثه کوچک؛ سطح پشتی بلوطی متمایل به قهوه‌ای، سطح شکمی آبی متمایل به خاکستری، خط پشمی بلوطی مایل به قهوه‌ای، پهلوها دارای خطوط سیاه و سفید، منقار کوتاه و سبز مایل به زرد، حلقه دور چشم قرمز و پاهای سبز تا صورتی کمرنگ است.

وضعیت

از مهاجران عبوری تالاب‌های سواحل خلیج فارس به خصوص استان خوزستان می‌باشد. از سواحل دریای عمان گزارش نشده است.

غذا

از مواد گیاهی تغذیه می‌کند.

زیستگاه

در تالاب‌های با پوشش گیاهی آبیه و نیزارها به سر می‌برد.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر محایط شده است. جمعیت مهاجر عبوری آن در منطقه نامشخص است. در سرشماری‌های نیمه زمستانه به ندرت و به تعداد کم گزارش شده است.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

پراکنش

در تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی آبیه و نیزارها در استان خوزستان به تعداد کم دیده می‌شود.

Porzana porzana lennaeus 1758.

Eng: Spotted Crake

Fr: Marouette Ponctuee

Ger: Tupfelsumpfuhn

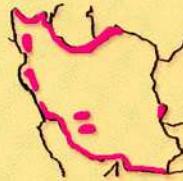
DU: Porseleinhoen

SP: Polluela pintoja

SW: Smaflackig

Arabic: Marat Manghatatch (مرعه منقطة)

Persian: Yelveh Khaldar (يلوه خالدار)

يلوه خالدار

Characteristic

White spotted upperparts and buff under tail coverts, head and neck bluish-grey speckled with white, bluish-grey speculum contrast with brown crown. Upperparts are olive- brown with broad black streaks and small white spots. Flanks and vent strongly barred with black and white. Bill is yellow, sexes similar, L: 23 cm.

Status

Passage and winter visitor to seasonal or permanent, swamps, overgrown ditches, outer margins of ponds, rivers and reed beds, at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Probably breeds in Shadeghan and Howr-al-Azim marshes.

Food

Feeds on plant material and also aquatic insects, obtained from surface of vegetation and water.

Habitat

Lives on shallow extensive vegetated wetlands, reed beds, river margins and swamps, at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Population

They are plenty in number in the world. In Iran, it is not a lot and in the region few observed. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non- protected species in Iran. There is no problem regarding the extinction. A few reported during mid-winter water birds count, because of habitat condition. Breeding population is not clear.

Breeding

Probably breeds in the vegetated wetlands. There is not information about breeding biology.

Protection

They do not need any specially conservation.

Distribution

Spread from shallow extensive vegetated wetlands in Khuzestan to reed beds at Oman Sea coasts on passage.

مشخصات

طول بدن ۲۳ سانتی متر، نر و ماده همشکل‌اند. سطح پشتی دارای خال‌های سفیدفرابن: پوش پرهای زیر دم نخودی، سرو گردن خاکستری مایل به آبی با خال‌های ریز سفید، خط چشمی خاکستری مایل به آبی با تارک قهوه‌ای، پوش پرهای بال‌ها، قهوه‌ای متمایل به زیتونی با خطوط سیاه و خال‌های کوچک سفید، پهلوها دارای خطوط سیاه مشخص می‌باشد. مقایر زرد است.

وضعیت

ازمهاجران عبوری و زمستان گذران تالاب‌های فصلی، برکه‌ها و تالاب‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. احتمالاً در تالاب‌های شادگان و هورالعظیم جوجه اوری دارد.

غذا

از مواد گیاهی و حشرات آبزی تغذیه می‌کند. تغذیه از سطح آب و گیاهان آبری اینجا می‌گیرد.

زیستگاه

در تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی انبوه، نیزارهای داخل پوشش گیاهی حواشی رودخانه‌ها و برکه‌ای سواحل خلیج فارس و دریای عمان به سر می‌برد.

جمعیت

در جهان فراوان است. در ایران نسبتاً فراوان است، ولی در منطقه کم مشاهده می‌شود. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. در سرشماری‌های نیمه زمستانه به تعداد اندک از منطقه گزارش شده است که ناشی از شرایط زیستی آن می‌باشد. وضعیت جمعیت جوجه اور آن نا مشخص است.

تولید مثل

احتمالاً در منطقه جوجه اوری می‌کند.

حفظ

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

پراکنش

از تالاب‌های کم عمق با پوشش گیاهی فراوان استان خوزستان تا نیزارهای سواحل دریای عمان اغلب به صورت مهاجر عبوری دیده می‌شود.

Gallinula Chloropus linnaeus 1857

Eng: Common Moorhen

Fr: Poule deau

Ger: Teichhuhn

DU: Waterhoen

SP: Gallineta comun

SW: Rorhona

Arabic: Dajajat al Maa (دجاجة الماء)

Persian: Changar Nook Sourkh (Charkhoo) (چنگر نوک سرخ)

چنگر نوک سرخ (چار خو)

Characteristic

The only waterfowl with both red forehead and habit of constantly flirting white under tail coverts. White line along flank, legs green, bill red with yellow tip, wholly dark, with brownish tinge on upper parts, grayish tinge on under parts, and iris red. Sexes similar, L: 32–43 cm.

Status

Winter visitor and a few number residents to wetlands of Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Feeds on plant material and insects that obtained from surface of water and aquatic plants.

Habitat

Lives on water, lives on fresh water wetland and river margin with extensive cover special reed beds.

Population

They are plenty in number, and there is no problem regarding the extinction. They are not registered in Red Data Book of IUCN. Wintering population reported less than 200 individuals at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Counting of the species is difficult because, lives in extensive vegetated wetlands.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Distribution

Spread from Hower-al-Azim and Shadegan in Khuzestan to wetlands of around of Sarbaz River in Balouchestan.

مشخصات

طول بدن ۳۲ تا ۳۴ سانتی متر، تنها گونه از خانواده یلوه هاست که مقارو پیشانی سرخ و پوش پرها های زیر دم کاملاً سفید است. خط سفید در سراسر پهلوها، پاهای سیز، مقار سرخ با انتهای زرد، رنگ بدن سیاه، سطح پشتی متمایل به قهوه ای و سلح شکمی کمی به سبزی متمایل است، حلقة دور چشم قرمز می باشد.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است و تعداد کمی نیز بومی منطقه می باشد.

ادا

از مواد گیاهی تغذیه می کند. غذا را از سطح آب از گیاهان آبریز بدست می آورد. در رژیم غذایی آن حشرات آبریز نیز قرار دارد.

زیستگاه

آبریز است در تالاب های کم عمق و حواشی رودخانه ها با آب شیرین و پوشیده از گیاهان آبریز به خصوص نیزارهای منطقه به سرمه بردا.

جمعیت

فراوان است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده است. جمیعت زمستان گذران آن کم تر از ۲۰۰ عدد در تالاب های سواحل خلیج فارس و دریای عمان گزارش شده است. این امر به دلیل زندگی آن در درون پوشش های گیاهی انبوه است.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

پراکنش

از تالاب های استان خوزستان (هور العظیم و شادگان) تا تالاب های اطراف رودخانه سربیاز در آب های شیرین پراکنش دارد.

Porphyrio porphyrio (Fulica Porphyrio) Lennaeus 1758

Eng: Purple Gallinule

Fr: Poule sultane bleue

SP:Calsamon

SW:Purpurhona

Arabic: Dajajat al Soltania

(دجاجة السلطانية)

Persian: Tavosak

طاووسک

Characteristic

Large sized plumage, purple-blue. Bill short and massive, and red head large, with unfettered frontal red patch, neck moderately long, wings short and weak, tail short and soft, legs long and red and strong with 4 toes. Toes long and equipped with long. Sexes similar, L: 4 – 50 cm.

Status

Winter visitor to shallow vegetated (Reed beds) wetland of Khuzestan, Fars, Gilan and Mazandaran.

Food

Feed on invertebrates and plant material, Feeds solitary from aquatic plant surface.

Habitat

Lives on shallow wetlands white extensive reed beds. Found on Shadegan and Hower – Al - Azim reed beds.

Population

They are plenty in number in the world, declined in Iran, and very small number wintering in the region. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. A few wintering population reported from Shadegan and Hower – al - Azim.

Protection

Species and habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Scarce winter visitor reed beds of Khuzestan wetlands, especially Shadegan and Hower – al - Azim.

مشخصات

طول بدن ۴۰ تا ۴۳ سانتی متر، نر و ماده همسشكلي اند. مقارن کوتاه، ضخم و قرمز، سر بزرگ، بال ها کوتاه، زنگ بدن آبي ارغوانی، دم کوتاه، پاها بلند و قرمز و دارای ۴ انگشت می باشد.

وضعیت

از همچنان زمستان گذران تالاب های کم عمق با پوشش گیاهی و نی زارهای استان های خوزستان، گیلان، فارس و مازندران است.

غذا

از بی مهرگان به خصوص حشرات و مواد گیاهی تغذیه می کند.

تغذیه انفرادی و از سطح گیاهان آبزی صورت می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های کم عمق بانی زارهای آنبو، به سر می برد. در نی زارهای شادگان و هور العظیم مشاهده شده است.

جمعیت

جمعیت آن در جهان فراوان است. در ایران بسیار کاهش یافته است. و در منطقه بسیار اندک است، ولی در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن اندک و گاهی چند عدد از تالاب شادگان و باهور العظیم گزارش می شود.

جوجه آوری

در منطقه جوجه آوری ندارد.

حفظ

گونه و زیستگاه های آن بایستی حفاظت شوند.

در تالاب های پوشیده از نی استان خوزستان بخصوص در هور العظیم و شادگان در زمستان پراکنش دارد.

پراکنش

Fulica atra Linnaeus 1758

Eng: Eurasian Coot

Ger: Blaßhuha

DU: Meerkoet

SP: Focha comun

SW: Sothona

Fr: Foulque macroule

Arabic: Gharat (غرة)

Persian: Changar (چنگر)

چنگر

مشخصات

طول بدن ۴۱ تا ۴۳ سانتی متر، متوسط جنده، رنگ بدن کاملاً سیاه، لکه‌ی سفید مشخص بر روی پیشانی دارد. در آب شیرجه می‌زند. روز فعال است و بیشترین فعالیت را صبح زود و غروب انجام می‌دهد. دم کوتاه است. تعداد پرها ۱۶ تا ۲۲ و شاهراهای اویله ۱۱ عدد است. گروهی زندگی می‌کنند. نر و ماده شبی بهم هستند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران تالاب‌های دائمی و فصلی استان‌های خوزستان، بوشهر، هرمزگان و تالاب‌های ساحلی دریای عمان است. کم در تالاب‌های حله، شادگان و هور العظیم جوچه اوری دارد.

غذا

از مواد گیاهی تقدیمه می‌کند. تقدیمه از ستر تالاب و از گیاهان آبری سطحی نیز انجام می‌گیرد. در رژیم غذایی آن حشرات آبری و بی‌مهره گان نیز قرار دارد.

زیستگاه

در تالاب‌های با پوشش گیاهی، بخش‌های فاقد پوشش گیاهی تالاب را ترجیح می‌دهد. از پوشش گیاهی تالاب به عنوان مخفی گاه استفاده می‌کند. در آب‌های شور، شیرین و لب شور زندگی می‌کند. تالاب حله، برکه‌های موند، تالاب‌های شادگان و هور العظیم، نیزارهای و برکه‌های فصلی سواحل دریای عمان زیستگاه اصلی آن است.

جمعیت

جمیعت آن فراوان است. مشکل از رقای ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت شده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن در تالاب‌های سواحل دریای عمان و خلیج فارس ۱۵ تا ۲۰ هزار عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به قوانین خاص حفاظتی ندارد. اجرای قوانین عادی شکار و صید برای بقاء آن کفایت می‌کند.

تولید مثل

بسیار تعداد کم در تالاب‌های هور العظیم، شادگان و حله جوچه آوری دارد. اشیانه در بین گیاهان آبری از مواد گیاهی ساخته می‌شود. نر و ماده در ساختن اشیانه مشارکت می‌کنند. تک همسر است. تعداد تخم هایین ۵ تا ۷ عدد می‌باشد. دوران تخریب ۲ روز است. نر و ماده مشترکاً بر روی تخم‌ها می‌خوابند. بدن جوجه‌ها در زمان تولد پوشیده از کوک پر می‌باشد و بدینال والدین حرکت می‌کنند و خود کفا هستند. پس از ۳۰ روز قدرت پرواز پیدا می‌کنند.

پراکنش

در فصل زمستان در سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان از تالاب هور العظیم در استان خوزستان تا خلیج گواتر در بلوچستان پراکنش دارد.

Characteristic

Medium-sized, plumage black and bare white forehead badge of frontal shield readily characterizes coots under natural condition, dives well. Activity during day, and at son up and sundown. Tail extremely short and soft. Number of rectrices 12-16 and primaries 11. Sexes similar. L: 39-41cm.

Status

Winter visitor to permanent and seasonal wetlands of Khozestan, Boushehr and Oman sea coasts. Breed few on Shadegan, Howr-Al-Azim and Heleh marshes.

Food

Feeds chiefly on plant materials. Obtained from bottom of wetlands and surface of aquatic vegetation. May also feed on invertebrates, especially aquatic insects.

Habitat

Prefers large area of open water of vegetated wetlands. Lives on fresh, brackish and salt marshes in winter.

Population

They are plenty in number and there is no problem regarding the extinction. They are not registered in Red Data Book of IUCN. Wintering population reported 15000-20000 individuals in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

A few pairs breed on vegetated wetland of Kouzestan (Shadegan and Howr-Al-Azim marshes) and Boushehr (Heleh). Breed in low shrubs and Reedbeds, usually not colonial, sometimes with other Herons. Nest building by both sexes, but mainly female with male collecting materials. Cultch, 5-7, incubation period, 21 days, by both sexes. Normally one brood. They are monogamous. Young, precocial and nidifugus. Cared for by both sexes.

Distribution

Spread on Persian Gulf and Oman Sea coasts from Howr-Al-Azim in Khozestan to wetlands of around of Sarbaz River in Baluchestan and Oman Sea coasts.

Dromadidae

There is a single species at Persian Gulf and Oman sea coasts. 4 toes with hind toe well developed. On skeleton characters to be closed to Charadriidae, Glaroelidae and Stercorariidae, but placed by later workers closed to Burhinidae.

خانواده سلیم خرچنگ خوار

از این خانواده یک گونه در منطقه خلیج فارس و دریای عمان وجود دارد.^۴ انگشت دارد. انگشت عقبی بزرگ است. از نظر اسکلت شبیه به خانواده آچلیک‌ها، گلاریول‌ها و اسکواه‌هاست. اخیراً آن را به چاخ‌لق‌ها نسبت داده‌اند.

Dromas ardeola Paykull 1805

Eng: Crab Plover

Fr: Drome ardeola

Ger: Reitherlaufer

Du: Krabplevier

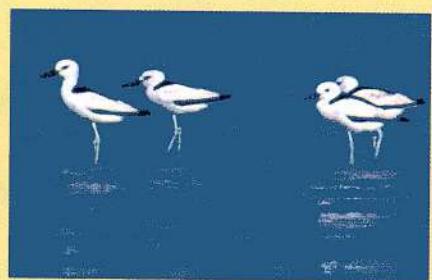
Sp: Ciguenuela

Sw: Kyabehkare

Arabic: Hankor (حنكور)

Persian: salim Kharchang Khar

(سلیم خرچنگ خوار)

Characteristic

A medium-sized black and white wader. Plumage mainly white with obvious black saddle and flight feathers. Primary and greater coverts and flight feathers black, rest of plumage white. Bill heavy and black, long pale grey legs. Small blackish marks on lores. Activity during night. Sexes alike, L: 33-38 cm.

Status

It is resident of Persian Gulf and Oman Sea coasts. Found on large flocks on tidal zone of islands and coasts. It has not seen on fresh water habitats. Breeds on suitable sand-banks, coastal dunes, mangrove wetlands in large colonies.

Food

Mainly Crabs, feeds mostly on intertidal zone, chiefly on mudflats, mud near mangroves usually feeds gregarious. As well as Crabs, takes other crustaceans, some molluscs, marine worms and other invertebrates.

Habitat

They live beside of waters at Persian Gulf and Oman sea coasts, from Khore-Mosa to Gouvater bay, on tidal zone.

Population

They are plenty in number in the world, Persian Gulf and Oman sea tidal zone. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There are not threats of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population reported about 5000 individuals and breeding population about 3000-5000 pairs, 750 pairs on Khore Mosa, 2500 pairs on Om-al-Gorm, 2600 pairs on Nakhi (Behrouzi Rad 2005).

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

Breeds on sandy islands of mangrove wetlands on Qeshm, Om-al-Gorm and other islands. Nest in chamber at end of tunnel. More than 150cm sometimes 200cm long from interance. Building, probably by both sexes using bill and feet. Clutch, 1-2. Incubation period and role of sexes unknown. Young semi-nidifugous. There is not more information about breeding biology.

Distribution

Found from Khore-Mosa in Khuzestan to Gouvater Bay near Chahbahar, on tidal zones and islands in all seasons.

سلیم خرچنگ خوار

مشخصات

طول بدن ۳۸ تا ۳۳ سانتی متر، جثه مت渥سط و رنگ بدن سیاه و سفید است. شاهیر های اولیه، پوش بر های بلند بیشتر، سیاه، بقیه برو بال سفید، مقفار کلفت و سیاه، ساق با حاکستری کم رنگ است. شب فعال است. نر و ماده هم شکل اند.

وضعیت

از پرنده گان بومی خلیج فارس و دریای عمان است. در دستجات بزرگ در جزایر سواحل در ناحیه جزر و میדי مشاهده می شود. در آب های شیرین و داخلی مشاهده نمی شود. در جزایر خلیج فارس جوجه اوری دارد. جنگل های حرا در قسم، جزایر ام الگرم، خور موسی از مکان های اصلی جوجه اوری ان است.

غذا

خرچنگ خوار است. در ناحیه جزر و مد، جنگل های حرا، خورها و جزایر از سخت پوستان تعذیه می کند.

زیستگاه

سواحل خلیج فارس، دریای عمان، خورها، گلزارها، جزایر، ناحیه جزر و میדי، از خور موسی تا خلیج گواتر زیستگاه آن است.

جمعیت

در جهان و منطقه خلیج فارس و دریای عمان فراوان است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. مشکلی از نظر قاقدار، سر شماری های نسبه رزمستان، جمیعت زمستان گذران آن بین ۳ تا ۵ هزار عدد و جمیعت جوجه اور آن ۸ تا ۱۰ هزار جفت بر آورد شده است. ۷۵۰. ۷۵۰ جفت در جزایر ام الگرم، ۳۰۰۰ جفت در جزایر گواتر و سواحل دریای عمان در سال ۱۳۸۴ جوجه اوری داشته است (بهروزی راد ۱۳۸۴).

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در اکسکر جزایر خلیج فارس مثل، قبر ناخدا ام الگرم، تهمادون، خلیج گواتر، جزایر جنگل های حرا، خور موسی بصورت کلی جوجه اوری دارد. آشیانه خفره ای و در زیر زمین ساخته می شود. طول خفره آشیانه تا ۲ متر می رسد. در انتهای خفره معمولاً ۱ تخم و بندرت ۲ تخم می گذارد. دوران تغیر نامعلوم است. جوجه های نیمه خود کما مستند. تا حد تکی به والدین بوده و پس از آن می توانند خود تعذیه کنند. اطلاعات دیگری از زیست شناسی جوجه اوری آن در دست نیست.

پراکندگی

از خور موسی در استان خوزستان تا خلیج گواتر در استان بلوچستان در سواحل و جزایر پراکنش دارد.

Haematopodidae

خانواده صدف خوار

11 species currently recognized in the world, of which 4 new world and 7 old world and Astralian. Now only one species in west palearctic breeding, the same species seen at Persian Gulf and Oman Sea in all seasons.

از این خانواده در جهان ۱۱ گونه شناسایی شده است. ۴ گونه در دنیای جدید و ۷ گونه در دنیای قدیم و استرالیا وجود دارد. یک گونه در منطقه پالارکتیک غربی جوجه آوری دارد که همان گونه در منطقه خلیج فارس و دریای عمان نیز در ۴ فصل سال دیده می شود.

Haematopus ostralegus Linneaus 1758

Eng: Eurasian Oystercatcher

Fr: Huitrier pie

Du: Scholekster

Ger: Austernfischer

SP: Ostreo

SW: Strandskata

Arabic: Akol al mahar (اكل المحار)

Persian: Sadaf Khor (صدف خور)

صفد خوار

Characteristic

Upperparts black, under body, rump and wing-bar, white. White tail with black tip. Head, chest, wing-coverts and neck, black, bill, iris, and orbital ring red, legs pinkish. Throat black in summer, white in winter. Sexes similar. L: 40-45 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Breeding status of the species unknown.

Habitat

They live beside water, on mudflats, sandy beaches, mangrove wetlands estuaries, islands and tidal zone.

Food

Benthos eater, predominantly bivalves, molluses and worms. Food, relative abundance in diet. Method of feeding all very greatly with time, place and individual. Bird walks forward and bill inserted in mud for food.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. There is not threat of extinction. Wintering population counted 1000 individuals.

Protection

They do not need any especial conservation.

Breeding

Breeding status of the species at Persian Gulf and Oman Sea coasts are unknown.

Distribution

Seen from Khore-Mosa to Gouvater Bay in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۴۰ تا ۴۵ سانتی متر، طول منقار ۸ تا ۹ سانتی متر، سطح پشتی کاملاً سیاه، شکم سفید، سر، گردن و سینه، در انتهای دم سفید، نوار پهن سیاه دارد. منقار تازنگی متمایل به قمز، پاها صورتی و چشم ها قرمز است. در پرواز در سطح شکمی وزیر بالها سفید، نوار پهن سفید روی شاهپر های اولیه و ثانویه دیده می شود. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. از زاد آوری آن در منطقه اطلسی در دست نیست.

زیستگاه

سواحل گلی، شن زارهای ساحلی، جنگل های حرا، خورها، جزایر و نواحی جزر و مدی زندگی می کند.

غذا

بتسوی خوار است. از نرمتنان، دو کفه ای ها و گرم ها تغذیه می کند. تراکم و حضور مواد غذایی، رزیم غذایی آن را تعیین می کند. تغذیه در طول روز با جستجوی مواد غذایی توسط منقار در گل زارهای محل زیست صورت می گیرد.

جمعیت

جمعیت آن فراوان است. در فهرست سرخ IUCN بیت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. مشکلی از نظر یقان ندارد. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۲۰۰ عدد در منطقه شمارش شده است.

حفظات

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

وجهه آوری آن در سواحل خلیج فارس و دریای عمان ناشناخته مانده است.

پراکنش

در سواحل خلیج فارس از خور موسی تا خلیج گواتر به تعداد کم پراکنش دارد.

Recurvirostridae

12 species exist in the world, 3 species in the Asia and 2 species in the Persian Gulf and Oman Sea coasts. Extremely long legs, long bill and pied plumage. Lives on shallow water.

خانواده اوست

از این خانواده در جهان ۱۲ گونه، در آسیا ۳ گونه و در منطقه خلیج فارس و دریای عمان ۲ گونه وجود دارد. پاهای منقار بلند، رنگ بدن سیاه و سفید است. در کنار آب های کم عمق زندگی می کنند.

Himantopus himantopus (Charadrius himantopus)

Linnaeus 1758

Eng: Black-winged Stilt

Fr: Échasse blanche

DU: Steltkluit

Ger: Stelzenläufer

SP: Cigüenuela

SW: Stiltlopare

Arabic: Aboor Maghazel (أبو مغازل)

Persian: Chob-Pa (چوب پا)

Characteristic

Distinctive large black and white wader with long bill (5-7cm) and extremely long legs (12.5-16.5 cm). Bill black, iris red, legs pink. Upper parts black, tail whitish, crown to hind neck dusky-black, sexes dissimilar in breeding plumage. Male's head tends to be whiter than female. Mantle, scapulars and vertebrae black in male, brownish in female. L: 32-40cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea coastal and inland, fresh or brackish shallow wetlands. Breeds in most shallow fresh wetlands.

Food

Benthos eater, predominantly invertebrates, especially aquatic insects. Most commonly seizes food by pick pecks, from surface of and in water, from plants and from ground.

Habitat

Lives beside fresh or brackish water, but not markedly tidal, with level and even sandy, clays, or muddy bed unencumbered by weed or stone, and with similar open margins, islets, or spits near water-level. Such habitats occur mainly in deltas, estuaries, near coastal lagoons or swamps and rivers. Fresh or brackish wetlands (Shadegan, Howr-Al-Azim in Khuzestan), Helleh, in Buoshehr, mangrove wetlands and delta of rivers from Khouzestan to Gouvat bay in Chahbahar are main habitats.

Population

They are plenty in number in the world, Iran and region. There are not threats of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population at Persian Gulf and Oman Sea coasts reported 3000-5000 individuals, breeding population unknown, but in Khozestan during 2004, 150 pairs have been bred around Howr-Al-Azim and Shadegan marshes.

Breeding

Breeds at Persian Gulf and Oman sea coasts on margins of fresh or brackish seasonal or permanent wetlands. Nest site on ground, usually in the open and surrounded by shallow water, but can be in low vegetation, sometimes partly hidden or on dry land up to 100-200 meter from water, often on small islands or mound in water. Colonial, a few pairs, usually solitary. Nests shallow, small and from vegetation. Building by both sexes. Clutch size, 3-5 usually 4. On brood. Incubation period are 22-23 days, by both parents. Young precocial and nidifugous. Cared for and feed by both parents. Fledging periods, 28-32 days.

Distribution

Common at Persian Gulf and Oman Sea coasts from Khuzestan to Gouvat Bay.

چوب پا**مشخصات**

طول بدن ۳۲ تا ۴۰ سانتی متر، طول منقار ۵ تا ۷ سانتی متر، طول پاهای ۱۲ تا ۱۶ سانتی متر، رنگ بدن سیاه و سفید، منقار سیاه، کاسه چشم قرمز و پاها صورتی است. سطح پشتی و بال ها سیاه، دم سفید چرکی، پس سر و گردن سیاه کم رنگ، نر و ماده کمی با هم تفاوت داردند.

 وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر منطقه خلیج فارس و دریای عمان، در تالاب های ساحلی و داخلی کم عمق دیده می شود. در اکثر تالاب های کم عمق منطقه جوجه آوری دارد.

غذا

از موجودات ریز کفرزی تنذیه می کند. بی مهره گان بخصوص حشرات را از بستر و سطح گیاهان آبزی در حالت قدم زدن صید می کند.

زیستگاه

کار آبزی است. در میان های مرطوب، حاشیه تالاب های کم عمق، دهانه رودخانه ها و سواحل دریا زندگی می کند.

جمعیت

جمعیت آن فراوان است. مشکلی از تظریقانه ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. جمعیت میانگین گذران آن بین ۳ تا ۵ هزار عدد در سواحل خوب شمارش شده است، ولی جمعیت جوجه آور آن نا معلوم است. در استان خوزستان ۱۵۰ چفت در اطراف تالاب هور العظیم و شادگان شمارش شده است (پیروزی راد ۱۳۸۳).

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در حاشیه سیلاری از تالاب های کم عمق شیرین و لب شور از خوزستان تا خلیج گوادر جوجه آوری دارد. آنسیانه بر روی زمین در حاشیه تالاب ها و یا لکه های خشک داخل تالاب ها، با پوشش گیاهی ساخته می شود. معمولاً چند چفت با فاصله نه چندان دور از هم دیگر آنسیانه می سازند. ساختمن آنسیانه ساده از مواد گیاهی، توسط نر و ماده ساخته می شود. تعداد تخم ها ۳ تا ۵ و معمولاً ۴ عدد می باشد. دوران تغیریخ ۲۵ تا ۲۸ روز است. هر دو پرنده بر روی تخم های خواهند تک هم瑟 است. جوجه ها خود کفاه استند. جوجه هادر اطراف آنسیانه توسط والدین حفاظت و تنفس می شوند. ۲۸ تا ۳۰ روز طول می کشد تا جوجه ها قادر به پرواز پیدا کنند.

پراکنش

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در تالاب های هور العظیم، شادگان، دهانه رودخانه های منتهی به خلیج فارس، خواصی خورهادر تالاب های مند، حله، نایند و تالاب های فصلی و دائمی سراسر منطقه تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Recurvirostra avosetta Linnaeus 1758

Eng: Pied Avocet

Fr: Avocette

Ger: sabelschnabler

DU: Kluut

SP: Avoceta

SW: Skarflacka

Arabic: Nokat (نکات)

Persian: Nook Khangary (نوک خنجری)

Characteristic

Large white wader with distinctive upturned bill. Bill black, iris dark-red, legs blue-grey. Upper wing white except black outer primaries and primary-coverts, and black bars across coverts and scapulars. Underwing white with black outer primaries sexes similar. L: 42-45m.

Status

Resident at Persian Gulf coast. At Oman sea coast, partial passenger and winter visitor. Breeds on Khore-mosa in Khozestan.

Food

Feeds on benthoses, primarily invertebrates, especially insects, crustaceans, and worms. 3 main feeding methods. 1-picking, 2-scything and 3-stirring.

Habitats

They live beside water, in Khozestan, shallow wetlands. Khore-mosa, estuaries of Persian Gulf, Mond, Heleh, Nayband marshes, mangrove wetlands, Gouvater Bay, tidal zone.

Population

They are plenty in number in the world, Iran and region. There are not a threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population reported about 2000-3000 individuals. Breeding population unknown.

Protection

They do not need any especially conservation.

Breeding

Breeds on Khore-Mosa. Nest site, on ground in the open, near, sometimes in, shallow water, occasionally in very short vegetation, but still near water. Nest shallow scrape, depth 2-4 cm composed of short pieces, stems, roots and leaves of marsh vegetation. Building by both sexes. Clutch size 3-4. Incubation period, 23-25 days, by both sexes. Monogamous and single brood. Young, Precocial and nidifugous. Cared for by both parents. Fledging period, 35-42 day.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, from Khuzestan to Gouvater Bay in Chahbahar. In winter found in Galak, Sorgalam, Tiab, Kolahy, Mond, Jask, Shahroo, estuaries and mangrove wetlands at the sea coasts.

نوک خنجری (اوست)

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۵ سانتی متر، طول منقار ۷/۵ تا ۸/۵ سانتی متر، طول پاهای ۱۰/۵ تا ۱۱/۵ سانتی متر، رنگ پر و بال سیاه و سفید است. سطح شکمی سفید، سر، شاهپر های اویله و پس سر سیاه است. لکه سیاه بزرگ بر پشت (دولکه روی بالها و دو لکه روی پشت) دارد. پاهای آبی متصل به خاکستری، منقار بطرف بالا خمیده، سیاه و خنجری شکل است. نر و ماده شبیه اند.

ضعیف

بویی سواحل جنوب ایران است. در تالاب های کم عمق ساحلی و داخلی شور و لب شور و خورها چوجه آوری دارد. در سال ۱۳۸۰، ۵۰٪ از آن در حواشی خور های کوچک خور موسی چوجه آوری داشت.

غذا

از موجودات کفرزی تعذیبه می کند. به سه روش طعمه را صید می کند:
۱- با نوک زدن به زمین و صید طعمه. ۲- راه رفتن که با حرکت سر به طرفین صورت می گیرد. ۳- با فرو بردن منقار در داخل بستر و صید طعمه.

زیستگاه

کنار آبری است. در تالاب های کم عمق خوزستان تا خلیج گواتر، در خورها، در ناحیه جزر و مدی زندگی می کند.

جمعیت

IUCN فراوان است. مشکلی از نظر یقین ندارد. در فهرست سرخ ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه خلیج فارس ۲ تا ۳ هزار عدد شمارش شده است. جمعیت چوجه آور آن در حواشی خلیج فارس نا مشخص است.

حافظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل دارد. آشیانه ای کم عمق، ۲ تا ۴ سانتی متر، بر روی زمین در کنار آب می سازد. معمولاً چند جفت با هم چوجه آوری دارند. ۳ تا ۴ تخم می گذارند. دوران تغیریخ ۲۳ تا ۲۵ روز است. نر و ماده منشتگار روی تخم ها می خوابند. تک همسر است و سالی یک بار چوجه آوری دارد. چوجه ها خود کفا هستند. ۳۵ تا ۴۲ روز طول می کشد تا قدرت پرورا پیدا کنند.

پراکنش

در سواحل خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Glareolidae

There are 18 species in the world, 4 species in Asia and one at Persian Gulf coasts. They are migratory shore birds with large gaps. Short and slightly decurved bills, long pointed wings. Moving around open country near large flocks. Sex's similar.

خانواده گلاریول

در جهان ۱۸ گونه، در آسیا ۴ گونه و در منطقه خلیج فارس یک گونه وجود دارد. منقار کوتاه، خمیده، بال های بلند دارند. گروهی زندگی می کنند. نر و ماده شبیه بهم هستند.

Glareola pratincola (Hirundo pratincola) Linnaeus 1766

Eng: Collared Pratincole

Fr: Glabreole a collier.

Ger: Rotplügelbrachschwalbe

DU: Vorkstaartplevier

SP: Canastera

SW: Vadarvala

Arabic: Abo al Yosr (ابوالیسر)

Persian: Glariol (گلاریول)

گلاریول

مشخصات

طول بدن ۲۵ سانتی متر، منقار سیاه، کمی بطرف پائین خمیده، شکاف آن قرمز، بال ها بلند، در استراحت هم اندازه دم است، دم در حال پرواز دوشاخه دیده می شود. دمگاه سفید، سطح شکمی بلوطی کم رنگ و سطح پشتی قهوه ای کم رنگ با شاهپر های اولیه تیره، گلو نخودی، با خط سیاهی محدود شده است. نر و ماده شبیه بهم است.

وضعیت

از مهاجران جوچه آور منطقه خلیج فارس می باشد. در اطراف تالاب های شادگان و هور العظیم جوچه آوری می کند.

غذا

از حشرات تقدیمه می کند. صید حشرات در حال پرواز انجام می گیرد.

زیستگاه

چمن زار های اطراف تالاب های خوزستان تا بوشهر زیستگاه زاد آوری آن است.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از تظریق ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران در منطقه ندارد. جمعیت جوچه آور آن در استان خوزستان بیش از ۲۰۰ جفت می باشد.

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در اطراف تالاب های شادگان و هور العظیم جوچه آوری دارد. در سال ۱۳۸۲ بیش از ۲۰۰۰ جفت جوچه آوری داشت. آشیانه مختصر، ساده، از مواد گیاهی، بر روی زمین، نزدیک آب های کم عمق با پوشش گیاهی کم و کوتاه و یا در زمین های عاری از پوشش گیاهی ساخته می شود. تعداد تخم ها ۳ عدد و دوران تفریخ ۱۷ تا ۱۹ روز است. تک همسر است و سالی یک بار جوچه آوری دارد. نر و ماده مشترکاً بر روی تخم ها می خوابند. جوچه ها پس از ۳ تا ۴ روز آشیانه را ترک می کنند. در اطراف آشیانه توسط والدین حفاظت می شوند. پس از ۲۵ تا ۳۰ روز قادر پرواز پیدا می کنند.

پراکندگی

در مناطق دشتی خوزستان تا هندیجان کمی بطرف پوشش در بهار و تابستان پراکنش دارد.

Characteristic

Red gape and black bill, long wings project behind tail at rest deeply forked tail unique to genus. Rump, white, chestnut under parts with pale trailing edge to secondaries. Buff throat bordered black. Sexes similar, L: 25m.

Status

Breeds in Khuzestan flat, near water bodies. It is summer visitor, and plenty in number. One bird reported from Shidvar island in 1972 (scott1972), it is uncommon in islands.

Food

Insectivorous, principally insects, especially beetles. Most active morning and evening usually foraging in flocks.

Habitat

Around of Shadegan marsh, Howr-al-Azim, and warm flats are breeding habitats.

Population

They are plenty in the number. There are not threats of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. It has not wintering population in Iran. The breeding population unknown. Around Shadegan about 1000 pairs has been bred in 2004 (Behrouzi Rad 2004).

Protection

The species does not need any especial conservation.

Breeding

Breeds around of Shadegan and Howr-al-Azim. Nestsite, on ground in the open often near water, occasionally in very short vegetation, but usually bare ground. Colonial nest, shallow scrape, little or in lining. Building by both sexes. Clutch size, 3(2-4), one brood. Monogamous. Incubation period, 17-19 days, by both sexes. Young precocial, and nidifugous. Leave nest at 2-3 days, cared for by both parents who regurgitate food for first week, young then becoming self-feeding. Fledging period, 25-30 days.

Distribution

Common from Khuzestan flats to Bushehr in spring and summer.

Charadriidae

خانواده سلیم

There are 66 species in the world, 22 species in Asia and 9 species at Persian Gulf and Oman sea coasts. Lives beside of waters. Mostly gregarious in non-breeding period. Diurnal and nocturnal. Small to medium-size waders. Short-billed, when feeding characteristically run little way and then stop. Neck short and thick, legs long with 3 relatively short toes, hind toe absent in most plovers, present in lapwings. Tail fairly short, rounded with 12 feathers Eyes large, wings long with 14-19 secondaries. Young, precocial and nidifogous. Sexes similar.

در جهان، از این خانواده ۶۶ گونه، در آسیا ۲۲ گونه، در ایران ۱۵ گونه و در منطقه خلیج فارس ۹ گونه وجود دارد. کنار آبری هستند و گروهی زندگی می کنند. روز و شب فعال هستند. جنه کوچک تا متوسط دارند. منقار کوتاه است. در زمان تغذیه کمی می دوند و می استند و به زمین نوک می زنند. گردن کوتاه و کلفت است. پاها نسبتاً بلند، باسه انگشت، دم کوتاه و گرد با ۱۲ پر، چشم هادرشت است. نر و ماده شیبه بهم هستند.

Vanellus vanellus (*Tringa vanellus*) Linnaeus 1758

Eng: Lapwing (Northern Lapwing)

Fr: vanneau huppe

Ger: kiebtiz

DU: Kievit

SP: Avefria Europea

SW: Tofsvipa

Arabic: Zegzag Shamy (زقراق شامي)

Persian: Khoros koly (خروس کولی)

خروس کولی

Characteristic

Crested appearance and fluttering flight on board-tipped wing distinctive .Under parts mostly white with black Brest band. Ventral area conspicuously orange-yellow .Throat black, legs orange, face white, upperparts dark iridescent purple-green. Sexes similar. L: 2831m.

Status

Winters at Persian Gulf coasts from Khuzestan to Boushehr. Few pairs breed in Khuzestan. Existence of the species not confirmed at Oman sea coasts.

Food

Predominantly ground-living in vertebrates.

Habitat

They live beside water. Live on grasslands.around shallow fresh, permanent of seasonal wetlands, and rivers.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN .It is non-protected special in Iran. In Mid-winter water birds count, wintering population reported less than 1500 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Breeds in Shadegan and Howr-al-Azim marshes. Nest site, on ground, grasslands, occasionally on dry spot surrounded water. Solitary to loosely colonial. Nest, shallow scrape vegetation. Building by male, who make a number from which female selects one which is enlarged and lined by both. Clutch size, 4, sometimes 3 or 5. Incubation period, 26-28 days, by both sexes. Young, precocial and nidifugous. Cared for by both parents. Fledging period, 35-40 days.

Distribution

Found from Khuzestan to Gouwater bay during winter. Breeding season, found only in Khuzestan marshes.

مشخصات

طول بدن ۳۱ تا ۲۸ سانتی متر، کاکل بلند و پرواز نا منظم از مشخصات بازی آن است. سطح شکمی سفید، نوار سیاه بروی سینه، زیر دم نارنجی متمایل به زرد، گلو سیاه، پا هانانچی، صورت سفید، سطح پشتی ارغوانی متمایل به سبز است. نر و ماده شبیه بهم هستند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد. به تعداد کم در خوزستان جوجه آوری دارد.

غذا

از بی مهره گان زمین زی تذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبریز است و در سواحل تالاب های کم عمق، چمن زارها و حواشی رودخانه ها بسر می برد.

جمعیت

وافر است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۱۵۰۰ عدد شمارش شده است. جمعیت جوجه آور آن نا معلوم است.

حافظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در استان خوزستان جوجه آوری دارد. آشیانه بروی زمین، در چمن زارهای خیس، خشکی های میان آب ها، مختصر، ساده و کم عمق ساخته می شود. آشیانه توسط پرنده نر ساخته می شود. پرنده نر چند آشیانه می سازد و ماده یکی از آن ها را برای تخم گذاری انتخاب می کند. ۳ تا ۵ تخم می گذارد. دوران تفریخ ۲۶ تا ۲۸ روز است. هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم ها می خواهند. جوجه ها خود کفای هستند و در اطراف آشیانه توسط والدین حفاظت می شوند. پس از ۴۵ تا ۴۵ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در زمستان در حواشی تالاب های کم عمق از خوزستان تا خلیج گواتر دیده می شود.

Chettusia leucurus (*Charadrius leucurus*, *Vanellus leucurus*) Lichtenstien 1823

Eng: White-tailed Plover (White-tailed Lapwing)

Fr: Vanneau à a quee

Ger: WEeisschwanzkiebits

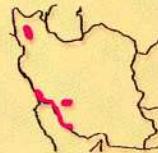
DU: Witstaartkievit

SP: Avefría coliblanca

SW: Sumpvia

Arabic: Getgat Abiz al Zil (قططاط أبيض الذيل)

Persian: Hkoros kolyeh Dom Sefid (خروس کولی دم سفید)

Characteristic

Brown and white plover, with long yellow legs, black and white wings, (white secondaries and black primaries), buff-brown neck, pale brown-grey chest and upper parts. Tail, rump, and under parts, white. In flight, pattern of upper wing bold, white panel of secondaries extended by broad white tips to greater coverts, most primary coverts and bases to inner primaries, and this white area separates black-edged, pale grey-brown wing-coverts from black primaries end tip to outer secondaries. Sexes similar. L: 26-29 cm.

Status

Resident in south of Iran at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Breed in Shadegan and Howr-al-Azim marshes.

Food

Insectivores, feeds mainly on aquatic insects and some molluscs, worms and small fresh water shrimps.

Habitat

Lives beside water. Lives on fresh or salt shallow marshes, pools, fish ponds, wet plains and around of canals. They did not live on beaches and islands.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted 2000-3000 individuals. Breeding population is not clear. In Khozestan, in 2003, 150 pairs have been bred.

Protection

They do not need special conservation.

Breeding

Breeds from Khozestan to Sarbaz River. Breeds around of fresh or salt marshes, fish ponds or pools and canals. Nest on ground, in the open, usually near water. Small colonial or solitary. Nest, shallow scrape. Clutch size, 3-4, incubation period 22-24 days, by both sexes. Young precocial and nidifugous. Fledging period, 30 days.

Distribution

Found from Khozestan to Sarbaz River, around canals, wet plains and shallow wetlands, but have not seen on beaches.

خروس کولی دم سفید

مشخصات

طول بدن ۲۶ تا ۲۹ سانتی متر. رنگ بدن قهوه ای و سفید، پاهای سیاه و سفید. (شاہیر های او لیه سیاه و تانویه سفید). سینه و سطح پشتی قهوه ای، گردن، قوهه ای کم رنگ، دم، دمگاه و سطح شکمی سفید است. در پرواز مگاه و پوش پر های روی دم و دم سفید و شاہیر های دم سیاه آن کاملاً اشکار است. تر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از پرنده گان بومی جنوب ایران است. در خوزستان بوفور جوجه اوری دارد. در ۴ فصل سال در اطراف تالاب های کم عمق شور و شیرین دیده می شود. گروهی زندگی می کنند. در تالاب های ساحلی دریای عمان مشاهده نشده است.

غذا

حشره خوار است. عمدتاً از حشرات و کمی نیز از نرم متنان و کرم ها و سخت پوستان تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حاشیه تالاب های کم عمق شور و شیرین، استخر های پر پوش ماهی، زمین های خیس و هواشی کانال های منطقه پسر می برد. ساحل دریا و جزایر دیده نمی شود.

جمعيت

وافر است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر مصایب شده است. جمعیت زمستان گذران آن در منطقه بین ۲ تا ۳ هزار عدد تخمین زده می شود. جمعیت جوجه اور آن نامعلوم است. در اطراف شادگان و هور العظیم در سال حدود ۱۵۰ چفت جوجه اوری کرده بود (مهروزی راد، ۱۳۸۱).

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

سر بر جوجه اوری می کند. اشیانه روی زمین بازو نزدیک آب ساخته می شود. در گروه های کوچک (غلب چند چفت) جوجه اوری می کنند. اشیانه سیار مختصر و از مواد گیاهی در داخل گودال کوچک ساخته می شود. تعداد تخم ها ۳ تا ۴ عدد است. دوران تیرخ ۲۲ تا ۲۳ روز است. هر دو پرنده نر و ماده روی تخم ها می خوابند. جوجه ها خود کفا و آشیانه گریز هستند. پس از ۳۰ روز قدرت پرواز بیدا می کنند.

پراکنش

از خوزستان تا خلیج گواتر در حواله رودخانه ها، زمین های خیس، هواشی تالاب های کم عمق دائمی و فصلی پراکنش دارد. در سواحل دریا دیده نمی شود.

Hoplopterus indicus (*Tringa indicus* , *Vanellus indicus*)

Boddaert 1783.

Eng: Red-wattled Plover (Red-watteled Lapwing)

Fr: Vanneau de l'Inde

Ger: Rotlappenkiebitz

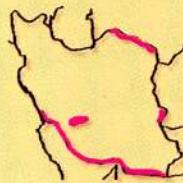
Du: Indische Kievit

Sp: Avefria de curuncula

Sw: Flikvipa

Arabic:

Persian: Didomak (دیدومک)

Characteristic

A large black, white and brownish plover, with long yellow legs and distinctive black and white head pattern with a bright red wattle around and in front of each red eye. Crown, nape, throat and breast black. Upper parts bronze-brown, under parts white. In flight, broad white wing-bar and rump with black band on tail. Sexes similar. L: 32-35 cm.

Status

Resident in south of Iran, from Khozestan to Gouwater Bay. Seen around shallow fresh water wetlands, pools, Fish ponds, canals and rivers. Did not seen on beaches and islands.

Food

Feeds on insects, mostly ground-dwelling invertebrates. Walks in short spurts, pausing to pick up prey. Feeding essentially nocturnal, starting at dusk, also active during day.

Habitat

Lives beside water, lives mainly inland in open country near fresh or brackish water, including canals, tanks, mud banks, rivers, ditches and puddles, particularly on cultivated land such as fallows, plough land and large irrigated gardens. They did not live on beaches and islands.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted 1500 individuals. Breeding population is not clear. In Khozesta, in 2003, about 700 pairs had been bred.

Protection

They do not need special conservation.

Breeding

Breeds throughout all habitat in south of Iran. Nest, on ground in the open, near water, often on slight mound or ridge with plant materials. Nest shallow scrape, lined small stones and debris or unlined. Clutch size, 2-3 eggs rarely 4. One broods and monogamous. Incubation, 26 days, by both sexes. Young precocial and nidifugous cared for by both parents. Fledging period are 25-30 days.

Distribution

Common from Shadegan marshes in Khozestan to Gouwater Bay in south east of Iran at Persian Gulf and Oman sea ecosystems.

دیدومک

مشخصات

طول بدن ۳۲-۳۵ سانتی متر. رنگ بدن سیاه و سفید و قهوه ای، جنه نسبتاً بزرگ با هازرد و بلند، سر سیاه، زائد پوستی قرمز بر روی قاعده مقار، چشم ها قرمز، تارک، پس س، گلو و سینه سیاه، سطح پشتی برتنزی، سطح شکمی سفید است. در پرواز، نوار سفید روی بالها، انتهای شاهیر های پرواز، سیاه و انتهای دم سفید دیده می شود. نر و ماده همسکل آند.

وضعیت

از گونه های یومی جنوب ایران است. از تالاب شادگان در خوزستان تا خلیج گواتر، در اطراف رودخانه ها، تالاب های کم عمق دیده می شود. ساحل زی نیست و در جزایر خلیج فارس دیده نمی شود.

غذا

از بتوز ها و حشرات تغذیه می کند. در فواصل کوتاه می دود و طعمه را صید می کند. اغلب شب ها تغذیه می کند، ولی در روز نیز فعال است و غذا می خورد.

زیستگاه

کنار آبری است. در زمین های مرطوب باز، هواشی تالاب های کم عمق با آب شیرین، اطراف کانال ها، رودخانه ها، زمین های کشت شده و آیش خیس سر می برد. ساحل زی نیست و در جزایر دیده نمی شود.

جمعیت

IUCN فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن ۱۵۰۰ عدد در زیستگاه های جنوبی ایران شمارش شده است. جمعیت جوجه اور آن نامعلوم است. در سال ۱۳۸۲ در خوزستان حدود ۷۰۰ جفت جوجه آور شمارش شده است (بهروزی راد ۱۳۸۲).

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در سراسر زیستگاه های مساعد جنوب تولید مثل می کند. آشیانه روی زمین های باز و نزدیک آب، بسیار ساده، مختصر و کم عمق، از مواد گیاهی ساخته می شود. تعداد تخم ها ۳ تا ۴ عدد و بندرت ۴۶ است. تک همسر است و مالی یکبار جوجه اوری دارد. دوران تفریخ ۲۶ روز است و هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم ها می خوابند. جوجه ها خود کفا هستند. در اطراف آشیانه توسط والدین حفاظت می شوند و پس از ۲۵ تا ۳۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

از تالاب های استان خوزستان تا خلیج گواتر در جنوب شرقی ایران پراکنش دارد.

Pluvialis Fulva Muller 1776

Eng: Pacific Golden Plover

Fr: Pluvier fauve

Ger: Kleiner Goldregenpfeifer

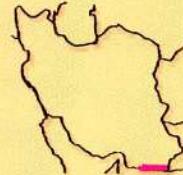
Du: Kleine Goudplevier

Sp: Chorlito siberiano

Sw: Tundrapipare

Arabic: Ghatghat Zahabi (قططاط ذهبي)

Persian: Salim Talai Khavary (سلیم طلایی خاوری)

سلیم طلایی خاوری

Characteristic

Small-sized plover, black under parts, and yellow mottled grayish upperparts. White line from side of face to flanks. Thin but distinct pale-yellow supercilium. In flight show no wing-bar. Under wing including axillaries grey. Bill and legs dark brown. Sexes similar. L: 24 cm.

Status

Mainly passage, rarely winter visitor to Oman sea coasts. Not reported from Persian Gulf coasts.

Food

Feeds on benthos, also some plants material. Most food taken from surface or by probing for 1-2 cm. Feeds in small flocks with other waders.

Habitat

More often mudflats and coasts also open grassland, cultivated fields.

Population

They are plenty in number in the world, but very rare or a few in the region. It is not listed on Red data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Passage or wintering population is unknown, because of uncountable of habitat at Oman sea coasts and unidentified of species.

Protection

The species and habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found at Oman sea coasts from Gouvatir Bay to Jask.

مشخصات

طول بدن ۲۴ سانتی متر. نر و ماده هم شکل اند. سطح شکمی سیاه، سطح پشتی طلایی با خال های سیاه، نوار سفید از طرفین صورت تا پهلوها ادامه دارد. منقار و پاهای سیاه، خط چشمی زرد کم رنگ، در پرواز خط بالی دیده نمی شود. زیر بال و بغل ها خاکستری است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و بندرت زمستان گذران سواحل دریای عمان است. از سواحل خلیج فارس گزارش نشده است.

غذا

از موجودات کفzی تعذیب می کند. در رژیم غذایی آن کمی مواد گیاهی نیز قرار دارد. طعمه از سطح بستر و یا از عمق یک تا دو سانتی متری صید می شود. تعذیب در گروههای کوچک و همراه با سایر گونه های کنار آپچر صورت می گیرد.

زیستگاه

اغلب در سواحل گلی، چمن زار های مرطوب ساحلی و مزارع حواشی سواحل بسر می برد.

جمعیت

در جهان فراوان است. در ایران و منطقه خلیج فارس بسیار کم است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران و عبوری آن نامشخص است. دلیل آن عدم تشخیص گونه و عدم شمارش همه زیستگاه های آن در سواحل دریای عمان است.

حافظت

گونه و زیستگاه های آن بایستی کاملاً حفاظت شوند.

تولید مثل

در سواحل دریای عمان جوجه آوری ندارد.

پراکنش

فقط در سواحل دریای عمان از خلیج گواتر تا جاسک پراکنش دارد.

Pluvialis squatarola (Tringa squatarola) Linnaeus 1785

Eng: Grey Plover

Fr: Pluvier argenté

Ger: Kiebitzregenpfeifer

Du: Zilverplevier

Sp: Chorlito gris

Sw: Kustpipare

Arabic: Ghatghat Ramadi (قططاط،رمادي)

Persian: Salim Khakestar (سلیم خاکستری)

سلیم خاکستری

Characteristic

Upper parts grey mottled white. Face and under parts black, for crown white, white line from side of face and neck may be diffuse along flanks but always present. Ventral pale-grey markings on breast, white edging to feathers on upperparts less marked. Sexes alike. L: 27-30 cm.

Status

Passage and winter visitor to coasts of Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Feeds invertebrates, molluscs, worms and crustaceans. Feeds often mixed with other waders.

Habitat

Lives beside water, live at Persian Gulf and Oman sea coasts, on tidal zone, permanent and seasonal wetlands.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population is not clear in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found from Khore-Mosa in Khozestan to Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries and tidal zone.

مشخصات

طول بدن ۳۰-۴۷ سانتی متر. صورت و سطح شکمی سیاه، سطح پشتی خاکستری با خال های سفید، خط سفیدی از طرفین گردن تا پهلوها وجود دارد، و پیشانی سفید است. در فصل غیر جوجه اوری، سطح شکمی سفید چرکی، با خال های خاکستری، سینه و سطح پشتی خاکستری، لبه پوش بر های پست سفید است. نر و ماده هم شکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه و عبوری تالاب های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است.

غذا

از بی مهره گان، نرمتنان، کرم ها و سخت پوسته تغذیه می کند. در گروه های کوچک، اغلب به همراه سایر گونه های کنار آبری تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار ابری است. در سواحل خلیج فارس، دریای عمان، تالاب های فصلی و دائمی منطقه بسیار برد.

جمعیت

فرآوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن نامعلوم است. در شماری های نیمه زمستانی تعداد انکی گزارش شده است، که دلیل آن عدم تشخیص گونه و عدم دسترسی به تمام زیستگاه های آن می باشد.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

از خور موسی در استان خوزستان تا خلیج گواتر در جنوب شرق ایران در ناحیه جزر و مدی پراکنش دارد.

Charadrius hiaticula Linnaeus 1785

Eng: Common Ringed Plover

Fr: Grand gravelot

Ger: Sandregenpfeifer

Du: Bontbekplevier

Sp: Chorlitejo grande

Sw: Storre strandpipare

Arabic: Abo al Rovous Motavagh (ابو الرووس مطوق)

Persian: Salimeh Tog-Dar (سلیم طوق دار)

سلیم طوق

مشخصات

Characteristic

Medium-sized, compact plover with conspicuous white wing-bar. One of the common shore birds, with distinctive pied head and breast pattern. Legs, orange-yellow, large white patch on forehead. Black chest-ring complete, narrow on hind neck but wide over chest. Upperparts, rump and upper wing-coverts grey-brown, latter contrasting with wide white bar across base of all secondaries and primaries. L: 18-20 cm.

Status

Winter migrant, winter on nearly all coasts in the region. A few found also in summer.

Food

Feeds on terrestrial and coastal invertebrates, principally marine polychate worms, crustaceans and molluscs.

Habitat

They live beside water, live at Persian Gulf and Oman Sea, on estuaries, islands, tidal zone and coastal wetlands. Khore-Mosa, Guovater Bay, Heleh, Shadegan and Howr-al-azim are main habitats.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. There is not threat of their extinction. Wintering and breeding population is not clear at south of Iran. During mid-winter waterbirds counts, less than 1000 individuals reported at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Breeding status of the species at Persian Gulf and Oman Sea coasts unknown.

Distribution

Common at Persian Gulf and Oman Sea coasts in tidal zone from Khore-Mosa to Gouvat Bay.

طول بدن ۱۸ تا ۲۰ سانتی متر، متوسط الجثه و ساحل زی، با نوار بالی سفید و مشخص، سر و سینه دارای نوار های پهن سیاه و سفید مشخص، پاهای سفیدی متمایل به زرد که سفید روی پیشانی، طوق بلوطی کامل، در پشت گردن باریک تر می شود. سطح پشتی، دمگاه و پوش پر های بال قهوه ای - خاکستری که نضاد خاصی را نوار بالی سفید شاهیر های اولیه و تازویه نشان می دهد. سطح دم قهوه ای تبره، پر های حاشیه آن سفید، سطح شکمی سفید، منقار تارنجی با انتهای سیاه، عدسی جشم سیاه، با حلقه زرد در دور آن. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از پرندگان زمستان گذران سواحل دریای عمان و خلیج فارس می باشد. در تابستان نیز به تعداد کم در منطقه حضور دارد.

غذا

از بی مهره گان آبزی و خشک زی و عمداً از کرم های پلی کت، سخت پوستان و نرمستان تغذیه می کند.

زیستگاه

کار آبزی است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان در ناحیه جزرو و مدی در خور ها و جزایر سر بردارد. خور موسمی، خلیج گواتر، خور های جنگل های حرا، تالاب های حله، شادگان، هور العظیم از زیستگاه های اصلی آن است.

جمعیت

فراوان است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. جمعیت زمستان گذران آن حدود ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است که آمار درست نمی باشد. دلیل آن عدم تشخیص گونه و عدم شمارش کلیه زیستگاه های آن است.

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

جوچه اوری آن در سواحل خلیج فارس و دریای عمان نا مشخص است.

پراکندگی

در سراسر تالاب های ساحلی در ناحیه جزرو و مدی و جزایر از هور العظیم تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Charadrius dubius Scopoli 1786

Eng: Little Ringed Plover

Fr: Petit Gravelot

Ger: Flussregenpfeifer

Du: Kleine Plevier

Sp: Chorlitejo chico

Sw: Minder strandpipare

(ابوالرووس صغير) (Abo al roous Saghir)

Persian: Salim Togy Kochek (سلیم طوقی کوچک)

Characteristic

Small plover with conspicuous yellow eye ring and long pinkish legs. Lacks wing-bar in flight, bill black, eyes comparatively large, iris black. Small rounded head distinctly patterned, with black line above bill joining black lores and extending into bold panel along upper cheeks and into band over fore crown, last separated from dull brown rear crown by sharp white line running forward from well behind eye and running up and over crown. Small white patch on forehead, black chest-ring complete, narrow over back of lower neck but widening across chest. Beak, rump, tail, upper wing-coverts dull brown. Outer tail feathers and under parts white. Sexes alike. L: 14-16cm.

Status

Found throughout all seasons at Persian Gulf and Oman sea coasts. Main population of the species is winter migratory in the region. Breeds near fresh shallow waters, especially sandy islands in the rivers.

Food

Feeds on insects and other invertebrates. Seeks prey from or just below surface of ground, also from shallow water.

Habitat

Lives beside water, lives on rivers side, estuaries, islands beach, mudflats, shallow permanent or seasonal wetlands with vegetation or without vegetation, at Persian Gulf and Oman sea coasts, from Kozestan to Gouvater Bay.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted about 1000-2000 individuals. Breeding population is not known.

Protection

They do not need any especial conservation.

Breeding

Breeds in the region. Nest site, on bare ground or among low vegetation. Often on small sand islands in rivers. Solitary. Nest shallow scrape, unlined, or with small pieces of vegetation or stones. Building by male, who one to several scrapes during courtship, of which female select one for laying. Clutch size, 4, sometimes and 3. Incubation period, 24-25 days, by both sexes. Young precocial and nidifugous. Fledging period, 25-28 days.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts.

سلیم طوقی کوچک

مشخصات

طول بدن ۱۴ تا ۱۶ سانتی متر. طول دم ۳ تا ۴ سانتی متر، جنه کوچک، حلقه چشم زرد و مشخص، پاهای بلند و صورتی، بال ها بدون آینه بالی در پرواز. مقنار سیاه، پشت هادرشت و عدنسی چشم سیاه، سر کوچک و نوار سیاه بر پیشانی دارد که توسيط دو نوار سفید در پایین و بالا محدود می شود. نوار سیاه دیگری از قاعده منقار تا پشت چشم ها ادامه دارد. لکه سفید کوچکی بر پیشانی و طوق سیاه بر سینه دارد که بطریق سر بریک تر می شود. دنگاه، پوش پر های بال فهوجه ای است. پر های حاشیه دم و سطح شکمی سفید است. نر و ماده هم شکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سواحل دریای عمان و خلیج فارس دیده می شود. جمعیت اصلی آن از مهاجران زمستان گذران منطقه است. روی جزایر سنی و خشکی های درون رودخانه ها جوجه اوری دارد.

غذا

عدم تراز حشرات و سایر بی مهره گان آبزی تغذیه می کند. تغذیه از سطح زمین های مرطوب یا سطح آب های کم عمق صورت می گیرد.

ژیستگاه

کنار آبزی است. در حواشی رودخانه ها، سواحل جزایر، خورها، خلیج ها و اطراف تالاب های کم عمق با آب شور و شیرین بسر می برد.

جمعیت

فراؤن است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن ۱ تا ۱۱ هزار عدد در منطقه شمارش شده است. تعداد جمعیت جوجه اور آن نا معلوم است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل دارد. آشیانه بر روی زمین عربان بدون مواد خاص، یا با کمی مواد گیاهی، توسط جنس نر ساخته می شود. پرنده نر چند آشیانه می سازد و ماده نکی از آن ها انتخاب و تخم گذاری می کند. تعداد تخم ها ۴ عدد است. دوران تغیر ۲۵ تا ۲۶ روز است. هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم ها می خوابند. جوجه اوری انفرادی است. جوجه ها خود کفاستند. پس از ۲۵ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکندگی

در سراسر مناطق تالابی، جزایر و سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Charadrius alexandrinus Linnaeus 1758

Eng: Kentish Plover

Fr: Gravelot a Collier interrompu

Ger: Seeregenpfeifer

Du: Stranplevier

Sp: Chorlitejo patinegro

Sv: Svartbent Strandpipare

Arabic: Abo al Rovous Eskandari (ابوالرووس اسكندری)

Persian: Salimeh Kochek (سلیم کوچک)

Characteristic

Small plover with sandy-brown upper parts and short black or dark legs. Sexes dissimilar, Male: crown and hind neck chestnut-brown contrasting with white forehead and black frontal bar. Eye-stripe black. Broken breast band small and black, never join. Female: Crown grayish-brown, darker fore, diffuse eye-stripe brown. Smudges at side of breast same color as back. In flight, wing show white central wing-bar and pale tip to secondaries pure white sides to tail coverts contrast more obviously with brown rump and tail-center. L: 15-17 cm.

Status

Resident, seen along all coasts of Persian Gulf and Oman Sea coasts. Wintering population is more than breeding. Breeds near fresh shallow waters, especially sandy islands in the rivers.

Food

Feeds on insects, crustacean, worms and molluscs.

Habitat

Lives beside water, live on estuaries, tidal zone, coastal and mangrove wetlands. Prefers sea coasts than inland water.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted less than 500 individuals in the region. Breeding population unknown.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Breeds in the region. Nest site, on ground, often near water, in the open or partly sheltered by plants. Solitary, or in loose groups. Nest, shallow scrape, lined small pebbles, shell fragment or vegetation. Clutch size, 3, sometimes 2-4, monogamous, one brood. Incubation period, 24-27 days, by both sexes. Young precocial and nidifugous. Fledging period, 27-31 days.

Distribution

Seen along all coasts of Persian Gulf and Oman Sea, from Khozestan to Gouvat Bay.

سلیم کوچک

مشخصات

طول بدن ۱۵ تا ۱۷ سانتی متر، جثه کوچک با سطح پشتی قهوه‌ای شنی، پاهای کوتاه و تیره، نر و ماده اندکی با هم تفاوت دارند. در پرنده نر، تارک و پشت گردن قهوه‌ای بلوطی، پیشانی سفید و دارای نوار سیاه، خط چشمی سیاه، طوق سینه کامل نیست. در پرنده ماده، تارک قهوه‌ای خاکستری، خط چشمی قهوه‌ای کم رنگ، سینه سفید و لکه طرفین سینه هم رنگ سطح پشتی است. در پرواز، نوار سفید بر روی شاهیرهای اولیه و ثانویه دیده می‌شود. پرهای سفید چرک حاشیه دم، تضاد خاصی را با پرهای قهوه‌ای وسط دم و دمگاه نشان می‌دهد.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سواحل خلیج فارس و دریای دیده می‌شود، ولی در زمستان جمعیت بیشتری دارد. در سواحل و جزایر شنی، روی خشکی‌های اطراف رودخانه‌ها جوجه آوری می‌کند.

غذا

از حشرات، سخت پوستان، کرم‌ها و نرم‌تنان تغذیه می‌کند.

زیستگاه

کنار آبری است، در خورها، ناحیه جزر و مدار، جزایر، تالاب‌های ساحلی و مانگروف‌سرمی برده سواحل دریا بیشتر از آب‌های داخلی ترجیح می‌دهد.

جمعیت

فراوان است در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. مشکلی از نظر بقاء ندارد. جمعیت زمستانه آن کم تراز ۵۰۰ عدد در منطقه شمارش شده است. جمعیت جوجه آور آن نامعلوم است.

حفظاً

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری دارد. آشیانه روی زمین و نزدیک آب، در میان گیاهان کوتاه و یا زمین‌های بدون گیاه ساخته می‌شود. تک همسر است و سالی یکبار جوجه آوری می‌کند. تعداد تخم ۳ عدد گاهی ۲ تا ۴ عدد می‌باشد. دوران تفریخ ۲۷ تا ۲۴ روز و هر دو پرنده نر و ماده روی تخم‌ها می‌خوابند. جوجه‌ها خود کفا هستند و پس از ۲۷ روز قادر به پرواز پیدا می‌کنند.

پراکنش

در جزایر و سراسر سواحل خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Charadrius mongolus Pallas 1976

Eng: Lesser Sand Plover

Fr: Gravelot de Mongolie

Ger: Mongolenregenpfeifer

Du: Mongoolse Plevier

Sp: Chorlitejo mongol chico

Sv: Mongolpipare

Arabic:

Persian: Salim Sheny Kochek

سلیم شنی کوچک

Characteristic

Similar to Greater Sand Plover, but smaller than it, with shorter, less bulbous bill and shorter dark brown legs. Lores, area around eye and frontal bar black. Sides of neck and board breast-band rusty-red contrasting with white throat. Upper parts sandy-brown, under parts white with dusky patches on side of breast forming in complete red breast band in breeding and brown in non-breeding. Sexes alike. L: 18-21cm.

Status

Winter and passage visitor to coasts of Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Feeds, invertebrates (insects, crustaceans, molluscs, and annelid worms). Feeds in scattered flocks, often mixed with other waders. Runs quickly in short spurt, dipping forward obliquely to pick up prey.

Habitat

Lives beside water. Lives tidal zone, mudflats, sandy coasts at Persian Gulf and Oman Sea.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not breed in the region.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts, from Khuzestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۸۱ تا ۲۱ سانتی متر است، منقار کوتاه، پاها قهوه ای تیره، اطراف چشم ها و پیشانی سیاه، گلو سفید، سینه قرمز روش، در فصل غیر زاد آوری سطح شکمی سفید با طوق سینه قهوه ای و در فصل زاد آوری قرمز، نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه و عبوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان است.

غذا

از بی مهره گان، (حشرات، سخت پوستان، نرمتنان و کرم ها) در گروه های کوچک و اغلب، همراه با سایر گونه های کنار آبریز تعذیبه می کند.

زیستگاه

کار آبریز است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در زمین های گلی، ناحیه جزر و مدی و سواحل شنی بسر می برد.

جمعیت

فرداون است. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. مشکلی از نظر بقاء ندارد. جمعیت زمستان گذران آن نامعلوم است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

ثولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل گلی، ناحیه جزر و مدی، تالاب های مانگرو، از خور موسی تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Charadrius leschenaultii Lesson 1826

Eng: Greater Sand Plover

Fr: Gravelot de leschenault

Ger: Wustenregenpeifer

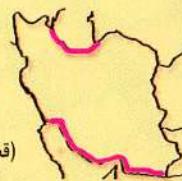
Du: Woestijnplevier

Sp: Chorlitejo mongol

Sw: Okenpipare

Arabic: Getgat al Ramal al Kabir (قططاط الرمل الكبير)

Persian: salim sheny (سلیم شنی)

سلیم شنی

Characteristic

Upperparts brown-grey, underparts white. Large heavy-billed pale grey-brown. Black stripe through eye, grey patches at side of breast. Forehead white with black band. Sexes similar. L: 22-25 cm.

Status

Winter migrant at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Feeds on insects, especially Coleoptera.

Habitat

Live beside water. Lives on sandy beaches, islands and mudflats, at Persian Gulf and Oman Sea.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population is low and unclear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not breed in the region.

Distribution

Found on sandy beaches, mudflats and tidal zone of Persian Gulf and Oman Sea.

مشخصات

طول بدن ۲۲ تا ۲۵ سانتی متر، سطح پشتی به رنگ قهوه ای مایل به خاکستری و سطح شکمی آن سفید است. مقارن نسبتاً بزرگ و ضخیم، و به رنگ قهوه ای خاکستری است پیشانی سفید، با نوار پهن سیاه، خط چشمی سیاه. تن و ماده هم شکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. غذا

از حشرات تغذیه می کند.

زیستگاه

کار آبزی است. در سواحل شنی، زمین های گلی و جزایر خلیج فارس پسر می برد.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن نا مشخص می باشد.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

جوچه اوری

در منطقه جوچه اوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل شنی، گلزار های خلیج فارس و دریای عمان از خور موسی تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Charadrius morinellus (Eudromias morinellus)

Linnaeus 1758

Eng: Eurasian Dotterel

Fr: Pluvier guignard

Ger: Mornellregenpfeifer

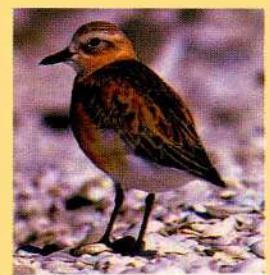
Du: Morinelpievier

Sp: Chorlito carambolo

Sw: Fjallpipare

Arabic: Getgat Aghir (قططاط اغیر)

Persian: salim Kohy (سلیم کوهی)

سلیم کوهی

Characteristic

Medium-sized noticeably compact plover. Bill dark grey, legs yellowish, throat white, pink-grey breast, lower flanks belly deep rufous, becoming black in center and at near of belly and contrasting with white vent. Eye-stripe almost black, isolated below eye by white lower face and throat. Sexes alike. L 20-22cm.

Status

Passage and winter visitors to coasts of Persian Gulf. Mostly observe in Khouzestan wetlands.

Food

Principally insects and molluscs, earthworm and plant material.

Habitat

Lives fare from water. Lives on salty flats, sandy flats and poor farmlands and grasslands.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species. Wintering population is unknown.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found on sandy flats and salty flats in Khouzestan. Existence of the species is not confirmed at Oman Sea coasts.

مشخصات

طل بدن ۲۰-۲۲ سانتی متر، متوسط الجثة، منقار خاکستری تیره، پاهای زرد، گلو سفید، شکم قرمز، خط چشمی سیاه، سفیدی گلو را از خط سفید بالای چشم ها جدا می کند. تارک سیاه، سینه خاکستری، خط سفیدی بین سینه خاکستری و شکم قرمز قرار دارد.

وضعیت

از مهاجران زمستانی و عبوری خلیج فارس است. در استان خوزستان بیشتر مشاهده می شود.

غذا

از حشرات، نرمتنان، کرم ها و مقداری نیز از مواد گیاهی تغذیه می کند.

زیستگاه

کمتر در کنار آب دیده می شود. در شوره زارها، شن زارهای ساحلی و علفزارها بسر می برد.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن نا مشخص است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاص ندارد.

تولید مثل

در منطقه زاد آوری ندارد.

پراکنش

در زمین های هموار، شوره زارها و شن زارهای خوزستان پراکنش دارد. حضور آن در سواحل دریایی عمان تأیید نشده است.

Scolopacidae

They are small to large waders with long bill and legs and short wings and neck. There are 86 species in the world, 60 species in Asia, 25 in region. Bill-length and shape vary, animal food caught vary according to length and shape of each species bill. Body's variable in shape, slender to plum. Females often slightly larger and longer billed than males. Flight is fast and direct in most often enclose frocks formation. 15- 22 secondaries and P10 longest. Tail short with 12 feathers. 4 toes in all species, but toes fairly long, hind toe small and raised. Sexes similar; 2 moults per cycle. Primaries replaced descendantly, during post-breeding moult of body or later. Young precocial and nidifogous. Gregarious, typically in flocks outside breeding season. Monogamous, one brood. Wintering migrant of Persian Gulf and Oman Sea coasts, but seen in all season as passage migrants in the region. Main habitats are mudflats and tidal zone. Feeding essentially nocturnal starting at dust, also active during day.

خانواده آبچلیک

پرندگان کنار آبری از کوچک تا متوسط الحجم می باشند. در جهان ۸۷ گونه، در آسیا ۶۰ گونه، در منطقه خلیج فارس ۲۵ گونه حضور دارد. در گونه های این خانواده، منقار نسبت به بقیه کنار آبری ها بزرگ تر و بال ها کوتاه تر است. رژیم غذایی گونه های مختلف متناسب با طول منقار آن ها است. معمولاً ماده ها کمی بزرگ تر از نر ها و طول منقار آن هایی کمی بلند تر است. شکل بدن متغیر، از کشیده تا فربه می باشد. پرواز سریع، مستقیم و گروهی دارند. تعداد شاهیر های ثانویه ۱۵ تا ۲۲ عدد است، شاهیر دهمی بلند تر از همه است. دم کوتاه و پر دارد.^۴ انگشت دارند. انگشتان نسبتاً بلند، ولی انگشت عقبی کوتاه و در بالا قرار دارد. نر و ماده همشکل اند. در هر سال دو بار پربری دارند. یک قبیل از جوجه آوری و دومی بعد از زاد آوری، جوجه ها خود کفا هستند. گروهی و همراه با سایر گونه های کنار آبری پسر می بزن. تک همسر می باشند. سالی یکبار جوجه آوری دارند. اکثر گونه های این خانواده از مهاجران زمستان گذران سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشند، ولی بصورت مهاجر عبوری در ۴ فصل سال در منطقه مشاهده می شوند. در زمین های گلی، نواحی جزرومدی، خورها و خلیج ها زندگی می کنند. از موجودات کفرزی در طول شب تعذیبه می کنند، در طول روز نیز فعالیت می کنند.

Limosa limosa (Scolopax limosa) Linnaeus 1758

Eng: Black-tailed Godwit

Fr: Bare a Queue noire

Ger: Uferschnepfe

Du: Grutto

Sp: Aguja colinegra

Sw: Rodspov

Arabic: Bagoyagot Soltania (بogyagot Soltania)

Persian: Gilanshahe Bal Sefid (gilanshahe Bal Sefid)

گیلانشاه دم سیاه

Characteristic

Ground-color of fore-body mainly dull pink chestnut in summer, paler grey-brown in winter. Long, almost straightbill, longlegs. Bill black at tip, flesh-pink at base. Legs dark-grey, project beyond tail in flight. Rump, upper tail-covert base of tail white, rest of tail black. Upper wing base bold white, wing-bar at base of flight-feathers. In summer, head, neck, forepart of mantel, chest, and pre-belly basically pale pink-chestnut. In winter, head forepart of mantel grey-brown and under parts grey-white. Sexes similar. L: 40-44 cm.

Status

Passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems.

Food

Feeds on benthoses, chiefly invertebrates, in winter and on migration, also plant material. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on waterside, muddy freshwater margins, flood land marshes, also estuaries and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population counted about 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar (on estuaries, flood plain, shallow wetlands).

مشخصات

طول بدن ۴۰-۴۴ سانتی متر، رنگ زمینه جلو بدن، صورتی متمايل به بلوطي در تابستان و در زمستان خاکستری مایل به قهوه ای است. منقار بلند و در انتهای سیاه، در قاعده صورتی، پاها بلند و خاکستری، و در پرواز بلندتر از دم قرار می گیرند. دمگاه پوش پرهای رویی دم و قاعده دم سفید، انتهای دم سیاه است. زیر بال های سفید و خط بالی سفید در پرواز مشاهده می شود. در تابستان سر و سینه بلوطي رنگ، پهلوها و شکم سفید و دارای راهراه عرضی تقریباً سیاه است. در زمستان سر و سینه خاکستری مایل به قهوه ای و سطح شکمی سفید چر کی است. خط چشمی سفید دارد.

وضعیت

از پرندهای مهاجر زمستان گذران و عبوری اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد.

غذا

از موجودات کفری تغذیه می کند. در زمستان از مواد گیاهی نیز استفاده می کند. تغذیه گروهی و به همراه سایر گونه های کنار آبری انجام می گیرد.

زیستگاه

کنار آبری است. در حاشیه آب های شیرین و لب شور، در زمین های سیالابی، مصب ها و نهرها و نواحی جزر و مدی دیده می شود.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سواحل جنوبی ایران ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پرآکشن

از تالاب های خوزستان تا دهانه رودخانه سریاز در خورها، مصب ها، حواشی تالاب های ساحلی و مانگرو، در منطقه جزر و مد بروآکشن دارد.

Limosa lapponica (Scolopax lapponica) Linnaeus 1758

Eng: Bar-tailed Godwit

Fr: Barge rousse

Ger: Pfuhlschnepfe

Du: Rosse Grutto

Sp: Aguja colipinta

Sv: Myrspov

Arabic: Bagoyagat Mokhatt al Zanab (بقوته مخططة الذنب)

Persian: Gilanshahen Hanai (گیلانشاه حنای)

گیلانشاه حنای

Characteristic

It is medium-sized wader, with long bill, slightly upturned. Bill black at tip, flesh-pink at base, legs dark-grey, only part of toe projects beyond tail in flight. Steep forehead, lower back, rump, upper tail-coverts, tail are white with blackish-brown barring, so look whitish. No white bar on upper wing. In summer, head, neck, and breast and under parts, is rich chestnut with no barring. In winter, head, neck, breast are pale grey-brown. Sexes dissimilar. Female is duller than male. L: 37-41cm.

Status

Passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea shores.

Food

Feeds on benthoses, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast Feeds at tide line from mud, or in water. Obtain much prey by probing whilst walking also pick prey from surface of water. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on water side, at Persian Gulf and Oman Sea shores, on estuaries, tidal zone and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 200 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, flood plain, shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۴۲-۳۷ سانتی متر، متوسط الجثه، منقار کمی بطرف بالا خمیده و رنگ آن در انتهای سیاه و در قاعده صورتی است. باها خاکستری تر، در پرواز کمی ازدم بیرون زدگی دارد. دمگاه، بخش پائینی پشت، پوش پرهای روی دم و دم سفید، با خطوط قهوه ای متمایل به سیاه، فاقد خط بالی می باشد. در تراستان، سرو و گزنه، سینه و شکم بلوطی است. در زمستان، سر، گردن، سینه و سطح شکمی، خاکستری مایل به قهوه ای است. نر و ماده کمی تفاوت رنگ دارند.

وضعیت

از همراهان زمستان گذران و عبوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد.

غذا

از موجودات کفزی در مناطق گلی و درون آب های کم عمق تقذیه می کند. صید طعمه با جستجو در حالت راه رفتن و از زیر گل انجام می شود، گاهی از سطح آب نیز طعمه را صید می کند. تقذیه گروهی و بهمراه سایر گونه های کنار آبی صورت می گیرد.

زیستگاه

کنار آبی است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، خلیج ها، و ناحیه جزر و مدی بسر می برد.

جمعیت

فرابان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تر از ۲۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوواتر پراکنش دارد.

Numenius phaeopus (Scolopax phaeopus)

Linnaeus 1758

Eng: Wimbler

Fr: Courlis Courlieu

Ger: Regenbrachovegel

Du: Regenwulp

Sp: Zarapito trinador

Sw: Smaslov

(کروان غیطی صنیر) (Kervan Ghiti Saghir)

(گیلانشاه ابو سفید) (Gilanshahe Abro-sefid)

گیلانشاه ابو سفید

Characteristic

Medium-sized wader, with bill noticeably and abruptly bent downwards towards tip and rather uniform plumage. Long down-curved bill black except flesh-colored base to lower mandible. Legs bluish-grey. Bold dark lateral crown stripes. Distinctive tittering trill and at close range by tow dark and one pale stripe on head. Obvious dark supercilium, dark eye-stripe, chest more finely streaked and flanks more distinctly barred and marking of upper parts look more mottled than streaked. In flight, lower back and rump white, and barring on flanks. Sexes alike. L: 40-43 cm.

Status

Passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea shores. Few remain summer in the region.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast, also some plant materials. Feeds at tide line from mud, or in water. Obtain much prey by probing whilst walking; also pick prey from surface of water. Feeds in group, often with other waders, proportion in diet depending on seasonal availability.

Habitat

Lives on waterside, at Persian Gulf and Oman Seashores, on estuaries, tidal zone and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is no threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouva ter Bay near Chahbahar, on estuaries, flood plain and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۴۳ تا ۴۰ سانتی متر، متوسط الحجم، منقار بلند و قمهده و سیاه، پا ها خاکستری مایل به قهوه ای، تارک دارای دو خط نیزه ای و در میان آن یک خط کرم رنگ، بین چشم ها و منقار خط مشخص دارد. خط چشمی تیره سینه و پهلو ها دارای خطوط تیره مشخص است. در پرورا، پائین پشت و دمگاه سفید، پهلو ها خط دار دیده می شود. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران و عبوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد. به تعداد کم در تابستان در منطقه باقی ماند. **غذا**

از موجودات کفری در مناطق گلی و درون آب های کم عمق تعذیه می کند. صید طعمه با جستجو در حالت راه رفت و از زیر گل انجام می شود، گاهی از سطح آب نیز طعمه را صید می کند. تعذیه گروهی و بهمراه سایر گونه های کنار آبی صورت می گیرد. رژیم غذایی بستگی به تغییرات فصلی و امکان در دسترس بودن غذا دارد.

زیستگاه

کنار آبری است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، خلیج ها، و تالیه جزر و مدی بسیار می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تر از ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظات خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Numenius tenuirostris Vieillot 1817

Eng: Slender-billed Curlew

Fr: Courlis a bec grele

Ger: Dunnschnabelbrachvogel

Du: Dunbekwulp

Sp: Zarapito fino

Sw: Smalnabbad spov

Arabic: Kervan al Rafia Mengar (كروان رفيع المنقار)

Persian: Gilanshahe Khaldar (gilanشاه خالدار)

گیلانشاه خالدار (نوک باریک)

Characteristic

Medium-sized Curlew, with finer and more delicate bill. Distinguished from other medium-sized Curlew by lack of crown-stripe and lateral long bill is black, except pinkish-brown base. Slightly more slender than other Curlews. Supercilium paler and contrasting with dark crown. Breast almost pure white with clearly defined dark-brown streaks. Flanks white with bound round blackish-brown spots of heart shaped. In flight, lower back to upper tail-coverts white, with some brown streak on upper tail coverts. Sexes alike. L: 36-41cm.

Status

Very rare passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea shores.

Food

Feeds on benthoses, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. Also some plant materials. Obtain much prey by probing whilst walking also pick prey from benthic. Feeds singly on moisture grounds.

Habitat

Lives on water side, at Persian Gulf and Oman Sea shores, on estuaries, tidal zone and sandy beaches.

Population (EN)

They are very low in number. It is listed on Red Data Book of IUCN as an endangered species. It is protected in Iran. Wintering population reported about 20-30 individuals.

Protection

They need specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found a few at Persian Gulf and Oman sea shores, on mangrove wetlands, estuaries and tidal zone.

مشخصات

طول بدن ۴۱ تا ۶۳ سانتی متر، متوسط الجثة، منقار باریک با خمیدگی کم، بدلیل نداشتن خطوط بر روی تارک و رنگ روشن تر از سایر گیلانشاه ها قابل تشخیص است. منقار بلند و سیاه، در قاعده مایل به صورتی، حد فاصل چشم ها و منقار تیره، سینه سفید با خطوط قهوه ای تیره، پهلوها سفید با خال های مایل به سیاه به شکل قلب، در پرواز بخش پائینی پشت و پوش پرهای دم سفید دارای خطوط قهوه ای است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران و عوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد. تعداد آن بسیار اندک است.

غذا

از موجودات کفزی در مناطق گلی و خارج از آب تغذیه می کند. صید طعمه با جستجو در حالت راه رفتن و از زیر گل انجام می شود، گاهی از سطح زمین نیز طعمه را صید می کند. تغذیه انفرادی و بندرت بهمراه سایر گونه های کنار آبزی صورت می گیرد. رژیم غذایی بستگی به تغییرات فصلی و امکان در دسترس بودن غذا دارد.

زیستگاه

کنار آبزی است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، خلیج ها، و ناحیه جزر و مدی بسیار می برد.

جمعیت (EN)

نادر است. در فهرست سرخ IUCN به عنوان گونه در خطر انقراض ثبت شده است. در ایران حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانی بسیار کم و حدود ۳۰ تا ۲۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی دارد. تمام زیستگاه های آن بایستی حفاظت شوند.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گواتر کمی دور تر از آب دیده می شود.

Numenius arquata (Scopula arquata) nLinnaeus 1758
Eng: Curlew (Western Curlew, Eurasian Curlew)
Fr: Courlis cendré
Ger: Grosser Brachvogel
Du: Wulp
Sp: Zarapito real
Sw: Storspov
(کروان اماء اوروپی)
Persian: Gilanshaheh Bozorg (گیلانشاه بزرگ)

گیلانشاه بزرگ

Characteristic

Large to very large, bulky wader, with remarkable long and decurved bill, long legs, and rather uniform plumage. Plumage grey-brown, often looking done at distance. Lower back, rump, upper tail-coverts are white. No white bar on upper wing. Under wing white, head, neck, chest pale buff-brown with dark streaks on first three and dark blotches and diffuse bars on last, streaks on chest heavy, almost black primaries and primary coverts also contrast with inner wing. Vent and under tail-coverts distinctly streaked and spotted. Sexes alike. L: 50-60cm.

Status

Passage and winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea shores. Few remain summer in the region

Food

Feeds on benthoses, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast, also some plant materials. Feeds at tide line from mud, or in water. Obtain much prey by probing whilst walking, picking and jabbing. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on water side, at Persian Gulf and Oman Sea shores, on estuaries, tidal zone and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 2000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۵۰ تا ۶۰ سانتی متر. از پرندگان کنار آبجر بزرگ جنه، با بهای بلند، منقار بلند و خمیده، بر و بال خاکستری- قهوه ای که از دور قهوه ای بنظر می رسد. پائین پشت، پوش بر های روی دم، دمگاه و زیر بال ها سفید است. فاقد خط بالی، سر، گردن و سینه نخودی مایل به قهوه ای، روی سینه دارای خطوط تیره، شاهپر های اولیه تیره با پخش های سفید داخلی بال تضاد نشان می دهد. دم دارای خطوط قهوه ای است. نر و ماده همسکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستان گذران و عبوری سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد. به تعداد کم در تابستان در منطقه باقی می ماند. **غذا**

از موجودات کفری در مناطق گلی و درون آب های عميق تغذیه می کند. صید طعمه با جستجو در راه رفتن و از زیر گل انجام می شود، گاهی از سطح آب نیز طعمه را صید می کند. تغذیه گروهی و بهمراه سایر گونه های کنار آبزی صورت می گیرد. رژیم غذایی بستگی به تعییرات فصلی و امکان در دسترس بودن غذا دارد. تغذیه به سه روش انجام می گیرد: برداشتن طعمه از روی ستر، جستجوی طعمه در داخل گل، و راه رفتن و جستجوی طعمه.

زیستگاه

کنار آبزی است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، خلیج ها، و ناحیه جزر و مدی سر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۲۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظ

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.
تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان
از خوزستان تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Tringa totanus (Scolopax totanus) Linnaeus 1758

Eng: Redshank

Fr: Chevalier gambette

Ger: Rostschenkel

Tureluur

Sp: Archibebe comum

Sw: Rodbenä

Arabic: Titoy Ahmar al Sag Oroubi (طبوی احمر الساق اوروبي)

Persian: Abchelikeh Pa-Sorkh (ابچلیک پاسرخ)

آبچلیک پاسرخ

Characteristic

Medium-sized, rather olive-brown wader, with rather long, orange-red bare parts, blaze of white over trailing edge of wings, lower back, and rump. Legs red, bill orange-red, upper parts ashy-brown, under parts white with dark brown spots on breast. Sexes alike. L: 27-29cm.

Status

Common in all seasons, at Persian Gulf and Oman Sea coast, but wintering population is more than other seasons.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast, also some plant materials. Obtain much prey by probing whilst walking, picking and jabbing. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on water side, at Persian Gulf and Oman Sea shores ecosystems.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azimin in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouwater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۷ تا ۲۹ سانتی متر، متوسط الجثة، رنگ پر و بال قهوه ای مایل به زیتونی، لبه شاهیر های اویله و ثانویه دال و دمگاه سفیدی باشد. پاهای قرمز، مقار نارنجی مایل به قرمز، سطح پشتی قهوه ای مایل به خاکستری، سطح شکمی سفید با خال های قهوه ای بروزی سینه دارد. نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در حواشی و سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. تعداد آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است. در منطقه جوجه اوری ندارد.

گذا

گستره غذایی وسیعی دارد. اغلب از سخت پوستان، نرمنان و کرم ها تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبریزی است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، آبگیر های فصلی و دائمی شور و شیرین بسر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر یقاندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظ

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گواتر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگیر ها و تالاب های ساحلی داخلی و در ناحیه جزر و مدنی پراکنش دارد.

Tringa erythropus (Scolopax erythropus) Pallas 1767
Eng: Spotted Redshank
Fr: Chevalier arlequin
Ger: Dunkler Wasserläufer
Du: Zavarte Ruiter
Sp: Archibebe oscuro
Sw: Svartsnappa
Arabic: Titoy Argat Ahmar al-Sag
Persian: Abchelikeh Dody (آبچلیک دودی)

آبچلیک خالدار

Characteristic

Color of plumage seasonal variation. In summer, the only all-dark wader with wedge-shaped white rump. Long, almost snipe-like red-based bill always distinguishes from other shanks. No white bar on upper wing. In winter, supercilium white, extends behind eye. Lores black, under parts white, legs orange-red. Sexes alike. L: 29-33cm.

Status

Common in all seasons, at Persian Gulf and Oman Sea coast, but wintering population is more than other seasons.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast, also some plant materials. Obtain much prey by probing whilst walking, picking and jabbing. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on waterside, at Persian Gulf and Oman Seashores ecosystems.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 500 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouwater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۹-۳۳ سانتی متر، رنگ پر و بال در زمستان و تابستان کمی با هم تفاوت دارد. در تابستان رنگ پرهای بدن سیاه و دمگاه سفید، منقار بلند، سیاه و در قاعده قرمز است. خط بالی ندارد. در زمستان، سطح پشتی خاکستری تیره، خط چشمی سفید که تا پشت چشم ادامه دارد. فاصله بین چشمها و مقار سیاه و سطح شکمی سفید، پا ها نارنجی مایل به قرمز است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در حواشی و سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. تعداد آن در زمستان بیشتر از سایر فصوی است. در منطقه جوجه آوری ندارد.

غذا

گستره غذایی وسیعی دارد. اغلب از سخت پوستان، نرمتلان و کرم ها تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها مصب ها، آبگیر های فصلی و دائمی شور و شیرین بسر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های تیمه زمستانه کم تر از ۵۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پرائشن

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوادر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگیرها و تالاب های ساحلی داخلی و در ناحیه جزر و مدی پرائشن دارد.

Tringa stagnatilis (Totanus stenotis) Bechstein 1803
 Eng: Marsh Sandpiper
 Fr: Chevalier sténatil
 Ger: Teichwasserläufer
 Du: Poelruiter
 Sp: Archibebé fino
 Sw: Damasnappa
 Arabic: Titoy al-Betaiej (طبطوي البناج)
 Persian: abchelikeh Talaby (ابچلیک تالابی)

آبچلیک تالابی

Characteristic

Upper parts are grayish-brown. Under parts white. No white bar on upper wing, slender straight black bill, tail white fine brown barring, extremely long grayish-green legs, which project further beyond tail. Supercilium white. Sexes alike. L: 22-25cm.

Status

Common in all seasons, at Persian Gulf and Oman Sea coast, but wintering population is more than other seasons.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans and worms. On coast, also some plant materials. Obtain much prey by probing whilst walking, picking and jabbing. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on waterside, at Persian Gulf and Oman Sea shores ecosystems.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 2000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouwater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۲ تا ۲۵ سانتی متر، سطح پشتی قهوه ای - خاکستری، سطح شکمی سفید و در سینه خالدار، منقار بلند و سیاه، فاقد خط بالی، دم سفید با خطوط قهوه ای در انها، پاهای بلند و خاکستری مایل به سبز که در پرواز بلندتر از دم قرار می گیرند. نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در حواشی و سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. تعداد آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است. در منطقه جوجه آوری ندارد.

غذا

گستره غذایی وسیعی دارد. اغلب از سخت پوستان، نرمنان و کرم ها تغذیه می کند. صید طعمه با هر فتن در اب های کم عمق در مسیر های نیم دایره ای صورت می گیرد. طعمه را از روی کیاهان یا بستر گلی صید می کند. تغذیه گروهی بهمراه سایر گونه های کنار آبری است.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه هاع مصب ها، آبگیر های فصلی و دائمی شور و شیرین بسیار برد.

جمعیت

فرانوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کمتر از ۲۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوآتر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگیر ها و تالاب های ساحلی داخلی و در ناحیه جزء و مدی پراکش دارد.

Tringa nebularia (scolopax nebularia) Gunnerus 1767

Eng: Greenshank

Fr: Chevalier aboyer

Ger: Grunschenkel

Du: Groenpootruiter

Sp: Archibebe claro

Sw: Gluttsnappa

(طیوی اخضر الساق) (Titoy Akgzar al-Sag)

(آجلیک با سبز) (Abcheliceh Pa-sabz)

آجلیک پا سبز

Characteristic

When standing, blackish upper parts with white spot and breast contrast with clear white belly and flanks. Bill is somewhat up-turned, legs are long and green. Lower back, rump, upper tail-coverts white, no white bar on upper wing; in flight, legs project noticeably beyond tail. Fore supercilium and throat usually appear upper chest strongly flecked brown-black. Tail white barred grey-brown and black. Sexes similar. L: 30-35cm.

Status

Common in all seasons, at Persian Gulf and Oman Sea sheltered shores, but wintering population is more than other seasons.

Food

Feeds on benthoses, chiefly invertebrates, especially insects, crustaceans, worms and small fish larvae. Obtain much prey by probing whilst walking, standing and running. Prey taken from water surface, plants, benthic or sometimes from the air. Feeds in group, often with other waders.

Habitat

Lives on muddy shallow water side. Winter mainly on coast on sheltered shores, at Persian Gulf and Oman Sea shores on tidal zone, islands, without much vegetation.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported less than 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۳۵-۴۰ سانتی متر، سطح پشتی و سینه سیاه با سطح شکمی سفید تضاد خاصی را نشان می دهد. مونقار کمی بطراف بالا خمیده، پاهای سبز است. پائین پشت، دمگاه و پوش برها روبی دم سفید، بدون خط سفید بالی، در پرواز پاهای زم بلندتر قرار می گیرند. صورت و گلو سفید، گردن و بالای سینه قهوه ای - تبر و خالدار است. دم سفید و در انتهای دارای خطوط قهوه ای است. نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

در فصل سال در حواشی و سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. تعداد آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است. در منطقه جوجه اوری ندارد.

غذا

گستره غذایی وسیعی دارد. اغلب از سخت پوستان، نرمتلان، کرم ها و لارو ماهی، بصورت ایستاده، راه رفت و یا حتی دویدن، طعمه را صید و تقدیمه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، آبگیر های فصلی و دایمی شور و شیرین که دارای پوشش گیاهی کمی هستند، پسر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوادر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آنگر ها و تالاب های ساحلی داخلی و در ناحیه جزو و مذی پراکنش دارد.

Tringa ochropus Linnaeus 1758

Eng: Green Sandpiper

Fr: Chevalier cul-blanc

Ger: Waldwasserläufer

Du: Witgatje

Sp: Andarrios grande

Sw: Skogssnappa

Arabic: Titooy Akhzar (طيطوي اخضر)

Persian: Abchelik Takzy (ابچلیک تک زی)

آبچلیک تک زی

Characteristic

Medium-sized wader, under parts, rump, is white, upper parts green-brown. Tail is white with 2-3 broad black bars. Supercilium is short, joins white eye-ring. Legs blackish-green, do not project much beyond tail in flight. Throat white, but fore neck, chest increasingly streaked and spotted. In flight, wings appear uniform dark on both surfaces. Sexes similar. L: 21-24cm.

Status

Broad-fronted passage and winter visitor to fresh water throughout the Persian Gulf and Oman Sea. Rarely seen on beaches.

Food

Benthos eater, chiefly invertebrates. Feeds mainly by picking food from shallow water and from surface of ground or plants, rarely probes. Feeds also insects include aquatic and terrestrial, taken mainly from wet surface and small fish caught by rapid pecking movement and brought to land before eating.

Habitat

Lives on waterside, at Persian Gulf and Oman Sea shores ecosystems, mainly fresh water.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvaater Bay near Chahbahar, on coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۱ تا ۲۴ سانتی متر، متوسط الجثه، رنگ بوش پرهای سطح پشتی قهوه‌ای مایل به سبز، سطح شکمی و دمگاه سفید، در انتهای دم ۲ یا ۳ خط سیاه دارد. پاهای سیاه مایل به سبز، در پرواز کمی بلندتر از دم دیده می‌شوند. گلو سفید چرکی، جلو گرد و سینه خط و خالدار است.

وسيعه

از پرندگان زستان گذران و عبوری حواشی تالاب‌ها و اطراف رودخانه‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. کم‌تر در ساحل دیده می‌شود. آب‌های شیرین را ترجیح می‌دهد.

غذا

از موجودات کفزی، از حشرات و لارو ماهیان کوچک، در آب های کم عمق، از سطح زمین و یا از سطح گیاهان تعذیه می‌کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب‌ها، خورها، اطراف رودخانه‌ها، مصب‌ها، آبگیر‌های فصلی و دائمی شیرین بسیاری بود. کم‌تر در سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می‌شود. زیستگاه‌های کم عمق آب شیرین را ترجیح می‌دهد.

جمعیت

فرماون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زستان گذران آن در سرشماری‌های نیمه زستانه کم‌تر از ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظا

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در حواشی تالاب‌های خوزستان تا خلیج گواتر در مصب‌ها، آبگیر‌ها و تالاب‌های داخلی با آب شیرین و به تعداد کم، در ناحیه جزر و مدي پراکنش دارد.

Xenus cinereus (Scolopax cinereus, Tringa terek, Terekia cinerea)

Eng: Terek Sandpiper

Fr: Bargette de Terek

Ger: Terekwasserläufer

Du: Terek Ruiter

Sp: Andarrios de Terek

Sw: Tereksnappa

Arabic:

Persian: Abchelik Nook Sar Bala (آبچلیک نوک سر بالا)

آبچلیک نوک سر بالا

Characteristic

Medium-sized wader, upper parts, grey-brown, under parts and under wing white, all feathers of upper parts have narrow blackish shaft-streaks. Primaries dark, secondaries blackish-brown, with broad white tips. Bill is long and up curved. Tail is ash-grey in center, pale on sides. Legs, short yellow-orange. Sexes alike. L: 22-24 cm.

Status

Passage and winter visitor throughout the Persian Gulf and Oman Sea. Found a few during other seasons. Seen on coasts and islands.

Food

Benthos eater, chiefly invertebrates. Feeds mainly by probing, mainly in exposed mud, with food often being washed before swallowing.

Habitat

Lives on waterside, lives mainly coastal on tidal mudflats, salt marshes, mangroves wetlands, estuaries, islands and tidal zone of Persian Gulf and Oman Sea

Population

They are plenty in number. There is not threat of extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 500 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۲-۴۲ تا ۴۶ سانتی متر، متوسط الجثة، سطح پشتی قهوه ای مایل به کاستری، سطح شکمی و زیر بال ها سفید، شاهپر های اولیه تیره، شاهپر های ثانویه قهوه ای با انتهای سفید، تمام پوش بر های پشت دارای خطوط ریز سیاه، منقار بلند و به طرف بالا خمیده است. دم کاستری و در وسط در حاشیه کمر زنگ تر، پاهای کوتاه و نارنجی مایل به زرد است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از پرنده گان زمستان گذران و عبوری حواشی تالاب ها و اطراف رودخانه، جزایر و سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. به تعداد کم در سایر فصول نیز دیده می شود.

غذا

از موجودات کفری، از حشرات، در زمین های گلی و ناحیه جزرومدی تغذیه می کند. معمولاً طعمه را قبل از بعیدن در آب شستشو می دهد.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، جنگل های مانگرو، مصب ها، آبگر های فصلی و دائمی و سواحل جزایر سر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۵۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

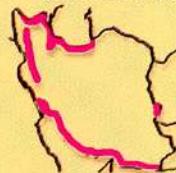
تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوادر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگر ها و تالاب های داخلی و در ناحیه جزر و مذی پراکنش دارد.

Actitis hypoleucus (Tringa hypoleucus) Linnaeus 1758
Eng: Common Sandpiper
Fr: Chevalier guignette
Ger: Flussufer laufer
Du: Oeverloper
Sp: Andarrios chico
Sw: Drillsnappa
Arabic: Titooy (طيطوي)
Persian: Abchelike Avaz Khan (آبچلیک اوای خوان)

آبچلیک آواز خوان

Characteristic

Small, rather long-bodied and short-legged Sandpiper, with long tail obvious when wagged or spread in flight. Upper parts are dark grey-brown, with narrow shaft-streaks crossed by black barring. Under parts white, with white peak in front of wing. Distinguished by habits of bobbing head up and down while walking. Short neck, Long tail, white wing bar, brown rump and tail with pale outer edges. Sexes similar. L: 19-21cm

Status

Passage and winter visitor throughout the Persian Gulf and Oman Sea. Found a few during other seasons. Widespread in small number with other waders.

Food

Benthos eater feeds mainly invertebrates. Chiefly by probing, mainly in exposed mud. Also by pecking from water or ground.

Habitat

Lives water-margins of most kind, running, standing or coastal, but seldom open shore or flats.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتی متر، کوچک جثه با پاهای کوتاه و دم بلند در پرواز، سطح شکمی سفید با لکه قهوه ای در جلو بال، سطح پشتی قهوه ای با رگه های تیره. در حال راه رفتن مرتب اسرا، بالا و پائین می شود. گردن کوتاه، دم بلند و دارای خط ایلی سفید، دمگاه قهوه ای، دم قهوه ای با حاشیه رنگ پریده. نر و ماده همسشكلي اند.

وضعیت

از پرندگان زمستان گذران و مهاجر عبوری حواشی تالاب ها و اطراف رودخانه ها، جزایر و سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. به تعداد کم در سایر فصول نیز دیده می شود. گروهی و همراه با سایر کار آپر هادیده می شود.

غذا

از موجودات کفری، از حشرات، در زمین های گلی و ناحیه جزر و مدی تغذیه می کند.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه هاچنگل مای مانگرو، مصب ها، آبگیر های فصلی و دائمی و سواحل جزایر پسر می برد. در سواحل باز شنی کم تر دیده می شود.

جمعیت

فرماون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تر از ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گواتر در خورها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگیر ها و تالاب های داخلی، در تاجیه جزر و مدی پراکنش دارد.

Arenaria interpres (Tringa interpres) Linnaeus 1758

Eng: Ruddy Turnstone

Fr: Tournepiere a collier

Ger: Steniwalzer

DU: Steenloper

SW: Roskarl

Arabic: Ganbrat-al-Maa (قبر الماء)

Persian: Sang-Gardan (سنگ گردان)

سنگ گردن

Characteristic

Small-sized with black and white in all plumage. Short black bill, short orange-red legs. In summer, Male's head and breast white with distinctive pattern of black stripes. Upper parts chestnut with black and white markings. Female's head duller with less white, more streaks on crown. In winter, both sexes lose chestnut color, head uniformly dark brown. Legs dark orange. L: 22-24cm.

Status

Passage and winter visitor throughout the Persian Gulf and Oman Sea shores.

Food

Benthos eater, in breeding season, principally insects, through plant material, at other season's chiefly invertebrates, includes insects, crustaceans and molluscs. Overturns objects to peck up prey beneath. On occasion, several individuals work together to overturn large object.

Habitat

Lives on water side, on rocky or sandy coasts of Persian Gulf and Oman Sea.

Population

They are plenty in number. There is not threat of extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 200 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouvater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۴ تا ۲۶ سانتی متر، کوچک جثه و پرنده و نگار سیاه و سفید، منقار کوتاه و سیاه، پاهای کوتاه و نارنجی، تر و ماده همشکل اند، ولی در فصل جوجه آوری اندکی تفاوت رنگ دارند. در تابستان پرنده تر دارای سر و سینه سفید با خطوط سیاه می باشد. سطح پشتی بلوطی با خال های سیاه و سفید و سطح شکمی سفید است. در پرندۀ ماده، سر تیره تر و سفیدی کم تر و دارای خطوط زیاد بر روی تارک است. در فصل زمستان هر دو جنس رنگ بلوطی را از دست می دهند و سر قهوه ای و پاهای نارنجی می شوند.

وضعیت

از پرندگان زمستان گذران و مهاجر عبوری حواشی تالاب ها و اطراف رودخانه، جزایر و سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. به تعداد بسیار کم در سایر فضول نیز در منطقه دیده می شود.

غذا

از موجودات کفزی، از حشرات، در زمین های گلی و ناحیه جزر و مدلی تعذیب می کند. در فصل جوجه آوری عمده تر از حشرات و در سایر فضول حشرات، سخت پوستان و نرم تر از حشرات استفاده می کند. با گرداندن سنگ ها و یا اشیاء، طعمه را پیدا می کند. گاهی برای برگرداندن اشیاء بزرگ چند پرندۀ با هم همکاری می کنند.

زیستگاه

کهار آبری است. در حواشی تالاب ها، در سواحل سنگلاخی و شنی خلیج فارس و دریای عمان بسیار می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تر از ۲۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل
در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش
در سراسر سواحل سنگلاخی و شنی خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Gallinago media (Scolopax media) Latham 1787

Eng: Great Snipe

Fr: Becassine double

Ger: Doppelschneppe

Du: Poel snip

Sp: Agachdiza real

Sw: Dubbelbecksin

Arabian: Bokashinat Motadat (بکاشینه معاده)

Persian: Pashalakeh Bozorg (باشک بزرگ)

Characteristic

Medium-sized, long-billed wader, with striped head and back, bright brown plumage, flanks fully barred belly pure white, supercilium buff. In flight typically show two whitish line along tips of medium and greater coverts, white on outer tail feathers conspicuous and diagnostic. Under parts dark. White flank and belly strongly barred. Sexes similar. L: 27-29 cm (bill 5/5-7 cm).

Status

Generally scarce passage migrant, occasional winter records from Persian Gulf coasts from Khuzestan to Bandar Abbas. Not reported from Oman sea coasts.

Food

Feeds on benthos, mainly earthworms, molluscs and insects. Feeds generally solitary or in very small scattered flocks.

Habitat

Lives on water side, wet grasslands, fields, shallow fresh marshes and water-margins. Not reported from Oman Sea coasts.

Population (VU)

The population is very low. It is listed on Red Data Book of IUCN as a Vulnerable. It is non-protected species in Iran. Passage and wintering population is not clear.

Protection

They need special conservation. The species and their habitats should be protected.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Scare around of Persian Gulf coasts from Khuzestan to Bandar Abbas in passage or winter.

مشخصات

طول بدن ۲۷ تا ۲۹ سانتی متر، (طول منقار ۵/۵ تا ۷ سانتی متر)، نر و ماده هم‌شکل‌اند. متوسط اجنه، خطوط فراوان در پشت و روی سر، رنگ پرو بال قهوه‌ای روشن، پهلوهای دارای خطوط فراوان، شکم کم سفید، خط چشمی کرم رنگ، در پرواز بر روی پوش پرهای بال هادو خط سفید مشخص دیده می‌شود. زیر بال های تیره، شکم خط دارد و پهلوهای سفید است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و بندرت زمستان گذران سواحل خلیج فارس از خوزستان تا بندر عباس می‌باشد.

غذا

از کفربیان بستر تغذیه می‌کند. از کرم‌ها، نرم‌تنان، و حشرات استفاده می‌کند. تغذیه انفرادی و یا در گروه‌های کوچک انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کنار آبری است. در سواحل خلیج فارس در زمین‌های مرطوب، مزارع و جوششی خورها و تالاب‌های کم عمق فصلی و دائمی پسر می‌برد.

جمعیت (VU)

جمعیت آن کم است. در فهرست سرخ IUCN با عنوان گونه در خطر انقراض (VU) ثبت شده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران آن نا معلوم است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی دارد. بایستی گونه و زیستگاه‌های آن حفاظت کامل شوند.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل خلیج فارس از خوزستان تا بندر عباس در تالاب‌های کم عمق پراکنش دارد.

Gallinago gallinago (Scolopax gallinago)

Linnaeus 1758

Eng: Common Snipe

Fr: Becassine des marais

Ger: Bekassine

Du: Watersnip

Sp: Agachadiza comun

Sw: Enkelbeckasin

Arabic: Bokashin (بکاشین)

Persian: Pashalakeh Mamoly (پاشلک معمولی)

پاشلک معمولی

Characteristic

Medium-sized, long billed wader, crown brown black, divided by buff line. Dark head stripes and pale back stripes from the tow most striking marks of upper parts. Lower back and rum olive-brown, upper tail-coverts barred pink-buff and black. Wings generally brown, but coverts have white of buff tips. Sexes alike. L: 25-27cm (bill 6-7cm).

Status

Passage and winter visitor to most parts of Persian Gulf and Oman sea coasts.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, Feeds mainly on wet ground at edge of water or in shallow wetlands. Feeds in small number with other waders.

Habitat

Lives on waterside, at Persian Gulf and Oman Seashores, shallow coastal wetlands, muddy short grass marshes and mudflats.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to mouth of Sarbaz River in Gouwater Bay near Chahbahar, on estuaries, coastal and shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۲۵ تا ۲۷ سانتی متر، (منقار ۶ تا ۷ سانتی متر)، متوسط الجثة، منقار بلند، رنگ قهوه‌ای تارک توسط خط نخودی به دو بخش تقسیم شده است. صورت قهوه‌ای کمرنگ، خط پهنسی مشخص، خطوط سر و خطوط پشت سبب شده است که سطح پشتی آن پر خط و خال بنظیر آید. دمگاه و پشت قهوه‌ای مایل به زيتونی، پوش پرهای روی دم نخودی خط دار و بال ها قهوه‌ای، پوش پرهای آن در انتهای سفید است. نر و ماده همسشكل اند.

وضعیت

از همچراجن عبوری و زمستان گذران سواحل خلیج فارس و دریای عمان است.

غذا

از موجودات کفری تغذیه می کند. اغلب در زمین های مرطوب در حواشی آب ها و یا تالاب های کم عمق تغذیه می کند. تغذیه در گروه های کوچک و به همراه سایر کنار آبچرها صورت می گیرد.

زیستگاه

کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورهای، اطراف رودخانه ها، مصب ها، آبگیر های فصلی، دائمی شور و شیرین و مزارع تزدیک سواحل و زمین های مرطوب بسر می برد.

جمعیت

فراروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل و اطراف جزایر خلیج فارس و دریای عمان از خوزستان تا خلیج گواتر در خور ها، مصب ها، تالاب های مانگرو، آبگیر ها و تالاب های ساحلی داخلی و در ناحیه جزرو مدی پراکنش دارد.

Lymnocryptes minimus (Scolopax minimus) Brunnich 1767
 Eng: Jack Snipe
 Fr: Becassine sourde
 Ger: Zwergschneipe
 Du: Bokje
 Sp: Agachadiza chica
 Sw: Dvargbeckasin
 Arabic: Bokashinat Saghirat
 Persian: pashalake Kochek (باشلک کوچک)

پاشلک کوچک

مشخصات

طول بدن ۱۷ تا ۲۰ سانتی متر، (منقار ۶ تا ۷ سانتی متر)،
 کوچک جنه، منقار کوتاه، ۴ سانتی متر، نر و ماده همسکل اند. وسط
 تارک تیره، خط چشمی مشخص، سطاخ پشتی سیاه با خطوط سبز
 ارغوانی، دم قهوه ای، در پرواز در انتهای شاپر های ثانویه سفید و
 خط سفید در پشت دیده می شود.

وضعیت

از مهاجران عوری و زمستان گذران سواحل خلیج فارس
 تا جاسک می باشد. از جنوب شرقی از سواحل دریای عمان گزارش
 نشده است.

غذا

از موجودات کفرزی، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد
 گیاهی تغذیه می کند. تغذیه معمولاً انفرادی و اغلب شیانه انجام می گیرد.
زیستگاه
 کنار آبری است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه
 ها، مصب ها، آبگیر های فصلی، دامی شور و شیرین و مزارع نزدیک
 سواحل و زمین های مرطوب بسر می برد.

جمعیت

فرابان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ
 IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت
 زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰
 عدد شمارش شده است.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.
تولید مثل
 در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

از سواحل خوزستان تا جاسک در خورها، مصب ها، تالاب
 های مانگرو، آبگیر ها و تالاب های ساحلی و داخلی پراکنش دارد.

Calidris alba (*Tringa alba*, *Crocethia alba*) Pallas 1767
 Eng: Sanderling
 Fr: Becasseau
 Ger: Sanderling
 Du: Drieteenstrandloper
 Sp: Correlimos tridactylo
 Sw: Sandlopare
 Arabic: Modravan (مُدْرَافَانْ)
 Persian: Talileh Sefid (تلیله سفید)

تلیله سفید

Characteristic

Small-sized, short-billed wader, legs black, in summer, head, neck and breast deep chestnut with small, dark-brown streaks, under parts white. In winter, upper parts pale grey, face whitish, under parts white. In flight, white patches on side of rump and upper parts-coverts, conspicuous broad white wing-bar. L: 20-21 cm.

Status

Passage and winter visitor in small numbers to Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Feeds on benthos, chiefly small invertebrates. Feeds in flocks with other waders.

Habitat

Lives on water side, sandy beaches, tidal sandy beaches and mudflats.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation

Breeding

They do not have breeding in the region

Distribution

Spread at Persian Gulf coasts from Khuzestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۲۱ تا ۲۲ سانتی متر، کوچک جثه، نر و ماده همشکل اند. منقار کوتاه و سیاه، یاها سیاه. در فصل تابستان، سر، گردن و سینه بلوطی تیره، باخطوط کوتاه قهوه ای، سطح شکمی کاملاً سفید است. در فصل زمستان، سطح پشتی خاکستری کم رنگ، صورت مایل به سفید و سطح شکمی سفید است. در پرواز دو خط بالی سفید و طرفین سفید دم آن مشخص است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد

غاذا

از موجودات کفری، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تغذیه می کند. تغذیه گروهی و به همراه سایر کنار آبچرها صورت می گیرد.

زیستگاه

کنار آبزی است. در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزارها و نواحی جزر و مدی بسر می برد.

جمعیت

فراروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Calidris minuta (Tringa minuta) Leiseler 1812

Eng: Little Stint

Fr: Becasseau minute

Ger: Zwerstrandläufer

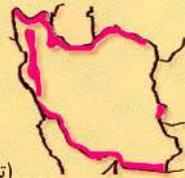
Du: Kleine Strandloper

Sp: Correlimos menudo

Sw: Smasnappa

Arabic: Fatirat (فطيره)

Persian: Talileh kochek (تلیله کوچک)

تلیله کوچک

Characteristic

Small-sized wader, marked seasonal variation. In summer, upper parts and crown foxy, chest full garget of red and brown speckles. Under parts and eye strip, white. In winter, upper parts, neck and chest are whitish. In flight, relatively dark wing-coverts and brown-black flight feathers isolate white wing-bar and outer tail-feathers. Rump, tail-center feathers and legs are black. Sexes similar. L: 12-14 cm.

Status

Passage and winter visitor throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feed in flocks with other waders. Pick food items off surface, inundated or not, with characteristic rapid dashing.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population counted 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf from Khouzestan to Gouvater Bay in south east of Iran.

مشخصات

طول بدن ۱۲ تا ۱۴ سانتی متر، کوچک جثه، نرم و ماده همشكلاً اند. در تابستان و زمستان کمی تفاوت رنگ دارد. در فصل تابستان، سطح پشتی و تارک حنایی دارد. سینه رگه به بالری از رنگ خرمایی، شکم و ابرو سفید است. در فصل زمستان، سطح پشتی به رنگ خاکستری، گردن و سینه سفید تر است. در پرواز خط بالی و سفیدی دوطرف دمگاه پیدا است. پاهای و پرهای وسطی دم سیاه است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد.

غذا

از موجودات کفزی، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تقدیمه می کند. تقدیمه گروهی و به همراه سایر کنار آجره صورت می گیرد. صید طعمه از سطح زمین و در زمین های سیالابی از بسترهای حرکت های سریع انجام می گیرد.

زیستگاه

کنار آبزی است. در اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزارها و نواحی جزر و مدی بسر می برد.

جمعیت

فرآوان است. مشکلی از نظر یقان ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت شده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Calidris temminckii Leisler 1812

Eng: Temminck's Stint

Fr: Becasseau de Temminck

Ger: Temminckstrandläufer

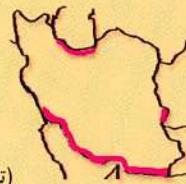
Du: Temminckes Strandloper

Sp: Correlimos de Temminck

Sw: Mosnappa

Arabic: Fatirat Tamand (قطبيرة تمتد)

Persian: Talileh Dom sefid (تلیله دم سفید)

تلیله دم سفید

Characteristic

Small-sized wader, upper parts brown-grey, breast dark grey-brown, under parts white, legs, variable (yellow-greenish-grey, occasionally blackish). Little seasonal variation, in winter, duller than summer. Chest always strongly marked, with garget of brown streaks on grey ground. Chin, throat white. 4-5 outer feathers on each side of tail are white and center-feathers of tail brown. Sexes similar. L: 13-15cm.

Status

Passage and winter visitor throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts. Small number found in summer in the region.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feed in flocks with other waders. Pick food items off surface, inundated or not, with characteristic rapid dashing.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf, from Khozestan to Gouvater Bay in south east of Iran.

مشخصات

طول بدن ۱۳ تا ۱۵ سانتی متر، کوچک جثه، نر و ماده همسشكل اند. سطح پشتی قهوه ای مایل به خاکستری. سطح شکمی سفید، سینه قهوه ای، پاهای زرد تا قهوه ای است. در زمستان و تابستان کمی تقاضوت رنگ دارد. در زمستان رنگ پریده تر است. سینه خاکستری با حوطه قهوه ای، چانه و گلو سفید است. ۴ یا ۵ پر اطراف دم، سفید و پرهای وسط دم قهوه ای است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان می باشد. به تعداد کم در تابستان نیز در منطقه دیده می شود.

غذا

از موجودات کفزی، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تغذیه می کند. تغذیه گروهی و به همراه سایر گونه های کنار آبی چرخ صورت می گیرد. صید طعمه از سطح زمین و در زمین های سیلانی از بسته با حرکت های سریع انجام می گیرد.

زیستگاه

کنار آبی است. در اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزار ها و نواحی جزرو مدری بسر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل و جزایر دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Calidris alpina (Tringa alpina)

Linnaeus 1758

Eng: Dunlin

Fr: Becasseau variable

Ger: Alpenstrandläufer

Du: Bonte Strandloper

Sp: Correlimos comun

Sw: Karrsnappa

Arabic: Darigat (دریچه)

Persian: Talileh Shekam Siah (تیله شکم سیاه)

تیله شکم سیاه**Characteristic**

Generally the commonest small wader of the shore, in summer is only small wader with black lower breast and belly, upper parts and crown, chestnut with black strip. Longish black bill, under wing white. In winter, when breast grayish, under parts white, upper parts grey-brown. In flight, distinct white sides to rump and uppertail-coverts, clear white wing-bar. Sexess similar. L: 16-20cm.

Status

Passage and winter visitor to all coasts of Persian Gulf and Oman Sea ecosystems. Small number found in summer in the region.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feeds in flocks with other waders. Pick food items off surface, or probing to varying depth.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population counted 1000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region

Distribution

Spread throughout Persian Gulf, from Khuzestan to Gouvater Bay at south east of Iran.

مشخصات

طول بدن ۲۰ تا ۲۰ سانتی متر، کوچک جثه، نر و ماده همشکل اند. تنها تیله‌ای است که در تابستان سلحشور شکمی و قسمت پائین سینه سیاهی دارد. سطح پشتی و تازک بلوطی رنگ آن با رگه رگه سیاه، قسمت بالای سینه اش سفید و دارای رگه‌های ظرفیت تری است. مقایر نسبتاً دراز و نوک آن اندکی به پائین خمیدگی دارد. در زمستان، سطح پشتی خاکستری مایل به قهوه‌ای رگه‌گو سطح شکمی سفید است. خط بالی سفید و دمگاه و طرفین سفید دم در پرواز کاملاً مشخص است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران اکوسیستم‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد. به تعداد کم در تابستان نیز دیده می‌شود.

گذا

از موجودات کفرزی، حشرات، نرم‌تنان، کرم‌ها و کمی نیز از مواد گیاهی تغذیه می‌کند. تغذیه گروهی و به همراه سایر کنار آبی‌ها صورت می‌گیرد. صید طعمه از سطح زمین و در زمین‌های سیلانی از سرسر، با حرکت‌های سریع انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کنار آبی است. در اکوسیستم‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب‌ها، خورها، اطراف رودخانه‌ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزارها و نواحی جزیر و مداری سر بر می‌برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN بیت شده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری‌های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گوادر پراکنش دارد.

Philomachus pugnax (Tringa pugnax)

Linnaeus 1758

Eng: Ruff

Fr: Chevalier combattant

Ger: Kampfläufer

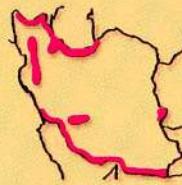
Du: kemphaan

Sp: Combateante

Sw: Brushane

Arabic: Hajvalat (حجاله)

Persian: Abchelikeh Shekil (آجلیک شکل)

آجلیک شکل

مشخصات

Characteristic

Female, reeve is noticeably smaller and slighter than male ruff. Color of plumage is very variable during seasons. Almost any combination of black, white, Rufous brown and buff with bars and streaks. Ruff usually differing from ear tufts. Bill and leg color also variable, bill red, yellow, brown or blackish, legs green, yellow, orange or flesh. White belly, black chest, and long color red feathers on neck are characteristics of male. Female (Reeve), upper parts is grey-brown, with dark center to feathers, under parts white to buff-brown. Dusky-buff on chest and paler on lower face. L: 25-30cm.

Status

Passage and winter visitor to all coasts of Persian Gulf and Oman Sea ecosystems. Small number found in summer in the region.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feeds in flocks with other waders. Pick food items off surface, or probing to varying depth.

Habitat

Live on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 800 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf, from Khuzestan to Gouvater Bay at south east of Iran.

طول بدن ۲۵ تا ۳۰ سانتی متر، ماده کوچک تر از نر است. رنگ پر و بال در فصوص مختلف متفاوت است. معمولاً آن رنگی از سیاه و سفید، قهوه‌ای کم رنگ، نخودی همراه با خطوط فراوان است. نرها داشتن گوش پرهای بلند شناخته می‌شود. رنگ منقار و پاهای متفاوت است. رنگ منقار از سرخ، زرد، قهوه‌ای مایل به سیاه و پاهای سبز؛ زرد تارانجی تغییر می‌کند. شکم سفید، سینه سیاه، پر های مایل به بلند رنگی بر دور گردن از مشخصات پرنده نر است. در پرنده ماده، سطح شکمی خاکستری مایل به قهوه‌ای، دارای پوش پر های سیاه بال به سفید و سطح شکمی سفید مایل به نخودی و سینه نخودی و صورت نخودی کم رنگ می‌باشد.

وضعيت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد.

غذا

از موجودات کفری، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تغذیه می‌کند. تغذیه گروهی و به همراه سایر کنار آنچه ها صورت می‌گیرد. صید طعمه در آب های کم عمق باراه رفته از سطح زمین و در زمین های سیلابی از سرسته، با حرکت های سریع انجام می‌گیرد.

زیستگاه

کنار آبریز است. در اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزار ها و نواحی جزر و مدی بسر می برد.

جمعیت

فراؤن است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تر از ۸۰۰ عدد شمارش شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Tringa glareola Linnaeus 1758

Eng: Wood Sandpiper

Fr: Chevalier sylvian

Ger: Bruchwasserläufer

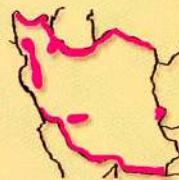
Du: Bosruiter

Sp: Andarrios bastardo

Sw: Gronbena

Arabic: Titooy-al-Ghiaz (طيبيو الغياض)

Persian: Abchelik Khaldar (آبچلیک خالدار)

آبچلیک دودی

Characteristic

At distance, appear grey-brown above but upper parts brown, profusely spotted and notched white. Under parts, rump, upper tail-coverts white. Tail white with dark-brown barring. Supercilium white and distinct, extend behind eye. Narrow white eye ring. Long legs greenish-yellow dark-brown streaks. Sexes similar. L: 19-21cm.

Status

Passage across whole Persian Gulf and Oman Sea marshes. Small number winter in Khuzestan wetlands..

Food

Primarily animal, mainly invertebrates, particularly insects. Feeds whilst walking or wadding occasionally with water to belly.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population is not clear.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf coasts in Khuzestan. It is not confirmed at other coastal wetlands of Oman Sea coasts.

مشخصات

طول بدن ۱۹ تا ۲۱ سانتی متر، از دور خاکستری مایل به قهوه‌ای به نظر می‌رسد. سطح پشتی قهوه‌ای با خال‌های فراوان، سطح شکم، دمگاه و پوش پرهای دم سفید، دم سفید با خطوط سیاه در انتهای، خط چشمی سفید، حلقه باریک و سفید در دور چشم، پaha بلند و زد مایل به سبز که در پرواز کمی از دم بیرون قرار می‌گیرند. سینه سفید دارای خطوط سیاه است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و زمستان گذران اکوسیستم‌های سواحل خلیج فارس و دریای عمان باشد.

غذا

از موجودات کفزی، حشرات، نرم‌تنان، کرم‌ها در آب‌های کم عمق شیرین تغذیه می‌کند.

زیستگاه

کنار آبریزی است. در حاشیه آب‌های کم عمق شیرین سرمهی برد. در بعضی مواقع به همراه سایر کنار آپرها در ناحیه جزرو مدی نیز دیده می‌شود.

جمعیت

فرانوان است. مشکلی از نظر یقان ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می‌باشد. جمعیت زمستان گذران و عبوری آن نامشخص است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

حضور آن در تالاب‌های استان خوزستان تایید شده است، ولی پراکنش آن در سایر محیط‌های آبی جنوب ایران نامشخص است.

Calidris ferruginea Pontoppidan 1763

Eng: Curlew Sandpiper

Fr: Becasseau cocoli

Ger: Alpenstrandläufer

Du: Krombekstrandloper

Sp: Correlimos Zarapatin

Sw: Spovsnappa

(کروان الماء)

(تیله بلوطی)

تیله بلوطی

Characteristic

They are small-sized, seasonal variation. In summer, plumage dark-vinaceous-chestnut, head, neck, mantle and whole underparts to rear belly are very conspicuous vinous-red. Blackish scapulars have vinous-red fringes, white tips. In winter, long white supercilium contrast with streaked crown and dusky upper cheeks and lores. Under parts is white and upperparts brown-grey. In flight rump and upertail-coverts from all-white Square, clear white wing-bar. Sexes similar. L: 18-21 cm.

Status

Passage and winter visitor to all coasts of Persian Gulf and Oman Sea ecosystems. Small number found in summer in the region.

Food

Feeds on benthos, chiefly invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feed in flocks with other waders. Pick food items off surface, or probing to varying depth.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf, from Khuzestan to Gouvater Bay at south east of Iran.

مشخصات

طول بدن ۲۱ تا ۲۶ سانتی متر، جثه کوچک، منقار بلند و سیاه، کمی به طرف پائین خمیده است. در فصل تابستان، سر، گردن، سطح شکمی، سینه بلوطی متمایل به قرمز، تارک قوه ای خط دار، باهاسپاه، ولی در فصل زمستان سطح پشتی خاکستری قوه ای، سطح شکمی سفید، خط چشم سفید، تارک و سینه دارای خطوط قوه ای است. در پرواز دمگاه سفید و خط بالی سفید آن مشخص است.

وضعیت

از مهاجران عبوری اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. تعدادی از آن در منطقه خلیج فارس زمستان گذرانی می کنند.

غذا

از موجودات کفزی، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تقدیمه می کند. تقدیمه به تهایی و یا در گروه های کوچک و به همراه سایر کنار آچجر ها صورت می گیرد. حید طعمه از سطح زمین و در زمین های سیلانی از بستر، با حرکت های سریع انجام می گیرد.

زیستگاه

کنار آبریز است. در اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گل زار ها و نواحی جزر و مدی برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکنش دارد.

Limicola falcinellus (Scolopax falcinellus) Pontoppidan
1763

Eng: Broad-billed Sandpiper

Fr: Becasseau falcinelle

Ger: Sumpflauffer

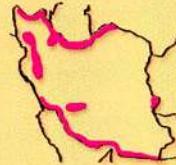
Du: Breedbekstrandloper

Sp: Correlimos falcinelo

Sw: Myrsnappa

Arabic: Titooy Senjeli-al-Mengar (طبطوي سنجلي المنقار)

Persian: Talileh Nok Pahn (تله نوک پهن)

تلیله نوک پهن

Characteristic

They are small-sized, with longish black bill with slightly decurved tip, bill width hard to make out in the field. Legs black. In flight, white side of dark rump and upper tail-coverts, narrow but distinct white wing-bar. Seasonal variation, in summer, crown blackish-brown, conspicuous white spilt supercilium, white line formed feather-edges on mantle and scapular. Black streaks on white fore neck, breast and flank. In winter, upperparts grey-brown with dark shaft-streaks and white fringes. Under parts white. Sexes similar. L: 16-17cm.

Status

Passage and winter visitor to all coasts of Gulf and Oman Sea ecosystems. Small number found in summer in the region. .

Food

Feeds on invertebrates, include, insects, especially larvae and adults, also worms, molluscs, crustaceans and small amounts of plants remains. Feeds in flocks with other waders. Pick food items off surface, or probing to varying depth.

Habitat

Lives on water side, throughout Persian Gulf and Oman Sea shore ecosystems, on estuaries, tidal zone, mudflats, coastal flats, mangrove and coastal wetlands, islands coasts and sandy beaches.

Population

They are plenty in number. There is not threat of extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported less than 50 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread throughout Persian Gulf, from Khuzestan to Gouvater Bay at south east of Iran.

مشخصات

طول بدن ۱۶ تا ۱۷ سانتی متر، کوچک جنه، منقار دراز، سیاه و در انتهای کمی به یائین خمیده است. در پرواز، حاشیه دمگاه و بوش بر های مد سفید و دارای خط بالی سفید است. رنگ پر و بال در تاستان و زمستان کمی متفاوت است. در تاستان، تارک قوهه ای مایل به سیاه، خط چشمی سفید، نوار سفید بر روی کتف و خطوط سیاه در جلو گردن و سینه دارد. در زمستان، سطح پشتی خاکستری - قوهه ای با لبه های سفید، بوش پرها و سطح شکمی سفید است. نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

از همچراز زستانه و عبوری اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان است. تعداد کمی از آن ها در منطقه خلیج فارس زمستان گذرانی می کنند.

غذا

از موجودات کفری، حشرات، نرمتنان، کرم ها و کمی نیز از مواد گیاهی تغذیه می کند. تقدیه انفرادی است. ولی گاهی در گروه های بزرگ نیز تغذیه می کنند.

زیستگاه

کنار آبری است. در اکوسیستم های سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در حواشی تالاب ها، خورها، اطراف رودخانه ها، مصب ها، سواحل شنی، گلزار ها و نواحی جزر و مدی بسر می برد.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زستانه کم تراز ۵۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر پراکش دارد.

Phalaropus lobatus (Tringa lobatus) Linnaeus 1758
 Eng: Red-necked Phalarope
 Fr: Phalarope a bec etroit
 Ger: Odinshuhnchen
 Du: Grauw Franjepoot
 Sp: Falaropo picofino
 Sw: Smalanbbad simsnappa
 Arabic:
 Persian: Falaropeh Gardan Shorkh (فالاروب گردن سرخ)

فالاروب گردن سرخ

Characteristic

Small-sized, slender longish black bill. Legs blackish with clearly lobed toes. Head, behind neck and upper parts brown-sepia, with margin of last increasingly pink-buff and white. Whitethroat and side of neck red. Sexessimilar. L: 18-19 cm.

Status

Passage migrant and rarely winter visitor to Persian Gulf from Khouzestan to Boushehr.

Food

Feeds chiefly invertebrates and insects. Forages whilst swimming walking. Feeds on flocks.

Habitat

Lives on water, shallow, fresh, brackish and salt marshes, estuaries, seasonal and permanent wetlands.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported 100 individuals, but the passage population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Spread from Shadegan and Howr-al-Azim in Khuzestan to Boushehr on shallow wetlands.

مشخصات

طول بدن ۱۸ تا ۱۹ سانتی متر، کوچک جنه، نو و ماده همشکل اند. منقار بلند و سیاه، پاهای سیاه و اطراف انگشتان پرده دار است. سر، پشت گردن و سطح پشتی قهوه ای با لبه های سفید و صورتی. پوش پرها، گلو و طرفین گردن سرخ است.

وضعیت

از مهاجران عبوری و بندرت زمستان گذران سواحل خلیج فارس از خوزستان تا بوشهر می باشد.

غذا

از بی مهر گان تغذیه می کند. صید طعمه از سطح آب در حال شنا و گروهی، انجام می گیرد.

زیستگاه

ابزی است. در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، خلیج ها، و تالاب های کم عمق فصلی و دائمی بسر می برد.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده می باشد. جمعیت زمستان گذران آن در سرشماری های نیمه زمستانه کم تراز ۱۰۰ عدد شمارش شده است. جمعیت مهاجر عبوری آن نا مشخص است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه زادآوری ندارد.

پراکنش

در سراسر سواحل خلیج فارس از خوزستان تا بوشهر در تالاب های کم عمق پراکنش دارد.

خانواده چاخ لق

Burhinidae

Medium-sized terrestrial or littoral waders. Long legged Plover-like with large yellow eye. There are 9 species in the world, 3 species in Asia, 2 species in Iran and one species at Persian Gulf and Oman Sea shores. Sexes similar, nocturnal, inactive during daytime. Solitary or in very small number. Flight often low over ground and silent, 16-20 secondaries, tail slightly graduated, 12 feathers, bill short and massive. 3 toes only, webbed at base. Young precocial and nidifugous. Feeds on small vertebrates, insects and other invertebrates. There are two species, *Burhinus oedicnemus* and *Esacus recurvirostris* at Persian Gulf and Oman Sea coasts. *Burhinus oedicnemus* does not live on beaches, live on open dry near shore. *Esacus recurvirostris* lives on beaches.

۹ گونه در دنیا، ۳ گونه در آسیا وجود دارد. از ۲ گونه موجود در ایران یک گونه در سواحل خلیج فارس و دریای عمان نیز حضور دارد. کاملاً اخشک زی می باشد. شبیه سلیم ها هستند. نر و ماده همشکل اند. یاهای بلند و چشم های درشت وزردی دارند. شب فعال هستند و در طول روز استراحت می کنند. تک زی، یا در گروه های سیار کوچک دیده می شوند. تزدیک زمین و در ارتفاع کم و بدون صدا پرواز می کنند. ۱۶ تا ۲۰ شاهیر ثانویه و ۱۲ پر دم دارند. منقار کوتاه و ضعیف است. سه انگشت دارند. بدن جوجه هادر زمان تولد پوشیده از پر بوده و خود کفا هستند. از مهره داران کوچک، حشرات و بی مهرگان تعذیب می کنند. ۲ گونه، چاخ لق و چاخ لق هندی در سواحل خلیج فارس و دریای عمان حضور دارند. گونه چاخ لق پراکنش وسیع تری دارد، ولی ساحل زی نیست، بلکه در زمین های بار و تزدیک سواحل سرمهی برده. چاخ لق هندی ساحل زی است و از ساحل دور نمی شود.

Esacus recurvirostris Linnaeus 1758

Eng: Stone curlew

Fr: Grand oedienem

Du: senegalensis Griel

Sp: Alcaravan senegales

Sw: Senega tjockfot

Arabic:

Persian: Chakhlegh Hendy (چاخ لق هندی)

چاخ لق هندی**Characteristic**

Upperparts more or less uniformly grayish sandy. Under parts, buffish white. Long very heavy upturned black, yellow-based bill and striking black and white head marks. Big yellow eye, with conspicuous white spectacle around them and blackish bands above and below. In flight, peculiar arched profile of back and a round white patch at base of black primaries. Sexes similar. L: 50cm.

Status

Resident at Oman Sea coasts.

Habitat

Lives on water side, on sandy beaches of islands, littoral plain of Oman Sea.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. The population of the species is not clear in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Breeds in the region, but, there is not information about breeding biology.

Distribution

Spread from Gouvater Bay to Khozestan.

مشخصات

طول بدن ۵۰ سانتی متر، نر و ماده همشکل اند. سطح پشتی خاکستری رنگ مایل شنی، سطح شکمی سفید مایل به نخودی، منقار کلفت، سیاه و کمی بطرف بالا برگشته است. چشم هادرشت و زرد، سفیدی اطراف چشم ها توسط دو نوار سیاه احاطه شده است. در پرواز شاهیر های اولیه سیاه، دولک سفید بر روی آن ها و انتهای شاهیر های اولیه سفید دیده می شود.

وضعیت

بومی سواحل دریای عمان است. در سواحل خلیج فارس کمتر مشاهده می شود.

غذا

از بی مهرگان خشکزی و مهره داران کوچک تغذیه می کند.

زیستگاه

کاملاً خشکزی است. در زمین های خشک و باز سواحل خلیج فارس و دریای عمان بسر می برد.

جمعیت

در دنیا فراوان است مشکلی از نظر یقای ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در سواحل جنوبی ایران کم جمیت، ولی تعداد آن نا مشخص است. در ایران غیر حمایت شده می باشد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری دارد، ولی اطلاعی از وضعیت تولید مثل آن در دست نیست.

حفظ

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

پراکنش

از خلیج گواتر تا خوزستان در سواحل دریای عمان و جزایر پراکنش دارد.

Stercorariidae

خانواده کاکایی اقیانوسی (اسکوا)

Medium to large-sized, gull like seabirds. There are 6 species in Palearctic and 2 species exist at Persian Gulf and Oman Sea. Wings long, narrow with 19-23 secondaries, 12 tail-feathers, and central pair slightly longer than others. Bill strong, upper mandible hooked. Legs short, 3 front toes strong, fully webbed, hind toe small. All toes with strong hooked claws, combination of predatory claws and swimming membranes being unique among birds. Salt-glands well developed. Irides dark brown, bill yellowish-brown, to black, legs and feet blue to black. Young precocial and semi-nidifugous. They do not have breeding in the region. Feeds opportunistically on wide variety of prey and diet contains higher proportion of fish and lower proportion of rodents, eggs and cheeks. Scavenges carrion and also feeds on plant materials. Generally solitary in winter, though small groups.

گونه های این خانواده متوسط تا بزرگ جثه می باشند. شبیه کاکایی ها بوده و دریازی هستند. ع گونه در منطقه پالارکتیک وجود دارد. گونه در سواحل خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود. بال های بلندی دارند. ۱۹ تا ۲۳ شاهپر تا نویه و ۱۲ پر درد می دارند. پرهای وسطی دم بلند ترند. متقار قوی و نیم نوک بالایی قلاط دار است. پaha کوتاه و دارای ۳ انگشت، که با پرده کاملاً بهم متصند و انگشت عقبی کوچک است. انگشتان دارای چنگال تیز و شبیه به چنگال های شکاری ها می باشد، و همین امر آن ها را درین برندگان شناگر منحصر بفرد کرده است. غدد نمکی توسعه باقته دارند. حلقه چشم ها قهوه ای، متقار زرد مایل به قهوه، پاهای آبی تا سیاه دارند. بدن جوجه ها در زمان تولید از پر پوشیده شده، ولی از نظر تغذیه تا مدتی به والدین وابسته اند. در منطقه خلیج فارس و دریای عمان جوجه اوری ندارند. از ماهی و جوجه های دیگر برندگان، جوندگان کوچک و حتی بی مهرگان آبری و حشرات تغذیه می کنند. از لشه و مواد گوشتی نیز استفاده می کنند و اندکی نیز در رژیم غذایی آن ها مواد گیاهی قرار دارد. در گروه های کوچک و یا انفرادی دیده می شوند.

Stercorarius pomarinus (Lestris pomarinus)

Temminck 1815

Eng: Pomarine Skua (Pomarine Jaeger)

Fr: Labbe Pomarine

Ger: Mitteler Raubmowe

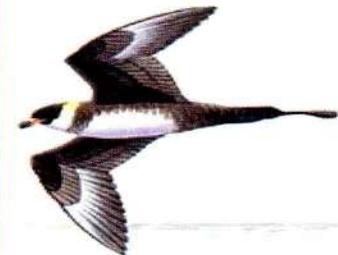
Du: Middelste jager

Sp: Pagalo pomarino

Sw: bredstjartad labb

Arabic: Ker Ker (کر کر)

Persian: Kakai Oghyanoosi Dom Pich (کاکایی اقیانوسی دم پیچ)

کاکایی اقیانوسی دم پیچ (اسکوای دم پیچ)

Characteristic

Whole body black-brown, under parts whitish, chest and belly barred. In flight white patch underwing and tow central tail-feathers elongated. Sexes similar, L 46-51 cm (bill 3/5-4 cm and tail 10/5-19 cm).

Status

Passage or scarce migrant to Persian Gulf from Bandar Khamir to Jask. Not reported or observed other parts of Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Feeds on fish and other animals, such as eggs and young of birds, rodents and occasionally feeds by scavenging. Feeds mostly at sea, usually singly or in small groups.

Habitat

Maritime, but will pass overland on migration.

Population

They are plenty in number in the world. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Passage and wintering population reported very few from region.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Distribution

Found a few on central part of open water of Persian Gulf, from Bandar Khamir to Jask.

مشخصات

طول بدن ۵۱-۴۶ سانتی متر، (منقار ۳/۵ تا ۴ سانتی متر ود ۱۰ تا ۱۹ سانتی متر)، نرو ماده همسکل اند. رنگ بدن قهوه ای مایل به سیاه، سطح شکمی کمی سفید، سینه و سطح شکمی خط دار است. در پرواز دو پروسطی دم بلند تر و لکه سفیدی در زیر بال دیده می شود.

وضعیت

از مهاجران عبوری و بندرت زمستان گذران خلیج فارس است. از بندر خمیر تا جاسک مشاهده شده است و در سایر بخش های منطقه مشاهده نشده است.

غذا

از مواد گوشته نظری ماهی، تخم و جوجه پرندها، پستانداران کوچک، بخصوص جوندگان، واژ لاشه تقدیمه می کند. تقدیمه در دریا بصورت انفرادی، و یا در گروه های کوچک صورت می گیرد.

زیستگاه

دریازی است و در زمان مهاجرت ممکن است در سواحل نیز دیده شود.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در سواحل جنوبی ایران جمعیت اندکی دارد. غیر حمایت شده است. جمعیت آن نامشخص است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس زاد آوری ندارد.

پراکنش

تعداد بسیار کمی در بخش میانی آب های باز خلیج فارس، از بندر خمیر تا جاسک در زمستان مشاهده شده است.

Stercorarius parasiticus (*Lestris pomarinus*)

Temminck 1815

Eng: Arctic Skua

Fr: Labbe parasire

Ger: Schmarotzerraubmowe

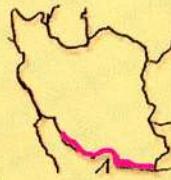
Du: Kleine Jager

Sp: Pagalo parasito

Sw: Lapp

Arabic: Ker Ker Gotni (کر کر قطبی)

Persian: Kakaieh Oghyanosy Gotby (کاکایی اقیانوسی قطبی)

کاکایی اقیانوسی قطبی (اسکوای قطبی)

Characteristic

Whole body black-brown, under parts whitish, chest and belly barred. In flight white patch under wing and two central tail-feathers elongated. Sexes similar. L: 41-46 cm (bill 2/7-3/2 cm and tail 10-18 cm).

Status

Passage or scarce migrant to Persian Gulf from Bandar Khamir to Jask. Not reported or observed other parts of Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Feeds on fish and other animals, such as eggs and young of birds, rodents and occasionally feeds by scavenging. Feeds mostly at sea, usually singly or in small groups.

Habitat

Maritime, but will pass overland on migration.

Population

They are plenty in number in the world. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Passage and wintering population reported very few from the region.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Protection

They do not need any special conservation.

Distribution

Found a few on central part of open water of Persian Gulf, from Bandar Khamir to Jask.

مشخصات

طول بدن ۴۱ تا ۴۶ سانتی متر، (منقار ۲/۷ تا ۳/۲ سانتی متر و دم ۱۰ تا ۱۸ سانتی متر). رنگ بدن از سیاه تا قهوه‌ای تیره، نر و ماده همسنگل اند. تارک تیره، صورت مایل به زرد پوش بر های بدن و پوش پر های زیر بال، دم و پر های پرواز، قهوه‌ای مایل به سیاه است. در پرواز دو پرو سطی دم بلند تر و لکه سفیدی در زیر بال دیده می شود.

وضعیت

از مهاجران عبوری و بندرت زمستان گذران خلیج فارس و دریای عمان است.

غاذا

ماهی خوار است. از تخم و جوجه پرندگان، پستانداران کوچک، بخصوص جوندگان، و از لاشه تغذیه می کند. تغذیه در دریا بصورت انفرادی، و یا در گروه های کوچک صورت می گیرد.

زیستگاه

دریازی است و در زمان مهاجرت ممکن است در سواحل نیز دیده شود.

جمعیت

در جهان فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است، در سواحل جنوبی ایران جمعیت اندکی دارد. غیر حمایت شده است. در سر شماری های نیمه زمستانی کمتر از چند عدد گزارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس زاد آوری ندارد.

پراکنش

تعداد بسیار کمی از بخش میانی آب های باز خلیج فارس، از بندر خمیر تا گواتر در زمستان مشاهده می شود.

Laridae

خانواده کاکایی

45 species recognized in the world, 8 species in Iran and 8 species at Persian Gulf and Oman Sea. They are swimmer and omnivorous. Small to very large charaderiform seabirds with predominantly light plumages. Most species are aquatic and littoral. They are scavenger and fishes. Body slender to robust. Females generally slightly smaller than males. Neck slender to stout, wings long and narrow, flight strong and buoyant with slow, often rather shallow wings-bits, gliding and soaring used freely. About 20-22 secondsries. Tails with 12 feathers. Bill strong, upper mandible hooked and decurved, lower usually with prominent gooneys angle. Three front toes fairly long, fully webbed, raised hind toe short. Oil gland and salt gland well developed. They are plenty in the number. They are not threatened species and not listed on Red Data Book of IUCN. They are non-protected species in Iran. They live on water and common on Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands, islands and tidal zone.

مشخصات

از این خانواده در جهان ۴۵ گونه، در ایران ۸ گونه و در منطقه خلیج فارس، دریای عمان، جزایر، تالاب های ساحلی و داخلی ۸ گونه وجود دارد. آنژی و شناگر هستند. پرده درین ایگشتن جلویی کامل است. ولی انگشت عقبی را در بر نمی گیرد. کاکایی ها همه پیز خوارند و از مواد گیاهی نیز استفاده می کنند. در ۴ فصل سال در منطقه خسرو دارند. ماده ها کمی کوچک تراز نرها می باشند. پرواز آرام و قوی دارند. تعداد شاهیرها ۲۰ تا ۲۲ عدد و تعداد پرهای دم ۱۲ عدد است. منقار قوی و نیم نوک بالایی قلابی شکل و نیم نوک پائینی دارای علامت رنگی می باشد. نده چربی و نمکی نیست از داشتی دارند. جمیعت فراوان دارند و هیچیک از گونه های موجود در منطقه در خطر انقراض نمی باشند و در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده اند. برابر قوانی سازمان حفاظت محیط زیست ایران حمایت شده نمی باشند. آنژی هستند و در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های ساحلی و جزایر مشاهده می شوند.

Larus armenicus Pontoppidan 1763

Eng: Armenian Gull

Fr: Goeland argente

Ger: Silbermowe

Du: Zilvermeewu

Sp: Gavota argentea

Sw: Gratrut

Arabic: Nors Fazi (نورس فصي)

Persian: Kakaieh Armanstan (کاکایی ارمنستان)

کاکایی ارمنی (مرغ نوروزی)

Characteristics

It is very large gull, with powerfully hooked bill, with bright red spot on gooneys. Legs color variable, flesh-pink and pink-grey, under parts white, upperparts dark, wear breaks down wing-tip pattern, with frequent loss of white tips. Sexes similar. L: 55-67cm.

Status

The species exist throughout year at Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries, tidal zone, around coastal cities and villages.

Food

Omnivorous, predator, scavenger and food-pirate, taking almost anything available of suitable size.

Habitat

Lives on water, lives throughout Persian Gulf, Oman Sea coastal wetlands, tidal zone, around of coastal villages and cities, in fresh, brackish and salt waters.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population reported 25982 individuals in 1997.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal and inland wetlands, tidal zone, around the coastal villages and cities.

مشخصات

طول بدن ۵۵ تا ۶۷ سانتی متر، جنه بزرگ، منقار زرد رنگ و کفشت، روی آن لکه قرمز رنگ، رنگ پاهامتغیر، از صورتی تازد، سطح شکمی سفید و سطح پشتی تیره و انتهای بال هاسیاه، بدون خال های سفید است. نر و ماده همسشكل اند.

وضعیت

در فصل سال در اکو سیستم خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود، ولی جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصول است.

غذا

همه چیز خوار است. شکارچی، صیاد، لاسه و از هر چیزی که در دسترسش قرار گیرد، تغذیه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه ای، خورها، اطراف شهرها و روستاهای ساحلی زندگی می کند.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر محیات شده است. حداقل جمعیت شمارش شده در منطقه ۲۵۹۸۲ عدد در سال ۱۳۷۶ بوده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد. حدود ۲۵۰۰ جفت در جزایر دریاچه ارومیه جوجه آوری می کند.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های داخلی و ساحلی، خورها و نواحی جزر و مدی، جزایر، اطراف شهرها و روستاهای ساحلی پراکنش دارد.

Larus hemprichii (*Ardelarus hemprichii*) Bruch 1853

Eng: Sooty Gull

Fr: Goeland d' Hemprich

Ger: Hemprichmowe

Du: Hemprichs Meewu

Sp: Gaviota de piquiverdi

Sw: Sotmas

Arabic: Nors Sovidi (نورس سویدی)

Persian: Kakaeieh Doody (کاکایی دودی)

کاکایی دودی

Characteristics

Medium-sized gull, with long and rather heavy bill, deep chest, long back, and narrow wing-tip. In all plumage, head, upper parts and chest are essentially sooty-brown, but with dark primaries and white trailing edge to wing, underbody, and rump. Bill is greenish-yellow with black and red tip. Legs are olive-green, eyes dark. Sexes similar. L: 42-45 cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries and tidal zone.

Food

Omnivorous, predator, scavenger and food-pirate, taking almost anything available of suitable size.

Habitat

They live on water, live throughout Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands, tidal zone, brackish and salt waters.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal wetlands, islands and tidal zone.

مشخصات

طول بدن ۴۲-۴۵ سانتی متر، متوسط الجثه، سر، گلو، سطح پشتی، سینه دودی رنگ، نوار باریک سفید بر پشت گردن، دم سفید، منقار سبز مایل به زرد، بالله سیاه و قمز در انتهای پاهای سبز زیتونی چشم ها تیره است. نر و ماده همسشك اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در اکوسیستم خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود، ولی جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است.

غذا

همه چیز خوار است. از هرجیزی که در دسترسش قرار گیرد، تقدیمه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه ای، خورها، بسر می برد.

جمعیت

IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت آن در جنوب ایران نامشخص است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های ساحلی، خورها و نواحی جزرو مدب و جزایر پراکنش دارد.

Larus canus Linnaeus 1758

Eng: Common Gull

Fr: Goeland cendre

Ger: Stormmowe

Du: Stormmeeuw

Sp: Gaviota cana

Sw: Fiskmas

Arabic: Zemej-alMaa Oroobi (زمج الماء اوروبي)

Persian: Kakaieh Nook Sabz (کاکایی نوک سبز)

کاکایی نوک سبز

Characteristics

Medium-sized gull, bill small and weak, head noticeably rounded, bold white, mirrors on outer primaries and duskier tone to grey upper parts. Legs and bill, yellow-green, white spot on blunter black wing-tips. No white black on forewing. Sexes similar. L: 40-42cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries, islands and tidal zone.

Food

Omnivorous, chiefly terrestrial and aquatic invertebrates and fish, obtained mainly by direct predation but also on occasion by food-piracy and scavenging.

Habitat

Lives on water, lives throughout Persian Gulf and Oman Sea coastal wetlands, islands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is more than other seasons, and reported about 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal and inland wetlands, islands and tidal zone.

مشخصات

طول بدن ۴۰-۴۲ سانتی متر، جثه متوسط، نر و ماده همشکل اند. ساق پاهای سفید و منقار سبز متمایل به زرد، انتهای بال های سیاه دارای خال سفید، سطح زیرین بدن و دم سفید، سطح پشتی تیره است. در حال پرواز نوار سفید در جلوی بال ها وجود ندارد. در زمستان سر، رگهای خاکستری رنگ دارد. پرنده نایاب یک نوار سیاه مشخص روی دم سفیدش دارد.

وضعیت

در ۴ فصل سال در آکوسيستم خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود. ولی جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصول است.

غذا

همه چیز خوار است. عموماً از موجودات آبزی، خشکزی و ماهی، تقدیمه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه ای، خورها، جزایر و حتی آب های دور از ساحل نیز زندگی می کند.

جمعیت

فراآون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. حداقل جمعیت زمستان گذرا آن در سواحل جنوبی ایران ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حفظات

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های داخلی و ساحلی، خورها و نواحی جزر و مدی و جزایر پراکنش دارد.

Larus fuscus Linnaeus 1758

Eng: Lesser Black-back Gull

Fr: Goeland brun

Ger: Heringsmowe

Du: Kleine Mantelmeeuw

Sp: Gavota sombría

Sw: Silltrut

(نورس دغبہ)

کاکایی پشت سیاه کوچک (Kakai Posht Siah Kocek)

کاکایی پشت سیاه کوچک

Characteristics

Medium-sized gull, slate-black over back and wing and white elsewhere, with white mirror and primary-tips and colorful bare parts. Bill and legs, yellow-green, red patch on bill.

Status

The species exist throughout year at Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries, tidal zone, around coastal cities and villages.

Food

Omnivorous, predator, scavenger, plant material and rubbish, taking almost anything available of suitable size. Often feed in flocks of hundreds on rubbish dumps or over shoals of fish at sea.

Habitat

They live on water, live throughout Persian Gulf, Oman Sea coastal wetlands, tidal zone, around of coastal villages and cities, in fresh, brackish and salt waters.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is more than other season, and reported more than 4000 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do have not breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal and inland wetlands, tidal zone, around the coastal villages and cities.

مشخصات

طول بدن ۵۲ تا ۶۷ سانتی متر، جثه متوسط، سطح بدن سفید رنگ، بجز سطح پشتی بال ها و پشت که تیره است. پاها و منقار سبز متماقیل به زرد و بر روی نیم نوک پائینی لکه قرمز دارد. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴۰ فصل سال در اکوسیستم خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود، ولی جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوی است. غذا

همه چیز خوار است. از مهرداران، بی مهرگان مواد گیاهی و آشغال بصورت کلی تقاضه می کند.

زیستگاه

آبریز است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه ای، خورها، جزایر و نواحی جزرو مدی زندگی می کند.

جمعیت

فرداون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوی است و بیش از ۴۰۰ شمارش شده است.

حفظاً

بناز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای، تالاب های داخلی و ساحلی، خورها و نواحی جزرو مدی، جزایر، اطراف شهرها و روستاهای ساحلی پراکنش دارد.

Larus ichthyaetus Pallas 1773
 Eng: Great Black-headed Gull
 Fr: Goeland ichthyaete
 Ger: Fishchmowe
 Du: Reuzenzwartkopmeeuw
 Sp: Gavion cabecinegro
 Sw: Svarthuvad trut
 Arabic: Nors-al-Samad (نورس السمد)
 Persian: Kakai Bozorg (کاکایی بزرگ)

کاکایی بزرگ

Characteristics

Very large gull, with heavy and tricolor bill, (yellow with black mark and red at tip), legs greenish, white mark around bright red eye-rim. In summer, head black and in winter adult retains prominent black patch around and behind eye. Tail and under parts white. Sexes similar. L: 57-61cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries, island and tidal zone.

Food

Omnivorous, though taking mainly animal material, specially fish, mammals, and insects; less often birds and their eggs, reptiles and occasionally seed and plants material.

Habitat

Lives on water, lives throughout Persian Gulf, Oman Sea coastal wetlands, tidal zone and islands. They do not observe in inland wetlands.

Population

They are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is more than other season, and reported more than 100 individuals.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do have not breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal, islands and tidal zone.

مشخصات

طول بدن ۶۱ تا ۵۷ سانتی متر، جثه بزرگ، منقار کلفت، سه رنگ، زرد، حلقه سیاه و انتهای قرمز، پاهای متمایل به سبز، دور جسم های قرمز روشن لکه سفیدی دارد. در تابستان پر سیاه، در زمستان اطراف و پشت چشم های سیاه، دو و سطح زیرین سفید است. نر و ماده همسنگانند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در اکوسیستم خلیج فارس و دریای عمان مشاهده می شود، ولی جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصویں افزایش می کند.

غذا

همه چیز خوار است، از مواد گوشتی و ماهی، حشرات و پستانداران کوچک، تخم پرنده‌گان، خزندگان و مواد گیاهی تقدیمه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های حاشیه ای، خورها، جزایر و نواحی جزرو مدی زندگی می کند. در آب های شیرین داخلی مشاهده نمی شود.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر یقاندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر محیط شده است. جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصویں است و بیش از ۱۰۰ عدد شمارش شده است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های ساحلی، خورها و نواحی جزرو مدی و جزایر پراکنش دارد.

Larus ridibundus Linnaeus 1758

Eng: Black-headed Gull

Fr: Mouette rieuse

Ger: Lachmöve

Du: Kokmeeuw

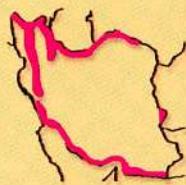
Sp: Gaviota reidora

Sw: Skrattnas

Arabic: Nors Asyad-al-Raas Gharbi

(نورس اسودالراس غربی)

Persian: Kakaieh Sar Siah (کاکایی سر سیاه)

کاکایی سر سیاه

مشخصات

Characteristics

Head of breeding adult dark chocolate brown (it seems black). Most of wings and back pale grey, rest of plumage white. Shows even bolder white leading edge to wing (since 5 outer primaries mainly white). Sexes similar: 34-37 cm.

Status

The species exist throughout year on Persian Gulf and Oman Sea, mudflats, estuaries, tidal zone, moist grasslands and around coastal cities and villages.

Food

Mainly animal material, particularly insect and earthworms, but commonly supplemented by plant material and householder industrial waste. Diet varies considerably with locality season and food availability.

Habitat

Lives on water, live throughout Persian Gulf, Oman Sea coastal wetlands, tidal zone, island, moist grasslands, around of coastal villages and cities, in fresh, brackish and salt waters.

Population

There are plenty in number. It is not listed on Red Data Book of IUCN. There is not threat of their extinction. It is non-protected species in Iran. Wintering population is more than other season, and reported more than 3000-4000 individuals. Breeding population was 100 pairs in 2003 around Shadegan marsh (Behrouzirad 2003).

Protection

They do not need any specific conservation.

Breeding

They do have not breeding in the region. They breed around Shadegan marsh, but there is lack of information about breeding biology.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, inland wetlands, tidal zone, around the coastal areas and cities.

طول بدن ۳۷-۴۳ سانتی متر، جثه متوسط، رنگ سر در فصل زمستان سفید، در فصل جوچه آوری قهوه‌ای شکلاتی (از دور سیاه بنظر می‌رسد)، بال‌ها و پشت خاکستری کم رنگ، بال‌ها حاشیه سفیدی در جلو دارند (از شاهپر پنجم). نر و ماده همسشك اند. گروهی و همراه با سایر گونه‌های دیده می‌شوند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در اکوسیستم خلیج فارس و دریای عمان، تالاب‌ها، نواحی جزء و مدنی، روستاهای و شهرهای ساحلی مشاهده می‌شود. جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است به تعداد اندک در اطراف تالاب شادگان جوچه آوری دارد.

غذا

همه چیز خوار است. از مهرداران، بی مهرگان مواد گیاهی و آشغال بصورت کلی تغذیه می‌کند. رژیم غذایی با فصل و امکان دسترسی به غذا تغییر می‌کند.

زیستگاه

آبری است. در سراسر آب‌های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب‌های حاشیه‌ای، خورها، جزایر و نواحی جزء و مدنی، تالاب‌های داخلی، زمین‌های مرطوب، در آب‌های شور، شیرین و لب شور، در نواحی روستاهای و شهرهای ساحلی زندگی می‌کند.

جمعیت

فراروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است و بین ۳۰۰۰ تا ۴۰۰۰ شمارش شده است. جمعیت جوچه آور آن در اطراف تالاب شادگان در سال ۱۳۸۲ جفت شمارش شد (پهلوی راد ۱۳۸۲).

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه جوچه آوری دارد. در اطراف تالاب شادگان جوچه آوری دارد، ولی اطلاعی از فعالیت‌های جوچه آوری آن در دست نیست.

پراکنش

در سراسر آب‌های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب‌های داخلی و ساحلی، خورها و نواحی جزء و مدنی، جزایر، اطراف شهرها و روستاهای ساحلی پراکنش دارد.

Larus genei Linnaeus 1758

Eng: Slender-billed Gull

Fr: Goeland raireur

Ger: Dunnschnabelmöwe

Du: Danbekmeeuw

Sp: Gaviota picofina

Sw: Langnabbad mas

Arabic: نورس قرقفي (Nors Gargeti)

Persian: کاکایی صورتی (kakai Soraty)

کاکایی صورتی

Characteristics

Medium sized gull, head, neck, underbody, lower rump and tail white. Sexes similar L: 42-44.

Status

The species exist throughout year at Persian Gulf and Oman Seacoasts. Small number breeds around Shadegan marsh.

Food

Mainly fish, insect, crustaceans and invertebrates, taken alive and by scavenging.

Habitat

Lives on water, and live throughout Persian Gulf, Oman Sea and coastal, inland wetlands. Mangrove wetlands, sirik, Gabrik, Gouvater Bay, Taib and Kolahi, Heleh, Jask, Shadegan, and Howr-al-Azim marshes are main habitats.

Population

There are a lot in number. There are not threats of their extinction. It has not listed in Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population reported about 2000-4000 individuals. Breeding population were about 150 pairs at Shadegan marsh near Darkhovain in 2003. (Behrouzirad 2003).

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Breeds around Shadegan marsh. 150 pairs have been breed around Shadegan marsh in 2003. There is not information about breeding biology.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal wetlands, estuaries, moist grasslands and islands.

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۴ سانتی متر، منقار و پاهای قرمز، سر، انتهای بال ها، سطح شکمی و دم سفید است. تر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر منطقه خلیج فارس و دریای عمان، در انواع مختلف تالاب های ساحلی و داخلی مشاهده می شود. جمعیت آن در زمستان بیشتر از سایر فصوص است. جمعیت کوچکی در اطراف تالاب شادگان جوجه اوری دارد.

غذا

از موجودات آبزی، حشرات، سخت پوستان و ماهی تنفسی می کند.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های ساحلی، داخلی، جزایر، خورها، نواحی جزرومدی، در زمین های مرطوب، جنگل های حرا بسرمی برده. خورهای خلیج فارس و دریای عمان، نظری، سیریک، گواتر، گایپریک، کوه مبارکه، جاسک، یتاب و کلاهی و تالاب های حله، مند، شادگان رهور العظیم زیستگاه آن است.

جمعیت

فرداون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذر آن بین ۲ تا ۴ هزار شمارش شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظه خاص ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس جوجه اوری دارد. جمعیت جوجه آور آن در دست نیست.

پراکندگی

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، تالاب های ساحلی و داخلی، زمین های مرطوب و جزایر پراکنش

Larus minutus Pallas 1776

Eng: Little Gull

Fr: Moutte pygmee

Ger: Zwergmowe

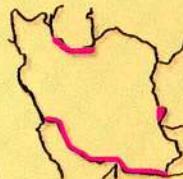
Du: Dwergmeeuw

Sp: Gaviota enana

Sw: Dvargmas

(نورس صغیر) (Nors Saghir)

(کاکایی کوچک) (kakai kochek)

کاکایی کوچک

Characteristics

Much the smallest gull. At all season, under wing of adult dusky black broadly trimmed white on trailing edge. In summer, head black, in winter, blackish bill, and tail white. Sexes similar. L: 25-27 cm.

Status

The species exist throughout year at Persian Gulf, Oman Sea and coastal wetlands.

Food

They eat marine creatures, mainly insects, fish and other invertebrates.

Habitat

Lives on water, and lives throughout Persian Gulf, Oman Sea and coastal wetlands.

Population

There are a lot in number. There is not threat of their extinction. It has not listed in Red Data Book of IUCN. It is non-protected in Iran. Wintering population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Common throughout Persian Gulf and Oman Sea, coastal wetlands, estuaries, moist grasslands and islands.

مشخصات

طول بدن ۲۵ تا ۲۷ سانتی متر، جثه کوچک، در تمام طول سال، زیر بال تیره بالهای سفید، در تاستان سر سیاه و در زمستان سفید منقار متمایل به سیاه، دم سفید است. نر و ماده همسکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر منطقه خلیج فارس و دریای عمان، در انواع مختلف تالاب های ساحلی و داخلی مشاهده می شود. جمعیت آن در زستان بیشتر از سایر فصوص است.

غذا

از موجودات آبری، حشرات، سخت پوستان و ماهی تنظیمه می کند.

زیستگاه

آبری است. در تالاب های ساحلی، داخلی، جزایر، خورها، نواحی جزرو مدی، در زمین های مرطوب، جنگل های حراب می برد.

جمعیت

فراؤن است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زستان گذران آن نا مشخص شده است.

حفظه

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس و دریای عمان جوجه آوری ندارد.

پراکندگی

در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در تالاب های ساحلی و داخلی، زمین های مرطوب و جزایر پراکنش دارد.

Sternidae

خانواده پرستو دریایی

There are 43 species in the world, 13 species in Iran and 13 species in the region. Small sea birds with mostly light plumage, more aerial in habits. Neck short, wing long and pointed typically narrower than in Laridae. Flight more buoyant with faster and usually deeper wing-beats. About 20-24 secondaries. Tail with 12 feathers, often deeply forked. Sometimes with outermost feathers elongated as streamers. Bill straight. Tarsi short or very short, weak scutellated. Toe weak, 3 front ones fully webbed.

از این خانواده ۴۳ گونه در جهان، ۱۳ گونه در ایران و ۱۳ گونه در منطقه خلیج فارس و دریای عمان وجود دارد. نرو ماده هم‌شکل‌اند. گردن کوتاه، بال‌ها باریک و بلند، شاهیرهای ثانویه ۲۰ تا ۲۴ عدد، پر های ۱۲ عدد و دم در انتهای دوشاخه است. پاهای کوتاه و انگشتان جلو با پرده بهم متصل هستند. شناگران ماهری می‌باشند. بال‌زدن‌های سریع، و در زمان صید طعمه در جا بمال زنی دارند. برای صید طعمه از ارتفاع حدود ۱۰ متری شیرجه می‌زنند.

Chlidonias hybrida Pallas 1811

Eng: Whiskered Tern

Fr: Guifette moustac

Ger: Weissbartseeschwarbe

Sw: Skagttarna

Sp: Fumarel cariblanco

Du: Witwangstern

Arabic: Khataf Abiz-al-Khadin (خطاف ابيض الخدين)

Persian: Parasto Daryaieh Tireh (پرستو دریایی تیره)

پرستو دریایی تیره

Characteristics

Largest marsh tern, marked seasonal variation, breeding season, sallow forked initial, black cap, grey under parts, white cheek and bill dark vivacious-red, legs red, white under wing, and under tail coverts conspicuous in flight. In winter, black stripes on with crown, black patch on ear-coverts with some white flecks, upper parts and upper wing ash-grey. Bill black, sexes alike. L: 23-25cm.

Status

This species called marsh Tern. Found in Khouzestan marshes, especially Shadegan, Howr-al Azim, and seasonal marshes in at all seasons, but in spring and summer more than other seasons. Small number breeds in Khouzestan marshes.

Food

Mainly insect and their larvae, and small fish and amphibians. Forages over wetlands, and on occasion over dry areas. Feeds usually in small flocks, sometimes singly.

Habitat

Lives on water, and lives in covered vegetation wetlands, such as Shadegan, and Howr-al- Azim and seasonal wetlands. Make floating nest on the aquatic plants.

Population

They are plenty in number. There is not threat of extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering and breeding population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

Small group breed in Khouzestan. They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coasts. Nest on floating vegetation, colonial, building by both sexes, clutch size 2-3, usual 3, incubation period 21-22 days, by both sexes. Young, precocial and semi-nidifugous. Cared and feed by both parents, stay in or near nest. Fledging period, 20 days.

Distribution

Found in Khouzestan wetlands in most of seasons.

مشخصات

طول بدن ۲۳ تا ۲۵ سانتی متر، تالاب زی است. رنگ پر و بال زمان تولید مثل با سایر فصویل کمی متفاوت است. در فصل جوجه آوری، تارک سیاه جانه سفیده سطح شکمی تیره متمایل به سیاه، یا هاقمرز و منقار قرمز روشش است. در فصویل غیر جوجه آوری، خطوط سیاه روی تارک سفید دارد. پستانی سفید، پس سر دارای خطوط سیاه، سطح پشتی و بوس پر های بال، خاکستری و منقار سیاه است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در استان خوزستان در تالاب های شادگان، هور العظیم، و تالاب های فصلی در فصل بهار و تابستان بوFOR دیده می شود. به تعداد کم در این استان جوجه آوری دارد. در سواحل و جزایر مشاهده نمی شود.

غذا

عمدآ خشere خوار است. از ماهیان کوچک و دوزیستان نیز استفاده می کند. صید حشرات و سایر موجودات ابزی در تالاب های پوشیده از گیاه، از سطح گیاهان صورت می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های پوشیده از گیاه، نظری شادگان، هور العظیم و تالاب های فصلی سر برداشته اند. آشیانه را بر روی گیاهان شاور می سازد.

جمعیت

فرارون است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت شده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران و جوجه آور آن نامشخص است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

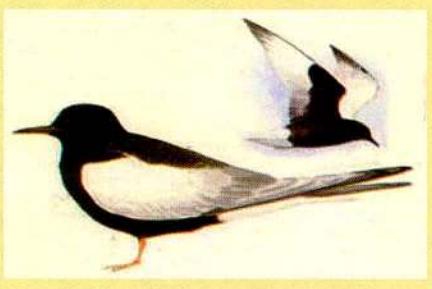
تولید مثل

در استان خوزستان تولید مثل می کند، ولی در سواحل دریا عمان و خلیج فارس و جزایر زاد آوری ندارد. در تالاب های پوشیده از گیاه آشیانه را از مواد گیاهی بر روی گیاهان شاور می سازد. تخم می گذارد. تک همسر است و سالی یکبار جوجه آوری می کند. بروی تخم ها هر دو پرنده می خوانند. دوران تقریبی ۲۱ تا ۲۲ روز است. بدنهای ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده است و لی از نظر تقدیمه به والدین وابسته هستند. پس از ۲۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در جنوب ایران در تالاب های استان خوزستان پراکنش دارد.

Chlidonias leucopterus (Sternula leucopterus) Temminck 1815
Eng: White-wing Black Tern
Fr: Guifette leucoptere
Ger: Weissflugelseeschwalbe
Sw: Vitvingad tarna
Sp: Fumarel aliblanco
Du: Witvleugelstern
Arabic: Mersheleh Abiz-al-Genah (مرشله أبيض الجناح)
Persian Parasto Daryaieh Bal sefid (پرسنود ریایی بال سفید)

پرسنود ریایی بال سفید

Characteristics

Small and rather compact marsh Tern, breeding plumage mainly black, strikingly relieved above by silver-white wing-coverts and white rump, vent and tail. At rest, folded wings show bold white. In flight, pattern of both surface of wing striking, above, white panel on inner forewing contrast with darker surround. Below, black wing coverts are isolated against paler, grey flight-feathers. Bill red, shallow forked white tail, legs bright red. Non-breeding plumage, upper parts pale grey, under parts white, black spot before eye. Sexes similar. L: 20-23cm.

Status

Passage migratory to Persian Gulf and Oman Sea coasts. A small population breeds in Khuzestan marshes.

Food

Mainly aquatic and terrestrial invertebrates, sometimes fish and less frequently amphibians. Prefers fresh water feeding habitat specially wetlands and rivers. Takes insects from vegetation or hover and catches prey by dipping-to-surface, often feeds in flocks.

Habitat

Prefer fresh water habitats in Khuzestan. Not seen at Persian Gulf and Oman Sea coasts or islands.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Passage and breeding population is not clear.

Protection

They do not need any specially conservation.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Distribution

Only a few found passage migratory during late spring and first of summer in Khuzestan wetlands. Not found at Persian Gulf and Oman Sea coasts and islands.

مشخصات

طول بدن ۲۰-۲۳ سانتی متر، یکی از گونه های کوچک تالاب زی است. رنگ پر و بال زمان تولید مثل با سایر فصوص کمی مقاومت است. در فصل جوجه آوری، رنگ پر بال سیاه است. فقط دمگاه و پوش بر های بال سفید می باشد. رنگ پر و بال فصول غیر زاد آوری سفید است. در پرواز، دم و شاهپر های بال سفید دیده می شود. سطح پشتی خاکستری کم رنگ و سطح شکمی سفید، لکه سیاه در پشت چشم ها دارد. نر و ماده هم مشکل اند.

وضعیت

به تعداد کم بصورت مهاجر عبوری در فصل بهار و تابستان در سواحل خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. در استان خوزستان به تعداد کم جوجه آوری دارد.

غذا

عمدتاً حشره خوار است. از ماهیان کوچک و دوزیستان نیز استفاده می کند. صید حشرات و سایر موجودات آبزی در تالاب های پوشیده از گیاه، از سطح گیاهان صورت می گیرد. تغذیه در محیط های آبی شیرین بخصوص تالاب ها و رودخانه ها انجام می گیرد. صید طعمه با پرواز بر فراز سطح آب اغلب در دستجات کوچک انجام می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در تالاب های شیرین پوشیده از گیاه، نظیر هور پامدز، شادگان، هور العظیم و تالاب های فصلی بسر می برد. در سواحل و جزایر خلیج فارس و دریای عمان دیده نمی شود.

جمعیت

فروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران و جوجه آور آن نامشخص است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در سواحل دریای عمان و خلیج فارس و جزایر زاد آوری ندارد.

پراکنش

در جنوب ایران در تالاب های استان خوزستان پراکنش دارد.

Sterna sandvicensis Latham 1787

Eng: Sandwich Tern

Fr: Sterne caugek

Ger: Brandseeschwalbe

Sw: Kentsk tärna

Sp: Charra patinegro

Du: Grote Stern

Arabic: Khereshnt (خرشنه)

Persian Parasto Daryaieh Nookeh Menghar Zard

(پرسنودریایی نوک منقار زرد)

پرسنودریایی نوک منقار زرد (بد صدا)

Characteristics

Sea Tern, black bill longer and finer tipped with yellow. Whole of crown and nape, upper lores and line under eye jet-black with feathers of rear crown and nape long and pointed. Underparts, rump, and tail white. Upperparts and most of upper wing pale ash-grey when fresh. Neck and breast white, legs black. During non-breeding seasons, crown white streaked with black, black stripe from eye continuing on to short black crest. In flight mantel very pale-grey with blackish tips to primaries. Sexes alike. L: 36-42 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea. Dense colonial in winter is more than other seasons. Breeding of the species at Persian Gulf and Oman Sea coasts not reported.

Food

Mainly small marine fish. Feeds from surface by hovering and plunge-diving. Dives mostly vertical sometimes angled, often preceded by hovering. Often feeds in mixed flocks of other Sternidae.

Habitat

Lives on water, and lives throughout Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding at Persian Gulf and Oman Sea coasts.

Distribution

Found throughout at Persian Gulf and Oman Sea from Khuzestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۴۲ تا ۴۶ سانتی متر، دریا زی است. منقار بلند، باریک و سپیاه، پرهای پس سر برافراشته، سطح شکمی دمگاه و دم سفید، سطح پشتی خاکستری، گردن و سینه سفید، پاها سیاه است. در فصول غیر زاد آوری، پیشانی سفید، وسط تارک سفید با خطوط سیاه، در پرواز، انتهای شاهپر های او لیه سیاه دیده می شود. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. جمیعت آن در فصل زمستان بیشتر از سایر فضول است.

غذا

ماهی خوار است. صید طعمه از سطح آب با درجا بال زنی و شیرجه انجام می شود. صیادی گروهی و بهمراه سایر گونه های مانگرو و می گیرد.

زیستگاه

آبری است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورهای، جزایر و ناحیه جزرو مدی، جنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی بسر می برد.

جمعیت

فرابوی است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمیعت زمستان گذران آن نامشخص است.

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس و دریای عمان زاد آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Glechelidon nilotica (Sternula nilotica)

Gmelin 1789

Eng: Gull-billed Tern

Fr: Sterne hanel

Ger: Lachseeschwale

Sw: Sandtarna

Sp: Pagaza piconegra

Du: Lachstern

Arabic: Avigh (أويف)

Persian: Parasto Daryaieh Nook Kolof (پرستودریایی نوک کلفت)

پرستو دریایی نوک کلفت (نوک کاکابی)

Characteristics

Medium-sized Tern, adult in summer, shows holly black bill and crown, ash-grey upper parts with rump and tail paler and white under parts. Immature shows paler head with black spots. Under face of primaries noticeably dusky. Sexes similar. L: 35-38cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea.

Food

Wide range of vertebrates and invertebrates, with considerable geographical and seasonal variation. Feeds mostly inland over dry and wet areas, and in relatively few place also on coast.

Habitat

Lives on water, and lives throughout Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, such as, Shidvar, Dara, Boneh, Qabre-Nakhoda, and Guovater Bay, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. In summer the population of the species is more than other seasons, but it is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found throughout at Persian Gulf and Oman Sea from Khouzestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۳۵ تا ۳۸ سانتی متر، جنه متوسط، در تابستان طارک و منقار سیاه، قسمت های زیرین بدن سفید، بخش های پشتی خاکستری، درنا بالغ ها، سر سفید با رگه های سیاه، بخش زیرین شاهپرها تیره است، نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان به تعداد اندک دیده می شود. جمعیت آن در فصل تابستان بیشتر از سایر فصول است.

غاذا

از همراه داران و بی مهرگان آبزی تغذیه می کند. رژیم غذایی با موقعیت جغرافیایی و فصل متغیر است. در مناطق مرطوب و حتی خشک و سواحل تغذیه می کند.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، جزایر و تاجیه جزرومدی، جنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی، جزایر قشم، سیدور، دارابونه، قبرنخاد، ام الگرم و نخلبو و خلیج گواتر بسر می برد.

جمعیت

فراآن است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمسitan گذرا آن ناشخص است. جمعیت آن در تابستان بیشتر از سایر فصول است.

حافظت

نیاز به حفاظات خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه خلیج فارس و دریای عمان زاد آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Hydroprogne caspia
(*Sterna caspia*, *Hydroprogne tschegrava*)

Pallas 1770

Eng Caspian Tern

Fr: Sterne caspienne

Ger: Lachseeschwalbe

Sw: Skrantarna

Sp: Pagaza piquirroja

Du: Reuzenstern

Arabic: Aboo Belhet (ابوبلحه)

Persian: Parasto Daryaieh Khazar (پرستودریایی خزر)

Characteristics

Large Tern in the region, under parts whitish and upper parts dark, thick red bill, with dusky tip. Legs are black, slight crest on black cap, shallow fork in grey tail. Sexes similar. L 47-54 cm (bill 6.4-7.2, legs 4.5-4.7, tail 11-13 cm).

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea. Breed on Khore Mosa at Qabre Nakhoda and Khan Islands.

Food

Mainly fish occasional invertebrates usually feeds singly or in pairs, throw when many fish available, number will collect. Flies with bill vertically down, hovers, flexes wings, and plunge dives. Fish swallowed head first.

Habitat

Lives on water, and lives throughout Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, such as, Shidvar, Dara, Boneh, Qabre-Nakhoda, and Gouvater Bay, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. In summer the population of the species is more than other seasons, but it is not clear. 150 pairs have been bred in 2003 on Qabre Nakhoda and 150 at Khan Islands in 2005 (Behrouzirad 2005).

Protection

They do not need any special conservation. Breeding habitats should be protected.

Breeding

Breeds on Qabre Nakhoda Island. Nest on ground in the open, on sand gravel beaches, colonial, building by both sexes, Clutch size 1-3, usual 2, incubation period, 20-22 days, by both sexes. Young precocial and semi-nidifugous. Cared for and fed by both parents. Stay in or near nest 1-7 days, and then move to shore. Fledging period, 30-35 days.

Distribution

Found throughout at Persian Gulf and Oman Sea from Khouestan to Gouvater Bay.

مشخصات

طول بدن ۵۴-۶۷ سانتی متر، (منقار ۶-۸/۴، پاهای ۴/۴ و ۱۱ سانتی متر)، بزرگترین پرستودریایی منطقه است. سطح پشتی بدن تیره و سطح شکمی آب سفید است. قارک سیاه، گونه ها سفید، منقار بلند و قرمز، و پاهای سیاه است، نر و ماده همسشكل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان به تعداد اندازدیده می شود. جمعیت آن در قابل تابستان پیشتر از سایر فصوص است. در خورموزی در جزیره قبر ناخدا و در جزیره خان در استان بوشهر جوجه آوری دارد.

غاذا

عمدتاً آز ماهی تعذیبه می کند. از دوزیستان و بی مهرگان آبزی نیز استفاده می کند. حبید ماهی از سطح آب و انفرادی، با شیرینه از هوا صورت می گیرد. اگر در منطقه ماهی فراوان باشد، بصورت کلنی ماهی صیدمی کنند. ماهی صیدشده از سر بلعیده می شود.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، جزایر و ناحیه جزرو مدنی، جنگل های مانگرو و تلال های ساحلی، جزایر قشم، شیبدور، دارا، گونه، قبر ناخدا و خلیج گواتر و هر کجا که امکان صید ماهی وجود داشته باشد، بسر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حایات شده است. جمعیت مستان گذران آن نامشخص است. ولی جمعیت جوجه آور آن در جزیره قبر ناخدا ۲۵۰ جفت و در جزیره خان ۱۵-۲۰ جفت شمارش شده است. (بهروزی راد ۱۳۸۴)

حفظاً

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. باستی زیستگاه های جوجه آوری آن از آلدگی نفتخ حفاظت شوند.

تولید مثل

در خورموزی در جزیره قبر ناخدا در استان بوشهر در جزیره خان جوجه آوری دارد. آشیانه بر روی زمین در گودال کوچک از شن بصورت کائی ساخته می شود. آشیانه بسیار کم عمق (۱-۲ سانتی متر)، از تکه های علوفه و فنجانی شکل می باشد. تعداد تخم ها ۲ عدد و گاهی یک یا ۳ عدد می باشد. دوران تقریبی ۲۰ تا ۲۲ روز است و هر دو پرنده نر و ماده بر روی تخم ها می خوابند. بدین جوجه ها در زمان تولاد از پریشیده شده، ولی از نظر تعذیبه والدین متکی هستند. ۳۰ تا ۴۵ روز طول می کشد تا جوجه ها قادرت پرواز بینند.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Sterna hirundo Linnaeus 1758

Eng: Common Tern

Fr: Sterne pierregarin

Ger: Flussseeschwalbe

Sw: Fisktarna

Sp: Charran comun

Du: Visdiefje

Arabie: Khataf-al-Bahr (خطاف البحر)

Persian: parasto Daryaieh mamoly (پرستودریایی معمولی)

پرستودریایی معمولی

Characteristics

Slender body, long forked tail. At rest, wing and tail look almost the same length. Upperparts blue-grey, underparts white. Breeding season, legs and bill red with black tip, forehead, crown and nape, down to level of eye jet-black. Non-breeding plumage, forehead and lores white, front of crown over eye mottled grey-brown, rest of crown, nape and legs black. Sexes alike. L: 31-35 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea. Dense colonial in winter rather than other seasons. Gregarious at all seasons and associated with other species.

Food

They are pescivorous. The fish are caught from the water surface.

Habitat

They live on water, and live throughout shallow water of Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, bays, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering and breeding population are not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea coasts from Khozestan to Guovater Bay.

مشخصات

طول بدن ۳۱ تا ۵۳ سانتی متر، بدن باریک و کشیده، دوشاخه انتهای دم عمیق، در حالت استراحت بال ها و دم هم اندازه اند. سطح پشتی بدن آبی- خاکستری، سطح شکمی سفید است. در فصل زاد آوری، پاهای منقار قرمز و تارک سیاه است. در فصل غیر زاد آوری، پاهای و منقار سیاه، ولی تارک در پیشانی سفید است. نر و ماده هم شکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان به تعداد اندک دیده می شود. جمعیت آن در فصل تابستان بیشتر از سایر فرسوی است. تراکم آن از خوزستان بطرف چاه بهار کاهش می یابد.

گذا

عدم تا آر ماهی تغذیه می کند. از دوزیستان و بی مهرگان آبری تغذیه می کند. صید ماهی از سطح آب و انفرادی، با شیرجه از هوا صورت می گیرد.

زیستگاه

آبری است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، جزایر و ناحیه جزرو مدبی، جنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی بسر می برد.

جمعیت

فرانوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت آن در منطقه نامشخص است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان جوجه آوری ندارد.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Sterna repressa Hartert 1916

Eng: White-cheeked Tern

Fr: Sterne à Joues blanches

Ger: Weisswangenseeschwalbe

Sw: Vitkindad tärna

Sp: Charan cariblanco

Du: Arabische Stern

Arabic: Khataf Aboo Batn (خطاف ابو بطون)

Persian: Parasto Daryaieh Gooneh Sefid

(پرستودربایی گونه سفید)

Characteristics

Graceful sea Tern, white line below black cap contrast with grey lower ear-coverts and underpants. Breeding season, long cap jet-black, contrasting with white panel across lower face. Bill slender coral-red with dusky tip. Legs red, underpants wholly grayish. Long forked tail. At rest, wing and tail look almost the same length. Sexes alike. L: 32-34 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea. Dense colonial in summer and spring rather than other seasons. Gregarious at all seasons and associated with other species. Breed on Persian Gulf islands (Shidvar and Nakhilo).

Food

They are piscivorous, the small fish are caught from the water surface. Feed in shallow and deep water, mainly by plunge-diving or by taking items from water surface.

Habitat

They live on water, and live throughout Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, such as, Shidvar, Dara, Boneh, Qabre-Nakhoda, Nakhilo and Guovater Bay, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. In summer the population of the species is more than other seasons. Breeding population at Shidvar Island is about 20000 pairs and Nakhilo Island is 150 pairs. (Behouzirad 2005).

Protection

They do not need any special conservation. Breeding habitats should be protected.

Breeding

They breed on Shidvar and Nakhilo islands. Nest on ground in the open, on sand gravel beaches, colonial, building by both sexes, Clutchsize 1-3, usual 2, incubation period, 20-22 days, by both sexes. Young precocial and semi-nidifugous. Cared for and fed by both parents. Stay in or near nest 1-3 days, and then move to shore. Fledging period, 30-35 days.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea from Khuzestan to Gouvater Bay.

پرستودربایی گونه سفید

مشخصات

طول بدن ۴۳ تا ۴۶ سانتی متر، دریازی است. تارک کاملاً سیاه

است. سطح پشتی و سطح شکمی خاکستری تیره است. خط سفید پهن صورت تضاد خاصی را با تارک سیاه و سطح شکمی خاکستری نشان می دهد. در فصل جوجه اوری بالا قرمز، منقار قرمز و در انتهای سیاه است. در حالت استراحت بال ها بلند تر از دم است. در فصل زمستان، سطح شکمی سفید تر، سطح پشتی خاکستری و مقار قرمز آمیخته با سیاه، تارک سفید و سیاه است. نر و ماده همسشكل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. جمعیت آن در فصل تابستان و بهار بیشتر از سایر فصوب است. در

غذا

عمدتاً آر ماهی تغذیه می کند. از دوزستان و بی مهرگان آبری تغذیه می کند. صید ماهی از سطح آب و انفرادی، با شیرجه از هوا صورت می گیرد. اگر در منطقه ماهی فراوان باشد، بصورت کلین همراه با سایر گونه ها ماهی صید می کنند. ماهی صید شده از سر بعیده می شود.

زیستگاه

آبری است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، جزایر و ناحیه جزرو مدب، جنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی بسر می برد.

جمعیت

IUCN فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن نامشخص است. جمعیت جوجه آور آن در جزیره شیدور ۲۰۰۰ جفت و در جزیره نخلو ۱۵۰ جفت می باشد (بهروزی راد ۱۳۸۴).

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. بایستی زیستگاه های جوجه اوری آن از آلدگی نفتخ حفاظت شوند.

تولید مثل

در جزیره شیدور و نخلو جوجه اوری دارد. آشیانه بر روی شن، مختصر و توسط هر دو پرنده ساخته می شود. تک همسر است، سالی یک بار جوجه اوری دارد. تعداد تخم ها ۱ تا ۳ عدد و دوران تفریخ ۲۲ تا ۲۱ روز است. بدن جوجه ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده شده است، پس از ۲ الی ۳ روز آشیانه را ترک می کنند و در ساحل به انتظار تغذیه توسط والدین می مانند. پس از ۲۵ تا ۳۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Sterna anaethetus Hartert 1916

Eng: Bridled Tern

Fr: Sterne bridee

Ger: Weisswangen-seeschwalbe

Sw: Brunvingad sottarna

Sp: Charran embridado

Du: Brilstern

Arabic: Khataaf-al-Bahr Askham Sghir (خطاف البحر اسخم صغير)

Persian: Parasto Daryaieh Posht Tireh (پرستو دریایی پشت تیره)

Characteristics

A sea tern, with all dark brown upperparts and white underparts. Forehead white, with white eyebrows extending back beyond eye. Bill, legs, black, white tipped tail deeply forked. Back of lower neck white-grey. Sexes similar. L: 30-36 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf and Oman Sea. Dense colonial in summer and spring rather than other seasons. Gregarious at all seasons and associated with other species. Breed son Persian Gulf islands (Shidvar, Om-al-Gorm, Nakhilo and Kharko).

Food

They are piscivorous. The small fish are caught from water surface. Feeds in shallow and deep waters, mainly by plunge-diving or by taking items from water surface.

Habitat

They live on water, and live throughout Persian Gulf and Oman Sea, estuaries, islands, such as, Shidvar, Dara, Boneh, Qabre-Nakhoda, Nakhilo and Guovater Bay, mangrove wetlands and tidal zone.

Population

They are plenty in number. There is not threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. In summer the population of the species is more than other seasons. Wintering population is not clear, but breeding population at Shidvar Island is 50000 pair and in Nakhilo is 15000 pair. (Behrouzirad-2005).

Protection

They do not need any special conservation. Breeding habitats should be protected.

Breeding

They breed on Shidvar, Kharko and Nakhilo islands. Nest under the shrubs. Colonial, building by sexes, Clutch size, usual 1 rarely 2, incubation period, 20-22 days, by both sexes. Young precocial and semi-nidifugous. Cared for and fed by both parents. Stay in or near nest 1-7 days, and then move to shore. Fledging period, 25-30 days.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea from Khozestan to Guovater Bay.

پرستو دریایی پشت تیره

مشخصات

طول بدن ۳۰ تا ۶۳ سانتی متر، دریازی است. تارک و پس سر سیاه، یک خط سیاه از چشم ها تا پس سر ادامه دارد و پیشانی سفید است. سطح پشتی قهوه ای تیره و سطح شکمی سفید است. پا ها سیاه، دم دو شاخه عمیق، پرهای سفید در طرفین، منقار سیاه است. نرو ماده همشکل است.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس و دریای عمان به تعداد انکد دیده می شود. جمیعت آن در فصل تابستان و بهار بیشتر از سایر فصوص است. در جزایر شیدور و نخلو جوجه آوری دارد.

ذخیره

عمدتاً آر ماهی تقدیمه می کند. از دوزیستان و بی مهرگان آبزی تقدیمه می کند. صید ماهی از سطح آب و انفرادی، با شیرجه از هوا صورت می گیرد. اگر در منطقه ماهی فراوان باشد، بصورت کلی همه راه با سایر گونه ها ماهی صید می کنند. ماهی صید شده از سر بلعیده می شود.

زیستگاه

آبزی است. در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خورها، جزایر و ناحیه جزرمدی، جنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی سر می برد.

جمعیت

فراوان است. مشکلی از نظر برقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمیعت زمستان گذران آن نامشخص است. جمیعت جوجه آور آن در جزیره شیدور ۵۰۰۰ جفت و در جزیره نخلو ۱۵۰۰۰ جفت می باشد (بهروزی راد ۱۳۸۴).

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. باستی زیستگاه های جوجه آوری آن حفاظت شوند.

تولید مثل

در جزایر شیدور، خارکو و نخلو جوجه آوری دارد. آشیانه در زیر بوته ها، مختصر و توسط هر دو پرندۀ ساخته می شود. تک همسر است، سالی یک بار جوجه آوری دارد. تعداد تخم ها معمولاً ۱ و به ندرت ۲ عدد، دوران تغیریخ ۲۱ تا ۲۲ روز است. بدن جوجه ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده شده است، پس از ۳ روز آشیانه راترک می کنند و در ساحل به انتظار تقدیمه توسط والدین می مانند. پس از ۲۵ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Sterna albifrons Scopoli 1786

Eng: Little Tern

Fr: Sterne naine

Ger: Zwergseeschwalbe

Sw: Smatarna

Sp: Charrancito

Du: Dwergstern

Arabic: Daghbaz (دغبز)

Persian: Parasto Daryaieh kochek (پرستودریایی کوچک)

Characteristics

Smallest Tern of the region. Upper parts and wing pale blue grey, rump, upper tail-coverts and tail white. Wide forehead and streak over eye white, line across lores throw eye, crown, upper ear coverts and long nape jet-black. During non-breeding, bill black, legs yellowish-brown. Crown turns ash-grey. Lores and forehead wholly white, spot before eye. Sexes similar. L: 22-24 cm.

Status

Found in all seasons at Persian Gulf, in Khuzestan at Khore-Mosa, Shadegan and Howr-al-Azim wetlands. Found a few at Oman Sea coasts. Dense colonial in summer and spring rather than other seasons. Gregarious at all seasons and associated with other species. Bred in Khuzestan on Shadegan marshes and sandy islands of Karoon River in Ahvaz.

Food

Feeds on small marine organisms. Small fish and invertebrates, specially crustaceans and insects. Usually feeds singly, in small parties, or in widely scattered flocks, also in mixed-species flock of Sternidae.

Habitat

Lives on water, mainly mainland than islands. Often on rivers and wetlands with sandy beech more than other sites. Breed on sand beech of islands of Karoon River with less vegetation cover; also breed on dry small lands in Shadegan marsh.

Population

They are plenty in number. There is no threat of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. In summer the population of the species is more than other seasons. Wintering population is not clear, but breeding population in Khuzestan was about 300 pairs and in 2005 at Nakhilo Island was 3 pair (Behrouzirad 2005).

Protection

They do not need any special conservation. Breeding habitats should be protected.

Breeding

They breed on sandy beech of Karoon river islands in Ahvaz and small dry lands in Shadegan and Howr-al-Azim marshes and Nakhilo Island. Nest on ground in the open, on sand gravel beaches, colonial or solitary. Nest, shallow scrape, unlined or with pieces of available vegetation, small stones, and debris. Nest building by female. Clutch size 2-3, one brood. Incubation period, 18-22 days, mainly by female. Young precocial and semi-nidifugous. Cared and fed by both parents. Young leave nest when a few days old and wait for food near by nest. Fledging period is 19-20 days.

Distribution

Found throughout Persian Gulf and Oman Sea from Khuzestan to Gouvat Bay.

پرستودریایی کوچک

مشخصات

طول بدن ۲۲ تا ۴۲ سانتی متر، کوچک ترین پرستودریایی منطقه است. سلحنج پشتی و بال ها خاکستری متمایل به آبی، دمگاه، دم، سفید، پیشانی سفید، تارک، پس، سیاه، منقار زرد، در انتهای آنکه سیاه، پا ها صورتی است. در قصل غیر جوجه اوری، مقار سیاه پاها زرد متمایل به قهوه ای، تارک سیاه کم رنگ است. نر و ماده هشکل آنند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در سراسر خلیج فارس بخصوص تالاب شادگان و هور العظیم دیده می شود. در سواحل دریای عمان به تعداد اندک دیده می شود. جمعیت آن در فصل تابستان و بهار بیشتر از سایر فصویں است. در جزایر داخل رودخانه کارون، تالاب شادگان و جزیره نخلو جوجه اوری دارد.

غذا

عمده آذارمه‌ی تغذیه می کنند از خوزستان و بیهقان، حشرات و سخت پوستان نیز استفاده می کنند. صید ماهی از سطح آب و تالاب ها و حوضه ای می گیرند. اگر در منطقه ماهی فراوان باشد، بصورت کلان همراه با سایر گونه ها ماهی صید می کنند. ماهی صید شده از سر بلعیده می شود.

زیستگاه

آبزی است. در سواحل بیشتر از جزایر، در سراسر آب های خلیج فارس و دریای عمان، در خروها، جزایر و ناحیه جزر و مدنی، چنگل های مانگرو و تالاب های ساحلی شنی و ماسه ای با پوشش گیاهی کم سرس می برند. لکه های خشکی داخل رودخانه ها و هواشی تالاب ها را برای جوجه اوری ترجیح می دهد.

جمعیت

فراروان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حساس است. جمعیت زمستان آن نامشخص است. در سال ۱۳۸۰، ۱۳۸۱، ۱۳۸۲ چفت در تالاب شادگان و ۲ چفت در جزیره علی سیاه در رودخانه کارون در سال ۱۳۸۳، ۳ چفت در جزیره نخلو جوجه اوری داشت. (بهروزی راد ۱۳۸۴).

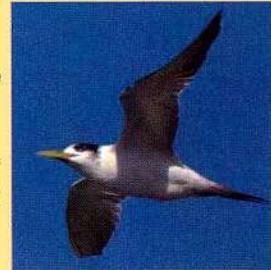
حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد. با استیزیستگاه های جوجه اوری آن حفاظت شوند. تولید مثل در خوزستان در جزایر داخل رودخانه کارون، لکه های خشکی داخل تالاب شادگان و هور العظیم و به تعداد اندک در استان بوشهر در جزیره نخلو جوجه اوری دارد. آشیانه بر روی زمین در کلته های کوچک و یا انفرادی، مختصر و توسعه هر دو برندند، از مواد گیاهی و سنگ ریزه ساخته می شوند. تک هم瑟 است، سالی یک بار جوجه اوری دارد. تعداد تخم ها ۲ تا ۳ عدد و دوران تغیریخ ۱۸ تا ۲۲ روز آشیانه بدند جوجه ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده شده است، پس از ۲ الی ۳ روز آشیانه را ترک می کنند و در ساحل به انتظار تغذیه توسط والدین می مانند. پس از ۱۹ تا ۲۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در سراسر آب های خلیج فارس از خوزستان تا خلیج گواتر در دریای عمان پراکنش دارد.

Sterna bergii (Thalasseus bergii) Lichtenstein 1823
 Eng: Swift Tern (Large crested Tern, Great crested Tern)
 Fr: Sterne huppée
 Ger: Gelbeschenabelseeschwarle (Eilseeschwaber)
 Sw: Iltarna
 Sp: Charran de Berg
 Du: Grote Kuitstern
 Arabic: Khataf-al-Bahr-al-Sari (خطاف البحر السريع)
 Persian: Parasto Daryaeih Kakoly Bozorg (پرستو دریایی کاکلی بزرگ)

Characteristic

Large sea-tern, with long, dagger-like yellow bill, black cap has shag crest, underpants, face, neck, white, upperparts, most of inner wing, and primaries coverts dark dusky-grey. Legs dull black, shallow fork in tail. Sexes similar. L: 46-49cm.

Status

Found in all seasons in the region. More dense colonies in spring and summer rather than other seasons. Gregarious at all seasons, and associates readily with other Sternidae or Gulls. Breeds on Shidvar and Nakhilo islands.

Food

Primarily fish caught mainly by plunge-diving. Sometimes rather obliquely, usually taken by gripping just behind head, and usually swallow in mid-air.

Habitat

They live on water and live throughout of open water of Persian Gulf, Oman Sea, Creeks, estuaries, Islands and tidal zone coasts. Breeds on sandy islands such as Shidvar, Nakhilo, and Thahmadon. They do not breed on Oman Sea islands.

Population

They are plenty in the number. There is not danger of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN. It is non-protected species in Iran. Wintering population is not clear in south of Iran, but breeding population are 2000-3000 pairs Nakhilo, Tahmadon 2000 pairs and Shidvar 100 pairs.

Protection

The species does not need any special conservation, but breeding population and habitats should be protected.

Breeding

Bred on Persian Gulf islands, but not on Oman Sea islands. Nest site on bare ground, sandy beaches or among scattered bushes. Colonial, nest shallow scrape, unlined, building by both parents. Clutch size 1 rarely 2, incubation period, 25-30 days, by both sexes. Young's are precocial and semi-nidifugous. Cared for and feed by both parents. Young leave nest at 2 days and on beach wait for food. Fledging period, 38-40 days.

Distribution

Common on Persian Gulf and Oman Sea coasts, islands, mangrove wetlands and tidal zone.

پرستو دریایی کاکلی بزرگ

مشخصات

طول بدن ۴۶ تا ۴۹ سانتی متر، منقار بلند، کمی خمیده و زرد، تارک سیاه با کاکل کوتاه، پیشانی سفید، سطح شکمی، صورت و گردن سفید، سطح پشتی و پوش برخای بال، خاکستری تیره، دوشاخه دم در انتهای کم عمق و پاهای سیاه است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در منطقه خلیج فارس و دریای عمان دیده می شود. در فصل بهار و قایستان جمعیت آن بیشتر از پائیز و زمستان است. در جزایر ام الگرم، نخلو، و تهمادون در استان بوشهر و جزیره شیدور در استان هرمزگان جوچه اوری دارد.

غذا

از ماهی تنفسی می کند. صید ماهی با شیرجه از هواز سطح آب صورت می گیرد.

زیستگاه

آبری است. در آب های باز و سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در خورهای، جزایر و ناحیه جزرومدی زندگی می کند. جزایر را ترجیح می دهد. زیستگاه های جوچه اوری آن جزایر شنی و سواحل شنی است.

جمعیت

جمعیت آن فراوان است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در فهرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حیاتی شده می باشد. جمعیت جوچه اوری آن در جزایر خلیج فارس ۲ تا ۳ هزار جفت است (ام الگرم، ام سیله، نخلو و تهمادون حدود ۲۰۰۰ جفت و در سایر جزایر خلیج فارس ۱۰۰ جفت). جمعیت زمستان گذران آن نامعلوم است.

حفظات

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد. زیستگاه های جوچه اوری و جمعیت جوچه اوری آن بایستی حفاظت شوند.

تولید مثل

در جزایر خلیج فارس جوچه اوری دارد، ولی در دریای عمان جوچه اوری ندارد. آشیانه بربروی زمین ماسه ای، بیدون کاربرد مواد خاصی بصورت گودال بسیار کم عمق می باشد. جوچه اوری گروهی است. تعداد تخم ها یک و بندرت ۲ عدد می باشد. دوران تفریخ ۲۵ تا ۳۰ روز است. هردو پرنده نه رو مادری تخم های خواهند. بدین جوچه ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده شده است. جوچه پس از ۲۸ تا ۴۰ روز قدرت پرواز پیدا می کنند. در این زمان در سواحل جزایر در خارج از آشیانه به انتظار دریافت غذای از والدین می مانند.

پرآکتش

در سراسر خلیج فارس و دریای عمان، جزایر، سواحل، تالاب های چنگل های حرا و ناحیه جزرومدی پرآکتش دارند.

Sterna bengalensis (Thalasseus bengalensis) Lesson 1831
Eng: Lesser Crested Tern
Fr: Sterne voyageuse
Ger: Ruppellsseeschwarbe
Sw: Mindre iltarna
Sp: Charran bengales
Du: Bengaalse Stern
Arabic: Khershant Motavagat
Persian: Parasto daryaei Kakoly Kochak

Characteristic

Black crown and crest, slightly drooping, pale orange bill, rather long and slender, lores white, forming narrow band between bill and crown. Legs black, shallow fork in tail. Non-breeding, forehead becomes white, mid-crown also speckled white. Bill yellow, appearing waxy. Sexes similar. L: 35-37cm.

Status

Found in all seasons in the region. More dense colonies in spring and summer rather than other seasons. Gregarious at all seasons, and associates readily with other Sternidae or Gulls.

Food

Primarily small fish. Feeds in shallow and deep water, mainly by plunge-diving or by taking items from water surface, swallow fish in flight. Often feeds in mixed flocks of Sternidae.

Habitat

Lives on water and lives throughout of open water of Persian Gulf, Oman Sea, Creeks, estuaries, Islands and tidal zone coasts. Breeds on sandy islands such as Shidvar, Om-al-Gorm, Tahmadon, Nakhiilo and Om-al-Sileh on Persian Gulf. They do not breed on Oman Sea islands. Nest on sandy beaches.

Population

They are plenty in the number and there is no danger of their extinction. It is not listed on Red Data Book of IUCN, and it is non-protected species in Iran. Wintering population is not clear in south of Iran, but breeding population are 1500 pair on Shidvar and 13000-15000 pairs on Nakhiilo, Om-al-Gorm, Om-al-Sileh, Tahmadon and other islands.

Breeding

Bred on Persian Gulf islands, but not on Oman Sea islands. Nest site on bare ground, sandy beaches or among scattered bushes. Colonial, nest shallow scrape, unlined, building by both parents. Clutch size usually 1 rarely 2 eggs, one brood, incubation period, 21-26 days, by both sexes. Youngs are precocial and semi-nidifugous. Cared for and feed by both parents. Young leave nest at 2 days and on beach wait for food. Fledging period, 32-35 days.

Distribution

Common on Persian Gulf and Oman Sea coasts, islands, mangrove wetlands and tidal zone.

برستو دریایی کاکلی کوچک

مشخصات

طول بدن ۳۷ تا ۴۲ سانتی متر، تارک سیاه با کاکل کوتاه و مشخص، مقارنارنجی متمایل به زرد، نوار سفیدباریک در پیشانی در بالای سینه، پاهای سیاه و دم خاکستری بالتفاوت دو شاخه کم عمق، در قصل غیر جوجه اوری سیاهی تارک کم رنگ تر شده و خال دار می شود. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

در ۴ فصل سال در منطقه خلیج فارس و دریای عمان وجود دارد. جمعیت آن در فصل بهار و تابستان بیشتر از سایر فصوص است. گروهی زندگی می کند. بهمراه سایر گونه های برستو های دریایی مشاهده می شود.

غذا

از ماهی تغذیه می کند. صید ماهی با شیرجه زدن از هواز سطح آب انجام می گیرد. طعمه در هوا بلعیده می شود. تغذیه به همراه سایر گونه ها صورت می گیرد.

زیستگاه

آبزی است. در آب های بار، سواحل، خورها، جزایر زندگی می کند. زیستگاه جوجه اوری آن جزایر شیدور، ام الگرم، تهمادون، نخلو و ام سیله می باشد.

جمعیت

جمعیت آن وافر است. مشکلی از نظر تقاض ندارد. در فرست سرخ IUCN ثبت نشده است. در ایران غیر حمایت شده است. جمعیت زمستان گذران آن ناشخص است. جمعیت جوجه اوری آن در جزیره شیدور ۱۵۰۰ جفت، و در نخلو ۱۳ تا ۱۵ هزار جفت می باشد.

حفاظت

گونه نیاز به حفاظت خاصی ندارد ولی جمعیت جوجه اوری ریستگاه های جوجه اوری آن بایستی حفاظت شوند.

تولید مثل

در جزایر شیدور، ام الگرم، نخلو و تهمادون جوجه اوری می کند. در جزایر دریای عمان جوجه اوری ندارد. آشیانه بر روی سواحل شنی بدون ساختهای خاص، بصورت گودال سیار کم عمق می باشد. تعداد تخم معمولاً ۱ عدد و بین دو و نیم تا ۲ عدد می باشد. دوران تفریخ ۲۶ تا ۲۱ روز است. هر دو پرندۀ نر و ماده بر روی تخم ها می خوابند. بدنه جوجه ها در زمان تولد از کرک پر پوشیده شده است. پس از ۳ روز آشیانه را ترک و در سواحل منتظر دریافت غذا از والدین می مانند. پس از ۳۲ تا ۳۵ روز قدرت پرواز پیدا می کنند.

پراکنش

در سراسر سواحل و جزایر خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

Chelidonias nigra (sterna nigra) Linnaeus 1758

Eng: Black Tern

Fr: Guifette noire

Ger: Trauerseeschwalbe

Sw: Svarttarna

Sp: Fumarel comun

Du: Zwarte Stern

Arabic: Mereshk Asvad (مرشك اسود)

Persian: Parasto Daryaii Siah (پرستو دریایی سیاه)

پرستو دریایی سیاه

Characteristic

Small marsh tern, at rest, plumage appear uniformly black, but in flight, white vent and under tail-coverts and pale ash-grey under wing contrast markedly (from blow). Bill black with red gape invisible except at close range. Legs dusky red brown. Immature, forehead and back of neck washed pale brown, and dusky back mottled brown and grey, with almost white tips to longest scapulars. Upper parts duller, under parts white. Sexes similar. L: 22-24 cm.

Status

Passage visitor to Persian Gulf coasts.

Food

Feeds on small aquatic organisms, small fish and invertebrates, especially insects.

Habitat

Lives on fresh waters, mainly inland than beaches. Shadegan and Howr-al-Azim marshes are main habitats.

Population

Passage population is not clear.

Protection

They do not need any special conservation.

Breeding

They do not have breeding in the region.

Distribution

Found at shadeghan and Howr-al-Azim marshes in khouzestan to Bandar Abbas in summer and spring.

مشخصات

طول بدن ۲۲ تا ۲۴ سانتی متر، رنگ بدن در حال استراحت یکدست سیاه دیده می شود. در پرواز بدن سیاه، شاهپر های اولیه و ثانویه تیره و پوش پر های زیر بال سفید دیده می شود. مقار سیاه، پاها قرمز مایل به سیاه است. در پر نده نابالغ، پیش جبه و پوش پر های پیش بال تیره، سیاهی تارک تا پس سر ادامه دارد. بخش های زیرین سفید و بخش های پشتی تیره است. تر و ماده همشک اند.

وضعیت

از مهاجران عبوری بهاره و تابستانه تالاب های داخلی سواحل خلیج فارس می باشد. کمتر در ساحل دریا دیده می شود.

غذا

از موجودات کوچک آبزی، بی، مهرگان، لارو ماهی و بخصوص حشرات آبزی تقدیم می کند.

زیستگاه

تالاب های آب شیرین را ترجیح می دهد. زیستگاه اصلی آن تالاب های شادگان و هور العظیم است. کمتر در تالاب های ساحلی دریا دیده می شود.

جمعیت

جمعیت مهاجر عبوری آن نامشخص است.

حافظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در منطقه تولید مثل ندارد.

پراکنش

از تالاب های شادگان و هور العظیم در استان خوزستان تا تالاب های شیرین بندر عباس در فصل مهاجرت مشاهده می شود.

Sterna saundersi Hume 1877

Eng: Saunders's Little Tern

Fr: Sterne de Sanders

Ger: Orientseeschwalbe

Arabic:

Persian: Parasto Daryaieh Khalig Fars

(پرستو دریایی خلیج فارس)

پرستو دریایی خلیج فارس (ساندرز)

Characteristic

Much the smallest sea tern, similar to Little Tern, upperparts dark blue-grey, forehead white, black tipped yellow bill, legs black, shallow forked tail. Sexes similar. L: 23 cm

Status

Winter visitor to Persian Gulf and Oman Sea coasts. In 1995, 10-15 pairs have been bred in Gouvater Bay and 10-20 pairs in Khore Khoran (Scott 1995) and 8 pairs in Nakhilo in 2008 (Behrouzirad 2008). There is not more information about breeding of the species in recent years.

Food

Feeds on aquatic organisms.

Habitat

Lives on water, lives in inland and coastal wetlands and islands in the region.

Population

Wintering population unknown. Breeding population on Gouvater Bay reported 10-15 pairs and on Khore Khoran 10-20 pairs in 1995. (Scott 1995).

Protection

They do not need any special conservation

Breeding

They bred in Nakhilo in 2008. There is not information about breeding biology.

Distribution

Found at Persian Gulf and Oman Sea coasts in coastal and islands in winter.

مشخصات

طول بدن ۲۳ سانتی متر؛ بسیار شبیه به پرستو دریایی کوچک است. سطح پشتی خاکستری متمایل به آبی، پیشانی سفید، پا ها قهوه ای متمایل به سیاه، منقار زرد و در انتها دارای لکه سیاه، دم در انتها دوشاخه است. نر و ماده همشکل اند.

وضعیت

از مهاجران زمستانه منطقه خلیج فارس و دریای عمان می باشد. در سال ۱۹۹۵ جوچه اوری ۱۵ تا ۱۵ جفت از خلیج گوادر و ۱۰ تا ۲۰ جفت از خور خوران گزارش شده است.(اسکات ۱۹۹۵) در بهار ۱۳۷۷ در جزیره نخلو ۸ جفت جوچه اوری کرده بود(به روزی رادی ۲۰۰۸).

غذا

از موجودات ریز آبزی تغذیه می کند.

زیستگاه

در سواحل خلیج فارس و دریای عمان، در جزایر و تالاب های ساحلی بسیاری برداشت می شود.

جمعیت

وضعیت جمعیت زستان گذران آن در منطقه نامشخص است. جمعیت جوچه اوری ۱۰ تا ۱۵ جفت در خلیج گوادر و ۱۰ تا ۲۰ جفت در خور خوران گزارش شده است. در فهرست سخا IUCN ثبت نشده است. مشکلی از نظر بقاء ندارد. در ایران غیر حمایت شده است.

حفاظت

نیاز به حفاظت خاصی ندارد.

تولید مثل

در خلیج گوادر و خور خوران جوچه اوری داشت. در سال های اخیر از تولید مثل آن در منطقه اطلاعی در دست نیست.

پراکنش

در سراسر تالاب های ساحلی و جزایر خلیج فارس و دریای عمان پراکنش دارد.

- اسکات و دیگران، ۱۳۵۴، پرنده‌گان ایران، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست.
- بهروزی راد، بهروز، ۱۳۷۴، مرغابی سانان ایران، انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست.
- بهروزی راد، بهروز؛ تنوع زیستی در تالاب ها، فصلنامه محیط زیست؛ زمستان ۱۳۷۸؛ شماره ۳.
- بهروزی راد، بهروز؛ زیستگاه‌های مهم پرنده‌گان در ایران، فصلنامه محیط زیست؛ ۱۳۷۹؛ شماره ۲.
- بهروزی راد، بهروز؛ گزارش بررسی پرنده‌گان جوچه آور جزایر منطقه حفاظت شده موند، بمنظور ارائه راهکارهای مدیریتی، اداره کل حفاظت محیط‌زیست بوشهر؛ ۱۳۸۵.
- بهروزی راد، بهروز؛ پایش جزایر منطقه حفاظت شده موند با استفاده از نوسان محیت، پرنده‌گان جوچه آور، دانشگاه خلیج فارس؛ ۱۳۸۵.
- بهروزی راد، بهروز؛ فهرست پرنده‌گان مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست؛ انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست، سال ۱۳۷۴.
- بهروزی راد، بهروز؛ پرنده‌گان قشم؛ انتشارات سازمان عمران قشم؛ سال ۱۳۸۰.

- Bharat Bhushan & at al, 1993, A Field Guide to the Waterbirds of Asia , 222p.
- Bertel Bruun, 1969, British and European Birds in Colour, London, 319P.
- Colin Harrison, 1975, A Field Guide to the Nest, Eggs and Nestlings of British and European Birds, London, 414P.
- Chandlers Robbins, Bertol Bruun and Herberts Zin 1983, A Guide to the Identification of Birds of North America, New York, 359p.
- Jan Hanzak, 1971, A Concise Guide in Colour Bird's Eggs and Nests, London, 231p.
- Hermann Heinzel, Richard Fitter and John Parslow, 1972, The Birds of Britain and Europe, London, 320p.
- Lester L. Short, 1975, Birds of the World, London, 258p.
- Martin W. Woodcock, 1980, Collins Handguide to the Birds of the Indian Sub-continent, London, 176p
- Oscar J. Merne, 1974, Ducks, Geese and Swans, London, 160p.
- Porter R.F, and eat al, 1996, Field Guide to the Birds of the Middle East, London, 460p.
- Stanley Cramp and eat al, 1985, The Birds of the Western Palearctic, Vol. II, III, IV, London.
- Vere S. Benson, 1972, The Observer's Book of Birds, London, 222p.
- Wild Birds Society of Japan, 1982, A Field Guide to the Birds of Japan, Tokyo, 334p

Department of the Environment
Islamic Republic of IRAN

Dictionary of Water Birds of Persian Gulf and Oman Sea

Behrouz Behrouzirad

ISBN: 978-964-8065-95-6

9 789646 065956